

ESEURI PE TEME SPIRITUALE 2018

RĂZVAN ALEXANDRU PETRE

Culegere de texte publicate de autor în website-ul
www.spiritus.ro, în anul 2018, la rubricile: psihologie, religie,
filosofie, karmă, manifestări spiritiste.

SPIRITUS.RO
București, 2019

Colecția EDUCAȚIE PRIN PARANORMAL

ESEURI PE TEME SPIRITUALE

Răzvan-Alexandru Petre

Culegere de texte publicate de autorul Răzvan-Alexandru Petre în website-ul www.spiritus.ro în anul 2018 la rubricile de psihologie, religie, filosofie, esoterism, karmă, manifestări spiritiste. Aceste **RUBRICI** și-au împrumutat titlurile cărților publicate de autor în 2014, care sunt completate și de către eseurile curente.

SUMAR

SPIRITUALITATEA ÎN PSIHOLOGIE

Spiritualism cu față umană (2018).....	2
Va veni iluminarea și pe strada noastră (2018)	20
Cum să fii detașat (non-dependent) (2018)	44

CRISTOS, BINELE, ADEVĂRUL

D'ale creștinismului (2018)	47
-----------------------------------	----

FILOSOFIE SPIRITUALĂ

Meditația la „Tatăl nostru” (2018)	62
--	----

ESOTERISMUL ÎN MILENIUL 3

Sunetul creației, sunetul distrugerii (2018)	69
--	----

KARMA, VALURILE TIMPULUI

Comentarii la Studiile karmice ale Ninei Petre (2018)	81
---	----

SPIRITELE ÎN DIALOG CU NOI

Conversații pe întuneric cu spiritele lui Leslie Flint (2018)	92
---	----

SPIRITUALISM CU FAȚĂ UMANĂ

Capitole:

Religie vs Spiritualitate

Spiritualitatea încurcă păpușarii mondiali

Reîncarnarea separă Spiritismul de Spiritualism

Raportul Spirit : Om

Ce personalitate are spiritul după moarte

Omul este subalternul spiritului său

RELIGIE vs SPIRITUALITATE

RELIGIA acționează în masă, prin forța persuasiunii și a fricii. SPIRITUALITATEA autentică acționează de la om la om, prin bucurie și convingere rațională.

RELIGIA nu se potrivește oricui. Ea este un produs cultural, pe un fond spiritual. Dar produsele culturale sunt limitate în spațiu geografic și timp istoric – nu pot fi universale. SPIRITUALITATEA este strict individualizată – pentru că fiecare om este unic.

Cuvântul „spiritualitate” are cel puțin două sensuri. În sens general, spiritualitatea se referă la toate creațiile culturale. În sensul propriu, cel pe care îl folosesc aici, se referă la apropierea omului de spirit (propriul spirit întrupat, celelalte spirite invizibile, Marele Spirit).

Criticii atei ai religiei sunt și ei utili, pentru că îi găsesc rapid punctele slabe. Religiiile învechite trebuie înlocuite, totuși, NU de ateism. Formele religioase pot continua să joace un rol important (cântecele, templele, slujbele, veșmintele, unele ritualuri, activitatea socială etc), dar numai pe un fond de spiritualitate pură.

Atei sunt mai ales cei care NU VOR să existe Lumea de Apoi. I-ar deranja în planurile lor de viață. Sunt prea atașați de bucuriile terestre sau prea înrăiți de suferințe și amăgirile preoților.

Există atât de mulți atei pentru că NU CUNOSC dovezile Lumii de Apoi sau li s-a spus că sunt baliverne. Greșeala lor este că nu cercetează mai adânc.

Chiar și printre „religioși”, majoritatea nu cred în nemurire, ci doar respectă tradiția și mimează pioșenia sau sunt doar superstițioși (adică se tem de forțe obscure).

Unii spun că „religia este o superstiție organizată”, alții, că ar fi „o taină ținută sub control”. Organizarea și controlul țin exclusiv de planul terestru. Adaug însă că religia este întemeiată pe o reală spiritualitate. Doar că s-au adunat atâtea erori de gândire, devenite dogme, încât ce era viu și sacru la început, a devenit sterp și speculativ. În mare parte, a rămas o superstiție – pentru că aproape nimeni nu o înțelege, dar toți se tem s-o încalce.

Putem spune că vina este a Bisericilor că nu se reformează. Dar punându-ne în locul teologilor, ne dăm seama că este atât de mult de schimbat, încât mai bine se lasă păgubași. „Nu pune vinul nou în butoaie vechi”, spunea Isus. Religia veche se va prăbuși la timpul său, sub povara propriilor greșeli. Sacrul însă nu va dispărea din ființa umană, niciodată.

SPIRITUALITATEA ÎNCURCĂ PĂPUȘARII MONDIALI

Este o autoamăgire a unor fundamentalisti creștini (naivi și semidocti) că vor fi asupriți de anticriștii apocaliptici, încât vor fugi în munți și păduri. Ei nu sunt periculoși pentru păpușarii mondiali, pentru că nu sunt credibili.

În schimb, ar putea fi tracasați cei cu adevărat spirituali. Și până acum s-au „bucurat” de neîncredere, denigrări, lipsuri materiale. Istoria ne arată că marii oameni spirituali au avut multe greutăți în această lume și s-au sacrificat pentru idealurile lor nobile.

Dacă profețiile creștine se vor adevăra, atunci nu neapărat „creștinii” vor fi prizonieri de cei puternici și bogați, ci oamenii realmente spirituali, cu sau fără religie formală. Aceștia se vor orienta după busola adevărului, vor trăi curat și simplu și nu vor putea fi dirijați ca restul populației.

« Semnul că deții adevărul este că poți gândi liber. Nu te mai temi și ai curajul să te lupți cu relele lumii. Frica domnește în lume pentru că oamenii nu merg pe drumul Adevărului. Adevărul nu poate fi găsit decât căutând în interior, cum a spus și Isus.

Există numai o cale, cea a iubirii, când omul uită de el și servește celuilalt, uitând de sine însuși. În servire găsește bucurie. Când te depărtezi de

tine, intri în Împărăția Dragostei. Înțelege că ești parte din planul lui Dumnezeu și de aceea trebuie să slujești! Deții toate calitățile numai când uiți de tine.

Nu contest dreptul niciunui crez religios sau politic să existe. Dar nu pot să nu văd că, în apărarea acestor crezuri, sunt sacrificați milioane de oameni.»

*Spiritul lui Mahatma Gandhi, 21 iun 1961*¹

Manipulatorii globali au schițat deja forma noii religii universale a planetei. Ea va semăna cu vechile religii, pentru a fi mai ușor acceptată, și va avea în centru un nou personaj carismatic. Acest „mesia” va avea o aparență de „sfintenție”, tot în sens tradițional, dar intenții cu totul opuse. Prin urmare, „noua religie” va fi un simulacru de religie tradițională, cu tot tacâmul. Totuși, sper ca profețiile pesimiste să rămână doar în stadiul de viitor „improbabil”.

Din contră, SPIRITUALISMUL, adică credința pur spirituală, nu poate fi pervertit prin forme ademenitoare, pentru că nu are un tipic. Opinez că spiritualismul, ca atitudine și principii, va fi adevărata „teologie universală” a omenirii, fără dogme rigide. Este simpla credință în nemurire și în Dumnezeu explicată logic și pe baza mărturiilor directe. Odată demonstrată și științific, nu va mai fi „credință”, ci „fapt” și va aduce schimbări benefice radicale în viața omenirii. Va dispărea nevoia viitorilor locuitori ai planetei de a ordona și organiza crezurile spirituale în religii. Știința spirituală este cea mai înaltă religie.

Baza spiritismului / spiritualismului este comunicarea cu spiritele superioare. Este o cale directă și puternică de spiritualizare, fie individuală, fie prin medii dedicați. Iată ce spunea un spirit elevat, cel al lui Rudolph Valentino:

« Mulți oameni, chiar și cei care se consideră înțelepți și inteligenți, au VISELE lor, care îi fac să meargă înainte. Totuși, noi, cei care venim la voi dinspre Această parte a Vieții, încercăm cu disperare să vă prezentăm REALITATEA.

Aceia dintre voi care cunoașteți Adevărul prin comunicarea cu invizibilul găsesc în el un mare ajutor și mângâiere, așa că îl transmiți și prietenilor voștri, dar ei zic „Oh, e doar o iluzie!”.

Lumea în care trăiți este plină de frică, răutate și ură. Atât de multe lucruri sunt greșite, din cauza falselor valori. Oamenii caută unele lucruri pe care le consideră necesare și altele pentru așa-numite plăceri, dar noi avem o datorie de îndeplinit; avem o sarcină pe care ne-am asumat-o și aceasta este cea de a schimba mintea Umanității.

Venim să vă prezentăm realități și să dărâmăm barierele dintre Noi și lumea voastră. Nu venim doar să vă oferim mângâiere personală, ci pentru a

¹ <http://www.leslieflint.com/gandhi>

crea o unitate împreună. Și astfel, să formăm un ansamblu de iubire și fraternitate, pentru ca cele două lumi, a Noastră și a voastră să poată deveni una singură, unde ființele să poată fi împreună în Minte, Spirit și Adevăr, unde nu vor mai exista iluzii, ci doar realitate, și unde dragostea va domni suverană peste împărăția lumilor – căci sunt multe astfel de lumi. »

*din cartea „The Voice of Valentino Through Leslie Flint”,
de Lynn Russell ²*

Avem nevoie de preocupări spirituale nu doar pentru că ne fac mai fericiți lăuntric, ci și pentru că numai așa se va metamorfoza planeta. Omenirea are nevoie de lideri spirituali ca să se salveze de la distrugere. **Salvarea lumii nu va veni de la oamenii politici ori conducătorii religioși**, ci de la «cei sinceri și onești, care nu au nimic material să vă ofere, ci caută doar Împărăția lui Dumnezeu. Numai aceia care au renunțat la lume pot salva lumea», spunea spiritul lui Gandhi.

REÎNCARNAREA SEPARĂ SPIRITISMUL DE SPIRITUALISM

Dacă viața spiritelor nu ar avea legătură cu viața psihică, atunci nu ar fi decât o altă ramură a cunoașterii și necunoașterii generale (ca matematica, fizica sau diversele enigme ale naturii). Dar lumea spiritelor este importantă fiindcă ne ajută să ne înțelegem mai bine propriul spirit din interior, care ne dă viață și scop. N-ar trebui să fie doar o curiozitate intelectuală, ci și un mod rafinat de autocunoaștere și îmbunătățire umană.

Mișcarea Spiritualistă (activă în țările angle-saxone) a stabilit câteva principii directe care recunosc:

- Pe Dumnezeu Tatăl;
- Frăția tuturor oamenilor;
- Comunicarea cu spiritele și misiunea divină a Îngerilor;
- Continuitatea existenței sufletului uman;
- Responsabilitatea personală (legea liberului-arbitru);
- Plata în Ceruri pentru faptele bune sau rele făcute pe Pământ (legea cauzei și efectului);

² <http://metaphysicalarticles.blogspot.com/2016/05/the-voice-of-valentino.html>

- Evoluția deschisă oricărui suflet uman în eternitate (legea progresului).

Spre deosebire de **Mișcarea Spiritistă** „soră” (din țările latino-americane și Europa continentală), care pune un mare accent pe fenomenul REÎNCARNĂRII, **Mișcarea Spiritualistă** a oscilat de-a lungul timpului, preferând să nu-i dea importanță, din lipsă de probe palpabile. Nici în prezent, reîncarnarea nu este un crez *oficial* al Mișcării anglofone, dar se permite a fi abordată la întâlnirile *neoficiale*.

Aceasta este diferența majoră între Spiritualismul și Spiritismul contemporan.

Ea probabil că ar dispărea dacă s-ar postula faptul că **omul (sufletul) este diferit de spiritul său**. Deocamdată, Spiritismul le comasează, neluând în seamă obiecțiunea logică: *dacă după fiecare încarnare SPIRITUL capătă acea personalitate (ultima umană), el cine mai este de fapt?! Își schimbă oare personalitatea după fiecare încarnare? Oare n-ar trebui să aibă o individualitate proprie permanentă, care se îmbogățește de la fiecare încarnare?!*

Oricine crede în Dumnezeu și nemurire e conștient de faptul că trupul este doar un vehicul efemer pentru scânteia de viață. (Cu excepția naivilor creștini, cei care încă mai cred că scheletele din morminte se vor umple de carne și vor începe să trăiască cândva...) Trupul, dar oare și sufletul?!? Aici este marea provocare teologică. Individualitatea psihică este considerată tabu și nu prea știm ce anume din ea este etern și ce se va pierde iremediabil. Despre condiția sufletului după moarte am scris pe larg cu alte ocazii, unde am susținut că el supraviețuiește morții, într-un fel sau altul. Asta împacă, oarecum, și teoria creștină.

Oricum, se pot înlătura dificultățile logice și teologice doar acceptând că **reîncarnarea este privilegiul spiritului, nu al sufletului uman**.

Este evident că noua încarnare umană va avea o altă personalitate decât celelalte anterioare. Nu personalitatea umană se continuă, ci individualitatea spirituală. Deci trebuie analizate, asemănat și deosebite didactic „personalitatea” de „individualitate”. Sau „personalitatea umană” de „personalitatea spirituală”. Sau „conștiința umană” și „conștiința spirituală”. Dar aceasta înseamnă o adevărată revoluție în gândirea spirituală a maselor, o detașare a omului de condiția sa efemeră și subordonarea de bunăvoie față de Centrul de Viață, care este spiritul său, particula divină din om.

Deocamdată, inclusiv abordarea modernă (spiritism, spiritualism) este tributară antropomorfismului și preamăririi omului ca trup și suflet, neînțelegând sau neacceptând importanța primordială a Spiritului, ca entitate oarecum distinctă și diferită de om.

Raportul SPIRIT : OM

Când vorbim de raportul dintre spirit și om-suflet, dintre individualitate și personalitate, putem găsi trei posibilități logice.

Un spirit la un om (1:1)

Este situația comună. Orice spirit este încarnat într-un om, orice om are un spirit în interior.

Spiritul este forța vieții, fără de care omul moare instantaneu. Spiritul îi conferă și o parte din personalitate, cealaltă fiind creată de omul însuși prin interacțiunea cu mediul.

Mai multe spirite la un om (N:1)

Cunoaștem cazul „patologic” de „personalitate multiplă”, în care două sau mai multe spirite își împrumută unul altuia, pe rând, același corp și minte umană. De obicei, spiritele sunt prietene și niciunul nu pune monopol pe acel om.

Sau cazul dur al „posedărilor demonice”, unde are loc aceeași conlocuire, cu sau fără acceptul spiritului gazdă! Sau mediumii care încorporează voluntar unele spirite, de obicei superioare.

Tot aici regăsim și situația când un artist sau un savant sunt permanent asistați și inspirați de către spirite cu care au afinitate. E vorba de un grup de spirite (de la câteva până la câteva zeci) care au pricepere și interes în domeniul respectiv. Putem spune deci că marile operele pământești sunt un rezultat al muncii de echipă spirituală.

« Marii artiști, marii compozitori, marii poeți, marile genii sub diverse forme și aspecte... cu toții sunt niște victime. Victimele „inspirației”, care în fond, nu este decât munca spiritelor. »

Spiritul lui Frederic Chopin, 17 dec 1962 ³

* * *

³ <http://www.leslieflint.com/chopin-dec-17th-1962>

« Când mă gândesc la viața mea de om, îmi dau seama că am făcut ceea ce trebuia să fac. Am fost inspirată, e adevărat, dar nu-mi dădeam seama că eram folosită de către ființele din lumea spirituală. Multe lucruri credem că vin din mintea noastră, dar de fapt sunt impresii, ghidări de la spiritele care ne ajută. »

*Spiritul lui Marie Curie, 30 nov 1984*⁴

* * *

Despre marele compozitor contemporan de muzică electronică Vangelis, puțin știu că el și pictează. Dar Vangelis mărturisește că pictura este o chestiune personală, pe când muzica... muzica este impersonală, e manifestarea armoniei cosmice în beneficiul omenirii. Când compune muzică, este uneori inspirat de „muze”, spirite cosmice; în schimb, tablourile sale sunt doar artă în scopul defurării psihologice, pentru care Vangelis nu are niciun angajament spiritual.

Mai primim și alte informații șocante de la **spiritele mediumului LESLIE FLINT**:

Spiritul lui Chopin ne dezvăluie faptul că, în fazele evolutive incipiente, ceea ce pare a fi un individ uman poate conține... două sau trei spirite. Ele se contopesc, temporar, în același trup uman, își omogenizează vibrațiile. Când treaba lor comună s-a terminat, fiecare dintre spirite își recapătă individualitatea. Așa se explică fenomenul „personalității duale”, când, la un moment dat, pe neașteptate, omul se schimbă radical și apoi revine la vechea personalitate.

Totuși, acest fenomen nu trebuie să ne sperie. Spiritul lui Chopin continuă cu explicațiile:

« Într-un sens mai înalt, nu există nicăieri nicio „individualitate”. Pe măsură ce progresezi, începi să înțelegi că suntem cu toții parte dintr-o mare contopire de suflete și spirite și stări. Într-un mod miraculos, facem parte din același spirit, iar când iubim o persoană, poate fără a ne da seama, îi iubim și pe alții.

Suntem responsabili unul pentru celălalt, pentru ce suntem și pentru ce putem deveni. Nu ne putem aranja doar propria salvare. Mereu contribuim, poate inconștient în stadiile timpurii, mereu ajutăm la salvarea altor ființe. Tu ești important ca individ în sine. Dar nu te poți aștepta să devii complet și unificat atâta timp cât restul nu s-au ridicat până la un anumit nivel. O singură notă nu face muzica. E nevoie de mai multe note care să se întrepătrundă, să se armonizeze.

Iată de ce este greșit să credem că drumul spre progres spiritual ar fi să te retragi din mijlocul oamenilor, să te închizi egoist ca să trăiești numai tu cu Dumnezeu. Nu asta e calea adevărată. Calea adevărată este să înțelegi

⁴ <http://survivablebooks.org/Flint/LF%20Marie%20Curie.wma>

erorile și căderile umanității, să înțelegi măreția misiunii, să mergi în lume, să te lupți cu ea și s-o învingi. Să lupți cu lucrurile care te necăjesc, pentru că, în timp ce contribui la binefacerea și fericirea altora, în mod inconștient, dar sigur, îți dezvoltă propria ființă.»

*Spiritul lui Chopin, 17 dec 1962*⁵

Poate că am trecut prea repede peste informația extraordinară pe care ne-o aruncă *en passant* spiritul lui Chopin. Iată detalii, din altă sursă spiritistă, pe acest subiect:

Atunci când două sau trei spirite au mari probleme la încarnarea umană (din cauza perispiritelor prea firave), ele își unesc energiile perispirituale, rămânând totuși două sau trei inteligențe separate, într-o alianță de conjunctură. Această nouă entitate temporară se încarnează într-un om, cu rezultate oarecum mai bune.

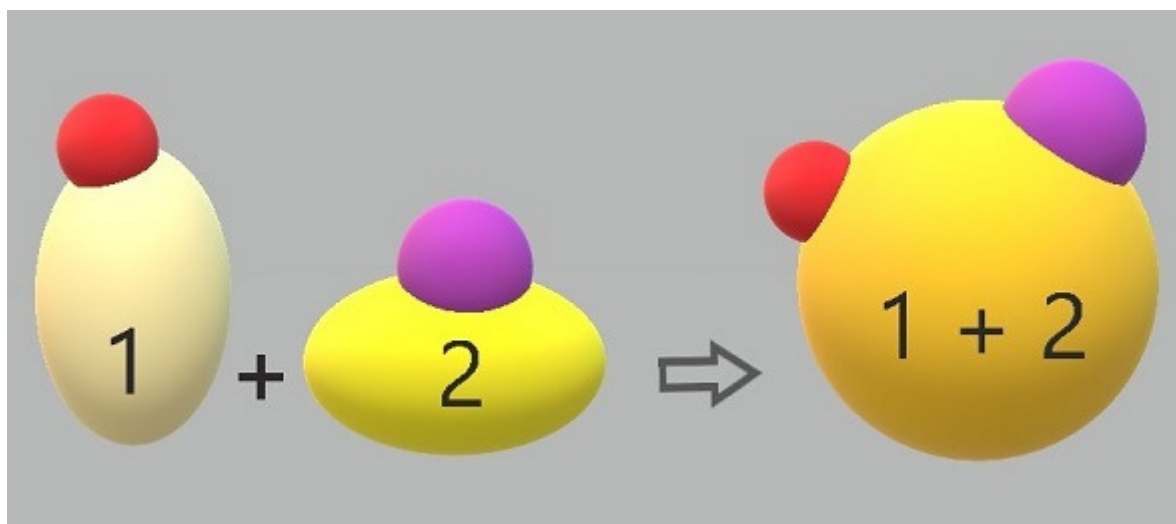

Fig. Unificarea temporară a două spirite „firave” în vederea încarnării

Dar acum poate apare alt neajuns. De obicei, inteligența spiritului predominant conferă personalitatea omului. Însă în anumite condiții, și celelalte inteligențe se pot manifesta. Atunci iese la iveală o cu totul altă personalitate umană, fapt care, pur și simplu, îi bulversează pe martori, inclusiv pe psihiatrii. Ei au denumit fenomenul „**personalitate multiplă**”, considerându-l o tulburare disociativă.

Iată citatele respective din exprimarea prin voce directă, destul de încâlcită, a spiritului lui Chopin, care sugerează mai multe situații:

« În stadiile timpurii, înainte să ajungă la un anumit nivel de dezvoltare, se combină două sau trei forțe de viață [spirite] care susțin un dublu sau corp

⁵ <http://www.leslieflint.com/chopin-dec-17th-1962>

eteric. Două sau trei entități pot deveni o singură persoană. Spiritele se amestecă, astfel încât ele împart același corp fizic, temporar.

Uneori, se produce o unificare a forței spirituale, a vibrațiilor, a mentalităților. Două ființe se unesc și lucrează printr-un corp, dându-i viață sau fiind Viața din spatele lui. Iar când au încheiat treaba cu acel corp, ființele se separă și redevin individuale.

Când există o mare unitate, o mare dorință de a realiza o misiune importantă, uneori, două ființe se unesc și devin, pentru o anumită perioadă de timp, din punct de vedere material, o unică persoană. [n.n. - aici se referă, mai degrabă, la parteneriatul dintre un spirit angelic și unul obișnuit.]

Câteodată, un om pare normal un număr de ani și apoi, dintr-o dată, se comportă ciudat, se transformă, luând o altă personalitate. Ce-i asta altceva decât o personalitate duală [multiplă]? Se numește așa pentru că entitățile spirituale se unesc într-un corp uman și acționează de așa manieră, uneori chiar fără a-și da seama, încât provoacă o reacție fizică ciudată [alternanța de personalități].

Tot amestecul entităților poate fi, uneori, explicația și în cazul acelor persoane care nu sunt nici bărbat, nici femeie [hermafrodiții]. »

Spiritul lui Chopin, 17 dec 1962 ⁶

Un spirit la mai mulți oameni (1:N)

Din cele scrise mai sus se desprinde concluzia generală că este greu să dirijezi din astral un om, pentru un rezultat deosebit, fiind uneori nevoie de cooperarea mai multor entități astrale. Prin urmare, pare **illogică** situația inversă, în care un **singur** spirit să conducă mai mulți oameni. Ar fi o sarcină imposibilă. Practic, când se „încarnează”, un spirit stă strâns atașat de un singur om pentru a nu pierde niciun moment contactul cu acesta.

NOTĂ: Spiritul vibrează la o frecvență mult mai înaltă decât materia și, de aceea, el nu percepe realitatea fizică direct, ci prin intermediul semnalelor trimise de mintea omului. Dacă traseul informațional dintre minte și spirit este îmbâcsit, obturat cu impurități (morale), atunci spiritul este dezinformat despre ce se petrece în planul fizic. Urmările sunt nefaste pentru om, care își pierde controlul spiritual și face tot felul de prostii.

Situația se îndreaptă prin decizia Entităților superioare de a „degrada” spiritul către un plan vibratoriu mai coborât, mai aproape de frecvența fizică. Deși este resimțită ca o „pedeapsă” de către spirit, de fapt, este metoda cea mai naturală ca el să poată percepe în mod corect semnalele trimise de creier și, la rândul său, să transmită comenzi de corecție care să ajungă nedistorsionate la om.

⁶ <http://www.leslieflint.com/chopin-dec-17th-1962>

În ciuda improbabilității, unii specialiști afirmă că (unele sau toate) spiritele se întrupează simultan în mai mulți oameni. În unele articole recente am menționat autori ce au lansat astfel de idei. Se afirmă că un spirit nu este indivizibil, monolitic, ci se poate diviza, în condiții speciale. Concret, Monada unică s-ar diviza în două: o parte rămânând în astral, iar cealaltă parte încarnându-se într-un om de pe Pământ. Orice spirit încarnat ar avea deci o contraparte liberă în astral, identică cu el, cu care ține legătura, mai mult sau mai puțin, și cu care se va reuni după moarte. Monada ar putea, dacă vrea neapărat, să se mai dividă încă o dată și să se încarneze simultan în doi oameni diferiți. Am avea astfel situația incredibilă în care doi oameni ce trăiesc simultan ar avea același spirit.

Cum comentăm această ipoteză?

Este adevărat că perispiritul este o energie care, așa cum am spus, se poate comasa cu energia altui spirit. Și invers, perispiritul se poate diviza. Asta am și susținut când am vorbit despre „Conștiința umană” autonomă ce conduce mintea: Conștiința provine tocmai din divizarea stratului marginal al perispiritului.

Mai există și situația când un spirit foarte evoluat dorește să se unească definitiv cu Dumnezeu. Tehnic vorbind, asta înseamnă că va renunța la învelișul său perispiritual, creat prin trudă de-a lungul epocilor de încarnări succesive. Și va ceda toată această energie rafinată, puternică, ca să creeze noi spirite. Nimic nu se pierde în natură. Înaltul spirit „moare”, dar altele se nasc din energia sa dăruită lumii. Spiritul își sacrifică tot ce a dobândit mai înalt pentru a intra într-o Glorie mai mare, Splendoarea Divină, din care va deveni parte. În Dumnezeire se duce la perfecțiune conceptul de unitate prin diversitate, de colaborare perfectă și îmbogățire neîncetată cu experiența părților Sale.

Se mai cunoaște și capacitatea spiritelor de a comunica simultan cu foarte multe alte entități. Este un fel de fragmentare a conștiinței spirituale pe mai multe canale.

Situațiile de mai sus sunt reale, totuși semnificativ diferite, și consider că un **spirit nu se încarnează în mai mulți oameni simultan**. Cred că a fost vorba de o neînțelegere din partea mediumilor respectivi sau chiar de mesaje eronate din astral.

Mai degrabă, informația s-ar putea referi la Sufletul de grup, adică un colectiv de câteva zeci sau sute de spirite de ranguri diferite, dar unite prin anumite caracteristici energetice comune. Acest Suflet acționează cu o singură voință, ca o individualitate în sarcinile spirituale importante. Este ceea ce a subliniat și spiritul lui Chopin în citatul de mai sus, ca și

alte spirite din anturajul mediumului Leslie Flint. Spiritele care compun această Frăție se ajută reciproc *ca și cum* ar fi o singură ființă.

Spiritul dr. Charles Marshall vorbește despre **Sufletul de grup**:

« Și acest suflet propriu al tău [...] este grupat cu alte suflete, deși sunteți indivizi separați, unități separate dintr-un plan complet. Nu poți fi complet până nu ești unificat într-un singur Întreg. Și trăiești ca Unul. Asta se numește Perfecțiune sau Frăția perfectă sau Unirea perfectă.

Dacă te-ai considera ca fiind o notă de pe pian: de una singură, deși poți emite un ton frumos, ești inutilă fără celelalte note ale pianului, care să creeze o temă frumoasă sau o armonie. [...] Tot așa, sunt multe note, pe diferite scări, pe diferite vibrații sau niveluri. Dar când sunt împreună, pot crea un sunet armonios minunat. Dacă ai vizualiza fiecare notă ca pe un suflet, iar fiecare suflet se află pe un plan diferit de evoluție, totuși, când vibrează armonic împreună, avem o Unitate completă, avem Perfecțiunea tonului și armoniei. »

Spiritul dr. Charles Marshall, 28 mai 1957

CE PERSONALITATE ARE SPIRITUL DUPĂ MOARTE

Revenim la diferența dintre individualitate și personalitate...

Cei care cred că spiritele își perpetuează după moarte vechea personalitate umană, să mai reflecteze puțin. Iată ce întrebare interesantă pune o spiritualistă în dialog cu un spirit (spiritul marelui compozitor Frederic Chopin):

« *Rose Creet*: – Când oamenii devin compleți și părăsesc Pământul definitiv, Frederic, care personalitate și-o iau, dacă au trăit de așa multe ori pe Pământ și au avut atâtea...? »

[Din această întrebare răzbate părerea doamnei că, după fiecare viață, spiritul își menține personalitatea umană respectivă și abia la eliberarea de lanțul reîncarnărilor el ar trebui să aleagă una dintre ele, cea mai „reprezentativă”. Desigur, este o părere eronată.]

Spiritul lui Chopin: – Spiritul nu este, să spunem așa, inhibat, nu este limitat în dezvoltarea sa. Aici putem lua multe forme după impulsul de moment. Deși – atunci când te înalți departe de lucrurile și condițiile și gândirea materială, unde trupul, învelișul exterior nu are importanță – poți deveni complet invizibil. Cu alte cuvinte, nu îți trebuie o formă exterioară. În cea mai înaltă formă de dezvoltare nu este necesară carcasa sau învelișul.

Dar ne putem lua, de exemplu, eu îmi iau întotdeauna aparența fizică exterioară a lui Chopin, așa cum mă știi. Însă, dacă vreau – adică dacă îmi concentrez gândurile suficient –, m-aș putea întoarce la tine nu ca Chopin, ci într-una din formele mele umane anterioare. »

*Spiritul lui Chopin, 26 mar 1956*⁷

⁷ <http://www.leslieflint.com/chopin-march-26th-1956>

Există o legătură indisolubilă între aspectul (forma eterică) pe care și-l ia spiritul și personalitate. Un spirit își va lua aceeași formă pe care a avut-o personalitatea umană respectivă. Spiritul înalt care comunică aici NU se identifică cu niciuna din personalitățile umane avute, după cum, ca spirit, NU are niciuna din aparențele fizice umane. Nici măcar ultima. Spiritul este altceva, mult mai elevat și imposibil de descris.

Deci, prin acest răspuns, **spiritul a confirmat diferența dintre personalitatea umană și individualitatea spirituală.**

Folosind o metaforă, sufletul uman este o haină țesută din aspectele fizice (voce, figură, statură etc) și aspectele psihologice (personalitate, amintiri etc). După moarte, când sufletul se unește cu spiritul, această haină este atârnată în garderoba cu suflete a spiritului (în perispirit).

În lumea lui, spiritul liber își poate lua orice aspect dorește (în planurile astrale) sau niciunul (în planurile cauzale, superioare). Atunci când comunică cu oamenii fizici, spiritul coboară în planul eteric, unde își ia o formă acceptabilă. De obicei, își ia ultima formă umană. Își va îmbrăca respectiva haină sufletească doar pe durata comunicării cu mediumul.

Despre coborârea temporară a spiritelor printre oameni:

« *Spiritul lui Chopin*: Există un corp eteric (care este un duplicat al corpului material). El este animat de spirit, care nu are un corp în același sens. Corpul eteric, prezent pe un plan ceva mai material (sau, oricum, mai aproape de condiția pământească), pe acesta îl folosim noi, spiritele, pentru a comunica. Spiritul este ceva indefinit, pentru că nu are formă. Corpul eteric este acela care are formă.

Acest corp eteric, atunci când intră într-o atmosferă mai rarefiată, ia o formă mai purificată și mai rarefiată. Dar este tot corpul eteric, care a suferit o schimbare și devine un corp „spiritual”.

Noi, spiritele, când vrem să fim recunoscuți [n.n. - de oameni], ne gândim la noi înșine așa cum vrem să fim recunoscuți. Eu mi-am asumat diferite personalități de-a lungul timpului [n.n. - în relația cu mediumii].

Când venim să vorbim cu voi, oamenii, ne concentrăm gândurile și ne proiectăm la nivelul eteric, care, însă, ne pune anumite limite pentru ceea ce vrem să vă transmitem. Iată problema ce ne preocupă de mult timp: cum să vibrăm pe un nivel eteric inferior sau, să spunem, un nivel mai apropiat de Pământ decât al nostru, și în același timp, să gândim la un nivel mai înalt – pentru că sunt două lucruri opuse pe care le facem în același timp. »

Spiritul lui Chopin, 17 dec 1962 ⁸

⁸ <http://www.leslieflint.com/chopin-dec-17th-1962>

Un spirit care comunică din astral poate alege să se exprime precum o personalitate umană familiară sau prin a sa proprie – cea spirituală, mai rafinată și mai impersonală. Este o diferență semnificativă. De exemplu, după o ședință spiritistă cu mediumul Leslie Flint, doamna Lynn Russell a observat că spiritul lui Rudolph Valentino s-a manifestat în două feluri. În spatele vocii sale obișnuite se distingea o individualitate spirituală mai adevărată, dar ascunsă. Era aspectul mai înalt, pe care Lynn l-a numit „Rudy plus”.

« Vocea e aceeași, dar calitatea poate fi alta; accentul străin nu se mai simte, dar caracteristicile rămân ale sale. Se poate compara cu o piesă muzicală cântată la două pian, o pianină și un pian de concert. Notele și tema sunt aceleași, dar vei ști fără dubiu cum sună fiecare. »

din cartea „*The Voice of Valentino Through Leslie Flint*”,
de Lynn Russell ⁹

Și iată o reconfirmare a diferenței dintre personalitatea umană și individualitatea spirituală, dintr-un alt **dialog spiritist mediat de Leslie Flint**.

Venise la „vorbitor” spiritul unei foste bețivance analfabete, Mollie. Dialogul a fost sărac în informații despre lumea de dincolo, dar interesant din alt punct de vedere. Spiritul superior ce supraveghea ședința, dr. Marshall, ne lămurește că acel spirit are, în lumea lui, o „personalitate și un caracter total diferite” de fosta personalitate umană.

« *Dna Greene*: – Dr. Marshall, această convorbire a fost interesantă pentru că am putut vedea cum, atunci când Mollie a venit [să ne vorbească], ea a reintrat în condiția sa pământească de bețivană, hlizindu-se la noi întocmai ca o femeie beată.

Spiritul dr. Marshall: – Atunci când [n.n. - spiritul] intră în contact cu Pământul [n.n. - materia fizică], aproape automat, se autoajustează și se identifică cu persoana care era. Dar dacă ai putea s-o auzi așa cum este ea acum, ai găsi o personalitate și un caracter total diferite. Aici a avut loc asimilarea forțată, dacă vrei, înconștientă, a vechiului sine. »

Spiritul lui Mollie zâmbăreața, 1965 ¹⁰

⁹ <http://metaphysicalarticles.blogspot.com/2016/05/the-voice-of-valentino.html>

¹⁰ <http://www.leslieflint.com/laughing-mollie>

Sufletul-fantomă, pe timpul încarnării

Nu numai spiritele se pot uni sau diviza. Sufletul uman, fiind și el energie, se poate diviza în două părți, când omul doarme. Jumătatea liberă poate călători în lumea astrală, lumea spiritelor, în timp ce jumătatea fizică se odihnește în trup. Am dezbătut acest subiect în articole anterioare. Ca o confirmare în plus, subiectul revine și în **dialogurile cu spiritele mediate de Leslie Flint**.

«Am zis: „Cum o voi recunoaște? N-am fost niciodată acolo.”

Iar ei au zis: „Ba ai fost. De multe ori, când erai adormit. De fapt, o cunoști foarte bine.”

Și am început să mă gândesc: „Nu știu, aveam niște vise. O dată sau de două ori, am visat despre un loc foarte drăguț cu o grădină frumoasă și era acolo bătrânul meu câine Rover, care a murit de mulți ani. Mă gândeam că era doar un vis.”

Ei au zis: „Nu, nu visai, chiar erai cu noi pe timpul somnului. Când trupul era adormit, spiritul tău era liber și putea călători ca să fii cu noi, înțelegi?” »

*Spiritul lui George Hopkins, 11 apr 1959*¹¹

* * *

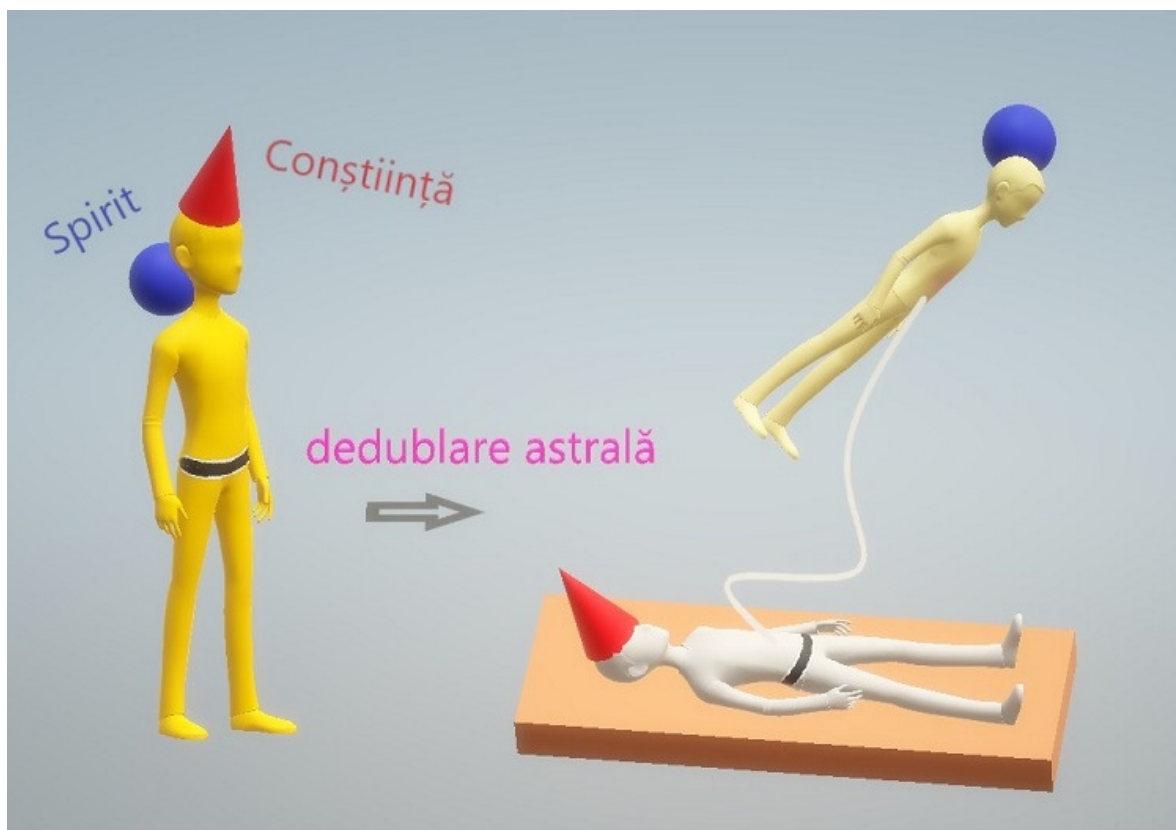
« De ce credeai tu că Chopin vine și îți spune că te descurci remarcabil de bine, că e foarte mulțumit și că realizezi multe?! Îți spune ce faci în starea de somn. Ceea ce, într-o anumită măsură, este adevărat, pentru că atunci când acea parte din corpul tău fizic se eliberează, merge în completitudinea Sinelui și se manifestă Aici într-o stare mai desăvârșită. Și împlinești toate lucrurile pe care le dorești. Doar că nu le faci din punctul de vedere pământesc, în acel spațiu restrâns numit corp, dar asta nu înseamnă că nu realizezi lucruri mari Aici. În somn, călătorești Aici, ca și Flint, el e deseori cu noi. »

Spiritul dr. Charles Marshall, 28 mai 1957

Majoritatea esoteriștilor consideră dedublarea / proiecția astrală drept un fenomen **extraordinar**, paranormal. Dar el este cât se poate de comun, se întâmplă zilnic fiecărui om. **Extraordinar** de ciudat este că aproape nimeni nu e conștient de el. Se petrece în fundal. O omenire întreagă nu e conștientă că se plimbă printre spirite!

Iată explicația simplă a acestui paradox. În trup rămâne jumătatea de suflet însoțită de Conștiința omului. Cealaltă jumătate de suflet inconștientă, sau „sufletul-fantomă”, călătorește în astral însoțită de Spirit. Mai bine zis, invers: sufletul-fantomă este simplul vehicul prin care Spiritul călătorește noaptea în lumea spiritelor.

¹¹ <http://www.leslieflint.com/george-hopkins>

*Fig. Dedublarea, normală, din timpul somnului:
CONȘTIINȚA veghează jumătatea de suflet care se odihnește,
SPIRITUL dirijează jumătatea de suflet care voiajează în astral*

Dar de ce n-ar putea Spiritul s-o facă singur, neînsoțit de o parte a sufletului uman?

Tocmai pentru că Spiritul e puternic atașat de sufletul uman și ar fi chiar riscant să rupă complet această legătură, fie și pentru o clipă. Eliberându-se complet, i-ar putea lua locul un alt spirit intrus, nepoftit. În schimb, legătura dintre cele două jumătăți de suflet este indestructibilă și se face printr-un flux sau cordon energetic, depășind orice potențial sau forță a vreunui alt spirit așezat la pândă. Este o conexiune perfect protejată. De aceea, fenomenul de „posedare” de către un spirit străin este imposibil „din cauza” dedublării, conștiente sau inconștiente. Dacă, totuși, apare, posedarea spirituală are alte cauze.

În voiajul astral nocturn, sufletul-fantomă își impune deseori intențiile. Totuși, în acea lume, Spiritul are o influență mult mai puternică decât în starea de veghe obișnuită. Acolo, omul astral manifestă calități incredibile.

În concluzie, dedublarea servește în exclusivitate spiritului, ca să mai scape din strânsoarea corpului fizic. Amintirea aventurilor astrale este fortuită, nu este prevăzută de economia naturii. Unii oameni își mai

amintesc câte ceva, ca un vis. Cel care reușește să se dedubleze *conștient* este un norocos (dacă nu se teme de noile senzații!).

Dar de ce să se teamă, din moment ce este o activitate obișnuită de mii de nopți?

Frica poate apare la dedublarea conștientă, deoarece și Conștiința se divide, o parte însoțind dublul astral și păstrând prejudecățile omului. Acel fragment de Conștiință scos din locul său obișnuit este responsabil de teama ce însoțește proiecția astrală uneori.

Rămâne ca ipoteză de lucru: nu cumva este posibil ca întreaga Conștiință să iasă din trup, lăsându-l neprotejat? În astfel de cazuri, teama ar fi justificată. Și ce anume ar face diferența dintre o ieșire completă și una parțială a Conștiinței din trup?

Luând în considerație explicațiile pe care le-am oferit în eseu „HIPNOZA ȘI FENOMENELE CONEXE”, atunci putem face o paralelă interesantă cu dedublarea astrală. Astfel, în dedublarea obișnuită nocturnă, copia astrală a sufletului este precum omul hipnotizat: condus, nu de conștiință, ci de PSEUDO-CONȘTIINȚĂ sau subconștient. Omul hipnotizat este ușor de manipulat în sensul dorit de hipnotizator, lucru evident în spectacolele de hipnoză. Așa este și dublul astral: ușor de condus de către Spirit prin lumea astrală acolo unde are el interes.

Dacă însă dedublarea este CONȘTIENTĂ, atunci înseamnă că dublul astral este controlat de conștiința umană, iar Spiritul are o mai mică putere de influență. Putem bănuși că Spiritul nu prea are interes ca omul să interfereze cu aventurile sale nocturne, deci dedublarea astrală ar trebui să rămână cât mai inconștientă. Când însă omul are darul dedublării conștiente, el l-a primit cu un scop special și ar trebui să-l exploateze în scopul evoluției sale spirituale.

Sufletul, după dezîncarnare

În viața de dincolo, sufletul mortului suferă multe transformări, degajându-se de învelișurile „grele” dobândite pe timpul vieții terestre. După o perioadă, sufletul devine una cu spiritul, prin asimilarea sa în perispirit. Dar înainte de a se produce acea contopire definitivă, încă sunt două entități oarecum alipite, întrepătrunse, cu vibrații diferite.

Am spus mai sus că, după moarte, sufletul devine o haină din garderoba cu suflete (perispiritul sau „sufletul spiritului”). Acolo el nu mai este o entitate vie, ci doar o colecție de amintiri, aspecte fizice, tipare

psihologice. Totuși, pe timpul vieții, **sufletul era o entitate diferită de spiritul său**. Cum și de ce?

Pentru că avea și o CONȘTIINȚĂ. Ea era o bucătică „ruptă” din Conștiința spiritului. Numai Conștiința îi conferă sufletului uman calitatea de entitate autonomă, vie. În lipsa ei, sufletul, oricât de complex ar fi el, rămâne numai un înveliș psiho-mental, o haină dispensabilă. Care haină, în cazul mediumilor de încorporare, poate fi îmbrăcată temporar de un alt spirit decât „proprietarul de drept al trupului”, tocmai ieșit puțin afară din corp.

După moarte, sufletul suferă anumite transformări, un altfel de moarte, finalizate când Conștiința umană revine înapoi în Conștiința spiritului. Abia atunci spiritul se reîntregește, se întărește, se eliberează, iar sufletul rămâne o amintire nemuritoare, în perispirit. Sufletul uman continuă să trăiască etern în sânul spiritului său, nu altfel.

OMUL ESTE SUBALTERNUL SPIRITULUI SĂU

Toți oamenii au greutate la un moment dat. Mulți se vaită în sinea lor: *De ce trebuie să mi se întâmple tocmai mie asta?* Atitudinea de văicăreală nu e utilă, nu ajută la depășirea situațiilor dureroase. Unii au găsit rezolvarea în a nu se gândi deloc, ci doar a acționa. Totuși, omul este o ființă reflexivă și e greu să scape de gândurile prăpăstioase.

Adevărata soluție este una spirituală. Omul se poate considera un soldat în subordinea comandantului – Spiritul său. Acesta îl poartă pe câmpurile de luptă, unde cunoaște victorii și înfrângeri. Omul trece prin toate greutatea, fiindcă așa este viața pe Pământ și fiindcă Spiritul vrea ca omul lui să trăiască. A se gândi depresiv că moartea l-ar scăpa de chinuri nu este demn de un militar curajos. Omul trebuie să fie Loial și cu Respect față de comandantul suprem, care este Spiritul lui.

Dar omul modern este foarte comod. Nu ar vrea să se schimbe nimic în rutina sa și ar dori să aibă totul la dispoziție. Orice dificultate zărită la orizont îl sperie.

Din contră, greutatea ar trebui să îl mobilizeze, să îi ridice adrenalina și simțul puterii personale, să găsească plăcere în trecerea obstacolelor.

Iar dacă nu poate asta, măcar să se simtă important prin simplul fapt că rabdă resemnat durerile vieții, în onoarea Spiritului său Divin.

Chiar dacă nu-l vei vedea niciodată, totuși, știi că Spiritul există, fiindcă, fără El, ai muri instantaneu. El te ține în viață, îți dă intuiții și inspirații.

Tu ai putea să te sinucizi, dar asta ar însemna să acționezi invers față de Divinitatea lăuntrică. Și toți ar pierde: tu ți-ai pierde singura viață, El și-ar pierde ocazia de a căpăta experiență terestră.

Este foarte importantă orice experiență pentru Spirit. Desigur, are și El preferințe, dar se mulțumește cu ce se poate. Fiecare clipă petrecută încarnat este prețioasă pentru Spirit. Când se va elibera de trup, va avea cu totul alte lucruri de făcut și învățat. Deocamdată, experiențele penibile în trup sunt foarte prețioase, într-un mod pe care omul nu îl înțelege. Dar el să știe că Spiritul se bucură când omul său rezistă și rabdă mâhnirile vieții. După ploaie, iese soarele. Bucuriile și durerile alternează în viață și amândouă ne învață câte ceva.

Fiecare dintre noi, oamenii, avem propriile scenarii de viitor, propriile preferințe și fantezii, pe care le vrem îndeplinite ca să fim fericiți. Totuși, cea mai mare fericire vine din faptul de a-ți mulțumi Spiritul. Când îți vine mai greu, El îți trimite o rază de fericire imensă, ca răspuns de mulțumire și pentru ca să rezisti durității vieții.

« *Spiritul lui Chopin*: Când avem o concepție limitată asupra vieții și suntem deseori triști sau nefericiți; când simțim că ducem o existență inutilă; când simțim că nu am realizat nimic; când nu vedem sensul vieții noastre – atunci să ne amintim că ceea ce pare să fie un eșec nu este neapărat așa în sens spiritual.

Poate că a fost un eșec complet, absolut, din punct de vedere material, fiindcă judeci de pe un nivel material. Dar iarăși repet, tu nu înțelegi pe deplin că ai contribuit foarte mult în diferite feluri pentru alți oameni, câteodată conștient și de multe ori inconștient. Noi suntem doar niște vehicule. Corpurile noastre pământești sunt doar niște mijloace de expresie și de dezvoltare a spiritului.

E adevărat că uneori suntem limitați, totuși sunt multe lucruri pe care le-am putea realiza dacă ne-am da seama că nu există limite – decât cele pe care ni le stabilim singuri. Dar odată ce alungăm toate prejudecățile, când ne deschidem mintea și avem bunăvoința să ne străduim a face lucruri bune, vom beneficia nu doar noi, ci și ceilalți. »

*Spiritul lui Chopin, 17 dec 1962*¹²

Răzvan A. Petre
10 mai 2018

¹² <http://www.leslieflint.com/chopin-dec-17th-1962>

VA VENI ILUMINAREA ȘI PE STRADA NOASTRĂ

Puțină teorie, puțină isihie, puțină poezie

Capitole și subcapitole:

MODELUL IERARHIC AL PSIHICULUI UMAN, ÎN SINTEZĂ ★
Ego-ul ★ Minte fără gânduri

ILUMINAREA

PRACTICA MEDITATIVĂ ★ Deconspirarea ego-ului ★ Cum să meditezi? ★ Ce este Grația? ★ Cunoașterea de Sine este o platformă solidă ★ Învățătura pe YouTube ★ Contestarea învățătorului ★ Etape ulterioare

MITURI DESPRE ILUMINARE ȘI ILUMINAȚI ★ Nu omul se reîncarnează

FALSUL SINE ★ Magnetismul ideilor ★ Formarea ego-ului ca pseudo-ființă ★ Valoarea mea, valoarea mea!

DIFICULTĂȚILE CELEI MAI SIMPLE PRACTICI ★ Afirmații fără sens ★ Pofa de viață

POEMELE DESTRUPĂRII

Relansez câteva idei esențiale referitoare la misteriosul fenomen al **iluminării mistice**, prin care omul atinge Sursa Iubirii și o fericire incomparabilă cu orice lucru de pe Pământ. Iluminarea spirituală nu este o autoiluzionare și nici o stare mentală alterată, cum ar fi intoxicația cu droguri. Ea poate fi explicată teoretic ținând cont de **modelul ierarhic al psihicului uman**. Fără un astfel de model, este greu să descriem asemenea subtilități.

Notă: cuvintele *scrise cu litere înclinate* sunt termeni comuni din yoga

MODELUL IERARHIC AL PSIHICULUI UMAN, ÎN SINTEZĂ

Simplificat la maximum, psihicul uman poate fi asemănat cu o ceapă ale cărei foițe se învelesc una pe cealaltă. În centru se află NUCLEUL Spiritului sau SCÂNTEIA DIVINĂ (*Atman*). Urmează stratul numit EU

(sau *Ahamkara*, în limba sanscrită), care ne dă simțul sinelui, al **identității** separate. El este înconjurat de stratul numit CONȘTIINȚĂ (*chit*), care ne oferă toate experiențele și pe care o considerăm intuitiv a fi „**eu-l psihic**”, centrul propriei persoane. Când ne observăm obiectiv activitatea Minții, aici ne plasăm în mod natural. Ultimul strat este MINTEA (*manas*), cel mai complicat mecanism dintre cele menționate, interfața dintre partea mai subtilă a psihicului și lumea fizică externă.

Începând cu Mintea, care este cel mai grosier element, fiecare element suprapus are un rafinament din ce în ce mai mare, culminând cu Nucleul spiritului, care conține esența pură de Divinitate.

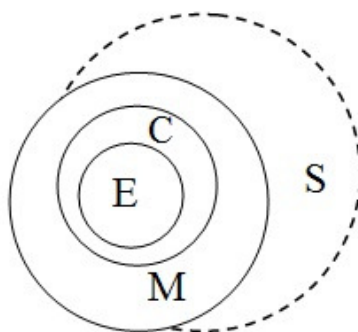

Fig. 1 Psihicul uman „înfășurat”

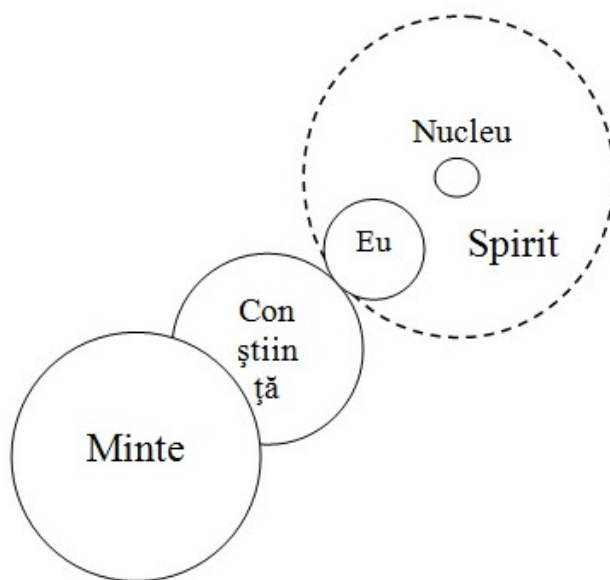

Fig.2 Desfășurarea Psihicului pe nivele de vibrație crescătoare

Nucleul Spiritului sau Scânteia Divină rămâne pe veci separat de lumea fenomenală, cu care nu se poate amesteca. El nu este atins de

materia grosieră și își păstrează integral și neîntrerupt conștiința divină. De aici originează sentimentul de A FI, același la toate ființele universului, care iradiază înspre etajele psihice inferioare.

Partea Spiritului care se adâncește în materie sunt fragmente de **perispirit**. Perispiritul constă din învelișurile energetice sau aura Spiritului.

Eu-l (*Aham*, **Sinele**) este parte integrantă din perispirit și liantul dintre Conștiință și Spirit. Identitatea Eu-lui este unică și specifică fiecărui Spirit.

Conștiința umană, spre deosebire de Eu (*Aham*), este detașată de perispirit. Este ușor influențabilă de orice îi captează atenția. Se află la granița dintre două lumi, cea fizică și cea spirituală. Conștiința umană e formată din particule împrumutate din Conștiința perispirituală.

Mintea ține strict de ființa umană. Ea este formată, în principal, din materie grosieră. Are o inteligență practică. Conștiința și Eu (*Aham*) au propria lor inteligență, dar rafinată, apropiată de a Spiritului. Mintea are un rol utilitar pentru realitatea fizică, dar devine neputincioasă în chestiunile spirituale profunde.

Conștiința este foarte maleabilă, ia forma „obiectului” asupra căruia se orientează. În mod obișnuit, Conștiința se „topește” în matrița Minții, se identifică cu conținuturile mentale. Ne putem imagina Conștiința ca un IMENS SPAȚIU DESCHIS. Gândurile sunt ca niște bule de săpun colorate ce apar de niciunde. Mintea este formată din aceste bule și din absconsul „inconștient” care le emană.

EGO-UL

În Minte, fiecare idee legată, într-un fel sau altul, de propria persoană (adică de mintea-corp) are cumva lipită o etichetă „eu”, creată de magnetismul Conștiinței. Aceste idei însumate formează ego-ul sau persoana psihică. Este un **fals Sine** conținut în Minte. Chiar dacă cuprinde idei despre propria persoană, conținutul mental nu este Sinele nostru, ci doar niște idei despre mintea-corp de care s-a lipit automat eticheta „eu, persoana”.

Priviți schema Psihicului (fig.2): Sinele adevărat se află mult mai adânc, în cealaltă direcție!

Când Mintea se întreabă „Cine sunt eu?”, în ea preexistă **ecoul** conștiinței de sine, care provine însă de la etajul superior, cel al Conștiinței. Astfel, Mintea consideră normal să răspundă la întrebare prin „Eu sunt mintea!”. Așa se întărește ego-ul. Dar este un fals Sine, pe

care trebuie să îl recunoaștem ca atare. **Eu nu sunt Mintea, nu ideile despre propria mea persoană.**

Aici se petrece urmatorul fenomen: elementul mai subtil (Conștiința) nu poate fi perceput direct de către elementul mai grosier (Mintea), dar al doilea, în schimb, împrumută calități de la primul printr-un fel de „ecou psihic” sau înrâurire de sus în jos. Mă refer aici la atributul **identității de sine**, sau Eul separat de rest. Dacă am putea demonta Psihicul ca în figura nr.2, atunci Mintea, singură, ar rămâne fără identitate, fără Eu, un simplu mecanism gata să servească pe oricine (de exemplu, pe un alt spirit străin, ca în fenomenul posedării).

MINTEA FĂRĂ GÂNDURI

Noi trăim uneori starea când toate gândurile dispar din Minte. Atunci Conștiința rămâne „în suc propriu”, nemaiprimind nimic de la Minte. Dispare acel dialog mental neîntrerupt cu noi înșine. Unii oameni se tem de asemenea stare, crezând că „și-au pierdut mintea”. O putem trăi spontan de câteva ori pe zi, când rămânem cu privirea în gol, „plecați” într-un fel de vis fără gânduri. Ne dăm seama că a avut loc abia când ne „întoarcem” la realitate.

E o stare instabilă, în care nu putem rămâne. O putem însă provoca dacă exersăm practica meditației, încercând să ne ușurăm Mintea de gânduri, de exemplu, astfel:

- Fie lăsăm gândurile să intre, dar nu ne legăm de niciunul (*Vipassana*). Gândurile sunt ca niște vânători care vor să prindă Conștiința în capcana poveștii lor;

- Fie ne urmărim respirația. Găsim o reală plăcere în intrarea aerului (inspir), iar în celelalte faze (expir, apnee) așteptăm atenți revenirea plăcerii inspirării aerului, atât de bun;

- Fie ne focalizăm neîntrerupt asupra senzației de IMENS SPAȚIU DESCHIS, specific Conștiinței.

De ce am face asta? Avem ceva de câștigat? De ce ne-am obosi să oprim moara Minții din mișcarea ei neobosită?

ILUMINAREA

Am spus mai sus că eticheta „eu” atașată magnetic de unele conținuturi ale minții provine de la Conștiință. Greșit! Privind schema Psihicului, observăm că EU este un element aflat deasupra Conștiinței.

Înseamnă că identitatea de Sine provine de acolo, tot printr-un ecou psihic sau influență magnetică.

Am amintit de cele două stări pe care le putem cunoaște cu toții: starea de veghe obișnuită (când Conștiința primește impulsuri de la Minte) și starea de veghe fără gânduri (când Conștiința nu primește impulsuri de la Minte). Însă mai poate apare o a treia stare, una extraordinară, numită **Iluminare spirituală** sau **mistică** (în yoga, *samadhi*). Este extazul unei stări de conștiință extinse. Se întâmplă atunci când Conștiința se întoarce către EU (**Sine** sau *Aham*). Omul se simte atunci un individ într-un ansamblu de suflete, o fărâamă dintr-un corp mai mare. Se simte și partea și întregul în același timp.

Această stare este trăită de un număr redus de persoane, numite „iluminați” sau „realizați spiritual” sau „cei care știu cine sunt cu adevărat”. Dar este reală, nicidecum o halucinație sau o fantezie. Yoghinii îi spun și *vidya*, sau adevărata cunoaștere. Restul omenirii trăiește în *avidya*, sau ignoranță spirituală.

După șocul inițial, Conștiința iluminatului va cunoaște acum atât Mintea, cât și Sinele. El va trăi simultan atât ca actor, cât și ca spectator (martor detașat).

Poveștile diferite ale trezirii spirituale la 5 maeștri contemporani: Eckhart Tolle, Adyashanti, Mooji, Rupert Spira, Sadhguru ¹³ (cu traducere în lb. română)

Se pot enumera unele **semne subiective ale evenimentului iluminării**, dintre care menționez câteva:

- Extinderea conștiinței individuale asupra întregului mediu observabil (obiecte și ființe perceptibile). Omul își pierde simțul individualității, simțindu-se a fi orice ființă spre care își îndreaptă atenția.

- Ascuțirea senzațiilor (văz, auz etc), astfel încât realitatea devine mult mai vie și mai interesantă. Pot apare gânduri și emoții primite telepatice de la ființele întâlnite.

- O stare de fericire fără motiv, izbucnind în special din mijlocul pieptului, care iradiază spre toate ființele întâlnite în cale.

- Pierderea temporară a amintirilor individuale. Din om nu rămâne decât o conștiință vie fără memorie, fără personalitate. Acest efect are o durată limitată.

¹³ <https://www.youtube.com/watch?v=f54jAzYawZk>

- Perceperea propriei persoane, ca și a restului lumii, ca fiind golite de conținut, precum un film proiectat pe un ecran imens. Lumea continuă să existe ca înainte, dar iluminatul o percepe ca pe o iluzie tridimensională, iar pe Sine, ca pe singura realitate vie, detașată de acest film.

Fiecare om va trăi o stare de iluminare proprie, care poate să cuprindă și alte semnele decât cele de mai sus.

Se pare că, în vremurile actuale, sunt mai mulți iluminați decât au trăit vreodată pe această planetă. Civilizația noastră a atins un vârf în care foarte mulți oameni au condiții favorabile de a se ilumina spiritual (comoditatea vieții, informațiile spirituale și comunicațiile rapide, mai ales prin internet).

Prin practica constantă dedicată **renunțării la identificarea cu Mentea și gândurile sale**, avem șanse mai mari să dobândim și noi această trăire de liniște și pace indescriptibilă. Mulți căutători spirituali au încercat să atingă acest stadiu, dar cei care **au și reușit** mărturisesc entuziasmați că merită să aspirăm spre el, în ciuda dificultăților.

Care dificultăți? De fapt, Sinele este ceva foarte simplu și se află chiar în noi. Simplu, dar pitit la umbra Conștiinței. Greutatea constă în faptul că Mentea este orientată natural spre exterior și preferă lucrurile complicate.

PRACTICA MEDITATIVĂ

Primul lucru: înțelege că **nu ești Mentea sau Ego-ul**.

Al doilea: **observă-le și nu te lăsa controlat de gânduri și emoții**.

Al treilea: **primește Grația**.

Cam așa se poate rezuma orice practică spirituală autentică.

Swami Rama: The Process of Meditation ¹⁴

DECONSPIRAREA EGO-ULUI

Cea mai bună practică spirituală este tăcerea, liniștea susținută. Un exercițiu puternic ce vine în slujba decon condiționării mentale este **păstrarea tăcerii timp de o zi întreagă** (*mauna*). Repetat din când

¹⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=LWURLf5UHXk>

în când, dacă condițiile sociale ne permit, exercițiul tăcerii ne obișnuiește cu Noi înșine.

Dar cum, în majoritatea timpului, mintea noastră este agitată, haide să-i dăm niște idei constructive să aibă la ce se gândi.

Odată ce ai descoperit calea spirituală directă a **interogării de sine**, o poți practica mereu, absolut oricând și oriunde. Te poți raporta cam așa la personalitatea ta: **„Nu trebuie să dau prea multă atenție acestor gânduri despre mine, căci persoana mea este trecătoare, iluzorie. Doar Spiritul meu va trăi veșnic. Iată aceste idei care intră în minte și îmi provoacă emoții, reacții, intenții! Sinele meu adevărat nu este afectat de ele, le vede doar ca pe niște nori trecători pe seninul cerului.”**

Practica deconspirării ego-ului îți poate rezolva multe probleme psihologice. Dovedindu-se false probleme, create doar de ego, astfel dispar singure. Poți trece mult mai ușor peste situații critice, stări disperate, tensionate, neplăcute, defecte psihologice. Toate sunt create de gânduri și emoții. Nu te identifica cu ele!

Și poți continua: **„Când le privesc ca pe niște lucruri exterioare mie, gândurile și emoțiile își pierd din intensitate și puterea distructivă. Când îmi repet că eu sunt Sinele spectator, neatins de mizeria umană, care simte compasiune pentru amărâtul și nenorocitul de om, nu mă mai las păcălit de scenariile melodramatice. Prin ele, ego-ul simte intens că trăiește, că e o ființă reală. Demontează-i însă scena, decorurile, scoate-i măștile și perucile, aprinde luminile în sală și tot farmecul acestui teatru se duce de râpă.”**

Orice moment este „colorat” de o anumită dispoziție psihică (de exemplu, tristețe, plictiseală, nervozitate, îngrijorare etc). Dacă ne obișnuim să ne autoanalizăm cât mai des, conștientizăm limitele și neplăcerile create de Minte. De fiecare dată, prin observație și înțelegere, ne detașăm de sursa suferinței psihice, monotoniei, fricii etc – recunoscând direct că **sursa tuturor relelor este Mintea**. Atâta și e de ajuns ca să ne plasăm Conștiința mai aproape de Spirit.

Este important să te obișnuiești cu starea de MARTOR, când observi stările prin care treci: **„Ah, a apărut gelozia! Nu eu sunt gelos, se manifestă emoțiile geloziei. Ah, iată enervarea! Nu eu sunt nervos, se întâmplă o criză de furie. Ah, iată cum se manifestă disperarea! Nu eu sunt disperat, e doar o furtună trecătoare...”**. Starea de martor are o mare legătură cu simțul umorului și râsul spiritual. Să nu te iei prea în serios este un mare atu!

CUM SĂ MEDITEZI?

În momente prestabilite sau oricând ai puțin timp liber poți face și o meditație formală – adică într-un loc dedicat, fără a fi deranjat, eventual într-o postură de meditație. Este un scurt timp de reconectare cu Sinele tău.

Poți încerca, de exemplu, „meditația intuitiv-introspectivă”. Este forma de meditație pe care o stabilești chiar tu pe moment, fără rețete. Pur și simplu, observă activitatea Minții. Tu ești Conștiința, un IMENS SPAȚIU DESCHIS...

Să nu ceri realizări mărețe de la această practică. E nevoie de perseverență pentru a recalibra circuitele neuronale...

Multe tipuri de meditație te pot ajuta să te optimizezi psihic și să comunici tot mai clar cu Spiritul tău. Asta poate însemna să ai tot mai multe vise premonitorii, să te scoli dimineața cu soluții la probleme de viață, să te simți ușor și plin de grație și să treci prin multe transformări benefice.

Dacă ai noroc, ai putea să ai chiar experiența de vârf a iluminării (perspectiva Sinelui superior), dar nu există nicio garanție în această privință... Oricum, șansele de reușită sunt mult mai mari decât să câștigi marele premiu la loto. Mai bine investești timpul în introspecție și vei câștiga SIGUR o avere spirituală...

CE ESTE GRAȚIA?

Iluminarea este un privilegiu prin care Spiritul se deschide către omul său pentru a-i împărtăși din modul Său de a privi lumea, din gingășia Sa. E un act curajos și bine gândit, atent plănuit al Spiritului.

Nu trebuie să ne acuzăm Spiritul că nu a făcut-o ÎNCĂ. Nu eram pregătiți psihologic, ne puteam pierde busola. Nu ne terminasem treburile pentru care fusesem proiectați și născuți.

Deciziile, gândirea, sensibilitatea Spiritului sunt mult diferite de ale omului. Fără ajutorul Său direct, e greu să le înțelegem și să le acceptăm. Prin iluminare începe cu adevărat marea comuniune, inițierea în tainele Spiritului. Și eforturile omului de a integra în viață noua perspectivă mult lărgită.

În ciuda vitalității, puterii și minții sale extraordinare, a plăcerii de a medita, lui Swami Vivekananda nu i s-a oferit decât o singură dată viziunea lui Brahman – Dumnezeuul suprem, abstract, fără formă. Misiunea lui nu era să se piardă în nesfârșite contemplații care să îl depărteze de viața oamenilor obișnuiți, ci, dimpotrivă, trebuia să îndeplinească o sarcină spirituală

combativă, cea de a populariza în Occident mesajul spiritual al Indiei și de a reînșufleți ardoarea spirituală a conaționalilor săi. Sri Ramakrishna se temea foarte tare că discipolul său drag ar putea să nu mai revină niciodată în trupul său pământesc după cunoașterea lui Brahman, Supremul Dumnezeu, rămânând acolo, în Nirvana. Abia în ultimele sale luni de viață i s-a permis lui Vivekananda să se scufunde deseori în extazul divin, devenind un alt om în ochii cunoscuților, mult mai contemplativ decât înainte.

din articolul propriu „Kundalini - schiță de portret”

CUNOAȘTEREA DE SINE ESTE O PLATFORMĂ SOLIDĂ

Unii o apucă pe calea nesfârșită a științei, unde speră să găsească obiectivitatea și adevărul absolut. Dar știința trecutului va deveni amuzamentul științei viitorului. În general, știința este relativă și nesigură pe termen lung (mai puțin matematica).

Apoi, cu cât cunoști mai mult, cu atât te simți mai neînsemnat. Nu există limită pentru cunoașterea universului infinit, fiindcă el crește în complexitate în fiecare clipă! Iar tu rămâi tot mai mic, același neputincios... La ce îți folosește știința exteriorului dacă nu te schimbă cu nimic în bine pe interior?

Ca ființă limitată, ai nevoie psihologică de o platformă stabilă de pe care să te înalți. Această stabilitate ți-o oferă **cunoașterea de Sine**. Prin ea, poți fi fericit cu sau fără cunoaștere. Te simți perfect și, în același timp, ești nerăbdător să te perfecționezi.

ÎNVĂȚĂTURA NONDUALITĂȚII (pe YouTube)

O bună practică pe care ți-o pot recomanda este să asculți zilnic câte un videoclip al lui Ionuț Spiridon, un român iluminat (cu numele spiritual Atmaji Maharaj) ¹⁵.

Sau poți urmări videoclipurile lui Cătălin Manea. ¹⁶

Sau vezi ce spune un mare mentor contemporan: MOOJI (cu subtitrare în limba română). ¹⁷

Fondul învățăturii e același. L-am putea rezuma la: **Folosește-le, dar nu te lăsa folosit de gânduri!**

Ascultă-i perseverent, interesat! Așa vei înțelege direct ce și cum să NU faci...

¹⁵ <https://www.youtube.com/channel/UCbj9dgKheT-m19AxIQ3454Q/videos>

¹⁶ <https://www.youtube.com/user/peacelovestillness/videos>

¹⁷ <https://www.youtube.com/channel/UCKkmImg8vBHqyAFlkUoxDrQ>

CONTESTAREA ÎNVĂȚĂTORULUI

Cineva contesta autenticitatea experienței de iluminare a unui om ce conferența despre non-dualitate. Fiindcă nu poate fi demonstrată cu nimic exterior, oricine o poate tăgădui. „*Texte învățate pe dinafară*”, spunea iritat respectivul. Dar oare poate fi ea contrafăcută?

Cred că cine oferă sistematic conferințe și dialoguri despre non-dualitate (*satsang-uri*) face realmente un sacrificiu (*tapas*) și își asumă un risc. El te îndeamnă să-ți observi ego-ul, atacând astfel supremația personalității create de-a lungul atâtor ani. Cum o să fie acest învățător primit, în general?!

Este de așteptat ca vorbele lui să nu fie înțelese, să fie acuzat că n-are logică, că nu răspunde la obiect la întrebările curioase... I se vor lipi ștampile dureroase la care trebuie să reziste zâmbitor: nebun, visător, impostor.

Un învățător spiritual poate să fie, în sensul nobil, și puțin nebun (nonconformist), și puțin visător (generos, utopic)... Nu poate fi însă impostor. Este imposibil să minți când predai Adevărul. Foarte repede, te dai de gol. Nu rezști, te arde.

Dacă vrei să păcălești niște naivi, mai bine strigă cu patos că ești Isus reîncarnat, sau Noul Mesia! Vei strânge în jurul tău mai mulți adepți într-o săptămână decât ai reuși cu rafinata învățătură despre non-dualitate într-o viață.

Totuși, realitatea întrece așteptările. Există la ora actuală guru-și iluminați care, inexplicabil, au deviat învățătura tradițională non-duală primită de la maestrii lor autentici. Cum se explică? Prin faptul că atunci când ego-ul nu este complet dizolvat în focul iluminărilor succesive, el joacă feste neașteptate. Ego-ul are viclenia să pervertească și cea mai înaltă trăire. De aceea spunea Isus "Vegheați mereu!". Nu știi când vine la tine demonul deghizat în ispită. De fapt, demonul este ego-ul. Dacă se trezește la timp, acest guru decăzut sau deviat se poate îndrepta ușor: recunoscându-și spășit greșelile; încercând să repete procesul iluminării pentru a-și arde toate impuritățile ce formează ego-ul (*samskaras* și *vasanas*); evitând să-și aroge titlul de guru atotștiutor și luându-și în primire rolul de prieten-sfătuitor, fără nicio pretenție de mărire sau alte avantaje.

ETAPE ULTERIOARE

Dintre sutele (sau miile?!) de iluminați de pe planetă la ora actuală, marea majoritate ating această anticameră a perfecțiunii numită

„realizarea de Sine” (înțelegerea că ești Sinele) sau, mai exact, „(re)cunoașterea de Sine”.

Dacă privim schema Psihicului, observăm că, teoretic, mai există o posibilitate și mai înaltă de evoluție: atingerea Nucleului divin al spiritului, unde se află adevărata Perfecțiune.

Între Sine și Nucleu (Scânteia divină) există nenumărate straturi sau niveluri de subtilitate. Prin practica introspecției și apropiindu-se asimptotic de Nucleu (esența de Dumnezeu din Spirit), iluminatul va trăi, treptat, stări tot mai minunate și indescritibile (diverse extazuri *samadhi*).

Totuși, „ecouri” ale acestei stări absolute sunt resimțite de la început în starea de iluminare. Sentimentul de A FI, de omniprezență, de existență impersonală, de iubire universală, de non-dualitate (unitatea întregii manifestări, perceperea simultană a contrariilor), toate aceste stări grandioase sunt percepute deja la nivelul Sinelui, prin „iradiere” de la nivelul Divin central.

Iluminarea nu creează o comuniune perfectă de la început, pentru că nu suntem pe deplin pregătiți pentru noua viață. Spiritul este total diferit de om. Iluminarea este puntea aruncată între lumi total diferite, o punte care se tot lărgeste. Chiar dacă pare o contradicție, iluminarea este un eveniment, dar și un proces.

Procesul începe înainte de evenimentul propriu-zis al Iluminării. Sclipiri din inteligența, sensibilitatea, compasiunea, intențiile Spiritului apar sporadic în oamenii evoluți spiritual, îmbunătățiți, purificați.

Chiar și cea mai mică dorință sinceră de a te apropia de Dumnezeu este deja un pas către El. Nu te obosești să numeri de câți pași e nevoie ca să străbați calea! Numărătoarea Lui e alta. Fă tu azi un pas, mâine un pas, iar poimâine te-ai putea trezi în cosmos...

Iar procesul continuă și mai rapid după aceea, adâncindu-te în misterele Spiritului. Practicând introspecția zilnic, iluminatul observă că Pacea sa devine mai profundă, Cunoașterea lucrurilor, mai vastă, Fericirea și Iubirea, mai depline și fără întreruperi, Viața sa, mai armonioasă și plină de farmec.

Dar oricât de înalte ar fi trăirile și ideile sale, Conștiința umană rămâne totuși separată de cea spirituală până la moarte, chiar dacă este permanent îmbibată de parfumul beatitudinii Spiritului. Abia după moarte, omul devine Spirit complet. Din această perspectivă fericită, omul iluminat este mort pe jumătate. Dar oricum, este mult mai Viu decât semenii săi...

Gopi Krishna, unul dintre primii autori moderni care au scris despre experiența personală cu Kundalini, își autodefineste limitele umane:

„Când priveam în interior, mă simțeam ridicat dincolo de limitele timpului și spațiului, acordat după diapazonul unei existențe majestuoase, o plenitudine de conștiință, care glumește cu frica și râde de moarte, [...] o existență care este în toate și în același timp detașată de tot, o minune infinită și nespusă, care poate fi cunoscută doar prin experiență și nu descrisă. Dar când întorceam privirea spre exterior, eram cel de odinioară, un muritor oarecare [...], un om comun, presat de necesități, puțin mai purificat și devenit mai umil, aceasta era tot. De fiecare dată când folosesc acest simț superior observ o realitate [...] mai solidă decât lumea materială reflectată de celelalte simțuri. [...] În afară de această facultate extraordinară, nu sunt decât o ființă umană obișnuită, cu un corp poate mai vulnerabil la frig și căldură și la influența factorilor mentali sau fizici dizarmonici decât un om normal.”

din articolul propriu „Kundalini - schiță de portret”

Smerenia și discreția și împăcarea sunt naturale pentru cel care se simte una cu Dumnezeu. Dacă toți oamenii s-ar ilumina dintr-o dată, oare jocul iluziei Maya nu s-ar prăbuși?!

Cum spunea marele RAMANA MAHARISHI ¹⁸, care a reînnotat tradiția Advaita în lumea modernă:

„Păstrează în inimă simțul non-dualității, dar nu-l exprima niciodată în acțiune. (n.n. - poartă-te firesc)

O, fiule, simțul non-dualității poate să se aplice celor trei lumi (n.n. – Creația fenomenală), dar să știi că în raport cu Învățătorul (n.n. – Creatorul Divin) nu va trebui să fie niciodată trăit.”

Marele Sfânt mai spunea că Interogarea de Sine și Abandonarea în fața Divinului sunt singurele metode care te pot elibera.

Documentar 2018: „Sri Ramana Maharshi – JNANI” ¹⁹(subtitrare în lb. engleză)

MITURI DESPRE ILUMINARE ȘI ILUMINAȚI

Circulă tot felul de povești despre iluminare și iluminați. Încep cu următoarea: **Iluminatul le știe pe toate.**

¹⁸ <http://www.ramana-maharshi.ro/index.php>

¹⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=hVYv9ktilQw>

Fals. Iluminatul nu este atotștiutor. Spiritul omului știe multe despre lumea spiritelor și poate comunica cu ea, mai ales în timpul somnului. Dar în privința lumii oamenilor, Minte este cea mai competentă.

Pe de altă parte, omul care are o bună comunicare cu propriul Spirit (fără a fi neapărat iluminat) poate primi multe inspirații, intuiții și povești înțelepte. Asta nu înseamnă că de acum a devenit expert în orice domeniu! Trebuie să ținem cont de limitele omenești pe care un extrasenzorial sau un iluminat le păstrează, totuși. Există mari diferențe de personalitate, cunoaștere, manifestare între diverșii iluminați. Doar perspectiva Sinelui este aceeași.

E adevărat, circulă povestiri despre unii înțelepți care au manifestat dintr-o dată competențe cu totul noi. Cazuri rare. Acolo era vorba despre o minte specială plus o cooperare telepatică și energetică cu lumea spiritelor, unde s-au găsit și entități astrale specializate în anumite domenii care i-au ajutat să pară niște genii, sau chiar să devină astfel.

Deci nu iluminarea a fost nepărat cauza, ci buna comunicare info-energetică a Minții omenești. Mentea-corp e cea care trebuie cizelată și rafinată pentru a putea manifesta capacități paranormale. Sinele nu are astfel de puteri fizice. **Cei mai mulți iluminați nu dețin abilități suprafizice.** Alt mit demontat.

Desigur, orice om comunică cu Spiritul său, mai mult sau mai puțin, iar destui oameni au percepții mai speciale. Aici mă refeream la capacități cu totul ieșite din comun și spectaculoase. Magicienii de spectacol nu sunt persoane foarte elevate spiritual, din câte lasă să se înțeleagă, dar cum ne mai uimesc!...

Următorul mit: **Iluminatul trebuie să fie un lider revoluționar**

Lumea e în pragul colapsului, în fața a nenumărate provocări grave care amenință civilizația și viața pe planetă. Unii spun că e nevoie de lideri revoluționari care să schimbe cursul evenimentelor nefaste. Și cine ar putea fi aceștia decât niște iluminați înțelepți?! Și aici apar reproșurile: *De ce nu se implică iluminații în salvarea planetei?! De ce se mulțumesc doar să predice din fotoliile lor comode?!*

Înțeleptul nu poate revoluționa lumea. Doar te poate contamina să te transformi tu. El e un simplu om. Uneori, neajutorat în chestiunile materiale. Poate că nu se vindecă nici pe el de bolile pe care le are. Vrei să vindece o lume întreagă de toate bolile ei?!...

E adevărat, **au existat și iluminați revoluționari**. Să luăm două cazuri celebre mai recente: Sri Aurobindo și Mahatma Gandhi.

SRI AUROBINDO a fost un aprig luptător pentru eliberarea Indiei de sub jugul colonial. Totuși, după ce a primit grația iluminării, și-a schimbat prioritățile treptat. Iar când a ajuns în exil, le-a propus camarazilor săi ceva inacceptabil și de neînțeles:

„E nevoie nu de o revoluție împotriva guvernului britanic, prin care nimeni nu poate reuși cu ușurință... ci de o revoluție împotriva întregii Naturi universale”.

MAHATMA GANDHI a propus calea opoziției non-violente, a necooperării cu ocupanții străini. A reușit, prin magnetismul personal, să-i facă pe conaționali săi să se comporte supraomenește în câteva împrejurări. Dar au fost momente de grație, care nu au schimbat mentalitatea semenilor săi, rămași tributari naturii instinctuale. Gandhi a murit supărat că nu a reușit să-i elibereze cu adevărat pe indieni, deși țara lui devenise independentă. A fost martor la divizarea plină de ură între India și Pakistan, țări care, în prezent, pot declanșa oricând o conflagrație nucleară pustiitoare. Planurile mărețe ale revoluționarului iluminat Gandhi au fost deturnate de natura inferioară a oamenilor.

E nevoie de o transformare lăuntrică a unei mase critice de oameni, care să aducă treptat armonia și pacea printre semenii lor. Abia atunci se va schimba lumea cu adevărat. Despre acest viitor posibil a scris Sri Aurobindo:

„Pot fi secole întregi de efort... Chiar dacă prima schimbare decisivă este atinsă, este cert că nu toată umanitatea va fi capabilă să se ridice la acel nivel. Va fi o diviziune între cei care vor fi capabili să trăiască la nivelul spiritual și cei care vor fi capabili să trăiască în lumina care coboară de la acest nivel (supramental) către nivelul mental. Și mai jos de acestea, va fi o mare masă influențată de realitatea superioară, dar care nu va fi pregătită pentru lumină. Dar chiar și aceasta va fi o transformare și un început care nu a mai fost atins nici pe departe.”

Nici Sfântul Arsenie Boca nu a fost un revoluționar. Ba unii chiar îi reproșează că nu a vrut să fie dizident anticomunist sau alte bazaconii. Uită aceștia ce spunea cel mai mare Revoluționar al tuturor timpurilor, Isus Cristos însuși: *„Dați Cezarului ce-i al Cezarului și lui Dumnezeu ce e a lui Dumnezeu!”*

Dacă justificările de mai sus nu v-au convins, atunci hai s-o spunem și mai direct: Iluminații nu prea se pricep la condus masele de oameni.

Nu e în fișa postului, deocamdată. Dar oare câți dintre conducătorii planetei acționează după indicațiile înțelepților?! Sfătuitori ca Daniil Sihastrul se mai găsesc, dar lideri ascultători ca Ștefan cel Mare, nu prea...!

Ce putem noi face, ca indivizi, este să ne salvăm sufletul nostru și pe al celor apropiați. Cum? Prin muncă spirituală, prin justete morală, prin manifestarea divinității din noi, dând lumii tot ce avem mai bun de dat, ajutându-ne aproapele.

Ca să activezi social sau politic cu înțelepciune, trebuie ca mai întâi să înveți să te delimitezi de gândurile ce te asaltează. Un lider va fi întotdeauna năpădit de o groază de idei ale celor din jurul lui. Trebuie să-ți dezvolți **discernământul spiritual** pentru a alege între gândurile corecte și cele dăunătoare. Trebuie să te **autocunoști bine** pentru a nu te lăsa dus de porniri egotice sau instinctuale devastatoare. Abia atunci vei primi inspirații binecuvântate, iar acțiunile tale pot avea un impact profund și de durată. Altfel, învârți la aceeași ciorbă reîncălzită: depui eforturi pentru cauze deja pervertite, iar dacă vei ajunge în vârful piramidei, îți vei amplifica defectele...

Alt mit: Iluminatul se eliberează din lanțul reîncarnărilor.

Cu certitudine, NU este așa. De exemplu, spiritul marelui iluminat și „eliberat” Sri Aurobindo s-a reîncarnat ulterior în persoana unui artist genial, dar neiluminat (citiți „Comparația între Sri Aurobindo și Michael Jackson” care îmi aparține). Această Grație nu se moștenește de la o viață la alta. Dar depinde și de intențiile spiritului dinainte de a se reîncarna.

Dimpotrivă, o persoană obișnuită poate reprezenta ultima încarnare pe Pământ a spiritului. Aici, avem exemplul Prințesei Diana. Dar asta nu oprește acel spirit să se reîncarneze, dacă vrea, de exemplu, în persoana simpaticei Charlotte, fiica Prințului William (vezi „Mesajul de la spiritul Dianei” obținut de mediumul Nina Petre)!

Mai trebuie să subliniem că, după ultima încarnare pe Pământ, Spiritul se va reîncarna ulterior pe alte planete și sisteme solare în ființe evolute, cu corpuri mai mult sau mai puțin eterate. Ehehe, e cale lungă până la perfecțiunea divină!

Și atunci, cum rămâne cu expresia din Advaita „Ești deja unde vrei să ajungi” sau „Ești deja perfect”?

Nucleul, *Atman*, Scânteia divină este perfectă, dar perispiritul este terenul de lucru neîncetat al Spiritului.

Iată deci cât de relativă și incorectă este expresia „ultima încarnare”. Dar oamenii au mereu nevoie de stimuli care să îi împingă la o practică și

atitudine spirituală perseverentă. Dacă ei cred că răul este încarnarea repetată, atunci li se promite eliberarea de lanțul reîncarnărilor, și gata!

Un alt exemplu, din zona religiei: creștinismul populist a răspândit aberația că e suficient să crezi în persoana lui Cristos și vei fi mântuit, indiferent de cât de păcătos ai fost, ești și vei fi. Atractiv, nu?!...

Cei care cunosc și respectă Adevărul se feresc cât pot de minciuni, chiar dacă ele atrag „necredincioșii” sau „ignoranții” către Dumnezeu. Totuși, oare cât adevăr suportă omul obișnuit?!... Neadevărul face parte din *Maya* (iluzia cosmică), iar aceasta ne place mai mult decât *Moksha* (eliberarea de iluzie). Adevărul e atât de simplu, încât îl ornăm cu povești pentru ca Mintea să fie atrasă spre El.

NU OMUL SE REÎNCARNEAZĂ

Privind schema Psihicului de mai sus, înțelegem mai ușor că reîncarnarea este acțiunea Spiritului, nu a omului. Omul este o ființă temporară și unică. La moartea lui, ce nu moare este Conștiința. Dar, după un timp, ea se resoarbe în perispirit, devenind una cu Conștiința eternă a spiritului. La următoarea încarnare, Nucleul produce din particulele perispiritului o altă Conștiință umană.

De aceea, este fundamental greșită expresia „omul, persoana, sufletul se reîncarnează”. După moarte, sufletul va dispărea ca entitate distinctă. Reîncarnarea e treaba Spiritului. El va crea o nouă persoană, primind de la naștere o moștenire karmică. În consecință, este la fel de eronat să credem că „omul iluminat nu se mai reîncarnează, ci rămâne cu Dumnezeu”.

Iluminarea aduce în câmpul conștiinței **umane efemere** o stare **non-umană eternă**. Lichidul eternității este turnat într-o oală vremelnică. Să nu confundăm vasul cu conținutul! Corpul și personalitatea omului sunt ca o oală din lut care, odată spartă, este dusă pe vecie. Dar lichidul nemuririi nu se pierde, ci se evaporează și apoi se precipită iarăși într-un ulcior nou. Iar acest lichid veșnic preia din fiecare vas urme de lut, de vopsea și alte elemente valoroase care îl îmbogățesc. Tot ce a fost bun, frumos, elevat, plăcut lui Dumnezeu în viața omului rămâne veșnic viu.

Atunci, iluminarea omului folosește cu ceva Spiritului?

Cu siguranță că vine în avantajul misiunii și destinului pe care îl dorește pentru omul său. Altfel nu i-ar dăruia această grație. Să ținem cont, însă, că nu e un har ușor de dus printre ignoranții egoiști și poate de aceea nu există, deocamdată, prea mulți mistici pe această planetă.

Oare ai putea să suporti, clipă de clipă, sentimentul de compasiune față de fiecare ființă întâlnită? Oare inima fizică ți-ar putea rezista la intensitatea iubirii emenate de Spiritul dinăuntru? Poate că nu atât dorința omului de a cunoaște tainele spirituale este cauza iluminării, ci însăși dorința Spiritului de a penetra granița lumii fizice pentru a se manifesta neîngrădit pe Pământ...

FALSUL SINE

MAGNETISMUL IDEILOR

Ideile sunt pseudo-ființe minuscule cu o inteligență rudimentară, ca niște roboți primitivi. Pseudo-ființele apar și dispar mereu în lumea ideilor. Ideile sunt printre noi, invizibile ochilor, dar vizibile Minții, care se hrănește cu ele.

Oriunde se adună mai multe idei similare, ele se atrag într-un ciorchine cu o inteligență și putere tot mai mare. Când se atinge o masă critică, e atrasă sau apare de la sine o idee nouă, anume că acest agregat are o individualitate separată, că are dreptul la existență, pentru care va lupta. Asta putem concepe, teoretic. Dar este o diferență imensă față de conștiința de sine a unui Spirit, fie că e Spirit de om, Spirit de animal, Spirit de plantă sau chiar Spirit de mineral; este cu totul altceva.

Oare ce sunt arhetipurile descoperite de Jung decât pseudo-ființe create de gândurile comune ale oamenilor?!

Tot așa, devoțiunea credincioșilor față de o ființă mitică generează un cumul de idei ce nasc, artificial, acea ființă imaginară. Unele temple sau obiecte de cult sunt puternic magnetizate chiar de credința oamenilor, impregnată în ele timp de secole. Într-un sens, oamenii chiar pot crea zei.

Un alt exemplu, și mai palpabil. Alexandra David-Neel ²⁰ ne relatează procedeul tibetan de creare, prin concentrare mentală repetată, a unor ființe de energie grosieră numite **tulpas**. Sunt ființe ce au caracteristicile imparate intens de magician. Totuși, după o perioadă, tulpă începe să dea semne de nesupunere, de o proprie personalitate. Unica soluție este ca tibetanul să se concentreze invers, la fel de puternic, pentru a dizolva acest agregat inteligent artificial.

²⁰ <https://selfdefinition.org/tibetan/tulpa-creation/alexandra-david-neel-comments.htm>

FORMAREA EGO-ULUI CA PSEUDO-FIINȚĂ

Ținând cont de cele de mai sus, să zicem că ego-ul este, și el, o pseudo-ființă autocreată de toate ideile unite prin eticheta „eu”. Acest proces se încheie în jurul vârstei de 3 ani, când copilul capătă conștiința de sine sau ego-ul.

După iluminare (care înseamnă viziunea sau amintirea permanentă a falsului eu iluzoriu), Mentea primește un flux constant de gânduri opuse (de genul „Eu nu sunt ego-ul”, „Persoana mea este o construcție temporară” etc), care destructurează rapid ego-ul, îi sugerează vîlaga și motivația de a exista autonom.

Chiar și fără iluminare, doar prin **practica introspecției și delimitării de gânduri**, omul poate reuși să își slăbească ego-ul. Efectele optimizării psihice sunt evidente din exterior: omul devine mai înțelegător cu sine și cu alții, mai detașat de patimi etc.

Astfel, se reușește subordonarea acestei ființe rebele către Centrul spiritual. Nu e posibil și nici de dorit dispariția sa completă, pentru că omul trebuie să funcționeze ca om printre oameni, manifestându-se ca o persoană normală, nu ca o entitate abstractă.

Ego-ul nu va dispărea total decât după moartea omului și disiparea completă a Minții. Doar Spiritul rămâne să trăiască veșnic. E un motiv serios, dacă vreți, să ne apropiem și să ne ținem bine de El.

VALOAREA MEA, VALOAREA MEA!

Apariția ego-ului personal este perfect naturală. Este mult mai eficient pentru supraviețuirea brută ca omul să se lase condus de ego, să se identifice cu corpul etc.

Dar apare un moment de trecere spre un nivel superior când omul înțelege că e mai mult decât un animal. Și renunță treptat la ego. Este la fel de naturală și această renunțare la platoșa individualității.

După ce asigti, să zicem, la un concert de muzică pop cu vedeta preferată, cu simțurile bombardate sistematic de sunete puternice și lumini colorate (sau doar după ce l-ai privit cu maximă atenție pe ecranul TV), te simți complet răvășit, bulversat, cu mintea plină doar de acele percepții, uitând complet de problemele tale, de cine ești tu în viața de zi cu zi. Pur și simplu, ai devenit o învâlmășeală de senzații produse de concert, și atât. Îți ia ceva timp să revii la vechea ta personalitate, obișnuitele preocupări.

Iată deci cât de reală este persoana ta! Poate fi pusă între paranteze timp de 2 ore de un concert sau un film pasionant, care nu te lasă să te

desparți de ecranul televizorului. Dispari și reapari, fără ca nici măcar tu să îți simți lipsa. Asta e valoarea ego-ului tău. O iluzie autocreată în ani de zile, care poate fi rapid înlocuită cu o altă iluzie perfectă, creată profesionist.

DIFICULTĂȚILE CELEI MAI SIMPLE PRACTICI

În discuțiile pe care aspiranții spirituali le au cu îndrumătorii lor de neo-Advaita (nondualitate) apare deseori întrebarea: *Ce anume ne împiedică, ca persoane, să ne cunoaștem Sinele divin, din moment ce „noi suntem El”, cum se spune?*

Modelul pe care vi l-am prezentat mai sus explică parțial această neputință umană și cum poate fi ea depășită. Noi funcționăm normal în modul „ego”. Prin iluminare, ne comutăm la modul „Sine”, care este o stare interioară radical diferită.

La întrebarea de mai sus, un cunoscător poate răspunde că iluminarea este un „act de Grație” a Sinelui sau a lui Dumnezeu.

Sau va zice complet invers, că „Toți suntem deja iluminați”...

În ambele situații, apare întrebarea logică: *Atunci de ce să mai practicăm tehnici spirituale?* Unii îndrumători răspund deschis că **nicio tehnică nu aduce iluminarea**. Cel mult, practicând intens fără a ajunge la iluminare, îți vei epuiza credința că te poți baza pe propriile forțe pentru a atinge Neatinsul și... abia atunci te vei abandona Divinului cu smerenie... (Cam așa s-a iluminat Adyashanti.)

Sună cinic?

Eu cred că orice cale sau tehnică spirituală este bună dacă te face să te cunoști mai bine pe tine însuși. Până la urmă, vei ajunge să nu te mai suporti!... Atunci va surveni iluminarea. (Ca în cazul lui Eckhart Tolle.)

Nu e o glumă, ci un proces natural. Tu ești produsul multor cauze invizibile, da, e interesant să afli asta teoretic. Dar devine tot mai deranjant să le depistezi practic, pe rând, începând cu motivele care sar în ochi, până la cele mai subtile *samskaras*. Descoperi că ești manipulat și umilit. Ajungi la un moment dat să spui: Stop! Vreau să devin propriul meu stăpân, cauza mea primară!

Totuși, să fim rezonabili: orice metodă spirituală autentică urmată în mod corect trebuie să dea rezultate bune. Atâta doar, că realizările personale ale adeptului sunt atât de mărunte... Numai grația Spiritelor Superioare poate face adevărata minune. Care vine atrasă de o karmă

bună și în semn de încununare a aspirațiilor sincere de apropiere de Dumnezeu.

De fapt, și în nondualitate se insistă asupra Interogației de Sine permanentă, de genul „Cine sunt eu?”. Or, nu este aceasta tot o practică spirituală?! Ba da, și încă una foarte tenace și ardentă.

AFIRMAȚII FĂRĂ SENS

De multe ori, ceea ce spun iluminatii este greu de priceput logic și parcă ne sporește confuzia. Ei se referă alternativ când la persoană, când la Sine, când la Divin și le amestecă într-o singură entitate, în maniera non-duală. De pildă, veți auzi sau citi uneori „Tu ești nenăscut”, ceea ce pare o mare prostie.

Dacă însă veți avea în minte schema psihicului de mai sus, veți putea discerne în fiecare propoziție care este subiectul: sau Ego-persoana, sau Spiritul-divin. Când învățătorul spune „Tu ești etern”, afirmația se referă la Spirit. Totuși, afirmația ne va părea fără sens dacă ne aflăm cu Conștiința abia la nivelul Minții egotice.

De altfel, învățătura despre nondualitate nu este și nu poate fi o teorie cursivă, ci doar niște indicii, niște sugestii despre ceea ce nu poate fi descris în cuvinte pe înțeles. Ea nu predă lecții, ci trezește ființa spirituală a discipolului.

Ba chiar, unii învățători introduc voluntar anumite paradoxuri logice în discursul lor pentru a bloca pe neașteptate mintea discipolilor (vezi koan-urile din tradiția budismului Zen). Atitudinea generală a iluminatilor și misticilor este: „Nondualitatea este dincolo de minte, deci nu încerca să înțelegi ceea ce se află mai presus de înțelegere.”

Fără a-i contrazice, cred că este eficient să hrănim și Mintea cu motive clare și raționale pentru a sluji evoluția spirituală... desigur, fără a inventa inutile povești înflorite.

Hai să vă servesc un rebus proaspăt: **Învinge-ți teama de a nu fi și vei fi!** Soluția, în următorul subcapitol.

POFTA DE VIAȚĂ

MOOJI, un mare Învățător neo-advaita, spune că „puțini căutători spirituali se iluminează” ²¹ (videoclip cu traducere în lb. română), referindu-se la cei care i-au fost discipoli la un moment dat. Motivul găsit

²¹ <https://www.youtube.com/watch?v=v3nZ7Kmpsms>

de el este că aceștia, inconștient, iubesc prea mult viața fizică, cu tot ce oferă ea. Nu vor să „moară” inițiativ. Este un obstacol greu de înlăturat. Patanjali îl numea „*abhinivesha*” (frica de moarte), o mare barieră pe calea desăvârșirii yoghine (obiectivul în yoga autentică este tot iluminarea spirituală).

Și alți înțelepți au înțeles acest lucru de-a lungul secolelor. O soluție a fost deseori întemeierea unor comunități de călugări, oameni ce viețuiau într-un ascetism riguros, care le stingeau forțat această nesățioasă, dar naturală poftă de viață. Omul dezgustat sau dezamăgit de viață este mai ușor dispus să renunțe la speranțele legate de materia fizică.

Fără a nega dreptul oricui de a o încerca, totuși, această cale ascetică nu este pentru oricine! Cunoașteți, probabil, cazuri de perversiuni călugărești sau ale preoților catolici, din cauza frustrărilor ascezei impuse.

Soluția pe care o sugerez este simplă: **să ne împăcăm** cu acest instinct de supraviețuire absolut natural, să-l acceptăm cu toată înțelegerea și compasiunea... Ne vom plasa astfel, chiar fără a ne da seama, în perspectiva Sinelui Suprem cel plin de iubire divină, detașat de natura inferioară.

Această metodă este valabilă pentru orice aspect materialist, egotic pe care ni-l descoperim și cu care nu suntem de acord sau îl considerăm inferior: **înțelegerea** limitelor umane și **autocompasiunea** îndreptată asupra noastră ca reprezentanți al omenirii. **Demnă de milă este, în primul rând, condiția umană în general, și, doar ca o consecință, și persoana noastră.**

POEMELE DESTRUPĂRII

Poezia transfigurează banalitatea. Poezia exprimă Neînțelesul în cuvinte. Când sufletul vrea să zboare sau când Spiritul vrea să se facă auzit pe Pământ, atunci apare poezia. Poezia e locul de întâlnire a sufletului cu Spiritul. E copilul plătând născut din iubirea lor. O metaforă poetică topește carnalitatea cuvintelor până la silueta unei zâne sau silfide. Orice poezie este o ușoară destrupare...

Ra Swami

GREUTATEA UNUI GÂND

M-am subțiat
de am ajuns cât un fir de iarbă
Simt greutatea fiecărui gând
cum îmi îndoaie coloana
Mă doare
și roua gândului de dimineață

NU-MI PLACE POLITICA

Nu-mi place politica
marilor simțuri
Și-au împărțit între ele lumea
și în orice țară mergi
nu găsești libertatea adevărată...
Cred că am să emigrez la Polul Est.

MUNCIT DE GÂNDURI

De mult,
stau închis în lagărul de muncă
al minții,
înconjurat de lătratul câinilor de pază,
mereu muncit de gânduri.
M-am săturat!
Ridic privirea spre cerul deschis
și evadez în spațiu,
lăsându-i pe toți muți de uimire.

MANIFESTARE PAȘNICĂ

Mă plimbam pașnic prin piață,
când primesc în față niște gaz ilariant.
Văd printre aburi
o tarabă cu flori de câmp.

Mă apropii enervat.
Taraba e de mult închisă,
florile au năpădit-o dimprejur,
crescând libere și parfumate.
Încep să râd.
Dispare taraba, dispare piața.
Râd și râd,
până mă trezesc
în mijlocul pajiștii unde adormisem
înmiresmat de florile libertății.

PERFECT DAY TO DIE

Conduceam relaxat pe șosea,
ascultând la radio „Perfect day” de Lou Reed...
„Totul mi-a mers strună azi.
O zi senină, o viață frumoasă!”, gândeam.
Dintr-o dată, ta-na-na, breaking news:
„O mașină s-a făcut praf pe șosea. Șoferul a murit.”
‘Re-ați ai dreacu’ cu știrile voastre!
Dau să schimb direcția de mers și...
nu mai găsesc volanul. Nici mașina.
Doar zbor pe șosea.
Și dacă știrea era despre mine?!

NUSMINTEA

„Eu nu sunt mintea
Eu nu-s mintea
Nu-s mintea...
Am înțeles, în sfârșit!
E absurd să caut iluminarea,
suntem deja iluminați”,
spuse mintea.
„De azi, voi căuta nusmintea.
Nus-mintea...
Ce coincidență:

Nus înseamnă minte în grecește!
Nusmintea, nusmintea...”,
spuse mintea.

RAS PE CREIER

Știați că părul este o antenă
ce recepționează gândurile altora?
Hm?...
De aia m-am ras în cap.
Acum mi-e ceva mai bine,
am rămas numai cu gândurile mele.
Dar tot mă cam supără...
Cred că trebuie să mă rad și pe creier.

PIANUL

Îmi doream atât de mult
să am un pian,
și am primit cadou unul.
Visul mi s-a împlinit!
Am pus neîndemânatic degetele pe clape:
scoteau niște note disparate,
sunau chiar neplăcut, fără sens.
Unde-i armonia???
De atunci, îl cam ocolesc
pe acest mastodont fără grație
care nu știe deloc muzică...
Nu cântă, și gata.
Poate că fiecare pian are destinul lui...

Răzvan A. Petre
20 septembrie 2018

CUM SĂ FII DETAȘAT (NON-DEPENDENT)

Terapie cognitiv-spirituală

NOTĂ: cuvintele *scrise cu litere înclinate* sunt termeni comuni din yoga

Este corect să ne „detașăm” de propriul eu?

Dacă credem că ego-ul este centrul suprem al persoanei, ar fi absurd să îl negăm. Detașarea (*vairagya*) are sens numai dacă implică un Eu Superior spre care tindem, la al cărui nivel ne ridicăm atunci când ne detașăm de propria persoană. Dacă acest Sine Superior nu ar exista, orice detașare psihologică ar fi un semn de boală mentală. Și toți înțelepții ar trebui închiși la balamuc. Dar peste tot în lume, capacitatea de detașare, de autoobservare și autocontrol este semnul superiorității spirituale. Omul trăiește sub semnul acestei dualități: ego (persoană) - Sine (Spirit).

Conform budismului și yoga, două mari obstacole pe calea iluminării spirituale (scopul suprem al oricărei căutări spirituale) sunt ATRACȚIILE (captivare, atașare, *raga*) și AVERSIUNILE (silă, repulsie, *dvesha*). Cel deja iluminat este detașat de amândouă.

Dar ce înseamnă detașarea aceasta? Este o stare de indiferență, de pasivitate, de inerție?

În limbaj modern, atașarea este sinonimă cu **dependența**. Când acționează repulsia incontrollabilă, denumirea ei este **fobie**. Psihologii tratează dependențele considerate dăunătoare. În viziunea budistă și yoghină, orice dependență dăunează avansului spiritual.

O dependență se manifestă când omul așteaptă „obiectul plăcerii” cu convingerea emoțională că el îi va aduce NUMAI plăcere. Practic, nici nu se gândește la altceva sau nu mai gândește deloc. Acționează numai creierul emoțional. În acea situație, este firesc să fie nerăbdător în așteptarea respectivei ocazii, ba chiar să și-o producă foarte des. În realitate, **orice plăcere are și urmări neplăcute**.

Să ne amintim de experimentul cu șoricelul de laborator: Unui cobai i s-a implantat un electrod în centrul cerebral al plăcerii și i s-a oferit ocazia să declanșeze el însuși curentul electric ce-i stimula plăcerea, apăsând pe o clapetă. Cobaiul era înnebunit de plăcere și își tot producea acel stimul, neglijând până să și mănânce, astfel că în scurtă vreme a decedat... de subnutriție.

Poți învinge dependența simplu, privind de fiecare dată „obiectul plăcerii” în ambele ipostaze: aspectul plăcut și cel neplăcut. Treptat, se instalează LUCIDITATEA. Aceasta este calea spre adevărata „detașare” sau „non-dependență”. Nu ești lucid când vezi și promovezi doar una din fețele monezii, oricare din ele (atracția sau repulsia).

Dar oare cum ar merge societatea înaintea dacă toți am fi „detașați”?! Cine ar mai depune atunci vreun efort? Oare acest mod de a privi lumea nu te blochează să acționezi? Nu cumva îți „taie pofta de viață”?

Într-adevăr, pentru a acționa eficient, ai nevoie de entuziasm, de o anumită iluzionare. De aceea, pe lângă luciditate, trebuie să adaugi și **discernământ**, adică să accepți că unele lucruri trebuie făcute. Pentru asta, te vei întoarce **temporar** la modul de a privi unilateral, adică atașat, până realizezi acțiunea respectivă. Dacă luciditatea va rămâne pe fundal, vei fi capabil să oprești iluzia oricând.

Deci, omul detașat (înțeleptul) poate oricând să devină partizanul unei idei, obiect, fenomen, proces etc., cu diferența că păstrează permanent controlul și nu devine dependent. Ba chiar se poate suci oricând împotriva.

Știm că toți dependenții - să zicem, de pornografie (că-i la modă azi) - afirmă că ei nu sunt dependenți. Dar pune-i să renunțe o săptămână sau două la viciu și nu vor vrea, nici nu vor putea. Așa îți poți proba non-dependența de orice: renunță o perioadă mai lungă fără a simți nevoia de acel lucru. Dacă ți-e greu, înseamnă că ești dependent.

Omul are puține nevoi bazice obligatorii. Majoritatea sunt artificiale, pur psihice, sub presiunea societății. Odată ce stabilești pe baze științifice că o nevoie este nocivă, ea intră în categoria dependențelor. O vei trata ca atare.

Deci, când te gândești cu bucurie pățimașă la momentul în care îți vei satisface acea plăcere temporară, să-ți aduci în minte și toate neplăcerile, automat. Treptat, gândind astfel zi de zi, ți se mărește controlul asupra acelei nevoi inutile și o vei respinge în final.

Da, îți omori o „plăcere” care părea a fi o rațiune de a trăi, dar te eliberezi psihic și câștigi o putere enormă. Acea putere îți va fi de mare folos în perfecționarea ființei tale. În limbaj yoghin, faci un *tapas* sau, în limbaj creștin, **postești**. Acest mic sacrificiu asumat personal îți va întări magnetismul, carisma, voința, luciditatea, puterea.

De fapt, nici măcar nu omori plăcerea ori facultatea de a te bucura, ci iluzia. Cum am mai spus, poți oricând retrăi acea plăcere – dacă nu cumva o vei considera depășită, animalică, sub nivelul tău actual, în care

te bucuri de alte plăceri mult superioare, rafinate. Nu viața e refuzată, ci dorința chinuitoare de a o experimenta (*kama*).

Renunțarea voluntară îți ridică vibrația spre bucurii tot mai divine. Totul este să poți să te sustragi presiunii mentalului colectiv, a forțelor instinctuale și să-ți impui propria viziune. Dacă vrei, dar cu adevărat, atunci vei putea!

Dar când îți interzici ceva, îți blochezi o dorință, asta nu vine în contra gândirii pozitive?

În acest context, „gândirea negativă” este cea benefică! Spre deosebire de „gândirea pozitivă” inventată recent, care poate duce la depresii (fiindcă realitatea nu respectă niciodată imaginația omului). Acea metodă psihologică este un mix de idei și emoții pozitive. Or, gândirea lucidă nu trebuie amestecată cu emoții, ca să poată vedea toate laturile unei probleme.

„Gândirea pozitivă” nu este gândire pură, ci angrenarea unei **voințe egotice**. Ea nu funcționează mereu bine tocmai pentru că ego-ul nu se lasă dus de fluxul natural al Vieții, ci el vrea să controleze totul... E ca și cum calul ar vrea să dirijeze vizitiul, că „știe el mai bine pe unde e drumul”. Există o voință superioară, un Sine superior, o viziune panoramică asupra Vieții, pe care persoana nu o poate avea niciodată singură.

Mulți păcătoși sunt conștienți că păcătuiesc și au permanente regrete. Dar nu se pot opune pornirii interioare. Se spovedesc la biserică, dar pe urmă, iar cad pradă compulsiiunilor, defectelor.

Vrei să sugerezi că simpla conștientizare și rațiunea nu sunt suficiente; că mintea e slabă, iar demonii sunt puternici... Dar tu de unde știi? Ai încercat metoda sau ai urmărit pe cineva dependent cum o aplică? În principiu, oamenii sunt diferiți și ce se potrivește unuia nu se potrivește altuia. Dacă **terapia cognitiv-spirituală** nu dă rezultate, există și alte metode. Dar asta e cea mai simplă și ieftină și discretă. Nici nu trebuie să te spovedești, decât ție însuși. În general, spovedania la preot are doar rostul să te facă sincer cu tine însuși. Să te facă conștient. Mai departe, rămâi singur cu problema ta. Și nimeni nu ți-o va rezolva.

Ah, da, poți fi ajutat, să zicem, de îngeri, când nu te mai țin puterile. Dar inițiativa trebuie să-ți aparțină, și convingerea, și efortul. Abia pe urmă vine și ajutorul divin. Oamenii s-au obișnuit să cerșească de la Dumnezeu și Sfinții Săi favoruri, ceea ce nu prea cadrează cu Legile Cosmice. Omul trebuie să merite ceva înainte să ceară. Fă tu un pas către Dumnezeu și Dumnezeu va parcurge restul drumului către tine!

Răzvan A. Petre, 19 octombrie 2018

D'ALE CREȘTINISMULUI

Secțiuni și capitole:

1. CELE DOUĂ DILEME ALE CREȘTINISMULUI

A opta taină creștină: „Împărăția Cerurilor este înăuntrul vostru”

Înhumare sau incinerare?

Incinerarea este mai creștină?

Absurditatea „Învierii” cadavrului

2. ȘI NOI CUM NE MAI EVANGHELIZĂM?

Vindecări instantanee prin Duhul Sfânt

Biblia, Biblia și numai Biblia

Dogma criminală

Șamanul și sărmanul

3. ZEITĂȚI ȘI CERCURI SPIRITUALE

Cine are monopolul credinței?

Credința = Realitate + Imaginație

Puterea rugăciunii e aceeași în toate religiile

Dumnezeu - personal sau impersonal?

Să alegem cercul spiritual ce ni se potrivește

1. CELE DOUĂ DILEME ALE CREȘTINISMULUI

Două evenimente au marcat gândirea teologică a ultimelor două milenii:

- **Uciderea umiltoare a celui considerat „Fiul lui Dumnezeu”.**
- **Dispariția cadavrului său.**

Aceste fapte le-au pus primilor creștini serioase probleme de înțelegere și acceptare. Cum erau departe de cunoașterea legilor spirituale așa cum o avem astăzi, ei au inventat tot felul de explicații absurde. Unele au fost respinse de înșiși mai-marii Bisericii timpurii. Au rămas consemnate oficial numai dogmele care se potriveau acelor timpuri și locuri și, mai ales, concepțiilor clerului. Astăzi, însă, sunt depășite de rafinamentul gândirii la care a ajuns omenirea.

A OPTA TAINĂ CREȘTINĂ: „Împărăția Cerurilor este înăuntrul vostru”

„Rațiunea” răstignirii, în viziunea creștinilor, este că Dumnezeu ar fi pus la cale uciderea cumplită a Fiului Său, ca prin ea „să răscumpere sufletele tuturor credincioșilor până la sfârșitul veacurilor”. Bunul-simț o respinge. Dar ei sunt atât de încântați de ea, că nu vor s-o regândească.

Dar, să fim realiști: moartea lui Isus a urmat josnicia lumii și n-a avut nicio „rațiune” nobilă. Oare de câte ori omenirea nu și-a ucis mișelește eroii?! Cristos a fost și este Fiul lui Dumnezeu prin Spiritul său, dar a murit ca orice Fiu al Omului. Oamenii sunt supuși legilor acestei lumi. Iar această lume imperfectă aparține lui Lucifer, a spus-o chiar Isus - și se vede limpede.

Noi, cu toții, avem aceeași fire duală: **Spirit divin și suflet omenesc**. Diferența este de calitate: Isus avea un Spirit **desăvârșit** și un suflet curat, total **transparent** la impulsurile Spiritului său.

* * *

Creștinismul are șapte Taine (sau „miracole garantate”):

1. Botezul (inițierea adeptului și admiterea în comunitatea religioasă).
2. Mirungerea (ungerea cu ulei sfințit pentru luminarea minții).
3. Împărtășania (Cuminecătura, Euharistia, unirea simbolică cu Isus).
4. Pocăința (Spovedania, Mărturisirea păcatelor, pentru a-i fi iertate de Dumnezeu).
5. Hirotonia (inițierea în preoție).
6. Nunta (binecuvântarea legăturii - doar prima cununie).
7. Maslul (tămăduirea bolnavilor prin rugăciuni și mirungere de către preoți).

În afară de Spovedanie și Împărtășanie, proprii creștinismului, celelalte cinci se găsesc și în alte tradiții spirituale, într-o formă adaptată specificului local.

Dar uitată de clerici, a opta, Marea Taină lăsată posterității prin chiar gura lui Isus este aceasta: „**Împărăția Cerurilor este înăuntrul vostru**”. (Luca 17.21) În contextul biblic, unii o interpretează doar ca pe o învățătură metaforică. Cum s-ar spune, „*dacă vă comportați corect, va veni și fericirea*”. Este o viziune psihologică și morală, dar nu creștină.

În sens pur spiritual, prin cuvintele de mai sus, Isus ne indică concret locul unde se află Dumnezeul mântuirii noastre: în noi înșine. Nu

înseamnă că omul ar fi Dumnezeu, ci că în om viețuiește, ascuns, Sacrul nostru Spirit, scânteie din Marele Dumnezeu. Omul trebuie să se smerească în fața ființei sacre care îi dă viață și sens. Dumnezeu cosmic nu se opune vrerii libere a acestui mic „Fiu de Dumnezeu”, aflat în cursa spre perfecțiune și asemănare deplină cu Tatăl Divin.

Datoria noastră sacră este să ne apropiem mental și emoțional de acest Spirit ce ne dă viață, să-l înțelegem, să-l ascultăm și să ne bucurăm de fericirile pe care abia așteaptă să le împărtășească cu noi, care suntem o parte, imperfectă, din El însuși.

În fața puterii acestei mari Taine („a opta Taină”), celelalte șapte pălesc. Marii înțelepți ai lumii ne-au învățat că aceasta este sursa celor mai importante miracole care se pot întâmpla cu noi. Nu minunile exterioare contează, ele fac parte din jocul iluzoriu al vieții și al morții. Ceea ce rămâne în Eternitate este **legătura de iubire dintre suflet și Spirit** și ce poate ea realiza pentru îndumnezeirea pe Pământ .

Dar nu spunem nimic nou aici. Teologia creștină a făcut deja mult tam-tam pe această temă, sub acoperirea persoanei lui Isus. Teoria DIAFIZITISMULUI afirmă răspicat că El era atât Fiul Omului (ca Isus Nazarineanul), cât și Fiul lui Dumnezeu (ca Cristos). Iar cine n-a admis diafizitismul, a ieșit singur din Biserică.

Ce ne-au ascuns teologii atâta amar de vreme (sau n-au înțeles) este că nu numai Isus, ci orice om conține această dualitate spirituală. Toți avem un „Cristos” înăuntru. Ni s-a spus că suntem doar Fiii păcătoși ai Omului și, prin urmare, trebuie să adorăm o Divinitate exterioară care să ne scape de noi înșine...

Din fericire, avem în noi și un Fragment de Dumnezeu, care ne împinge către apropierea de Perfecțiunea divină. Fără El, nu am reuși nimic durabil, bun și nobil. E cel mai aproape de inima noastră, ba chiar în ea. El este inima, centrul ființei noastre, dar noi ne toot rotim pe la periferie, dând atenție lucrurilor superficiale și inutile...

ÎNHUMARE SAU INCINERARE?

Trupul lui Isus a dispărut din peștera funerară a lui Iosif din Arimateea.

În tradiția vremii, după un an de zile, din cadavrul deshidratat de clima locului rămâneau doar oasele răposatului. Ele urmau să fie puse într-o urnă de piatră, alături de toți strămoșii. Așa trebuia să se petreacă și cu osemintele lui Isus.

Reconstruction of the interior of a Jewish tomb. Painting by Balage Balogh, used by permission. Note the recessed burial benches (arcosolia), and the floor level burial vaults (kokhim) with stone ossuaries in place. The body was left on a burial bench for one year. After dessication, the bones were gathered and permanently placed in an ossuary.

Sursa imaginii ²²

Doar că spiritul lui Cristos a schimbat acest scenariu.

Am văzut cu toții în numerele de magie, măcar în filme dacă nu pe viu, cum obiectele și oamenii apar și dispar absolut inexplicabil. Fenomenele sunt reale, de „materializare și dematerializare”. Deci de ce a dorit spiritul lui Isus să-și dematerializeze rămășițele pământești?

Poate că nu a dorit ca adepții să se certe și să se ucidă între ei pentru „moaștele” Sale. Este foarte probabil că așa s-ar fi întâmplat.

Dar această alegere are și o conotație simbolică, legată de întrebarea-problemă: „Ce facem cu cadavrul omului care a murit”?

INCINERAREA ESTE MAI CREȘTINĂ?

Înhumarea este o practică igienică, veche de mii și mii de ani. Ea sprijină cultul strămoșilor, prin păstrarea necropolelor. Este un semn de civilizație.

²² <https://rsc.byu.edu/archived/ behold-lamb-god/jesus-and-ossuaries-first-century-jewish-burial-practices-and-lost-tomb>

Incinerarea este o altă practică igienică, poate mai puțin răspândită, pentru că pune mai multe probleme tehnico-financiare. Este un semn de înaltă spiritualitate. Prin ardere, trupul biologic dispare imediat, rămânând cenușa.

Cum și cadavrul lui Isus a dispărut, putem opina că incinerarea ar fi mai apropiată de stilul cristic de a ieși din legătura cu materia decât ar fi înhumarea. Am spus deja că, în Palestina de acum două milenii, leșurile umane nici măcar nu erau îngropate în pământ, ci puse la deshidratat și descompus. Mai mult, evreii din timpul lui Isus păstrau rămășițele strămoșilor în urne de piatră (osulare), la fel cum cenușa este păstrată în urne de familie. Și atunci, de unde până unde „numai înhumarea este creștină”?

Astăzi, preoții ortodocși români nu au voie să facă slujbe pentru cine s-a vrut ars. În schimb, bisericile ortodoxe din jurul țării noastre practică de ceva timp slujbe de incinerare. Iar catolicii au rezolvat chestiunea încă din 1963. De protestanți, nici nu mai vorbim...

Îți trebuie o credință reală în supraviețuirea sufletului dincolo de lumea fizică ca să nu te temi de arderea trupului fără viață. Îți trebuie curaj spiritual ca să învingi superstițiile, obiceiurile mentalului colectiv, dogmele teologice, dar mai mult decât acestea, să-ți învingi teama de anihilare. În fond, punerea trupului în coșciug și în cripta betonată este o metodă de a feri cât mai mult cadavrul de „întoarcerea în țărână”. Focul e un simbol transformativ mai puternic decât pământul și este destinat celor mai tari psihic și spiritual. Și includ aici familia răposatului. Căci iată ce scria teologul Dumitru Stăniloae în 1940 ²³, pe bună dreptate:

„Nu este mai bine apoi pentru sufletul meu să rămână cu impresia că cel mort a plecat numai, decât să-mi produc pe cale silită senzația distrugerii lui? Nu corespunde mai bine credinței creștine această impresie de plecare a celui răposat, decât senzația dură de distrugere?”

Când este ars în fața mea și mi se dă la urmă un pumn de cenușă, mi-am produs tocmai această senzație de definitivă distrugere, pe când, dacă i-am acoperit fața cu giulgiul pământului, rămân în adâncurile sufletului cu un sentiment că cel mort numai a plecat într-o altă lume, în care continuă să trăiască, că el numai doarme; doarme în relație cu noi, căci cu o față interioară este întors spre o altă viață mai frumoasă.”

²³ <http://ortodoxinfo.ro/2018/03/21/hotararea-sinodului-bor-din-1928-cu-privire-la-incinerare-ce-spunea-si-p-dumitru-staniloae/>

ABSURDITATEA „ÎNVIERII” CADAVRULUI

Ajunși aici, nu putem trece cu vederea viziunea dogmei creștine asupra dispariției cadavrului lui Isus din Nazaret.

DOGMA spune că trupul a fost răpit la Cer, unde a „înviat”. Ambiguitatea și confuzia este evidentă. Trupul aparține de lumea fizică. În lumea spirituală funcționează alte legi de alcătuire a materiei. Din toată literatura spiritualistă și mărturiile psihonauților știm că, imediat după moarte, sufletele își păstrează aparențele terestre, au corpuri „solide” pentru cei din acea lume, dar pe baza altor legi. Un cadavru fizic nu ajută la nimic și nici nu are cum ajunge acolo. Lumile sunt iremediabil despărțite prin frecvențele de vibrație. Nu se pot amesteca. De fapt, chiar Apostolul Pavel vorbește de faptul că „trupul spiritual” de după moarte are altă compoziție, una „de slavă”. El contrazice în mod clar dogma creștină întronată ulterior.

Pe de altă parte, există argumentul LOGIC că Isus n-ar fi putut apare în fața ucenicilor Săi atâta vreme cât cadavrul său ar fi rămas în peștera funerară. Ar fi fost considerat drept o „fantomă” – ceea ce, de fapt, chiar era: o fantomă solidă –, iar apropiații Săi ar fi luat-o la fugă. Căci religia iudaică avertiza credincioșii să se ferească de fantome. Isus a reușit astfel să păcălească îndoielile ucenicilor Săi.

De fapt, Isus „reînviase”, adică se materializase nu din atomii fostului Său trup fizic, ci din alți atomi liberi. De unde știm asta? Un alt mare maestru spiritual recent, Sri Yukteshwar, a reînviat și el sub ochii dragului său discipol, Paramhansa Yogananda, explicându-i lui și, prin el, nouă cum a procedat. Vezi capitolul „Învierăa lui Sri Yukteshwar” din cartea „Autobiografia unui yoghin”.

Unii ucenici (de pildă, Toma) au constatat că Isus cel reînviat era puțin diferit. Deși părea a avea același trup fizic, venirile și plecările Lui sfidau legile fizice. Totuși, lupta de idei s-a dat în jurul ideii că Isus s-ar fi prezentat cu același trup. Dacă nu ar fi avut trupul de carne, însemna că era o fantomă, deci trebuia alungat...

Iată, oameni buni, câte complicații aduc dogmele religioase de ieri și de azi și dintotdeauna! Câte ocolișuri abile trebuie să facă Spiritele Cerului pentru a ne convinge de ceea ce este evident, natural. Noi nu gândim clar, din cauza prejudecăților care „gândesc” în locul nostru.

Oamenii primitivi erau mai simpli, dar mai spirituali. Este admirabil ce transmit aborigenii australieni de mii de ani:

„Suntem cu toții niște vizitatori în acest timp și loc. Doar trecem pe aici. Scopul nostru este să observăm, să învățăm, să creștem, să iubim... și apoi ne întoarcem acasă.”

Câtă înțelepciune! Și să mai spui că-s „primitivi” sau „păgâni”...!

2. ȘI NOI CUM NE MAI EVANGHELIZĂM?

VINDECĂRI INSTANTANEE PRIN DUHUL SFÂNT

Am găsit întâmplător niște **filmări în parcuri bucureștene** ²⁴ unde niște evangheliști de tip nou fac prozești. Ei înlătură durerile și bolile în numele și cu puterea lui Isus. Asta se numește MASLU în ortodoxie, adică lucrarea Duhului Sfânt.

Acești tineri activează dezinteresat pentru o cauză spirituală. Îi deschid către credință și Dumnezeu pe cei ce erau până atunci indiferenți, ateï, pierduți în grijile zilnice. Chiar și bolboroseala hilară – „vorbitul în limbi” – este semnul purificării, semnul intrării unui duh, numit și „Duhul Sfânt”. Este înălțător, cutremurător chiar și numai a privi filmări cu vindecări instantanee, exorcizări, lacrimi de fericire REALE.

Câteva explicații de la promotorul român al „kickstart”-ului (impulsului) de lucru cu Duhul Sfânt: **Clarificări despre metoda The Last Reformation** ²⁵ | **Cu ce putere?** ²⁶

Metoda de evanghelizare „*The Last Reformation*” a început cu mediumul danez Torben Sondergaard în anul 1995. Vizionați „**The Last Reformation movie**”²⁷. Adepții repun în scenă Faptelor Apostolilor într-un mod cât se poate de practic și real. Pun „Duhul Sfânt” la lucru exact așa cum este menționat în **Noul Testament**. Metoda are multe elemente comune cu Școala misionară de la Bethel, California (vezi filmul „**Degetul lui Dumnezeu**” ²⁸), fără a fi relaționate.

Problema psihologică pe care eu o întrevăd la această metodă de spiritualizare este că, din păcate, omul va dori să prelungească miracolele în cotidian. Iar când entuziasmul se va disipa, va începe invidia și

²⁴ https://www.youtube.com/watch?v=sflX_g8EgiM

²⁵ <https://www.youtube.com/watch?v=9O2mqzKU6kk>

²⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=7pFO1pZKoOQ>

²⁷ <https://www.youtube.com/watch?v=zka4DUYeJ5g>

²⁸ http://www.spiritus.ro/video/filme-video/documentare_spirituale.htm#degetul

dezamăgirea. Unde sunt minunile de odinioară? De ce nu face Dumnezeu zilnic miracole în viața mea? De ce nu mă scapă de necazuri, dificultăți, dureri? Ei bine, de aici începe adevărata viața spirituală, lupta cu ispitele și cu neputințele personale, construirea unui model propriu de înțelegere și credință.

BIBLIA, BIBLIA ȘI NUMAI BIBLIA

Acești misionari (în general, protestanții și neoprotestanții) proclamă faptul că nu avem nevoie de „harul” preoților hirotoniți pentru a invoca puterea lui Isus de vindecare și pentru alte fapte incredibile.

În replică, clerul ortodox se simte vexat, invidios și aruncă anatema pe acești „rătăciți”, dacă nu chiar „demonizați”.

Dar aceste dispute teologice îi privesc doar pe cei care sunt plătiți din credința oamenilor.

Personal, ceea ce mă deranjează și la unii, și la ceilalți este că promovează ignoranța spirituală ca pe o mare virtute. Ne încurajează să fim „săraci cu duhul”, în sensul cel mai rău, adică ignoranți. Ni se repetă într-una (metodă de spălare a creierului) să nu citim decât Biblia și numai Biblia. Orice fenomen sau cunoaștere ocultă, ezoterică, new-age ar veni de la „diavolul”. În realitate, pentru viața spirituală ne pot pregăti și celelalte tradiții autentice de pe tot mapamondul.

Biblia a devenit Noul Dumnezeu pentru fundamentalisti. Ei nu dau voie să apară nimic nou pe lume față de ceea ce scrie acolo. Creația divină s-a terminat odată cu scrierea Bibliei. Punct.

Dar viața este complicată. Omul trebuie să gândească personal, nu prin delegați. Trebuie să cunoască Legile universului și să acționeze în consecință. Cum să pretinzi că poți discerne între adevăr și minciună, între inspirația de la duhul cel bun și inspirația de la duhul cel rău, dacă îți lipsește informarea, studiul științei spirituale?! Nu tot ce este scris este și adevărat sau folositor. Dar avem acces azi, din fericire, la o mulțime de învățături sapiențiale minunate, diferite, complementare. De ce să le dăm cu piciorul? Fiindcă suntem comozi? Fiindcă nu avem discernământ? Fiindcă ne e teamă să nu ne depărtăm de tradiția părinților?

Am citit pe internet o afirmație interesantă:

Curajul se bazează în mare parte pe încrederea în sine. Dacă transformi necunoscutul în cunoscut, devii mai încrezător. Transformă necunoscutul în cunoscut cercetând, citind, adunând informații.

Credința fanatică este un simptom al fricii patologice de necunoscut. Ea dăunează nu doar pentru viața terestră. Chiar și după moarte, sufletul scapă foarte greu de credințele absurde. Nu se poate adapta la Realitatea de dincolo, care este mult mai fluidă, mai dependentă de propria conștiință. Fanaticii sunt prinși acolo într-un cerc vicios: au gânduri fixe, care le blochează evoluția spre planuri superioare, rămânând cu aceleași idei la nesfârșit. Progresul, noutatea le sunt interzise, nu pentru că așa vrea Dumnezeu, ci prin autolimitare.

DOGMA CRIMINALĂ

Preoții, pastorii, liderii creștini sunt foarte realiști, ei nu cred în tot ce spun, dar știu să se prefacă foarte bine. Fățarnicia se învață încă de pe băncile seminarului teologic.

Însă naivii care iau de bun tot ce iese din gura preoților își creează o falsă imagine a lumii și se disting deseori prin lipsa de discernământ spiritual, prin superstiții, prin închistare și blocaje mentale, prin confundarea credinței spirituale cu tradiția bisericii lor.

Poate **cea mai distructivă minciună a creștinismului** este că sufletele dragilor noștri răposați sunt „adormite”. Nu putem lua legătura cu ei și nici nu ne pot ajuta cu nimic, nici măcar cu sfaturi în vis. Legătura cu ei este pierdută definitiv. Câtă disperare provoacă această scorneală popească! Ba mai mult, oricine încearcă să ia contact cu sufletele trecute în „lumea dreptilor” e acuzat că se pângărește, amestecându-se cu demonii.

Atâta frică pompează preoții creștini în cugetele bieților credincioși, că nu-i de mirare că mulți devin instabili, temători, blocați mental. Intuiția le spune că sufletele celor dragi sunt lângă ei, îi veghează, îi avertizează, îi mângâie, le dau semne și comunică. Dar teama de „focul gheenei” îi destabilizează pe cei care cred tot ce spun preoții prefăcuți. Este o adevărată crimă psihologică împotriva celor rămași să-și plângă morții. Iar aceștia din urmă, practic, sunt **uciși a doua oară**.

Totuși, trebuie să recunoaștem și partea bună a acestei măsuri dogmatice. În fond, chiar dacă știm că a morților conștiință rămâne vie, totuși, trebuie să le oferim libertatea de a trăi în continuare fără obsesia fostei lor familii terestre. „Morții” au o viață total nouă, foarte interesantă, mulți prieteni noi, proiecte minunate. Nu trebuie să ne legăm cu disperare de amintirea lor, ci cu o pioșenie calmă și respectuoasă. Respectul adevărat înseamnă să nu îi sufocăm cu gânduri

insistente, cu cereri nemăsurate, cu regrete neostoite, care îi tulbură și deranjează din treburile lor de spirite...

Iată însă că Psihoterapia vine tare din urmă, depășind ramolismul și suficiența profitorilor „credinței”. A luat avânt O NOUĂ TEHNICĂ PSIHOTERAPEUTICĂ: INDUCEREA COMUNICĂRII CU CEI DE DINCOLO (ICCD) ²⁹. Ea are ca obiect tratarea suferinței psihice, dar intră adânc în domeniul comunicării cu „morții”. Desigur, paradigma mecanicistă, în care sunt blocați mulți savanți, provoacă o prea LENTĂ ACCEPTARE A TERAPIEI ICCD ³⁰. Dar era de așteptat din partea unei științe care ignoră *experiențele la limita morții și fenomenul vocilor electronice*, ca să nu amintim decât tipul de dovezi recente privind supraviețuirea conștiinței.

ȘAMANUL ȘI SĂRMANUL

Iată un alt caz uimitor extras din realitatea cotidiană.

Deși aparent afirmă că lucrează tot cu Duhul Sfânt venit prin Isus, metoda este radical diferită. Inspirată din Teologia Prosperității³¹, **Biserica universală** (venită din Brazilia și plecată din cultul penticostal) pretinde zeciuiala ca „sacrificiu personal” pentru vindecări și orice realizare personală. Unii adepți confirmă miracolele petrecute în viața lor după ce au donat Bisericii. Vezi Canalul YouTube România al Bisericii Universale ³².

Această confesiune creștină folosește citate din **Vechiul Testament** pentru justificarea principiilor lor. Îl invocă frecvent pe Isus și Îi mulțumesc pentru beneficiile din viața adepților. Nu urmăresc rafinatele spirituale, ci reduc totul la „credință”. Cu cât donezi mai mult Bisericii, cu atât ai mai multă credință. În sfârșit, s-a inventat un mijloc de a o măsura! 😊 Biserica Universală a Împărăției lui Dumnezeu ³³ are o avere de multe, multe miliarde de dolari. Era și de așteptat, din moment ce fiecare credincios are obligația de a-și dona cel puțin o zecime

²⁹ <http://www.nexusmagazine.ro/index.php/reviste/16-nexus-new-times-magazine-an-2-nr-8/32-o-noua-tehnica-psihoterapeutica-inducerea-comunicarii-cu-cei-de-dincolo>

³⁰ <http://www.nexusmagazine.ro/index.php/reviste/16-nexus-new-times-magazine-an-2-nr-8/33-lenta-acceptare-a-terapieii-iccd>

³¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Prosperity_theology

³² https://www.youtube.com/channel/UC3mIodwiD3-Ypc4X_grJ6pQ

³³ https://en.wikipedia.org/wiki/Universal_Church_of_the_Kingdom_of_God

din TOATĂ averea personală. Nu săracilor, ci direct Bisericii. Ce li se promite în schimb? Că Dumnezeu le va da banii înapoi, cu o dobândă foarte mare! Foarte rentabil...! 🤔

Se ridică aici o dilemă metafizică: **Dacă sunt Îngerii cei care vindecă și ajută, de ce încurajează sărăcirea credincioșilor? Dacă sunt demonii, cum de vindecă în numele lui Isus?**

Poate că Biblia are un răspuns:

«Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Si n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fără-de-lege.”» (Matei 7:22,23)

Sau, speculând în completare, poate că „Duhul Sfânt” manifestat aici este o grupare de spirite puternice fizic, dar nu foarte evaluate spiritual. Să zicem că ele acționează de dragul lui Isus, dar după mintea lor mediocră.

Acum, să revenim cu picioarele pe Pământ. Pentru destui clerici, ca și pentru omul interesat doar de vindecare sau alte necazuri personale, religia este doar un mijloc. Nu viața de după moarte îi atrage pe credincioși, ci rezolvările miraculoase. În fond, se duc oamenii la șamanii din jungla Amazonului ca să aibă experiențe și vindecări taumaturgice. Uite că au venit șamanii la noi! Poate că atunci când strigă „Isus”, brazilienii se gândesc la vreun spirit de-al lor secret. Pe care nu-l interesează dacă e invocat prin descântece populare sau prin cuvântul „Isus”. Nu mă pricep, zic și eu...

Oricum, e un fapt că la catedrala din Fundeni se duce românul necăjit. Românul crede mult în noroc. Și aici e tot ca la loto: dai un ban, mai dai un ban și încă unul și câștigi... speranță. Nu spune Apostolul Pavel în Biblie să nu ne lipsească: credința, speranța și iubirea?! (1 Corinteni 13.13.) Ei bine, la Biserica Universală e mereu prezentă CREDINȚA și SPERANȚA. Așa că, ce aveți cu brazilienii ăștia, fraților?!

3. ZEITĂȚI ȘI CERCURI SPIRITUALE

CINE ARE MONOPOLUL CREDINȚEI?

Preoții profită de ambiguitatea cuvântului „credință”. Când nu suntem de acord cu ei, ne muștruluiesc că nu avem „credință”, ca și cum ei ar avea monopolul ei.

Sensul „credinței” este cel puțin dual. În primul rând, CREDINȚA ÎN SACRU, într-o ființă suprafizică sau în forțe metafizice, este universală și aparține tuturor oamenilor dintotdeauna (cum ne asigură și Mircea Eliade). Cu totul altceva este CREDINȚA ÎN DOGME teologice, pe care preoții le manipulează cum vor ei. Acesta este un teren al disputelor neîncetate, intelectuale și chiar războinice. Religiile au fost și sunt mereu o sursă de conflicte și violențe. Asta nu din cauza credinței în sacru, ci a ciocnirilor între dogme. Prima ne unește, a doua ne separă.

Despre **credința în sacru** nu avem ce comenta. Este un instinct primar, cu care ne naștem, dar, e adevărat, pe care putem să-l stingem din nepăsare, ignoranță sau reavoință.

În schimb, **credința în dogme** este o aberație a religiilor, care trebuie combătută. NU de astfel de credință avem nevoie astăzi. Poate că în vremurile trecute a fost utilă, dar astăzi nu mai face față provocărilor societății. Este vetustă și distructivă. Ea trebuie înlocuită cu „binomul de aur” format din rațiune și intuiție. Multe afirmații teologice pot fi găsite ca adevărate dacă sunt trecute prin acest mecanism genial, pe care îl avem cu toții: **rațiune + intuiție**.

CREDINȚA = REALITATE + IMAGINAȚIE

Există o Realitate „paranormală”, „supranaturală”, necunoscută, dar simțită uneori de oameni (unii mai mult, alții mai puțin). Pe aceasta se fondează credințele religioase.

Peste această Realitate absconsă oamenii au suprapus propria lor **imaginație**, completând lipsurile din cunoaștere cu propriile lor creații, devenite superstiții, legende, mituri, tradiții, dogme, religii.

O parte din ele sunt adaptări ale Realității destul de corecte. Cea mai mare parte, însă, sunt pură fantezie.

Rolul pozitiv al imaginației este că activează EMOTIILE religioase, conferind PUTERE rugăciunii. Rolul negativ apare atunci când fanteziile religioase sunt declarate IDEI universal adevărate.

Pe fond, religiile sunt toate surori, ele nu participă la nicio competiție. Sunt diverse forme culturale cu același scop: de civilizare și moralizare. Competiția apare doar între liderii sau intelectualii diverselor religii, având păcatele și limitele lor, care cred mai mult în fantezii decât în omenie. Sau sunt mai însetați de putere decât de adevăr.

PUTEREA RUGĂCIUNII E ACEEAȘI ÎN TOATE RELIGIILE

Cum se face că în toate religiile credincioșii se roagă cam la fel și oare cum de rugăciunea funcționează indiferent dacă este ortodoxă sau păgână?!

Ori este vorba doar de puterea autosugestiei în toate cazurile, ori există un alt răspuns. Care este, probabil, următorul:

În realitatea invizibilă există nenumărate entități, care trăiesc „în jurul” Pământului, aproape de oameni. Toți învățații au știut de ele și toți credincioșii le intuiesc existența. Oamenii le-au dat diverse nume și au născocit diverse povești despre ele, numindu-le zei, spirite etc. Spiritele mai puternice sunt cele care răspund la toate rugăciunile rostite cu putere mentală și emoție adecvată. Cu cât omul este mai bun, mai moral, mai curat sufletește, cu atât spiritele care îi răspund sunt de calitate mai bună, și îi trimit ruga mai sus, spre Dumnezeu.

Poate că aceste spirite nu sunt interesate decât de a atrage oamenii spre credința în zei și Dumnezeu. Nu și de diversele teorii omenesti, unele greșite, care o însoțesc. Poate că sunt complet detașate de dogmele omenesti, dar dedicate faptelor de credință. Așa am putea explica de ce au succes TOATE religiile, cultele, sectele, tradițiile: spiritele vor să ajute oamenii care invocă forțele suprafizice. Diferența o face numai puterea fiecărui individ de a invoca invizibilul, de a se ruga, de a dovedi virtuți morale.

DUMNEZEU – PERSONAL SAU IMPERSONAL?

În teoria religiilor s-a pus următoarea întrebare imposibilă: este Dumnezeu personal sau impersonal? Desigur, ea pune jar pe focul disputelor dogmatice, fiindcă sunt argumente de ambele părți. Judecând simplist, dacă Dumnezeu este impersonal, atunci rugăciunile ar părea să nu aibă rost, nefiind cine să le răspundă. Pe de altă parte, dacă Dumnezeu este personal, atunci cum de permite atâtea nenorociri pe Pământ? Iată cum gândirea duală ne duce într-o fundătură, plecând chiar de la modul cum a fost pusă întrebarea de mai sus.

În realitate, Dumnezeu este și personal, și impersonal. Nu El a creat lumea, ci doar Legile ei. Legile guvernează întreg universul. Există o marjă de decizie, pe care o numim liber-arbitru, dar inclusiv Dumnezeu ia decizii pe baza Legilor. El nu se opune niciodată lor, așa cum încearcă

deseori oamenii s-o facă. Dumnezeu este personal, fiind sensibil la cererile creaturii care ajung la El, și încearcă să ajute. Dar Dumnezeu este impersonal prin aceea că își subordonează propria Voință Legilor cosmice eterne.

Rugăciunile adresate oricărui zeu, sfânt, spirit sau unei divinități unice supreme sunt întâi recepționate de spiritele apropiate de oameni, care le vor amplifica și transmite spre ierarhia superioară. Nimeni nu poate ști dacă ele ajung chiar la Dumnezeu sau se opresc la o Zeitate intermediară. Ce ne interesează este să primească răspuns. Și rugăciunea primește răspuns – proporțional cu puterea mentală, puritatea sau emoția omului, dar și cu posibilitățile conferite de Legile cosmice.

Ce minunat ar fi să cunoaștem toate aceste Legi cosmice! Pe unele le cunoaștem deja. Dar numai entitățile invizibile ni le pot dezvălui pe celelalte. Și cea mai importantă Lege este **Iubirea**. Adică **să ne simțim părți, fărâme ale unei Entități mai mari, formate din semenii noștri, din neamuri, din regnurile vii, din ființele cugetătoare, inclusiv spiritele bune. Iubirea începe cu sentimentul apartenenței la „ceva” mai mare și se continuă cu expansiunea conștiinței, cu empatia și simpatia, cu starea de fericire și recunoștință.**

SĂ ALEGEM CERCUL SPIRITUAL CE NI SE POTRIVEȘTE

În zilele noastre, ca și dintotdeauna, există mulți învățători, maeștri, vindecători și profeți (mediumi, clarvăzători, channels etc.), având propriul cerc spiritual, proprii învățători invizibili, cu teorii și practici diferite – uneori foarte diferite. Fiecare grup de spirite are propriile opinii, propriile metode de lucru cu omul, propriile forme de manifestare, propriile intenții și misiuni. Există o foarte mare varietate, care ne poate bulversa atunci când vrem să le judecăm pe toate după același standard. Iluminarea poate veni sub imbolduri diferite, iar căile spiritului sunt deseori ciudate. Avem dreptul să ne alegem cercurile spirituale pe care le simpatizăm și să ne distanțăm de cele care ni se par exagerate sau ciudate. Ce ni se potrivește nouă poate că nu i se potrivește altuia, și reciproc. La fel și cu religiile.

Această concluzie poate fi integrată într-un tablou spiritual mai amplu, iar pentru aceasta voi cita mesajul spiritului Ram-a Dahn,

transmis prin mediumul Ursula Roberts (din cartea „The Voice of Valentino”³⁴ de Lynn Russell, în traducere proprie):

„În stadiile mai evolute de viață din Lumea Spiritelor, spiritele asemănătoare se grupează împreună. Deși fiecare este o individualitate, toți sunt complementari unul altuia și sunt legați printr-o iubire atât de mare, că nu poate fi pusă în cuvinte. Cele mai potrivite cuvinte ar fi: iubire spirituală, serviciu în slujba celorlalți, extaz. Grupul întreg radiază puterea și dragostea lui Dumnezeu în așa fel, încât formează un focar imens de rugăciune și vindecare.

Grupul se formează în decursul a mii de ani, fiecare membru aducându-și contribuția la rezerva de cunoștințe comune, datorită experienței personale câștigate de-a lungul a multor vieți omenești. Dorința celor care au evoluat mai repede este să-i conducă și ghideze pe restul. Pentru aceasta, ei se apropie de cei temporar încarnați și prin care liderii Grupului pot lucra.

Dintre pământenii, un membru evoluat al Grupului poate atrage nu numai sufletele foarte asemănătoare, ci și unele cu afinitate parțială. Cei cu mai puțină experiență de viață sunt învățați cu răbdare. Nimeni nu este proscris sau exilat odată ce ajunge sub tutela Marilor Spirite. **Oricare suflet omenesc aparține unuia dintre multele Grupuri care veghează și au grijă de această mică planetă, sub direcția Maeștrilor.”**

*Răzvan A. Petre
28 aprilie 2018*

³⁴ <https://drive.google.com/open?id=1dXRMf9Yagmw3A9EO2vVWKP-u7K6jZhvp>

MEDITAȚIA LA „TATĂL NOSTRU”

MEDITAȚIA LINIȘTITĂ

„Stai liniștit! Golește-ți mintea!”, spun învățătorii spirituali. Și bietul om nu poate înțelege cum, nefăcând NIMIC, ar putea obține CEVA spiritual. Este aparent normală prezumția sa: din nimic, iese nimic.

În realitate, stând liniștit mental, el **se lasă transformat** de către agentul numit SPIRIT. Spiritul este o entitate activă și foarte inteligentă, care știe pe ce butoane cerebrale să apese pentru a produce anumite transformări spirituale. Dar trebuie lăsat să-și facă treaba Lui. Și pentru asta, omul va „sta liniștit”, fără a urma firul gândurilor care, inevitabil, vor răsări în minte.

Dar, desigur, mai trebuie să aibă și o atitudine elevată, să fie interesat de evoluția sa spirituală, eventual să reflecteze la chestiuni de prim rang spiritual. Iar Spiritul va aduce energia divină să lucreze pe tăcute în trup.

De aceea se spune să „stai liniștit” mental: ca **să permiți să fii transformat** de agentul schimbării, Spiritul.

MEDITAȚIA LA RUGĂCIUNEA „TATĂL NOSTRU”

Un tip de meditație este cea focalizată pe un subiect. I se mai spune și concentrare (dharana, samatha). În prealabil, trebuie să alegi un subiect de meditație. Omul obișnuit, dar neobișnuit cu practicile meditative, ar fi bine să aleagă unul cât mai spiritual, ca să simtă și un efect intelectual, nu doar psihic.

La ce chestiuni să reflecteze omul? Dacă nu găsește subiecte spirituale la îndemână, are totuși o sursă de inspirație binecunoscută. Este rugăciunea împărătească, „Tatăl nostru”. Ea nu este o poezie sau un recitativ. Este o colecție de **teme de meditație**. Isus se retrăgea în singurătate și izolare pentru a medita la astfel de subiecte.

„Tatăl nostru” este un concentrat de filosofie perenă și ne oferă oricând teme spirituale pentru aprofundare:

1. Tatăl nostru care ești în Ceruri

Este o adresare directă către Creatorul universului - privit sub aspectul său **personal**, având o enormă compasiune pentru creaturi.

Universul a fost creat din focul iubirii. **Iubirea** divină este căldura expansivă ce vrea să fie împărtășită cu tot mai multe creaturi. Dar, pentru a putea exista lumea, iubirea este echilibrată de **inteligența** divină, care este rece și limitativă, contractilă. Legile cosmice sunt expresia inteligenței și ele nu pot fi încălcate decât riscând o catastrofă.

Iubirea este aspectul personal al lui Dumnezeu, iar Inteligența, Înțelepciunea Sa este aspectul impersonal.

2. Sfîntească-se Numele Tău

Această exprimare poate fi înțeleasă în contextul tradiției iudaice, unde Numele lui Dumnezeu are o semnificație aparte. Nici măcar nu se rostește. A gândi sau a defini Divinitatea este un sacrilegiu, fiindcă limitează Infinitul la un aspect al Său. Minteă umană nu are cum să-L cuprindă.

Pe un nivel comun de înțelegere, orice om trebuie să vorbească cel puțin cu **respect** despre Dumnezeu și să nu-I amestece numele cu jurăminte, înjurături sau alte expresii negândite.

3. Vie Împărăția Ta, facă-se Voia Ta precum în Cer, așa și pe Pământ

„Să vie/ să vină” domnia Binelui și Dreptății pe Pământ este idealul dintotdeauna al oamenilor de bine. În Sferele spirituale, legile divine se respectă total. Cerurile sunt separate prin frecvențele de vibrație, iar creaturile trebuie să se califice ca să poată avansa spre zonele mai înalte.

Dar pe Pământ, binele este amestecat cu răul și asta provoacă mari suferințe tuturor. Omul de bine, ce tânjește după Dumnezeu, va spera mereu ca toată lumea să trăiască frumos. Nu este o utopie, dar e nevoie de conjugarea eforturilor Cerului cu cele ale oamenilor înșiși.

Un mare sfânt al Bisericii interpretează acest pasaj prin „**Să vină Duhul Sfânt asupra noastră să ne curețe**”. Într-adevăr, până să ajungă întreg Pământul un paradis, putem încerca fiecare să devenim tot mai buni, printr-un efort personal zilnic și cu sprijinul entităților Binelui. Cum se spune azi, „**Fii tu schimbarea pe care o vrei în lume!**”

„**Facă-se Voia Ta**” este un act curajos de subordonare a voinței individuale în fața Voinței Divine, indiferent de consecințe. Așa s-a rugat

Isus înainte de se preda ucigașilor Săi. În general, oricât de dure ar fi condițiile spre care ne îndreaptă ascultarea divină, oricum sunt mai ușoare decât ce am fi trăit în lipsa ei. Spunea Isus că „jugul Meu e bun și povara Mea e ușoară”.

4. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi

În altă variantă scrie „pâinea noastră cea întru ființă” sau, în litera originală, „pâinea suprafizică” , făcând referire la „**hrana spirituală**”. Spunea Isus în alt loc: „omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu tot Cuvântul lui Dumnezeu”. Adică, cu învățătura înțelepciunii, cu spiritualitate.

Ne putem gândi chiar mai departe: omul ar putea trăi fără hrană solidă, numai cu **Energia sfântă**, dacă este foarte curat sufletește și atrage această putere suprafizică a Divinității. Exemple de *inedia* sau „hrănirea cu aer”³⁵: Therese Neumann, Bala Yogi și alții. (În același sens, puteți viziona și documentarul „Postul negru cu apă, o nouă terapie?”³⁶)

Dar până a atinge această putere secretă, rămâne să invocăm Mila divină ca să ne ofere condițiile minime de trai. Omul nu are nevoie de multe lucruri pentru a supraviețui. Doar o falsă ideologie ne-a făcut să credem că trebuie să devenim oameni de succes, cu vilă, limuzine, yahturi, renume, putere, bani. Dimpotrivă, Isus ne avertiza că „mai ușor trece un fir de câmilă prin ochiul acului decât intră cel bogat în Împărăția Cerurilor”.

Pentru a evolua spiritual, oamenii au nevoie, totuși, de minime resurse de trai și condiții naturale optime, sănătoase.

5. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelile noastre

Ce facem noi aici?! Îi cerem Divinității să renunțe la Dreptatea sa, care înseamnă pedepse pentru greșeli. Câștigând iertarea Sa, ne așteptăm să nu mai suferim pentru ele. E corect din partea noastră?

Legile Cosmice nu pot fi evitate. Odată ce am creat o cauză rea, efectul rău urmează să apară peste un timp. Tot ce putem noi face este să ne grăbim să îndreptăm greșeala până nu vine pedeapsa. Metoda cea mai justă și eficientă este să acționăm pentru **a corija dezechilibrul** pe care l-am adus în economia naturii. Căi sunt nenumărate.

³⁵ <https://en.wikipedia.org/wiki/Inedia>

³⁶ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/video/filme-video/documentare_diverse.htm#postul

Iertarea „greșiților noștri” este una dintre căi, cam dificil de înțeles și de aplicat. Cei care **greșesc conștient** pot fi iertați **numai dacă se căiesc**. Dacă nu se căiesc, ba chiar ar repeta oricând greșeala, nu trebuie iertați formal, demonstrativ, public. Poți avea *înțelegere* pentru nevolnicia lor, dar păstrează-o pentru tine, nu trebuie să le-o arăți, ca să nu-i încurajezi în a greși pe mai departe. Înțelegerea altuia este un prim pas spre detașarea de patimile propriului ego și mai este, deja, un fel de iertare *interioară*.

Iertarea este eficientă când operează din Iubire, nu din lașitate. Unii iartă prea ușor, dar nu înțeleg că astfel devin complici cu răul, din slăbiciune. Alții sunt mai duri și nu pot uita afronturile. Aici este o mare înțelepciune: Iertarea nu înseamnă uitare și nu trebuie să ducă la încurajarea răului. Numai Inteligența și Iubirea divină ne pot orienta în acest hățiș de tendințe contrarii.

În concluzie, suntem îndreptățiți să cerem scutire de pedeapsă numai dacă ne recunoaștem faptele urâte, rele și ne căim sincer, adică ne decidem să nu le mai repetăm. Abia atunci am putea să primim iertarea Cerului (amânarea pedepsei *sine die*), ca o încurajare de a exersa faptele bune în continuare.

Dar aici este și o cerere de a ne fi înțelese și tolerate **greșelile fără de voie**. De acestea are parte tot omul. Cu alte cuvinte, prin orice acțiune, ne facem, vrând-nevrând, și o karmă negativă. Foarte puțini oameni, numai înțelepții, reușesc să trăiască în deplină armonie cu restul ființelor din jurul lor, fără să aducă nimănui vreun prejudiciu. Prin grația lor naturală, nu dăunează altcuiva.

Oare suntem noi capabili de empatie cu semenii noștri, le înțelegem slăbiciunile inerente condiției umane, putem trece peste neputințele lor de a se ridica la un standard minim de decență, onoare, noblete, civilizație etc.?! Putem trece peste ofensele și suferințele pe care ni le aduc?! Toate astea nu sunt simple sau ușoare pentru ego. De aceea, este nevoie să ne autocunoaștem cât mai bine, pentru a-i putea înțelege pe cei de lângă noi. Odată ce dobândim o toleranță lucidă față de „greșiții noștri”, am putea căpăta același tratament blând din partea celorlalți.

6, Și nu ne lăsa pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean

Varianta tradusă prin „nu ne duce în ispită” ne duce în eroare. Dumnezeu nu înspitește pe nimeni. Corect este „**nu ne lăsa duși în**

ispită". Invocăm puterea divină să ne apere de ispitele lui Michiduță. (Catolicii au schimbat deja textul oficial al rugăciunii.³⁷)

La fel de potrivit este și „nu ne lăsa în ispită”. Dacă am căzut deja în păcat, invocăm puterea divină să ne ajute să ieșim din ea, fiindcă multe lucruri ne pot face să persistăm în greșeală, mai ales obișnuința.

Diavolul are mare putere pe Pământ și el stăpânește lucrurile materiale. Numai orientându-ne și spre lucrurile spirituale („averea din Cer”, care nu e distrusă de timp) ne putem proteja cu adevărat. Materialismul aduce cu sine multe ispite și nefericire, fiind înclinația naturală a omului. Totuși, **materia fizică** nu trebuie disprețuită, căci are rolul și necesitatea ei, ci doar **subordonată Spiritului**.

7. Că a Ta este împărăția, slava și puterea, a Tatălui, Fiului și Sfântului Duh

Această încheiere este o dezvoltare a temei nr.2, un prilej de meditație profundă la calitățile incomensurabile și perfecte ale Divinității. Dumnezeu are **împărăția**, adică Cerurile superioare (nu poate fi găsit în Cerurile inferioare, unde este chiar hulit uneori). El are **gloria** sau slava, adică manifestă toate superlativele pozitive. El are și **puterea** asupra Creației, pe care însă nu o manifestă tiranic, ci discret și conform propriilor Legi Cosmice, create cu inteligență perfectă.

Sfânta Treime nu este menționată decât în varianta ortodoxă a rugăciunii. Totuși, multe tradiții orientale menționează diverse Treimi divine, ceea ce ne duce cu gândul la faptul că, într-adevăr, cifra 3 stă la baza Creației. Dăm ceva mai jos un exemplu de Sfântă Treime hindusă.

Cât timp v-a luat să citiți interpretarea de mai sus a acestei rugăciuni-meditație? 5, 10 minute? Ei bine, când veți reflecta singuri, cu ochii închiși, la înțelesurile sale, vor trece, probabil, mai multe. Cam asta înseamnă să meditezi sau să reflectezi cu adevărat.

A recita o poezie nu înseamnă că te rogi. A te cruci grăbit și, adeseori, strâmb, e doar o superstiție. A merge la biserică este o tradiție sau, poate, plăcerea de a te întâlni cu prietenii. Dar ca rugăciunea să îți schimbe viața, trebuie s-o faci cu inima smerită. Iar când o faci și cu creierul, se numește meditație. Trebuie să îi acorzi timpul și respectul tău, în singurătate.

³⁷ <https://b1.ro/stiri/monden/biserica-a-decis-se-modifica-rugaciunea-tatal-nostru-cum-arata-noul-text-al-tuturor-crestinilor-203101.html>

FERICIREA NECONDIȚIONATĂ ȘI EXPANSIVĂ A TATĂLUI NOSTRU

Indienii au mai multe Treimi Divine în panteonul lor. De exemplu Trimurti: Brahma (creatorul), Vishnu (susținătorul), Rudra-Shiva (distrugătorul). Sau corespondentele lor feminine Sarasvati, Lakshmi, Kali. Carl Jung considera că aranjarea zeităților în triplete este un arhetip în toate religiile ³⁸.

Să luăm acum Sfânta Treime shivaistă: ICCHA, JNANA, KRIYA. Sunt 3 puteri primordiale ale Creatorului Divin, în toate școlile filosofiei Tantra. În traducere: Voința, Cunoașterea și Puterea de acțiune.

Din sfera spiritismului, Scarlat Demetrescu vorbește despre Sfera Divină Creatoare ca fiind formată din trei sfere concentrice: Tatar, Respirator și Mamar. Scânteia divină este creată în Tatar, primește capacitatea de a VOI în Respirator și cea de a GÂNDI, în Mamar. Odată ce este trimis în Creație, spiritul capătă și PUTEREA creatoare.

Cunoașterea este pasivă, yin, iar **Puterea** este activă, yang. Înaintea lor există însă **Voința** creatoare, care nu intră deci în sfera dualității yin-yang. Voința creatoare este starea naturală a Divinității. Nu este încordată, precum Puterea. Nu este nici potențială, precum Cunoașterea. Voința este relaxată și activă.

Divinitatea are o stare imanentă, intrinsecă de fericire expansivă. Ea este cauza entuziasmului de a crea Universul. Dacă fericirea nu ar fi proprie și necondiționată, ar însemna că apare accidental, imprevizibil. Sau că vine de undeva din afara Divinității. Ambele alternative sunt false.

Fericirea expansivă este starea naturală și permanentă a Divinității. Ea nu poate fi modificată de nimic. La fel, **entuziasmul creației**. EL creează cu entuziasm. Și tot EL distruge lumile, când le vine sorocul, dar o face din compasiune, la fel cum fac doctorii eutanasia. Scrutarea cerului cu telescoapele moderne ne oferă cele mai credibile mărturii ale distrugerii unor lumi galactice, odată cu nașterea altora.

Fericirea expansivă este perfect controlată de EL. Poate alege să amâne momentul începerii unei creații, gustând pe cont propriu din fericirea Sa naturală. E timp destul pentru muncă.

Nu știu dacă la asta s-au gândit mai-marii Bisericii, dar constat că s-au aliniat cu legile Universului când au declarat **Duminica** drept **prima zi a săptămânii**. Omul laic consideră că săptămâna de lucru se sfârșește cu duminica, ziua de odihnă. Tot așa scrie și în Geneza din

³⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Triple_deity

Biblie, că Dumnezeu întâi a creat, apoi s-a odihnit și a savurat roadele muncii sale.

Mai corect ar fi ca Duminica să fie prima zi a săptămânii, pentru că în „ziua” de meditație și interiorizare decide Dumnezeu să înceapă un nou ciclu de muncă intensă. EL nu are nevoie să se odihnească sau, și mai rău pentru noi, să se retragă din activitate după ce creează lumea (conceptul de Deus Otiosus³⁹). Odată ce naște lumea, EL o și supraveghează continuu, nu merge la culcare.

Importantă nu este convenția primei zi a săptămânii, ci entuziasmul total cu care Divinitatea trăiește în noi, în fiecare creatură a Sa. Să regăsim, așadar, entuziasmul vieții, indiferent de cum decurge traiul nostru pământean. Bineînțeles că este imperfect! Dar putem să regăsim entuziasmul vieții MEDITÂND la **fericirea necondiționată și expansivă a Tatălui nostru.**

Răzvan A. Petre
15 august 2018

³⁹ https://ro.wikipedia.org/wiki/Deus_otiosus

SUNETUL CREAȚIEI – SUNETUL DISTRUGERII

informații din mai multe surse compilate de Răzvan Alexandru Petre

Secțiuni și capitole

1. Sunetul Creației, AUM

- a) Despre sunetul Ceresc AUM - citat din „Sunetul Ființării”, comunicare spiritistă primită de Braco
- b) Sursa ritmicității sunetului AUM - sinteză din cartea „Din tainele vieții și ale universului”, de Scarlat Demetrescu
- c) Descrierea sunetului AUM de către un muritor - citat din cartea „Dovada lumii de dincolo”, de Eben Alexander
- d) Sunetul AUM, așa cum se aude în lumea astrală - simulare sonoră de Steve Halpern

2. Trâmbițele Apocalipsei, HUM

- a) Huruitul HUM - mărturii și observații
- b) Sunete înfricoșătoare din cer - înregistrări audio-video
- c) Vuietul Pământului și sunetele amenințătoare - comunicare spiritistă primită de Braco
- d) Inversarea polilor magnetici - date științifice
- e) Supraviețuirea după Apocalipsă - supoziții
- f) Situația incertă din prezent

1. SUNETUL CREAȚIEI, AUM

AUM sau OM este un sunet sacru și un simbol spiritual important în toate religiile Indiei. A câștigat multă popularitate în cultura occidentală începând cu anii 1960 mai ales sub forma de mai jos, cea din alfabetul Devanagari. Studiile științifice au observat anumite schimbări fiziologice la cei care intonează sunetul Aaa-uuu-mmm sau Ooo-mmm, având o intenție spirituală în minte.

Simbolul sanscrit pentru AUM

Swami Vivekananda spune că o singură reprezentare i se poate da Creatorului cosmic, Dumnezeu cel incognoscibil, și acesta este AUM (Brahman ca sunet). De ce este cel mai potrivit? Pentru că, la intonarea acestui cuvânt, gura omului trece prin toate fazele generării celor mai multe sunete, deci este un cuvânt *totalizator*. Ca simbol *universalist*, AUM îl reprezintă pe Brahman cel nediferențiat, nemanifestat, care cuprinde totul în sine, Ființa unică.

Dacă aceste considerații vă par prea filosofice, haideți să aflăm împreună care este semnificația **concretă** a sunetului sacru AUM.

a) Citat din materialul intitulat „Sunetul Ființării”⁴⁰, o selecție de comunicări telepatice primite de maestrul Braco de la Spiritele Superioare:

«Melodia Creației este un sunet Ceresc răsunător: OM sau AUM, după cum a fost numit în India.

[De unde vine sunetul AUM?]

Echilibratul și ritmicul AUM este sunetul Creației conștiente, care este diferit de sunetul haotic, neuniform al creării spontane a lumii...

Creierul Universal radiază un impuls mut de o putere colosală către anumite obiecte materiale și energetice [b) care sunt acestea, aflăm de la *Scarlat Demetrescu, mai jos*], în coliziune cu care impulsul devine audibil (prin auzul spiritual).

Acest sunet nu exista înainte să apară El, căci ritmul înseamnă ordine, iar autoconstituirea inițială a Universului era haotică. AUM este un semn al ordinii și, prin urmare, acest sunet indică o sursă inteligentă. Mintea Supremă este Sursa Originară care a stabilit ordinea necesară în Universul ce tocmai apăruse.

[Cum poate fi descris sunetul AUM?]

Oamenii care au plecat din trupurile lor după moarte – sau care știu să facă acest lucru în timp ce sunt încă în viață, dar într-o stare de conștiință modificată – pot auzi acest sunet: el pătrunde întregul Univers. [c) vezi *mărturia unui om întors din moarte clinică care îl descrie*]

⁴⁰ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/braco-sunetul_fiintarii.htm

Sunetul AUM se aude ca și cum ar fi unul singur, dar frecvențele sale în marele spectru radiant sunt nenumărate. Fiecărei entități nou create i se atribuie propria frecvență, având de îndeplinit o anumită misiune.

Sunetul AUM este un sunet greu, prelung și ritmic – un fel de bătaie, ca o bătaie de inimă. Bătăile ritmice ale inimii vă sugerează că fundamentul vostru spiritual formează o unitate cu inima Universului.

Sunetul Cerului pe care îl emite Creierul Universal este asemănător cu sunetul clopotului. Sunetul AUM nu este acel tip de muzică superbă și încântătoare care poate fi auzită de sufletul unei persoane luminoase ce s-a lepădat de cătușele trupului. Formațiune de energie cu cea mai înaltă vibrație, Creierul Universal emite un sunet grav, bubuitor. Este imaginea unei case vibratorii în care Lumina și Întunericul sunt unite într-o combinație indisolubilă.

[Ascultarea lui repetitivă nu este plictisitoare?]

Capacitatea de a auzi sunetul ritmic al creației nu este dată tuturor sufletelor umane din lumea invizibilă, ci doar acelor care au părăsit deja casa purificării și au depășit nivelul condiției lor spirituale din viața terestră. Când s-a purificat, sufletul dobândește alte vibrații, mai înalte, și **are nevoie** să asculte sunetul AUM în mod constant, pentru că el arată că a crea înseamnă să unești adâncul și înaltul în creație.

Uniformitatea sunetului AUM indică un proces continuu de creație. Când va fi în declin, AUM va suna tot mai rar, până se va opri complet, iar Universul va dispărea în tăcere.»

b) Sursa ritmicității sunetului AUM

Sclarlat Demetrescu scrie despre Sfera Divină, Creatoare a tot ce există în univers, că este formată din trei structuri „concentrice”. În centru, numit „Tatar”, apar spontan ideile divine – abstracte și statice. Următoarea sferă, „Respiratorul”, PULSEAZĂ și trimite ideea divină, activată de el (învelită în materie *netransformabilă, individualizată*, cu puterea de **A VOI** - n.n., nucleul spiritului), către „Mamar”, sau sfera exterioară, care îi oferă concretețe, energiile necesare vieții în Creație (înveliș de materii *semi-transformabile*, dotate cu puterea de **A GÂNDI** - n.n., perispiritul). Astfel iau naștere toate entitățile spirituale, de la modestul spirit mineral până la marii demiurghi de universuri.

De reținut că acest „Respirator” are o mișcare de expansiune-contracție, ca o respirație, prin asta făcând legătura între Tatar și Mamar, pe care le și separă. Din periodicitatea expansiunii „Respiratorului” apare și ritmul sunetului AUM... Sunetul ia naștere din întâlnirea scânteilor divine nou create cu Entitățile din Mamar (Fiii de Dumnezeu, Guvernatorii universurilor, Creatorii de forme vii, Creatorii de fluide energetice, Constructorii de nebuloase etc.), care le desăvârșesc, pregătindu-le pentru a viețui în Creație.

La fiecare expulzare a spiritelor imperfecte, Tatăl suferă, știind cătă necazuri le așteaptă. El însă se bucură când își vede copiii reîntorcându-se la El deveniți perfecți. Durerea și fericirea sunt nedespărțite. Creația înseamnă combinarea Luminii cu Întunericul și, în general, unirea contrariilor.

*Sinteză din cartea „Din tainele vieții și ale universului”⁴¹,
de Scarlat Demetrescu*

c) Descrierea sunetului AUM de către un muritor

În cartea sa „*Proof of Heaven: A Neurosurgeon's Journey into the Afterlife*” (2012), neurochirurgul Eben Alexander ne oferă mărturia sa de supraviețuitor al unei morți clinice. În capitolul 5, intitulat „*Lumea de dincolo*”, citim primele impresii după ieșirea din corp. Am subliniat paragraful referitor la sunetul AUM.

«Întuneric, dar un întuneric vizibil — ca și cum ai fi scufundat în nămol, dar ai putea să vezi totuși prin el. Sau poate că „jeleu murdar” ar fi o mai bună descriere. Transparent, dar într-un mod încețoșat, neclar, claustrofobic și sufocant.

Conștiință, dar o conștiință fără memorie sau identitate — ca un vis în care știi ce se petrece în jurul tău, dar habar nu ai cine sau ce ești.

Și sunet: o bătaie profundă, ritmică, depărtată și totuși puternică, astfel încât fiecare puls trece prin tine. Ca o bătaie de inimă? Parcă, dar mai întunecată, mai mecanică — precum sunetul metalului lovit de metal, ca și cum un fierar uriaș, lucrând în subteran, lovește o nicovală aflată undeva, departe: o izbește atât de tare, încât zgomotul vibrează prin pământ, sau prin nămol, sau prin ceea ce te înconjoară.

N-aveam un corp — nu unul de care să fiu conștient, în orice caz. Eram pur și simplu... acolo, în acea întunecime pulsatorie, bubuitoare.»

d) Cum sună AUM în lumea astrală

ASCULTĂ AICI SUNETUL CREAȚIEI AUM⁴²

Ascultați o simulare sonoră a sunetului AUM așa cum este perceput în lumea astrală, nu cum este el incantat de oameni. AUM este o bătaie ritmică ce conține miliarde de frecvențe concomitente.

⁴¹ <https://drive.google.com/open?id=oB6JUPxwhWMxBMElaVUItcDdxcEU>

⁴² <http://www.spiritus.ro/audio/AUM.mp3>

Înregistrarea a fost realizată în camera regelui din Marea Piramidă de la Gizeh de către muzicianul **Steve Halpern, unul din pionierii muzicii de relaxare și vindecare**⁴³.

2. TRÂMBIȚELE APOCALIPSEI, HUM

Să trecem acum la acele sunetele ciudate și inexplicabile care se aud reverberate puternic în atmosferă. Am mai vorbit despre acest subiect⁴⁴, dar acum o fac într-o nouă lumină. În ultimii ani, mărturiile audio s-au înmulțit și diversificat, fiind receptate peste tot în lume. Ba chiar s-au înființat și grupuri care încearcă să explice, științific sau altcumva, acest fenomen foarte straniu, uneori chiar terifiant.

Există două tipuri de sunete inexplicabile despre care se vorbește tot mai mult.

a) Huruitul HUM

Primul tip este numit în engleză HUM, adică un **sunet continuu de foarte joasă frecvență** (între 3 și 100 Hz), perceput ca un vuiet, huruit sau bâzâit. Cineva îl descria ca zgomotul produs de un motor de camion la ralanti. Altcineva, ca trepidațiile cauzate de o mare instalație industrială îndepărtată. Nu toți oamenii îl aud, pentru că nu toți oamenii percep frecvențele foarte joase și nici nu au aceeași acuitate auditivă. Bineînțeles, nimeni nu a putut depista sursa lui și nicio ipoteză nu s-a verificat (sisteme radar, microunde, poluare sonoră, tinnitus, animale, atacuri psihotronice etc). Nu există metode de protecție împotriva lui, ceea ce îl face un fel de tortură lentă cu efecte grave: stres cronic, insomnii, depresii, schimbări de personalitate și chiar sinucideri.

Unii îl califică a fi drept un efect fiziologic sau psihologic subiectiv, așa că lumea nu ar trebui să se alarmeze. Alții au încercat să îl înregistreze audio, ca dovadă că ar fi un sunet obiectiv, dar rezultatele sunt discutabile. Oricum, deocamdată, sunetul se simte doar în anumite zone.

Cea mai plauzibilă mi se pare următoarea explicație: **există o vibrație sau trepidație obiectivă**, pe care numai anumite organisme

⁴³ <https://www.stevenhalpern.com/>

⁴⁴ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/sunete_apocaliptice_din_cer.htm

o transformă și în sunet. De pildă, persoanele care auzeau HUM-ul în localitatea Taos au raportat frecvențe între 30 și 80 Hz, ceea ce este o variație individuală semnificativă. Să ne amintim și că, înaintea unor mari cutremure, animalele sunt neliniștite, chiar panicate, deși oamenii nu aud nimic special. Deci ele percep vibrații obiective de origine telurică similare acestui HUM.

★ *Surse de informații:*

What's that terrible sound all over the country⁴⁵

The World Hum Phenomenon⁴⁶

The World Hum Map and Database⁴⁷

b) Sunete înfricoșătoare din cer

Tot mai multe postări pe YouTube redau niște sunete amenințătoare venite din cer, care sună ca niște țevi metalice gigantice (sau goarne dezacordate) prin care suflă vântul, dar și în multe alte feluri.

Desigur că, cine a citit Biblia, inevitabil, va asemăna aceste sunete cu cele descrise în „Apocalipsa lui Ioan”. Oare se referă ele la același fenomen?! Vă invit să le ascultați în câteva video-uri mai recente. Nu sunt falsuri, ci mari semne de întrebare.

★ *Trâmbițe sunând tare din cer, un fenomen global*

[Strange Sounds from the Sky](#)⁴⁸ (durata: 1 oră)

[Strange trumpet and loud boom sounds in the sky heard worldwide](#)⁴⁹

(durata: 10 min)

[Loudest strange trumpet eerie hum sounds from sky](#)⁵⁰ (durata: 4 min)

[Canalul de YouTube al utilizatorului SKY NET 5](#)⁵¹ - conține multe

înregistrări

[Strange Trumpet Sounds In The Sky \(2016-2017\)](#)⁵² (durata: 5 min)

[Sounds of Trumpets](#)⁵³

⁴⁵ <https://www.independent.co.uk/life-style/whats-that-terrible-noise-all-over-the-country-people-are-plagued-by-a-strange-hum-are-their-ears-1424317.html>

⁴⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/The_Hum

⁴⁷ <http://thehum.info/>

⁴⁸ <https://www.youtube.com/watch?v=w4pexs-xwYk>

⁴⁹ <https://www.youtube.com/watch?v=v5E6w8YsNQQ>

⁵⁰ <https://www.youtube.com/watch?v=Dh8oPnEH5ho>

⁵¹ https://www.youtube.com/channel/UCwe-KWYranRN_MccQ_Y8ZBw

⁵² https://www.youtube.com/watch?v=HnhvPt2N_js

⁵³ https://www.youtube.com/watch?v=ps7_1sUgR1k

c) Avem și un posibil răspuns la acest mister, pentru că au apărut recent informații fascinante. Voi cita din materialul intitulat „**Sunetul Ființării**”⁵⁴, o selecție de comunicări telepatice primite de maestrul Braco de la Înaltul Spirit al lui Cristos. Textul este foarte explicit.

[Vuietul Pământului și sunetele amenințătoare]

[...] Furtunile cu frecvență joasă ale oceanului, de exemplu, sunt similare cu trâmbițele Apocalipsei. Ele încep să sune în anumite condiții, iar apoi oamenii înnebunesc și, pur și simplu, se dezintegrează, se destramă, trec într-o lume a altor frecvențe.

Sunetul este inițiat de unele modificări în mantaua Pământului: ea este solicitată excesiv, din cauza proceselor chimice care au loc în ea, și, printre alte efecte, radiația de joasă frecvență pătrunde prin crusta Pământului și coloana de apă de deasupra. Dacă nu întâlnește fundul oceanului, ci uscatul, atunci pământul din acest loc se surpă sau apare un câmp distructiv: oamenii experimentează brusc o spaimă inexplicabilă într-un astfel de loc și chiar dispar fără urmă. Acest lucru este precedat de un sunet de joasă frecvență, bubuitor și amenințător: poate fi numit **vuietul Pământului ***, deși nu este asurzitor.

Ceea ce a descris Ioan drept trâmbițele Apocalipsei este acest sunet devastator de joasă frecvență emis de Pământ, care duce la distrugerea corpului.

Sunetele amenințătoare pe care le auziți uneori ca și cum ar veni din cer ** semnaleză faptul că separarea omenirii de trupul său este pe cale să se întâmple. Acesta este un sunet de avertizare, nu unul distructiv, dar care dintre voi, cei care l-ați auzit, l-ați luat ca pe un semn al transformării viitoare a lumii, când doar câțiva vor găsi mântuirea? Și ca un semn că trebuie să căutați o cale de scăpare prin auto-perfecționare? [...]

Deci Marele Spirit al lui Isus Cristos clarifică, oarecum, lucrurile:

Sunetul HUM, huruitul stresant auzit de unele persoane, dă niște efecte ce seamănă parțial cu *** vuietul distructiv al Pământului** descris în Apocalipsă (ar putea fi preludiul acestuia). Celelalte sunete de **** trâmbițe gigantice** sunt doar avertismente (fie provocate de alte fenomene telurice reverberate în atmosferă, fie demonice, fie, de ce nu, artificiale, cum am scris cu altă ocazie⁵⁵, fie toate acestea corelate între ele).

Amândouă ne indică faptul că **Apocalipsa stă să înceapă**, planeta se agită în interior, schimbări majore se produc deja. Putem corela acest fapt și cu celelalte transformări rapide petrecute la suprafața Pământului:

⁵⁴ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/braco-sunetul_fiintarii.htm

⁵⁵ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/sunete_apocaliptice_din_cer.htm

schimbări climatice accelerate, însoțite de fenomene meteo extreme, poluarea de toate tipurile etc. Mai mult, poate că ambele tipuri de sunete, nemaiauzite în istorie, au legătură și cu inversiunea polilor magnetici, legată tot de **fenomenele interne ale planetei**.

d) Inversarea polilor magnetici

Adânc în interiorul Pământului, miezul topit generează un câmp magnetic capabil să apere planeta noastră împotriva vânturilor solare devastatoare. Acest câmp magnetic – vital pentru viața de pe Pământ, care însă a slăbit cu 15% în ultimii 200 de ani – acționează ca un scut împotriva radiației solare dăunătoare și se extinde la mii de kilometri în spațiu, iar magnetismul său afectează totul, de la comunicarea globală la rețelele electrice.

Cele mai recente date colectate prin satelit sugerează că o inversare a polilor magnetici ar fi iminentă. Sateliții permit cercetătorilor să studieze schimbările care se petrec în centrul Pământului, unde este generat câmpul magnetic. Cu toate că oamenii de știință nu sunt siguri de motivul exact pentru care se petrece acest lucru, ei o descriu ca pe o „*activitate neliniștită*” care sugerează modificarea câmpului magnetic al Pământului.

Semnele de inversare a polilor magnetici ai Pământului sunt evidente și, dacă ea se va petrece, vânturile solare ar putea străpunge câmpul magnetic de protecție al Terrei, ceea ce ar fi devastator pentru rețelele de electricitate pentru o perioadă de cel puțin câteva luni, cât va dura inversiunea. Foarte puține lucruri funcționează fără electricitate în zilele noastre.

Dar nici nu este nevoie de inversarea polilor, o rafală de plasmă solară direcționată exact spre Pământ (ca cea din anul 1859 ⁵⁶) ar arde transformatoarele de înaltă tensiune pe cel puțin jumătate din planetă. Într-un asemenea scenariu nefast – specialiștii sunt de acord – civilizația umană bazată pe electricitate va dispărea în forma sa actuală...

În mesajul lui Cristos de mai sus, El pomenește de „separarea omenirii de trupul său”. Poate că asta exprimă moartea multor oameni, în modurile arătate în Apocalipsă. Dar putem considera și ipoteza că, la un moment dat, o parte semnificativă a populației ar putea să se *dezintegreze*, pur și simplu, depopulând rapid planeta. Unii ocultiști iau

⁵⁶ https://ro.wikipedia.org/wiki/Furtuna_solar%C4%83_din_1859

în serios, de mai mult timp, acest scenariu și vorbesc de „intrarea noii omeniri în dimensiunea a patra”, separându-se de vechea omenire, care va rămâne în spațiul 3D. Aș zice că invers. Oricum, până la noi informații credibile, sunt doar speculații.

e) Supraviețuirea după Apocalipsă

Nu se știe dacă un astfel de eveniment planetar dramatic (sau șir de evenimente), se va produce în timpul vieții noastre (sperăm că nu, mereu sperăm!). Ce se crede însă este că următoarea civilizație va fi una profund spiritualizată... Aici intrăm însă pe teritoriul speculațiilor. Ne putem îndoi de concluzia abia enunțată. În fond, cine își construiește astăzi cu frenezie buncăre de supraviețuire sunt cei foarte bogați. Or, ei au ca Dumnezeu Banul, au sufletele lipite de materie. De unde naiba o societate mai bună, construită de acești desprinși de realitate, în marea lor majoritate?!

Ei bine, dacă la suprafața Pământului viața va fi grea sau imposibilă, va exista o alternativă la buncărele scumpe și elitiste. Tot sub pământ. Cei „aleși de Dumnezeu” vor fi conduși prin rețelele de tuneluri subterane spre locuri sigure și plăcute, unde își vor petrece cele câteva luni de tranziție. O mică parte din aceste tuneluri deja au fost descoperite⁵⁷, dar nu pot fi cercetate amănunțit din multe motive.

Să corelăm aceste ipoteze cu „Cartea Revelației oferită lui Ioan” (Apocalipsa): Domnul Dumnezeu îi va salva pe cei minoritari (acum), dar majoritari (atunci) care lucrează pentru Lumină. Reconstruirea unei civilizații pe baze spirituale (cei „1000 de ani de pace”) va fi un proces greu, dar foarte interesant. Desigur, în cazul unei distrugerii globale, vor pieri și mulți oameni buni, dar sufletele lor se vor bucura de fericirea Paradisului, așa că vor avea un câștig de altă natură...

f) Situația incertă din prezent

Circulă printre religioșii superficiali ideea că Dumnezeu este **dator** să ne ajute dacă ne rugăm de El. Ba, unii proclamă imprudent că adevăratul creștin e musai să fie și bogat, fiindcă îi dă Cristos avere. Adevărul este să Spiritele Superioare nu au nicio treabă cu avuția

⁵⁷ <http://www.formula-as.ro/2011/968/enigme-16/planeta-necunoscuta-tuneluri-subterane-13720>

materială, nici cu câștigul la loterie sau alte interese mărunte omenești. Nici nu sunt obligați să ne ajute dacă nu vor, dacă nu merităm sau dacă nu ne este de folos.

Și voi mai face o afirmație care doare: Spiritele Superioare nu se uită decât la persoanele care fac niște servicii dezinteresate umanității. Degeaba faci ritualuri cu arhangheli, de pildă, dacă nu meriți ca ei să te ajute, fiindcă ești prea egoist. În schimb, știm că fiecare om are propriul „înger păzitor”. Este adevărat, avem spirite care ne ajută să supraviețuim, dar acestea au diverse ranguri, unele sunt mai puternice, altele, mai slabe, deși toate sunt binevoitoare. Lumea spiritelor este stratificată pe nenumărate niveluri. Adevărații Îngeri ai Domnului, Sfinți ori Maeștri sunt Spirite foarte Înalte, pe care le interesează progresul omenirii în ansamblu și doar persoanele care o slujesc dezinteresat și din proprie inițiativă. Aceștia nu se încurcă cu plevușca.

Dar să nu credeți că există garanții chiar și pentru „aleșii Domnului”. Fiecare dintre ei este protejat de un grup de spirite ce luptă pentru tabăra Binelui, dar ele sunt în permanență în stare de război cu spiritele din tabăra opusă. Luptele ce se dau sunt crâncene și se lasă cu cicatrici și suferință pentru spiritele Luminii, ba chiar cu posibile suferințe nemeritate pentru omul „ales”. Demonii îl atacă neîncetat, cu ură și furie pe cel cu o misiune de serviciu în slujba umanității. Deși majoritatea sunt victorioase, unele bătălii pot fi pierdute de tabăra divină.

Ce să mai spunem atunci despre oamenii obișnuiți, „căldicei”, fără preocupări spirituale?! Sunt lăsați să se apere în mod natural sau de către „îngerii păzitori”, entități de statura spirituală a protejaților lor. De aceea, dacă dintr-o întâmplare nefericită, vreun astfel de om îi pică cu tronc unor demoni, i se pot întâmpla multe nenorociri, mascate sub formă de accidente, incidente cu semenii, ghinioane, boli neașteptate etc.

Vremurile ne îndeamnă la mai multă credință în Dumnezeu și Legile Sale. Forțele satanice dau un ultim asalt la bunul-simț, armonia dintre oameni și din oameni. Evenimentele devin tot mai conflictuale la scara globală și în sânul fiecărei familii. Oamenii sunt dezbinați prin acțiunea demonilor și de aici provine haosul general, lipsa reperelor morale, discreditarea valorilor. Creștinii vorbesc de „timpul muceniei”. Credința în Dumnezeu și viața veșnică este singura care ne poate proteja în vremurile tulburi. Celelalte alternative sunt teama continuă și complicitatea cu Răul.

Mulți semenii cad în ispită de a deveni foarte egoiști și răi, sub pretextul că asta le va aduce siguranța vieții. Ba chiar își vând sufletul diavolului, literalmente, prin acte de magie. Dar este o falsă credință.

Omul rău nu își poate găsi niciodată pacea. Făcând lucrările diavolului, devii asemenea lui: nefericit, insensibil, incapabil de a te bucura. Într-o lume tot mai agitată, debusolată, nesigură ce sau cine îți poate asigura liniștea sufletească? Doar comuniunea sufletească cu Spiritele superioare, cu Îngerii, cu slujitorii lui Dumnezeu. De murit poți muri oricând, dar măcar s-o faci având sufletul liniștit și împăcat cu Cerul.

Se tot repetă la televizor ca populația să aibă în permanență pregătit un mic bagaj pentru evacuare urgentă în caz de cataclism natural (o geantă cu bani, carduri, acte, medicamente, obiecte de igienă personală etc). Tot așa, trebuie să fim oricând pregătiți să părăsim planul terestru cu singura noastră avuție reală: sufletul curat și racordat la Divinitate. Astfel, suntem siguri că nu vom rătăci drumul spre Acasă în momentul morții.

Apocalipsa nu ar fi posibilă într-o lume armonioasă. Defectele noastre sufletești o fac posibilă. Nu natura este de vină, în furia ei oarbă. Nu ciclurile cosmice. Ci noi înșine, ca omenire, ne chemăm călăii. Dar suntem ajutați, tot mai mult, să ne revenim la normal. Acțiunile spiritelor benefice, ca și a extraterestrilor benefici sunt neștiute, dar eficiente. Mulți oameni iau contact cu realitățile spirituale și se trezesc la o nouă viață. Este contraofensiva Binelui, răspândirea idealurilor spirituale eliberate de praful veacurilor.

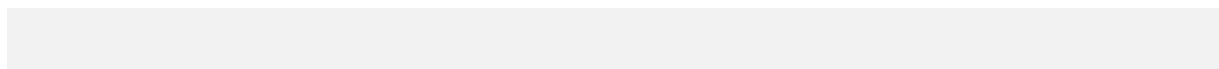
Totuși, ea pare eclipsată de mulțimea norodului prostit înspre deșertăciuni și pierderea sufletului. Să fim avertizați: nu numărul dă valoarea. Exemplele proaste predomină, dar tocmai aici este bătălia pentru sufletul omului. Să fii normal într-o lume anormală este astăzi o dovadă de spiritualizare. Bunul simț, luciditatea, simțul moral, aprecierea valorilor clasice sunt indiciile că te afli pe calea cea bună. Ceea ce se prezintă azi ca „revoluționar” este, în mare parte, o amăgire, o îndepărtare de realitate și de spirit.

Se constată o grabă a demonilor de a-și impune falsele valori, de a urgenta haosul pe planetă și în mințile oamenilor. Inițiativele care doresc rezolvarea rapidă a unor probleme agravează situația. Sunt luate fără înțelepciune, fără echilibru, în grabă și agitație mentală. Peste tot, oamenii sunt nemulțumiți, chiar și când obțin cu greu ceea ce au cerut. Parcă nimic nu mai prieste păcii sufletești. Și asta, pentru că ni se transmite agitația cumplită din lumea subtilă a sufletelor damnate la nefericire, numite și luciferice. Ele simt că se apropie sorocul de a li se „lua jucăriile”, accesul la sufletul oamenilor. Și se reped, acum, cu toată forța asupra victimelor umane neajutorate. Căci au multă putere (extrasă din intențiile malefice ale oamenilor) și o aplică din umbră. Să fim deci

pregătiți de asaltul lor individual, căci nimeni nu e scutit, mai ales cei care au ales Lumina!

După cum, poate, ați observat deja, în aceste vremuri, **valorile s-au inversat**. Dacă ne merge totul strună pentru un timp îndelungat, asta ar trebui să ne cam dea de gândit: poate că ne pasă prea puțin de semenii și de aceea diavolii nu ne deranjează cu nimic. Dimpotrivă, când suferim pe nedrept și suntem trădați, ar fi un posibil semn că deținem valoare spirituală. Să ne bucurăm pentru asta, dacă mai avem puterea! Astfel, vom inversa scopul energiilor malefice trimise asupra noastră, transmutându-le în forța victoriei...

Răzvan A. Petre
16 iulie 2018

COMENTARII LA STUDIILE KARMICE ALE NINEI PETRE

Capitole și subcapitole:

OMUL NU ESTE SPIRITUL SĂU

1. Omul este cobaiul spiritului
2. Spiritizarea omului
Saltul în a cincea dimensiune
3. Omul și reîncarnarea

KARMA ȘI INDIVIDUALITATEA

DIRECȚIA SECUNDARĂ A DESTINULUI

IMPORTANȚA VIEȚII UMANE PENTRU SPIRIT

Karma și trezirea spirituală

OMUL NU ESTE SPIRITUL SĂU

Doamna clarvăzătoare și medium Nina Petre spune că «omul nu e Spiritul său divin» și că «omul are o singură viață». Dar nu înseamnă asta o negare a rostului căilor spirituale și, în general, negarea speranței în viața veșnică?

Mai mult decât atât, aş adăuga. Nina Petre mai spune și că «omul este cobaiul Spiritului său, prin care acesta își satisface anumite interese de evoluție».

Sunt afirmații destul de dure, într-adevăr, diferite de dulcegăriile și savantlăcurile pe care le puteți citi sau auzi în diverse învățături spirituale... Dar Nina Petre nu copiază pe nimeni, ci dă glas propriilor intuiții și descoperiri din cercetarea subtilă a oamenilor. Sunt idei venite din partea propriului Spirit și a Ghizilor săi spirituali.

1. OMUL ESTE COBAIUL SPIRITULUI

Să analizăm deci: *dacă tu nu ești Spiritul și dacă tu ești o ființă diferită de a antecesorilor spirituali din încarnările anterioare ale Spiritului, ce înseamnă asta?*

Înseamnă în primul rând că trebuie SĂ FII SMERIT. Nu ai de ce să te mândrești cu realizările materiale sau calea ta spirituală. Ce va supraviețui din tine veșnic nu-ți va aparține ție, ci Spiritului tău. Cunoaște-ți locul și rămâi smerit!

Smerenia adevărată este o trăire minunată, dar foarte rară. Este o stare de mulțumire, calm și recunoștință difuză, adresată întregii Vieți, nu unei persoane anume. O putem simți mai ales în zilele de grație divină, când întreaga natură parcă surâde și este liniștită.

Când pierdem un obiect de preț pentru noi, cu o mare valoare afectivă sau materială, simțim că ni se rupe sufletul. Într-adevăr, atunci ego-ul nostru este fărâmițat. Dar suferința ne eliberează parțial din propria temniță. Este lecția administrată de destin/viață/univers pentru a ne învăța să renunțăm. Să **renunțăm** la lucrurile de care nu mai avem nevoie la un moment dat. Suntem o ființă **liberă** în esență și trebuie să ne reamintim asta din când în când.

Unele învățături spirituale moderne încep cu afirmații pompoase de genul „Poți atrage orice vrei”, „Tu ești Dumnezeu” „Gândește numai pozitiv” ș.a.m.d. Dacă omul este mai naiv și le ia foarte în serios, dezvoltă complexe de superioritate periculoase, își pierde bunul-simț și face prostii. Cel mai mare dușman pe calea evoluției spirituale este ORGOLIUL. Toate tradițiile ne avertizează și tot degeaba, mereu cad în plasa ego-ului spiritual discipoli care își dezvoltă unele calități paranormale sau, pur și simplu, care intră într-o grupare cu pretenții spirituale. Astfel că cine te avertizează să nu te umfli în pene, că ești doar un muritor, îți face un bine imens. Desigur, putem lua din diverse învățături spirituale câte ceva interesant și folositor, dar cel mai important este să nu ne uităm niciodată locul firesc în Univers...

Nina Petre recomandă un trai normal și moral. Nu se proclamă maestru de niciun fel, ci consilier karmic. Dar ce sfaturi utile și înțelepte oferă domnia sa, esențiale! Mulți vor astăzi să devină învățători spirituali fără a avea acest har. Urmarea unor cursuri sau primirea unor diplome nu e de ajuns. Mai ales când pretențiile sunt până la Cer.

După ce ne *cunoaștem* o viață anterioară a spiritului prin Studiul karmic realizat de Nina Petre și ne *recunoaștem* unele trăsături, atitudini, sensibilități, evenimente similare, putem să tragem următoarea învățătură puternică: Dacă acea existență trecută ne pare acum o poveste,

o iluzie față de realitatea de astăzi, oare nu înseamnă că și prezenta noastră viață este la fel de iluzorie la scara veșniciei?! Oare nu cumva numai existența *Spiritului* este reală și continuă, iar viețile terestre sunt doar un joc pe parcursul eternității?! Un joc foarte serios – cum este, de exemplu, fotbalul, care stârnește atâtea pasiuni –, o furtună într-un pahar cu apă...

2. SPIRITIZAREA OMULUI

Să mai întreb o dată: *dacă tu nu ești Spiritul și dacă tu ești o ființă diferită de a antecesorilor spirituali din încarnările anterioare ale Spiritului, ce înseamnă asta?*

Înseamnă și că, de fapt, ești ținut în mintea ta, cu care te identifiți. Omul este mintea sa. Ego-ul este mintea. Persoana este mintea. Dar SPIRITUL... este cu totul altceva decât mintea omenească. Asta trebuie să înțelegi. Omul obișnuit este îndepărtat info-energetic de propriul Spirit, deci el nu este Spiritul său (încă) și are o singură viață (ca om).

Dacă însă persoana încearcă prin diverse căi a se apropia de Spiritul său, atunci identitatea ei se va transforma treptat, treptat, devenind în final una cu Spiritul. Este un proces magnific de „SPIRITIZARE” a omului, de comuniune cu Esența sa, de schimbare a identității sale de la cea efemeră la cea eternă.

Astfel că, dacă te deranjează adevărul afirmației de la început, încearcă să îți schimbi identitatea – de la cea umană, la cea spirituală! Gândește cu mintea spiritului, nu cu mintea egotică și atunci vei gusta din eternitate și înțelepciune.

Dar atâta vreme cât rămâi încorsetat în minte, să nu ai pretenții că ai fi altceva decât o ființă efemeră, care trăiește orbește la umbra Spiritului său. Ba chiar ca un cobai muribund, pus de viață și destin să experimenteze diverse lucruri. Sună destul de neplăcut, dar cam așa este. Una este să fii un „experiment al lui Dumnezeu” și alta este să fii părtaș conștient la experimentul Vieții universale. Reține versurile:

Oferit de Creator
Spiritului-dirijor,
omu-i unul din doi: ori
cobai de laborator,
ori un colaborator.

Omul face eforturi să se spiritualizeze numai pentru că e împins de Spiritul său. Altfel, lăsat de capul lui, ar rămâne un animal comod și

egoist. Unii chiar rămân așa, pentru că spiritul lor nu e suficient de matur sau puternic ori pentru că mintea lor e prea îmbâcsită și nereceptivă la influențele rafinate.

Când omul și Spiritul fac o echipă unită, apar miracolele.

Dar chiar și atunci, omul joacă un rol separat și, obiectiv vorbind, este diferit de Spirit. Oamenii iluminați au sentimentul subiectiv că „sunt Sinele” pentru că mintea lor este foarte transparentă la gândurile și intențiile Spiritului. Dar însuși faptul că omul iluminat doarme ca orice om, „dispărând” noaptea, în timp ce Spiritul său este mereu treaz – este dovada că persoana nu e *chiar* identică cu Spiritul său.

Nici cei ce pot călători în astral nu sunt. În proiecția astrală conștientă, ei își păstrează modul de a gândi omenesc, ceea ce îi diferențiază de Spiritul care îi însoțește și ghidează invizibil.

Omul are o voință cu două motoare, e *dual*. Primul motor este ego-ul, al doilea e Spiritul, fiecare cu propriile interese și viziuni. Ferice de cel care le poate sincroniza, pentru a nu se dezechilibra! Cel ce reușește va atinge *non-dualitatea*.

Mă întreb, cât adevăr îngăduie mintea omului comun, de pildă, când cere să-și afle viitorul și pe fundal i se pregătește un scenariu negativ?! Așa cum știa Isus dinainte ce calvar îl așteaptă... Oare câți oameni ar suporta tot adevărul despre ei și despre ce îi așteaptă? Vedeți, de aceea omului nu i se dezvăluie decât ce îi este necesar și poate răbda. E ferit de cunoașterea viitorului. Mai e loc de îndoială că omul nu e Spiritul său?!...

* * *

SALTUL ÎN A CINCEA DIMENSIUNE

În limbajul unor autori spirituali contemporani, omul comun trăiește în „dimensiunea a treia”. Adică este individualist, egoist și materialist. Aici se aplică dictonul „Cred ceea ce văd”. Ceea ce nu e vizibil sau nu este stabilit științific nu există pentru omul cu acest nivel de conștiință.

Cei care încep să își pună întrebări esențiale despre sine, viață și univers, cei care intuiesc că există ființe invizibile, forțe nebănuite, un design inteligent al naturii, energii subtile etc, toți aceștia se află deja în „dimensiunea a patra”. Conștiința umană balansează aici între mintea egotică și supraconștient.

Acei puțini semeni care au primit lumina spirituală, prin care se simt infime individualități în cadrul unui Întreg mult mai mare, aceștia au trecut deja în „dimensiunea a cincea”. Aici se aplică dictonul „Văd ceea

ce cred”. Omul devine conștient de puterea imensă a gândului și de faptul că fiecare primește ceea ce oferă universului, ca într-o oglindă. Nimeni nu poate păcăli pe nimeni, fiecare are sau va avea curând ceea ce merită, sub o formă sau alta. Totul este armonios, datorită legilor universale, astfel că și răul sau urâtul au propriul rol de jucat în piesa lumii.

Iată ce spune Isus prin glasul lui Braco (în mesajul „Sunetul Ființării”⁵⁸):

„Nu ochii, ci sufletul este cel care observă lumea. Prin urmare, sufletul reflectă lumea din jurul lui. Un suflet pur care-L cunoaște pe Domnul va găsi întotdeauna ceva de admirat în lume și nu va face niciodată ceva care să înrăutățească lucrurile.”

3. OMUL ȘI REÎNCARNAREA

Care era întrebarea de la care am pornit: *Dacă «omul nu e spiritul său divin» și dacă «omul are o singură viață», nu înseamnă asta o negare a căilor spirituale?*

Nu este o negare a valabilității niciunei căi spirituale. Vi se pare că budismul nu este o cale spirituală? Iar budismul are o concepție privind reîncarnarea asemănătoare cu a doamnei Nina Petre. El afirmă că **nu persoana se reîncarnează** – așa cum (eronat) susține hinduismul, jainismul, spiritismul kardecist și diverse secte new-age. Conform budismului, se „reîncarnează” doar anumite elemente din personalitatea defunctului, „parfumul” său, dar nu persoana integrală. Persoana este doar un conglomerat de diverse elemente, al căror destin este să se împrășteie la moarte, pe principiul „orice este născut trebuie să moară”. Supraviețuiește doar fluxul Conștiinței, care este nenăscută.

(În această privință, budismul converge și cu teoria nondualității *Advaita*, care minimalizează persoana și mintea umană. Argumentele din subcapitolele anterioare, 1 și 2, converg, de asemenea, cu esența teoriei nondualității *Advaita*)

Este ca atunci când scoți apă din fântâna vieții, o torni într-o oală, apoi, la moartea omului, verși apa înapoi în fântână și spargi oala. „Reîncarnarea” înseamnă să scoți iarăși niște apă din aceeași fântână și s-o torni în alt ulcior. Fântâna este identică, dar oare este aceeași apă ca în prima oală? Unii răspund cu „da”, alți răspund cu „nu” și toți au dreptatea lor.

Dificultatea de a explica chestiunea reîncarnării a generat de-a lungul secolelor multe polemici și teorii în spațiul cultural indian (vezi

⁵⁸ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/braco-sunetul_fiintarii.htm

„Reincarnation in Buddhism”⁵⁹). Ele sunt însă ușor de conciliat dacă acceptăm că omul este un *suflet* animat de un *Spirit*. Sufletul este născut și muritor, la fel ca și corpul. În schimb, Spiritul este nenăscut și nemuritor, precum Dumnezeu. Omul, așadar, se identifică cu sufletul său, dar, din acest suflet, doar Conștiința umană va supraviețui morții, trecând în Spiritul nemuritor.

În concluzie, pentru a împăca pe toată lumea ce crede în reîncarnare, să admitem existența a trei elemente psihice: sufletul, Spiritul și Conștiința. Aceasta din urmă face parte din amândouă: din suflet, pe timpul vieții, și din Spirit, după moarte, în eternitate.

La reîncarnare, spiritul creează o **altă Conștiință umană** din fluxul mai mare de Conștiință pe care îl deține. Deci nu sufletul se reîncarnează, ci Spiritul. Dar nici Spiritul nu o face direct, ci își trimite un delegat, un ambasador: Conștiința. De această nouă Conștiință *umană* se lipsesc unele elemente karmice din rezervorul general de karmă al Conștiinței *spiritului*.

Toți oamenii în care s-a încarnat spiritul au avut **aceeași identitate spirituală**, provenind din Conștiința spiritului. Dar fiecare dintre ei a avut o **personalitate diferită**, creată de viețile cu totul unice pe care le-au trăit.

KARMA ȘI INDIVIDUALITATEA

Definiția obișnuită a karmei este că ea reprezintă *reacțiunea* la o anumită acțiune anterioară. Pe înțelesul comun, este *răsplata sau pedeapsa* pe care o primim pentru faptele noastre, ca expresie a **Justiției Divine**. Această idee este binecunoscută credincioșilor din toate religiile lumii.

Problema se complică atunci când vorbim de pedepsele venite peste veacuri, de la antecesorii spirituali. În acest caz, suportăm urmările faptelor unor *alți* oameni cu care suntem uniți prin Spiritul comun. Chiar și așa, karma individuală pare, totuși, o **nedreptate**.

Se vorbește și de „blestemele de neam”, prin care simplul fapt de a te naște într-o familie aduce asupra ta ghinioane peste ghinioane. Iarăși, o cruntă **nedreptate** venită de la karma familială.

Revenind la karma individuală, studiile karmice realizate de Nina Petre au revelat că ea își extinde semnificațiile dincolo de ideea de

⁵⁹ [https://en.wikipedia.org/wiki/Rebirth_\(Buddhism\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Rebirth_(Buddhism))

justiție. Moștenim de la antecesorii spirituali nu numai pedepse sau răsplăte pentru faptele rele sau bune, ci moștenim și sensibilități fizice sau psihice. Ne naștem cu anumite handicapuri sau afecțiuni, ba chiar suntem predispuși la anumite situații critice neplăcute, pur și simplu, fiindcă suntem succesorii spirituali ai cuiva. Asta nu are **nicio conotație morală**, ci provine dintr-un „ADN spiritual”.

Mai mult, Nina Petre a descoperit și noțiunea de **karmă colaterală**, care este un concept inedit. Putem moșteni anumite probleme sau interese chiar de la **ruștele foarte dragi** (soți sau copii) ale antecesorului spiritual. Sau, dimpotrivă, putem transmite moștenirea noastră karmică individuală persoanelor dragi din actuala viață (tot rușe apropiate). Nici asta nu pare a avea **nicio legătură cu dreptatea sau nedreptatea**.

Și totuși, dacă așa stau lucrurile cu karma, asta nu înseamnă că ea provoacă nedreptăți, ci că noi **nu am înțeles ce este Justiția Divină** și spectrul său de influență. La o privire mai atentă a celor spuse mai sus, constatăm că există un filon comun al aparentelor „nedreptăți” provocate de karmă. Anume, trebuie **să regândim ideea de „individualitate”**.

Concluziile ar fi:

Că ființele vii sunt mai mult decât un nucleu inteligent în jurul căruia se învâрте restul lumii. Că fiecare ființă face parte dintr-un colectiv de ființe și, mai presus de destinul individual (foarte important, desigur), tronează destinul grupului. Că nu ne putem sustrage legăturilor și interacțiunii cu alte ființe. Că suntem responsabili și pentru alți oameni, unii chiar necunoscuți. Că nu putem trăi singuri, ba nici măcar nu evoluăm singuri. Că totul este legat de tot. Iar această concluzie logică se articulează perfect cu diversele revelații spirituale care ne vorbesc despre același lucru: **întregul Univers este o singură Ființă**.

Abia de aici înainte începe progresul pe nivelurile superioare de evoluție...

Misticul Marius Ghidel, într-o conferință publică, a fost întrebat din sală ce părere are despre faptul că, în ciuda spiritualității sale înalte, în India este o mizerie de nedescris. Răspunsul a venit instantaneu: Occidentul dezvoltă tehnologia și confortul fizic, în dauna spiritualității (se dărâmă biserici sau se transformă în baruri, ateismul face ravagii etc). Pentru a compensa și încetini ritmul pierderii sufletului omenirii, ca entitate globală, o parte a ei se sacrifică prin sărăcie, mizerie, disconfort pe toate planurile.

Iată deci că trebuie să privim omenirea terestră ca pe o unitate cu un destin comun.

DIRECȚIA SECUNDARĂ A DESTINULUI

Deși Spiritul are anumite intenții cu omul în care s-a întrupat și face tot posibilul să se încarneze într-un mediu care să îi favorizeze realizarea lor, totuși bagajul karmic atârână deseori atât de greu, încât omul trebuie să facă față unor situații încâlcite și dificile fără nicio vină, ba chiar în *pofida destinului* său.

Uneori, karma este mai puternică decât destinul. De exemplu, deși spiritul a trecut o căsătorie în destin, karma venită din partea unui antecesor mai recent te poate îndemna să nu te căsătorești niciodată, să zicem, de teamă să nu rămâi văduv(ă) și neconsolat(ă) pentru restul vieții, cum s-a întâmplat cu acel predecesor spiritual.

De unde să știi ce face parte din destin, ce vine din karmă și ce este accidental, sunt lucruri greu de stabilit fără o viziune spirituală clară.

Ce spune clarvăzătoarea Nina Petre?

«Elementele de bază ale destinului au un caracter *stabil*. Dar destinul omului are și multe elemente *variabile*, care pot suferi modificări prin voința spiritului, fiind dependente de modul în care omul își trăiește viața. Orice abatere de la elementele de bază ale destinului (direcțiile principale) conduce ființa umană pe o direcție secundară a acestuia.»

Ca să înțelegem mai bine afirmațiile de mai sus...

Destinul este un proiect de viață, stabilit *la începutul vieții* de Spiritul omului împreună cu Spiritele Superioare, de care omul habar nu are. Prin liberul-arbitru lăsat omului, acesta poate alege (inconștient) să părăsească scenariul inițial pregătit pentru el (direcțiile principale ale destinului), intrând pe o direcție secundară.

Dar ieșind din schema inițială, nu înseamnă că omul este lăsat de izbeliște, fără un scop în viață, fără un proiect și țeluri de atins, la discreția absolută a întâmplării sau a minții sale mărunte. Dimpotrivă, Spiritele Superioare creează foarte **rapid un alt scenariu** plecând de la punctul de cotitură.

Modul cum creează Spiritele Superioare, rapid, un alt destin ține de genialitatea divină. Sau cum repară condițiile favorabile împlinirii destinului inițial. Ca într-un computer gigantic akashic, ele analizează toate combinațiile posibile între persoanele ce trăiesc la un moment dat și acțiunile lor cele mai probabile. Apoi vor pune în legătură unele persoane cu altele sau le vor aduce în anumite medii și conjuncturi. Prin urmare, o **resetare a unui destin înseamnă simultana reformulare și a altor destine umane.**

De pildă, dacă trebuia să te întâlnești cu cineva important pentru tine și ai ratat ocazia definitiv, înseamnă că și cealaltă persoană și-a ratat-o. Deci amândoi ați intrat pe o direcție secundară a destinului. Și de obicei, sunt foarte multe persoane implicate într-o întâlnire destinică.

Iată cât de complicat este să fie repotrivite lucrurile odată ce scenariul nu a fost respectat de cineva! Dar aici este super-geniuul Spiritelor și de aceea le numim Superioare. Pentru că Ele corectează permanent haosul creat de oameni.

Totuși, în cazul unui eveniment dramatic colectiv, cum ar fi un război, nenumărate destine sunt frânte și, probabil, imposibil de reparat. Rămâne în sarcina viitoarelor întrupări să corecteze nedreptățile suportate de unii și produse de alții (karma).

Elementele principale ale destinului sunt stabilite de Spiritul ce se încarnează, prin colaborare cu Spiritele Superioare. În general, scopurile lui esențiale sunt: 1) de a-și completa experiențele și a învăța lucruri noi; 2) de a-și șterge anumite scheme mentale și atitudini provenite din viețile anterioare (karma); 3) de a fi de ajutor oamenilor animați de Spirite prietene.

În particular, scopurile se întrevăd prin **elementele de bază ale destinului** (durata vieții, numărul căsătoriilor, numărul de copii, profesiunea predestinată și altele). Numai un Studiu karmic profesionist (prin clarviziune sau mediumnitate) poate scoate la lumină elementele principale (dharma) și modul cum se pot corecta în cazul unei deturnări a destinului, voite sau nedorite.

Iată un exemplu fictiv. Să zicem că destinul ar fi următorul: femeia X trebuie să se îmbolnăvească ușor de nervi și să fie tratată de psihiatrul Y, care se va îndrăgosti de ea și se vor căsători, întemeind o familie fericită. Totuși, unele lucruri esențiale nu se petrec după scenariu. Domnul Y nu urmează Medicina, deci nu este psihiatru, și nici nu locuiește în același oraș cu X. *Se va mai întâlni el cu perechea predestinată? Poate că nu. Și atunci va intra pe o direcție secundară a destinului, total diferită.*

Sau poate că da, cu ajutor angelic. Să presupunem că femeia urmează niște cursuri de meditație, în urma cărora începe să aibă unele ușoare dezechilibre mentale, încă nepericuloase, pe un fond psihic nativ instabil. Ea are unele viziuni spirituale, perseverează și devine instructor de meditație. Ține un curs în orașul lui Y, la care acesta participă și cei doi se apropie sufletește. Domnul Y, prin înclinația sa de bun psiholog, detectează la doamna X acele mici dezechilibre psihice incipiente și o ajută să le elimine treptat, cu blândețe, prin simple discuții amicale.

Perechea se mută împreună și fac nunta, împlinind destinul comun inițial, dar după un ocol serios.

În varianta inițială, Y trebuia să fie maestrul și X, ucenicul, iar în cea reală s-a întâmplat oarecum invers și fără dramatismul unei nevroze. Iată cum o direcție secundară a fost la fel de eficientă precum cea principală pentru împlinirea a două destine (pe latura sentimentală și de sănătate). A rămas, totuși, neîmplinit destinul profesional al lui Y, care rămâne de recuperat într-o viață viitoare...

IMPORTANȚA VIEȚII UMANE PENTRU SPIRIT

Spiritul încarnat este puternic influențat și inspirat de experiențele sale umane. Nu degeaba se spune că evoluția spirituală este mult mai rapidă prin încarnare! Viața terestră îi oferă foarte multe oportunități Spiritului de a se îmbogăți în experiențe, care îi dau noi idei de explorat mai departe.

- De exemplu, dacă s-a priceput să meșterească cu unelte primitive, ar putea decide să devină în această viață inginer, pentru a-și desăvârși aptitudinile tehnice.

- Sau dacă era o persoană care făcea pace între membrii tribului din viața trecută, în actuala, ar putea deveni un avocat de succes.

- Sau dacă Spiritul a fost profund impresionat de meseria de medic a copilului său dintr-o încarnare anterioară, ar putea decide să se facă chiar el medic în următoarea încarnare.

- După ce omul moare, Spiritul acestuia continuă să urmărească evoluția familiei, a persoanelor foarte dragi. El poate fi interesat de unele aspecte inedite din viața lor, ulterioare decesului său, și la reîncarnare, să dorească să le manifeste și el. Viața terestră este o permanentă sursă de inspirație pentru planurile Spiritului aflat între încarnări.

În general, toate atitudinile și faptele omenesti importante rămân scrijelite în perispirit. Dacă Spiritul le consideră dăunătoare evoluției sale, va decide să și le scoată din aură. *Cum?* Cea mai simplă și eficientă metodă este de a le suporta în calitate de victimă. Așa apare „*prarabdha karma*” (karma destinată actualei vieți).

De exemplu, într-o viață anterioară, Spiritul a trădat pe cineva, iar acest păcat i-a rămas înscris în aură, ca tendință inconștientă. Ea nu se va manifesta în lumea spiritelor, pentru că nu are unde și cum. În schimb, la o nouă încarnare terestră, această tendință poate reapare atunci când condițiile sunt coapte, încurcând scenariul vieții actuale. Pentru a o

preîntâmpina și chiar anihila, Spiritul își predestinează singur să fie, la rândul lui, trădat. Această trăire neplăcută îi va inocula oroare față de defectul neloialității, reechilibrându-i astfel inconștientul.

Pentru Spirit, astfel de echilibrări karmice sunt operațiuni asupra tendințelor inconștiente (*samskaras*), văzute, detașat, ca un fel de „obiecte psihice” sau ca niște „combinații și recombinații chimice”. Dar pentru omul în care este încarnat, ele sunt dureroase. Deci, Spiritul aduce karma, omul rabdă suferința și împreună rezolvă o problemă dificilă pentru amândoi.

KARMA ȘI TREZIREA SPIRITUALĂ

KARMA este ca un balon cu aer cald cu care calătorești oriunde bate vântul vieții. Fiecare om are balonul său și deseori vedem cum multe baloane merg în aceeași direcție – asta e karma colectivă. Karma nu se termină niciodată, ea se regenerează continuu, ca într-un cerc.

Ieșirea din acest cerc (vicios sau virtuos) poate surveni doar prin **trezirea spirituală** sau **iluminarea** sau **Prezența**. Aceasta apare atunci când nu mai alimentezi balonul cu aer cald. Închizi robinetul. Încet, dar sigur, balonul coboară și, în final, aterizează. Acum ești pe sol ferm, nu te mai duce vântul încotro vrea el. Vei merge doar acolo unde dorești, pe picioarele tale.

Răzvan A. Petre
5 noiembrie 2018

CONVERSAȚII PE ÎNTUNERIC CU SPIRITELE LUI LESLIE FLINT

Secțiuni și capitole:

LESLIE FLINT, MEDIUMUL „VOCILOR DIRECTE” ALE
SPIRITELOR ★ Spiritele pot fi auzite direct ★ Condițiile și pericolele
mediumnității fizice ★ Activitățile mediumului Leslie Flint

ȘI VOCILE SCEPTICILOR ★ Accentul englezesc ★ Părerile
spiritelor ★ Variații vocale neumane ★ Mediumii trebuie sprijiniți ★
Când spiritul este medium ★ Căi de verificare a calității spiritelor ★
Autenticitatea înregistrărilor cu vocile spiritelor ★ Scepticismul
nerezonabil distruge totul

ARHIVE AUDIO CU GLASURILE SPIRITELOR (în limba engleză)
CITATE TRADUSE DIN DIALOGURILE CU SPIRITELE
SUBTITRĂRI ALE ÎNREGISTRĂRILOR (în limba română)

**N.B. Traducerile din mesajele spiritelor reproduse aici aparțin
autorului acestui studiu, Răzvan Alexandru Petre.**

Astronauții relatează că, la vederea Pământului din spațiul cosmic,
au suferit dintr-o dată o mutație de conștiință: s-au simțit uniți cu
întreaga omenire, percepută ca o adevărată familie...

Vă propunem în continuare o călătorie intelectuală cu un efect
asemănător, dar mult mai comodă.

Prin simpla ascultare atentă a următoarelor fișiere audio, veți putea
intra în comuniune, treptat, cu lumea spiritelor înțelepte. Audiind zi de zi
câte o înregistrare cu vocile acestora, vă veți familiariza cu modul lor de
gândire, care va deveni ușor-ușor și al vostru. Veți dobândi acea
detașare de condiția umană, însoțită de **compasiune** și **înțelepciune**,
specifice maeștrilor spirituali. Aveți nevoie doar de perseverență.

Trebuie doar să înțelegeți limba engleză vorbită. Unele convorbiri
spiritiste au și transcrierea în limba engleză. Pe YouTube aveți opțiunea
de subtitrare generată automat, cu butonul CC, tot în engleză, dar cu
rezultate cam slabe. Vezi secțiunea: ARHIVE AUDIO CU GLASURILE
SPIRITELOR (în limba engleză)

Pentru cititorii români, am tradus câteva citate din mesajele și dialogurile cu spiritele lui Leslie Flint. Vezi secțiunea: CITATE TRADUSE DIN DIALOGURILE CU SPIRITELE

Am realizat și câteva subtitrări în limba română ale unor înregistrări audio, reproduse aici sub formă de text. Vezi secțiunea: SUBTITRĂRI ALE ÎNREGISTRĂRILOR (în limba română)

Articolul care urmează oferă toate explicațiile despre cum au fost înregistrate vocile acestor spirite, citate din mesajele lor și diverse considerații personale. Titlul articolului – „*Conversații pe întuneric cu spiritele lui Leslie Flint*” – se leagă de faptul că este nevoie de întuneric în camera unde se manifestă acest fenomen spiritist.

N.B. Acest articol este singurul în limba română despre mediumul Leslie Flint, până la ora actuală. Ne-am străduit să cuprindă tot ce este necesar, aproape ca o monografie.

LESLIE FLINT, MEDIUMUL „VOCILOR DIRECTE” ALE SPIRITELOR

Spiritele pot fi auzite direct

INDEPENDENT DIRECT VOICE (cf. jargonului spiritualist englez) sau PNEUMATOFONIA (cf. spiritistului Allan Kardec) – este un tip spectaculos de mediumnitate, în care oricine poate auzi vocile spiritelor „direct din aer”, **fără intervenția de niciun fel a mediumului.**

Spiritele sunt ființe invizibile care au fost oameni înainte să moară în planul fizic. În prezent, ele trăiesc într-un plan paralel cu Pământul, lumea astrală sau spirituală, unde vom ajunge cu toții după moarte.

Anumite spirite specializate construiesc un dispozitiv eteric („voice box” sau „microfonul spiritelor”) din **ectoplasma** (substanță eterică, semi-materială, bioenergie) scoasă din corpul mediumului. Acest „microfon” poate amplifica undele eterice suficient de mult pentru a crea vibrații ale aerului ce ajung la urechile persoanelor prezente și la aparatura electronică de înregistrare. Vocea este *independentă* de medium, încât el poate vorbi în același timp cu spiritul. După ședință, ectoplasma se întoarce în proporție de 90% (sau mai puțin) în corpul mediumului, care se simte foarte epuizat.

Și participanții la ședință (asistenții) contribuie cu o mică parte de bioenergie, atrasă de spiritele experte în operațiunile eterice. Ectoplasma umană este amestecată cu materii astrale și apoi modelată de spirite sub forma unei „mășți”. Putem explica procesul, cu aproximație și pe înțelesul oricui, astfel: spiritul care dorește să comunice își bagă „capul astral” (nasul, gura, gâtul și laringele) în această substanță special creată. Apoi, spiritul își reduce frecvența de vibrație până la nivelul eteric al „măștii”, care va face aerul să oscileze, generând un glas uman.

Spiritele invitate să comunice trebuie să învețe a folosi acest aparat fonator artificial pentru a-și crea o voce proprie și a vorbi în maniera trecută, ca să fie recunoscuți de pământenii. Acest lucru nu este chiar simplu pentru o ființă astrală ce nu a mai folosit o voce umană de ani sau decenii, de când a trecut dincolo, și care are acum o altă personalitate, una pur spirituală.

În istorie, au existat relativ puțini mediumi pentru „voce directă” printre cei care realizau diferite efecte fizice. Majoritatea aveau nevoie de un instrument auxiliar: o goarnă sau trompetă, care amplifică slabele vibrații sonore produse de spirite. LESLIE FLINT (1911-1994) a fost un medium fizic de excepție. Biocâmpul său era destul de robust ca să producă un „dispozitiv eteric” clar audibil fără nicio amplificare (unii spun că de aici ar veni denumirea de „*voci independente*”).

Mesajele datorate lui Leslie Flint sunt mai precise decât ale mediumilor mentali. Spiritele comunicatoare își controlează singure „cutia vocală” ectoplasmică și nu se bazează pe interpretările mediumului, care pot fi uneori eronate. Cu alte cuvinte, comunicările prin „voce directă” sunt standardul de aur pentru mesageria post-mortem.

A nu se confunda acest fenomen pur mediumnic cu EVP (de la *electronic voice phenomena* ⁶⁰). EVP înseamnă voci produse de spirite în dispozitive electronice, dar fără prezența obligatorie a vreunui medium.

Condițiile și pericolele mediumnității fizice

Următoarele informații sunt preluate din autobiografia mediumului Leslie Flint, „VOICES IN THE DARK”.

Pe lângă facilitarea fenomenului de voci independente direct din aer, la început, mediumul ajută și la materializarea formelor unor spirite. În

⁶⁰ <http://worlditc.org/>

lumina slabă de culoare roșie, necesară pentru acest fenomen, „*aceste materializări erau destul de tari și solide, putând fi pipăite și văzute de asistenți. Se mișcau în jurul spiriților participanți la ședință și uneori chiar le vorbeau membrilor cercului.*”

Totuși, materializările îi diminuau capacitatea de a genera glasul spiritelor, așa că Leslie s-a dedicat celei de-a doua căi în exclusivitate. Deși mediumnitatea i se dezvoltă constant, el recunoaște să nu se manifesta întotdeauna; în unele ocazii, stătea cu asistenții în întuneric chiar și o oră fără ca să se întâmple ceva.

Poză cu mediumul Leslie Flint din presa vremii (1943)

Pe timpul celui de-al Doilea Război Mondial, când contacta spiritele celor căzuți la datorie pe front – cum făceau toți mediumii de atunci – Leslie a observat că începe să aibă probleme cu mediumnitatea. Spiritele veghetoare i-au explicat că „*atmosfera energetică din jurul Pământului este plină de frică, ură, mânie*”.

Trageți singuri concluzia cât de sensibile sunt condițiile unei bune comunicări cu lumea spiritelor! Chiar și neîncrederea agresivă și

batjocura mocnită, specifică unor „sceptici”, poate perturba contactul interdimensional. Ca regulă generală, este important ca participanții la ședințele spiritiste să fie oameni curați sufletește, cu intenții de elevare spirituală, nu de distracție pe seama spiritelor – pentru a nu atrage entități inferioare, din cauza biocâmpului lor tulbure.

De altfel, Leslie Flint a fost sfătuit de Noah Zerdin⁶¹ – un medium vestit care l-a promovat în tinerețe – să nu primească pe oricine la demonstrațiile sale și să nu le facă oriunde și oricum.

Și-a adus aminte de acest sfat abia într-o altă situație critică, când se afla mobilizat în armată și demonstra fenomenul „vocilor directe” camarazilor săi. Ședința se petrecea pe întuneric și, dintr-o dată, a intrat un ofițer care a aprins lumina fără avertisment. Leslie a suferit un șoc atunci, căci ectoplasma s-a retras rapid în corpul său, și au trecut câteva săptămâni până să își revină.

Unii mediumi mai vulnerabili chiar au murit în urma unor astfel de traumatisme parapsihice (vezi cazul celebrei Helen Duncan⁶², mediumul lui Winston Churchill).

Activitățile mediumului Leslie Flint

Leslie Flint a renunțat la o carieră de dansator, fiind convins de doamna Edith Mundin să devină medium profesionist. Mai târziu, cei doi s-au căsătorit și au muncit împreună pentru cauza nobilă a spiritualismului.

Direcțiile principale de acțiune prin care mediumul și-a valorificat potențialul în slujba oamenilor și a spiritelor au fost următoarele:

1 - **Sesiuni private**, la care participau câteva persoane, unde se primeau, de obicei, mesaje individuale de mângâiere și încurajare. Alcătuiau principala sa sursă de venituri, deși tarifele erau mici.

2 - **Demonstrații publice** cu glasul spiritelor, în săli de zeci și sute de persoane. Ele propăvăduiau „vestea bună” a nemuririi sufletului. Pe lângă acestea, Leslie Flint a susținut și conferințe publice ori interviuri de radio.

3 - **Cercetare științifică**, prin sesiuni spiritiste la care participau doar mediumul și încă o persoană sau două de încredere. Ele au început să fie înregistrate pe benzi magnetice de dl. George Woods și dna. Betty

⁶¹ <https://lightafterlife.forumotion.com/t115-noah-zerdin>

⁶² https://en.wikipedia.org/wiki/Helen_Duncan

Greene, care erau interesați în primul rând de experiența morții și natura vieții de după moarte. Ulterior, s-au alăturat dna. Rose Creet, surorile Shelley și alte persoane ocazionale de încredere.

Este important că unele personalități venite la „vorbitor” au fost confirmate de persoane care le-au cunoscut (de ex., căpitanul Michael Fearon, arhiepiscopul Cosmo Lang, lordul Birkenhead, chimistul Oliver Lodge, producătorul teatral Lilian Baylis etc.) sau au fost depistate în arhive (soldații Alfred Pritchett și William Smart, camarazi). Puteți găsi înregistrările lor în ARHIVELE AUDIO din cuprinsul acestui articolul.

Unele spirite superioare au comunicat în mod repetat, adunându-se suficient material pentru cărți ori colecții audio (playlist-uri).

Playlist-uri cu spirite care au vorbit de mai multe ori: Annie Nanji, Brother John, Cook Sisters, Charles Marshall, Lucius Lucillus, Cosmo Gordon Lang, Douglas Conacher, Frederic Chopin, Rudolph Valentino, Stephen Ward, Stainton Moses și Mickey.

Cărți realizate pe baza vocilor spiritelor înregistrate de Leslie Flint:

- *'There is Life After Death' Tape Recordings from the Other World*, de Douglas (decedat) și Eira Conacher (soția supraviețuitoare). *Excerpts*⁶³

- *'Chapters of Experience'* de Douglas Conacher (decedat) în dialog cu soția supraviețuitoare. *Excerpts*⁶⁴

- *'The Voice of Valentino'*⁶⁵ de Lynn Russell și *'A Tapestry of Life in Two Worlds'* de Gwen Vaughan, informații preluate de la spiritul actorului Rudolf Valentino.

- *'Life after Death'*⁶⁶, de Neville Randall

4 - Sunt demne de menționat și **testele științifice** realizate de savanți independenți asupra mediumului în exercițiul funcțiunii. Primul a fost Dr. Louis Young, care lucrase cu Thomas Edison. Următorul, în 1948, a fost Rev. Drayton Thomas de la Society for Psychical Research. Apoi Prof. William Bennett de la Columbia University. Iar testele au continuat, deși îi provocau unele neplăceri lui Leslie...

Toate aceste activități ale mediumului s-au potențat unele pe altele. Conferințele publice produceau dovezi imbatabile de veridicitate a comunicării cu lumea de dincolo, care atrăgeau clienți privați. Clienții

⁶³ <http://metaphysicalarticles.blogspot.ro/2016/02/excerpts-from-there-is-life-after-death.html>

⁶⁴ <http://metaphysicalarticles.blogspot.ro/2016/02/excerpts-from-chapters-of-experience.html>

⁶⁵ <https://drive.google.com/open?id=1dXRMf9Yagmw3A9EO2vVWKP-u7K6jZhvp>

⁶⁶ <https://drive.google.com/open?id=1I61eMKkaN-6OsbGiNX4bx7yhxof8jz-R>

privați autentificau rudele decedate ale căror spirite se făceau auzite. Înregistrările pe benzi magnetice beneficiază de prestigiul câștigat de Leslie Flint în activitatea sa publică și privată. Ele au fost făcute la mult timp după ce mediumul fusese deja testat de savanți, care nu depistaseră nicio fraudă.

* * *

Așadar, să ne deschidem mintea ascultând vocile directe ale spiritelor, obținute prin truda mediumului Leslie Flint și altor câțiva entuziaști! Delectați-vă cu dialoguri realmente spirituale, într-o formă accesibilă oricui! Rar avem ocazia să ne apropiem de entitățile superioare cu atâta familiaritate, ca de niște buni prieteni vorbindu-ne cu bunătate și înțelepciune...

ARHIVE AUDIO CU GLASURILE SPIRITELOR (în limba engleză)⁶⁷

Iată și un florilegiu din înțelepciunea divină a acestora. Sunt scurte citate puse pe internet de câțiva spiritualiști pasionați și traduse în limba română:

CITATE TRADUSE DIN DIALOGURILE CU SPIRITELE⁶⁸

ȘI VOCILE SCEPTICILOR

Motto: Fără o îndoială sănătoasă la început, nu se poate clădi o credință fermă.

Fenomenul vocilor directe produse în prezența mediumului Leslie Flint a produs multă vâlvă în mass-media britanică, posturile de radio publice având emisiuni dedicate mulți ani la rând. Un asemenea impact public i-a coalizat pe inamicii spiritualismului, care au încercat să îl compromită cu tot felul de argumente aiuristice. Nu au reușit.

Astăzi ne adresăm altor generații, care au și ele dreptul să se îndoiască. De aceea – poate înainte de a asculta cu uimire și respect dialogurile spiritiste directe, adevărate **revelații pentru români** – în acest capitol vom lua de la capăt suspiciunile...

⁶⁷ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/leslie_flint-arhive_audio.htm

⁶⁸ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/leslie_flint-citate_spirite.htm

ACCENTUL ENGLEZESC

Unii sceptici ai fenomenului Leslie Flint, vorbitori nativi ai limbii engleze, obiectează faptul că vocile unor personalități cunoscute nu ar semăna întru totul cu vocea originală sau cu accentul nativ pe care ar fi trebuit să îl aibă persoana respectivă (de ex. savantul Harry Price, indianul Mahatma Gandhi, polonezul-francez Frederic Chopin etc).

Adaugăm și că unele voci seamănă între ele (comparați, de ex., vocea apostolului Matthew cu cea a părintelui Boniface). Asta ar putea sugera că ar putea fi un același spirit vorbitor care intermediază mesajele unor spirite elevate, ce preferă să rămână în fundal.

Totuși, unele spirite reușesc să se identifice extrem de bine prin propria voce (de ex. spiritul actriței Ellen Terry). Vezi și **comparațiile între voci** pe canalul de YouTube al trustului Leslie Flint: playlist nr.1 ⁶⁹, playlist nr.2 ⁷⁰

Una peste alta, trebuie să fim conștienți că, în lumea lor, spiritele nu vorbesc niciodată, ci comunică doar prin transferul direct al gândurilor (telepatie). Imaginați-vă că acum ele sunt obligate să-și amintească și să manifeste tipul vocii și maniera de exprimare pe care le aveau pe Pământ în urmă cu ani sau decenii...

Spiritele mărturisesc că, atunci când folosesc „cutia vocală”, își pierd parțial luciditatea și puterea spirituală. Cauza ar fi coborârea vibrației lor naturale până la nivelul grosier eteric. De aceea, spiritele superioare preferă să folosească spirite intermediare pentru a comunica.

Cu atâtea variabile greu de controlat, este normal să apară și distorsiuni vocale.

PĂRERILE SPIRITELOR

CUM SE „VEDE” TELEPATIA DINCOLO

Iată relatarea unui suflet (Mr. Briggs, în 1966) abia ajuns în lumea spiritelor, surprins de modul cum se comunică acolo:

„Ea îmi vorbea. E amuzant că spun „vorbea”. Era ca și cum mi-ar fi vorbit, dar nu își deschidea gura. Am avut revelația că o auzeam vorbindu-mi și totuși nu spunea nimic. Adică, nu vorbea. Așa că am tăcut.

⁶⁹ https://www.youtube.com/watch?v=dL5ITx7mPno&list=PL_Ss395M74pIk5eC9drl7nzbEX3qyn_ao

⁷⁰ https://www.youtube.com/watch?v=XLqhFV7lzmU&list=PL_Ss395M74pLYuQmWZxDPoFpixSjPa94

„Haide”, spuse ea.

„Dar nu înțeleg cum vine asta. Tu îmi vorbești și totuși gura nu ți se mișcă. Parcă ai fi un ventriloc. Amuzant, nu?!”

„Oh, vei învăța repede să vorbești cu gândul. Și, de fapt, pricepi ce spun, nu?!”, spuse ea.

„Da, dar tu nu vorbești. Cel puțin, nu pari.”, am zis eu.

„Oh, te vei obișnui”, zise ea. „Haide, nu te necăji. Vei înțelege multe lucruri aici în curând.”

(traducere din „Life After Death”, de Neville Randall)

VOCILE MEDIUMNICE NU SUNT IDENTICE CU CELE AVUTE PE TIMPUL VIEȚII

*Spiritul arhiepiscopului Cosmo Lang a făcut în 1 octombrie 1966
următoarea declarație:*

„Personal, nu cred că contează dacă vocea unui spirit sună la fel cum era. Mă îndoiesc foarte tare că cineva dintre noi își poate reproduce identic glasul de om. În fond, ce este o voce? O reproducere a gândurilor prin oscilații sonore. Nu uitați, prietenii mei, că noi, care existăm în afara lumii voastre – nemaivând același corp fizic, nemaiputând vorbi în sensul propriu al cuvântului, transmițând ideile așa cum o facem noi, cu ajutorul unui instrument sau medium – nu vă așteptați să reproducem identic sau măcar să ne amintim cum ne suna vocea.

Da, timpul ne deposează de multe lucruri, dar nu ne poate lua adevărul. Noi dobândim aici multă cunoaștere și experiență, iar acum suntem în postura de a vă oferi adevărul, dacă îl veți primi.

Nu vă lăsați afectați de chestiunile mărunte, pe care unii oameni le subliniază deseori cu intenția de a distruge, fiindcă se tem. Nu contează dacă vocea pe care o auziți acum este sau nu este cea pe care o aveam pe Pământ. În orice caz, vocea mea, ca multe altele, desigur că s-a schimbat de la o vârstă la alta. Vocea din ultimii mei ani de viață nu era la fel ca la 20 de ani. Iar dacă schimb niște expresii pe ici, pe colo nu contează.

Vă vorbesc cum sunt acum – nu uitați asta. Nu cum eram. Nu uitați că m-am schimbat – slavă Domnului că m-am schimbat. Și sunt mândru să pot spune că m-am schimbat – dacă mândria mi-ar sta în fire, dar nu-mi stă. Nu mai am gândurile de odinioară, așa că ce mai contează dacă vocea nu mai sună la fel?

Celor care se îndoiesc le spun că va veni, cu siguranță, și timpul când vor crede. Dar e mai bine să crezi cât mai ești pe Pământ, căci astfel poți face multe lucruri bune, decât să aștepti până ajungi aici. Mulți sunt cei

care se uită înapoi cu nostalgie și își doresc să fi știut adevărul încă de când erau pe Pământ. Cât de diferite ar fi fost viețile lor; cât de diferite acțiunile lor; și cu cât mai mult și-ar fi servit ei semenii și, în consecință, pe Dumnezeu!”

* * *

Spiritul actriței Ellen Terry explică și ea chestiunea, într-o comunicare din 1965:

„Nu este ușor nici pentru cel mai experimentat spirit comunicator să fie în stare întotdeauna să intre în contact și să susțină o așa-zisă „conversație” normală. Însăși faptul că putem intra în contact este, în sine, un miracol.

Comunicarea este, fundamental, un proces mental, o transmisie de gânduri care, până ajunge la tine, poate fi alterată sau distorsionată într-o anumită măsură. Apoi, există multe, multe cuvinte care spun cam același lucru, și câteodată folosim un cuvânt cu un sens similar, dar care nu exprimă exact ce vrem să spunem.

Aș vrea să îți explic că însăși „cutia vocală”, prin natura sa, reproduce în mod artificial caracterul, personalitatea, vocea individuală, ca și impresiile, ideile, orice ne impregnează. Deși sună uneori foarte natural – și, desigur, sperăm să sune foarte real –, totuși, „cutia vocală” e cea care face pentru noi ceea ce în mod obișnuit, pe Pământ, ar face organele noastre vocale.

Pe Pământ aveți un corp fizic cu organele sale vocale și trăiți în condiții normale, iar glasul răspunde automat intențiilor voastre, creând sunete naturale prin vibrații ale aerului. Noi trebuie să facem toate aceste lucruri în mod artificial. Stăm în fața „cutiei vocale”. Ne concentrăm cât mai bine gândurile și întreaga personalitate. În mod normal, știi cât de dificil este să îți păstrezi clar firul gândurilor și să spui exact ceea ce gândești. Cu atât mai dificil este pentru noi.”

(traduceri din „Life After Death”, de Neville Randall)

VARIAȚII VOCALE NEUMANE

Dl. Woods și dna. Greene au observat o modificare a unei voci într-o lungă perioadă de timp. În 1953, spiritul lui Rose Hawkins, fostă vânzătoare de flori, avea un accent pronunțat Cockney, păstrat și în comunicarea din 1962. Totuși, în 1965, vorbea cu altă autoritate și își pierduse accentul. Acest fapt se datora, interpretează ei, educației

căpătate în lumea de apoi și evoluției sale spirituale. Totuși, spiritul, chiar progresat fiind, ar fi putut vorbi în continuare cu accentul inițial. Au fost alegerile sale libere.

Pe parcursul unor înregistrări mai lungi, accentul străin (dacă există) se cam pierde și rămâne o engleză cursivă. Aceasta ne poate sugera că, acum, spiritul cunoaște perfect limba engleză. El depune un efort suplimentar ca să simuleze accentul, de dragul oamenilor.

Tot în înregistrările mai lungi, se observă că, după 10-15 minute de monolog – în loc să obosească, cum ar face vocea omului – cea a spiritului începe să se precipite, iar după 30-40 minute este foarte vivace, abia reușind să țină pasul cu ideile, care curg una după alta.

Spiritul-ghid Mickey („maestrul de ceremonii”, nelipsit de la nicio ședință) are o voce inconfundabilă în falseto, intenționat amuzantă. Având misiunea de a armoniza atmosfera psihică, el dorește să fie hazliu, în primul rând prin glasul de băiețel, dar și prin replicile sale, uneori mucalite. Totuși, când afirmațiile sale devin foarte serioase, vocea îi devine mai gravă, de adult. Ea era doar o mască sonoră. Leslie Flint spune că, într-o asemenea situație, putem auzi *„un Mickey pe un nivel superior de vibrație”*...

Pentru exemplificare: Ascultați 5 minute de la finalul unei convorbiri mai lungi cu Mickey, cu subtitrare în limba română.⁷¹

Ca o dovadă suplimentară, putem observa că vocea lui Mickey, cel care nu a lipsit de la nicio ședință spiritistă) a rămas aceeași de la primele până la ultimele înregistrări (o perioadă de aproape 60 de ani), ceea ce nu se poate întâmpla cu vocile naturale ale oamenilor.

În consecință, trebuie să fim mulțumiți de vocile spiritelor așa cum sunt. Multe spirite venite în premieră chiar mărturisesc că se îndoiseră la început că se pot face clar auzite prin acest mecanism eteric. Și totuși, reușesc, ca prin minune!

Chiar este o minune, care nu prea s-a repetat cu alți mediumi...

MEDIUMII TREBUIE SPRIJINIȚI

În anul 1990, la inițiativa spiritelor (care și-au manifestat dorința în cadrul unei ședințe spiritiste), a luat ființă o asociație cu scopul de a salva de la dispariție mediumnitatea fizică: „Noah’s Ark Society”. Mulți mediumi fizici faimoși, printre care Leslie Flint, se apropiau de marea

⁷¹ <https://www.youtube.com/watch?v=N6m5MT1FekE>

trecere și nu mai avea cine să-i înlocuiască. Această societate și-a propus ajutarea mediumilor fizici talentați să se dezvolte. Colin Fry, un celebru medium britanic de azi, este unul dintre cei care au fost sprijiniți la începutul carierei de către „[Noah's Ark Society](#)”.

Într-o incomodă poziție, putem cita „[Colegiul Arthur Findlay](#)” din Anglia, printre puținele centre din lume ce urmărește declarativ „progresul spiritualismului și științelor parapsihice”. Acolo se țin cursuri de scurtă durată pentru mediumi și informare generală. Este interesant că, într-una din ședințele ținute de Leslie Flint, s-a auzit și vocea lui Arthur Findlay, fondatorul acestui institut, adresându-se unui participant, membru al acestuia.

Spiritul spunea că și-a dorit enorm să sprijine mediumii performanți. Dar ei sunt de multe ori săraci și n-au bani să urmeze cursurile oferite de colegiul ce-i poartă numele. El și-ar dori ca acesta să descopere, să promoveze și chiar să ajute financiar mediumii excepționali. Aceștia, în schimb, vor face un serviciu enorm mișcării spiritualiste și omenirii. Este o viziune opusă mercantilismului vremurilor noastre, pe care spiritul îl reproșă.

Alți mediumi catalizatori ai vocilor directe:

- John Sloan

- [The Voices of the 'Dead' Speak Again in Our World](#)
- [Arthur Findlay's Introductory Profile of Direct Voice Medium John C. Sloan](#)

- Emily French

- [The Voices That Converted A Skeptical Lawyer](#)
- [Researching the Afterlife](#)

- David Thompson

În prezent, este unul dintre cei câțiva mediumi pentru efecte fizice rămași în lume, care oferă ședințe publice de materializări și voci directe ale spiritelor, cu verificări și controale minuțioase.

- [An Evening with Modern Day Physical Medium, David Thompson](#)
- [Interview with the Physical medium David Thompson](#)
- Interviu audio în care David ne dezvăluie munca sa neobișnuită și periculoasă: [Seek Reality – David Thompson](#)

Exista un site care punea la dispoziția publicului înregistrările cu vocile spiritelor din timpul ședințelor lui David. Actualmente, site-ul a dispărut de pe internet.

* * *

N.B. Marea Britanie rămâne polul european ca promotor al spiritualismului. Restul continentului este ca și inexistent, din pricina influenței fie a bisericii, fie a ateismului. Spania începe ușurel să se trezească, prin infuzia de învățători latino-americieni. Celălalt pol internațional este Brazilia, unde spiritismul este ca o religie națională. Occidentul este puternic influențat de acești poli puternici de spiritualitate. Nu am uitat de fascinanta Indie, cu spiritualitatea ei multimilenară, dar rămasă exotica și nu tocmai pe gustul și înțelesul majorității europenilor. Dar unde se situează România?!...

CÂND SPIRITUL ESTE MEDIUM

Înainte de a ne da cu părerea despre vocea spiritelor lui Leslie Flint, ar mai trebui să știm o chestiune la care nu ne-am fi gândit. Este vorba de faptul că spiritele colaborează strâns, mai ales când unele doresc să comunice cu oamenii, dar nu reușesc. Acestea pot fi neexperimentate și inabile. În schimb, alte spirite extrem de înalte nu doresc să-și coboare vibrațiile până la nivelul terestru (pentru a nu-și pierde luciditatea cosmică).

În ambele situații, spiritele responsabile, printre care și Mickey, asigură comunicarea. Deci, vocea auzită de noi nu aparține spiritului prezentat, ci este fabricată de Mickey, după o „rețetă” secretă. Alteori, un singur spirit vorbește, dar preia ideile de la mai multe spirite apropiate. Prin urmare, identificarea „exactă” a personalității care se aude este deseori neimportantă.

Spiritul lui Dr. Charles Marshall a spus cu o ocazie:

„Tocmai ai primit un discurs... predică... spune-i cum vrei, nu de la UNUL SINGUR, ci de la mai MULȚI, totul curgând prin ACELAȘI CANAL sau SPIRIT. Toți întrețesuți unul cu altul într-un ÎNTREG COMPLET. Noi lucrăm în armonie ca un singur corp de ființe.”

Spiritul lui Cosmo Lang reiterează aceeași idee:

„Vocea Spiritului, aş spune că este formată din nenumărate suflete. Poţi avea o comunicare de la o persoană şi totuşi cele mai multe lucruri spuse de acea persoană se datorează influenţei a nenumărate alte fiinţe care sunt pe aceeaşi lungime de undă”.

În înregistrarea „Animals and life force”⁷² (minutul 8) spiritul Mickey este întrebat ce se petrece în acel moment de cealaltă parte a realităţii. Iar Mickey răspunde:

„... în jurul tău sunt dispuse, pe nivele, multe suflete, multe fiinţe din diferite medii subtile, diferite vibraţii, diferite condiţii de evoluţie – şi toate sunt adunate în jurul tău. Ele observă că ceva se petrece aici şi că a apărut posibilitatea pentru un contact sau comunicare. Toţi încearcă să se adapteze, să fie conştienţi de ce se petrece. Într-o anumită măsură, mulţi dintre ei sunt capabili, dar nu întotdeauna, să se introducă singuri în arenă. Când nu reuşesc şi stau pe margine, uneori le preluăm gândurile şi ți le oferim. În ocazii rare, foarte rare, vorbim în numele lor la persoana întâia. Depinde de individ.

Dacă ne copleşesc energetic sau vin foarte aproape, preluăm ceva de la ei şi îţi transmitem. Preferăm să o facă ei personal, dar uneori ne vor folosi pe unul dintre noi, cei pricepuţi la asta, ca să transmită; noi preluăm ceva din personalitatea lor şi ne-o pierdem temporar pe a noastră.”

Într-un comentariu din anul 1987, spiritul Mickey mai spune:

„Oamenii vorbesc despre moarte. Ei vorbesc despre lumea spiritelor ca şi cum ar fi una singură. Nu este. Sunt mii de stări diferite de fiinţare, în funcţie de evoluţia individului şi cum progresează el de la o stare la alta.

Chestia nu e ce spun eu. Ci ceea ce mi se dă să spun. E mereu un grup în jurul meu, fiinţe mult mai implicate şi mai experimentate decât mine. Eu culeg de la ele ce trebuie să dau mai departe.”

* * *

În concluzie, cei care se leagă de maniera vocilor ca un argument contra acestor comunicări spiritiste unice sunt precum savanţii care cercetează furnicile când trec elefanţii pe acolo. Nu contează aici CUM se comunică, ci CE se comunică pentru a dovedi supravieţuirea după moarte. Slavă Domnului că avem ce învăţa!

⁷² https://www.youtube.com/watch?v=Hh_75sgQh2s

Fenomenul mediumnic al „vocilor directe” este cea mai impresionantă dovadă științifică despre lumea spiritelor. Cu ele poate vorbi oricine dintre participanții la ședință, exact cum vorbești la telefon cu un bun prieten. Este o ilustrare generală, fără putință de tăgadă, că toți *mediumii* autentici nu fabulează. Ei chiar fac ceea ce susțin că fac: *intermediază* contactul dintre lumea spiritelor și cea a oamenilor.

CĂI DE VERIFICARE A CALITĂȚII SPIRITELOR

Motto: „Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci cercați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu...” (1_Ioan_4.1)

Un spirit vorbitor ne informează:

„În mișcarea spiritualistă există mulți oameni care nu sunt mediumi, dar care se consideră astfel și care, din nefericire, sunt acceptați ca atare de către cei aparent mai inteligenți. Iar lipsa ei – a inteligenței – în mișcarea spiritualistă este îngrijorătoare uneori. Nu vă cerem să acceptați orbește orice, ca pe evanghelie. Vă cerem să vă folosiți bunul-simț și, mai ales, intuiția. Înțelegeți că e natural să apară unele discrepanțe, din cauza diferitelor obstacole ale acestui tip de comunicare.”

(traducere din „Life After Death”, de Neville Randall)

În general, oamenii neinformați sau neexperimentați, puși în fața unui mesaj spiritist, se gândesc la două căi de verificare la îndemână: 1) verificarea identității; 2) verificarea prezicerilor.

În prima metodă, se caută indicii de identificare a personalității umane – timbrul vocii, grafia, frazarea, alte detalii stilistice, datele biografice. Uneori, se pot găsi unul sau mai multe indicii clare, care ne conving.

Sunt însă situații când analizele noastre ne conduc la concluzii false. Cauza de principiu este că spiritul, cu cât se depărtează în timp de momentul decesului, capătă tot mai pregnant o altă personalitate și poate uita caracteristicile umane avute în ultima încarnare și chiar anumite date, cifre, nume sau evenimente, neimportante pentru viața de dincolo.

Deci ar trebui să avem în atenție și ce anume ar avea de câștigat un spirit pus pe false dacă s-ar da drept altul. În plus, să analizăm conținutul mesajului, către ce sferă ne direcționează.

În a doua metodă, dacă spiritele au făcut unele preziceri, omul verifică dacă s-au împlinit sau nu. El consideră că greșelile nu pot proveni decât de la spirite inferioare. Crede că acest criteriu simplist

poate separa spiritele bune de cele rele. Uneori este valabilă această logică, dar ea trebuie completată cu alte elemente ce formează calitatea generală a comunicării. Există spirite inferioare care pot „da lovitura” cu preziceri corecte. Asta nu înseamnă nimic.

Proгноzele rămân probabile chiar și în lumea spiritelor. Omului nu i se poate bloca libertatea de alegere și de acțiune. Iar oamenii sunt mereu imprevizibili. Chiar și evenimentele planetare sau cosmice pot suferi deviații și transformări.

Mai este posibil ca un spirit să vadă un eveniment sigur, dar el să se petreacă în altă parte a globului. Sau să nu poată stabili precis data. În general, cele mai înalte spirite evită să facă le facă oamenilor preziceri precise, aceasta și din motivul de a nu le influența liberul-arbitru.

AUTENTICITATEA ÎNREGISTRĂRILOR CU VOCILE SPIRITELOR

Iată câteva motive întemeiate pentru care suntem siguri de autenticitatea înregistrărilor realizate de mediumul Leslie Flint și colaboratorii săi:

1. Mediumul a fost testat riguros în mai multe rânduri, chiar de scepticii cei mai aprigi, iar chiar și aceștia au fost convinși în final.
2. Mărturiile nenumăraților asistenți, care au recunoscut fără niciun dubiu persoanele ale căror voci familiare se auzeau.
3. Imensa cantitate de înregistrări unice – nimeni nu ar fi putut să născocească atâtea sute de scenarii, dialoguri și povești interesante. Multe dintre conversații sunt adevărate bijuterii de spiritualitate, care merită o apreciere specială.

Spune mediumul în autobiografia sa: „...efectiv, mii de voci diferite ale unor persoane dezîncarnate au fost înregistrate pe benzi pentru posteritate, vorbind în dialecte diferite, în limbi străine necunoscute mie și chiar în limbi care nu mai sunt vorbite pe acest Pământ.” (Leslie Flint, „Voices in the Dark: My Life as a Medium”).

N.B. Benzile magnetice originale (peste 2000 de role sau casete) sunt puse la păstrare într-o cameră specială a Universității din Manitoba.

Professor who devised spirit voice tests for newspaper passes on

AMERICAN Professor William Bennett, one of the world's foremost mathematicians who conducted tests into direct voice mediumship during the 1970s, has passed on, PN heard last week.

The professor -- he published books on both mathematics and engineering -- was paid tribute by the man he investigated, Leslie Flint.

Leslie said that Prof Bennett, who worked on the tests in collaboration with "Sunday Express" reporter Robert Chapman, pursued his work "with a very analytical mind."

"He was deeply interested in Spiritualism since his son died. He used to sit with me. We had many sittings."

"Prof Bennett was a member of the Society for Psychical Research and became involved in the subject. He was a genuine and sincere man."

Prof Bennett was former Head of the Department of Electrical Engineering at Columbia University, New York. In addition, he also worked for Bell Laboratories.

HERE "Sunday Express" science reporter Robert Chapman can be seen applying adhesive tape to Leslie Flint's mouth during a test seance. The medium was also bound to a chair. Special equipment was used so that Leslie could be viewed in the dark. And still spirit voices came.

Decupaj din presa anului 1972, confirmând că Leslie Flint a fost controlat cât se poate de bine în timpul experimentului spiritist

4. Nu s-a dovedit niciodată că ar fi vorba de vreo fraudă, ci dimpotrivă. Chiar dacă presupunem că niște glumeți ar fi vrut să facă niște farse publice, ei ar fi avut nevoie de o logistică complicată întinsă pe o perioadă de 60 ani (recuzită, actori, bani etc). Iar în privința înregistrărilor, nu s-au folosit nici computere, nici echipamente de editare sofisticate, doar un magnetofon sau casetofon.

Putem să ne întrebăm retoric: Dacă Leslie Flint ar fi fost un ingenios om de spectacol, cum cred unii sceptici, de ce să nu fi performat el ca magician sau ventriloc în Las Vegas pentru milioane de dolari?! Dacă era un simplu ventriloc, cum să explicăm că, uneori, vocile se mișcau prin cameră de colo-colo, fără ca nimeni dintre oamenii prezenți să fi mișcat un deget?! Și de ce ar fi renunțat el la cariera sa dragă de dansator, alegând să fie batjocorit de sceptici și condamnat de creștinii îngroziți de draci?!

Apropo de creștinii speriați de spiritele bune, pe care le confundă cu demonii... Apostolul Pavel a fost convertit la învățătura creștină, vă amintiți? Tocmai de **o voce fizică apărută din senin**. Iată citatul:

«Pe drum, când s-a apropiat de Damasc, deodată a strălucit o lumină din cer în jurul lui. El a căzut la pământ și a auzit un glas care-i zicea: „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?” [...] Oamenii care-l însoțeau au rămas încremeniți; **auzeau într-adevăr glasul, dar nu vedeau pe nimeni**. » (Faptele Apostolilor 9:3-7)

5. Poate cea mai convingătoare dovadă a autenticității este că toate mesajele sunt pline de **iubire, speranță și inspirație**. Nu arată nici cel

mai mic indiciu de corupere cu mentalitatea pământească: mânie, dorință de răzbunare, răzgândire etc. Nu există nicio emoție negativă dintre cele cu care trăim zilnic. Niciun om nu s-ar putea abține de la asemenea gânduri sau afirmații de-a lungul atâtor dialoguri.

Citiți aici, în engleză⁷³, toate argumentele autenticității vocilor manifestate în prezența lui Leslie Flint.

SCEPTICISMUL NEREZONABIL DISTRUGE TOTUL

Leslie Flint spune în autobiografia sa:

„La început când am acceptat să fiu testat, eram destul de naiv să cred că, dacă testele vor fi concludente, oamenii de știință și cercetătorii care le-au realizat în condițiile dorite de ei vor anunța cu entuziasm lumii întregi adevărul că există viață după moarte.

Dar am aflat pe pielea mea că mulți dintre cei care își spun „cercetători” au propriile lor valori de nezdruclinat care exclud credința într-un scop sau sens al existenței umane și posibilitatea vieții după moarte. Grija lor era să demonstreze falsitatea vocilor și ei ar fi postulat orice altă variantă, oricât de exagerată sau absurdă, mai degrabă decât să admită implicațiile majore ale experimentului lor de succes.” (Leslie Flint, „Voices in the Dark: My Life as a Medium”).

Că ar fi fost „ventriloc” a fost infirmat după ce i s-a pus un microfon sensibil la gât.

Că ar fi „vorbit prin stomac” este o ipoteză total ridicolă, propusă de un „ingenios” cercetător britanic...

Că ar fi produs „halucinații auditive colective” printr-o mare putere hipnotică a fost infirmat odată cu înregistrarea vocilor pe benzi magnetice.

Că ar fi avut „complici” prin jur a fost ușor de infirmat în toate testele. La fel, că ar fi avut un canal de comunicație radio cu complici din camere alăturate.

Că ar fi folosit „mini-benzi audio preînregistrate” era absurd, datorită dialogului viu și imprevizibil purtat cu spiritele.

Probabil că cei care nu vor să creadă în ruptul capului întotdeauna își vor imagina că spiritiștii folosesc trucuri mai mult sau mai puțin ingenioase...

⁷³ <http://adcguides.com/validity2.htm>

Și mai adaugă Flint, „Cred că pot spune cu certitudine că sunt cel mai verificat medium pe care l-a produs această țară... Am fost legat de mâini și picioare, băgat în cutii, cu căluș în gură și sigilat, pus la aparate - și totuși vocile s-au făcut auzite, spunându-și mesajul vieții eterne.

Am improvizat ședințe în camere de hotel, în casele necunoscuților, în țări străine, în săli mari, teatre și biserici, deseori în lipsa întinericului necesar sau într-un climat mental de scepticism extrem, dacă nu chiar ostilitate, și totuși vocile tot s-au auzit.”

* * *

Vocile independente ale spiritelor, așa cum se manifestau ele în prezența mediumului Leslie Flint, au fost o adevărată comoară pentru cercetările parapsihice: un obiect de studiu paranormal **permanent** și **reproductibil**. De obicei, cele mai multe fenomene paranormale se petrec spontan și sunt imposibil de reprodus, așa că rămân doar mărturiile personale. Ei bine, cât a fost de exploatat științific acest tezaur?!

Din păcate, deși NU au fost depistate semne de fraudă, testele nu au avut niciun impact asupra savanților sau a scepticilor „de profesie” (numiți *debunkers*) și nimic important nu s-a adăugat în câmpul cunoașterii științifice. Ar fi putut să colaboreze cu spiritele în multe domenii științifice, inclusiv pentru perfecționarea unor dispozitive electronice care să faciliteze manifestarea spiritelor (fenomenul EVP). Dar nu s-a făcut nimic util pentru omenire.

Cam așa stau lucrurile cu savanții prea devotați credinței/prejudecății materialist-atee, cu o gândire mecanicistă sau, pur și simplu, negativiști în privința investigării lumii de apoi: doar le caută defecte paranormalilor pentru a minimaliza fenomenele spirituale. Ei se gândesc numai la gloria, deșartă, ce-i așteaptă dacă reușesc să dezvăluie vreun truc sau minciună...

Dar să-i lăsăm pe cei neputincioși. Cum spune la Biblie: „*celui ce n-are i se va lua, celui ce are i se va adăuga*”...

Spiritele pe care le auzim în înregistrările mediumului Leslie Flint sunt **spirite superioare, bune, nobile**. Mesajele lor sunt inteligente, interesante și inspirate de compasiunea divină. Să ne bucurăm și să ne dezvoltăm spiritual ascultând minunata arhivă cu vocile directe ale spiritelor!

Am creat și o pagină web conținând

ARHIVE AUDIO CU GLASURILE SPIRITELOR (în limba engleză)

Capitole:

- *Surse audio principale (links in English)*
- *Transcripturi ale ședințelor spiritiste (links in English)*
- *Alte resurse despre mediumul Leslie Flint (links in English)*
- *Suplimente educative (links in English)*

Ascultați aceste înregistrări! În ele găsiți adevărați maestri spirituali invizibili, sinceri, bine intenționați, plini de compasiune pentru oameni, care și ei au fost cândva. Acum au o viziune cosmică, întinsă în eternitate. Prin discursul direct, familiar al spiritelor, catalizat de energia mediumului Leslie Flint, micile noastre preocupări omenești pălesc în fața idealurilor divine, pe care spiritele ni le prezintă atât de personal.

Vă recomandăm reascultarea înregistrărilor de multe ori, ca o practică spirituală în sine, consecventă, atât de simplă și reconfortantă.

Cu multă bucurie, vom simți că viața noastră omenească – poate mărunță, poate grea, poate dureroasă, aparent inutilă – are un sens nobil și măreț. Să nu fim triști dacă nu am realizat mare lucru în viață! Dumnezeu nu ne judecă și, cu atât mai puțin, spiritele. Iar spiritul nostru, cel care ne-a dat și ne ține în viață, este mulțumit și ne trimite încurajările sale mereu, lăsându-ne libertatea și plăcerea de a trece prin viața pământească.

Dar ce sărace sunt cuvintele noastre față de inspirația nesfârșită a spiritelor...!

⁷⁴ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/leslie_flint-inregistrari_subtitrate.htm

SURSE AUDIO PRINCIPALE

Mai jos sunt sursele principale de pe internet care au publicat înregistrările ședințelor spiritiste ale mediumului Leslie Flint și unele transcripturi. **Toate sunt în limba engleză.**

ARHIVA 1: site-ul oficial [LESLIE FLINT TRUST](#). În total: mult peste 100 de fișiere audio îmbunătățite calitativ (36 personaje sau colecții), dintre care multe sunt însoțite de transcripturi.

ARHIVA 2: canale YouTube

- Canalul oficial „[New LeslieFlintTrust](#)” (168 videoclipuri îmbunătățite calitativ audio, în general altele decât cele din Arhiva 1)
- Vechiul canal oficial „[LeslieFlintTrust](#)” (12 videoclipuri)
- Un alt canal „[Leslie Flint](#)” (5 videoclipuri)

ARHIVA 3: Site-ul [WholeJoy](#), (În total: 512 fișiere audio NEîmbunătățite digital, câteva fiind însoțite de transcripturi). Conține articole interesante despre viața de apoi, cum ar fi [acesta](#).

TRANSCRIPTURI

Când afli că spiritele au vorbit fizic, vei fi extrem de curios să le auzi. Dar de unde să începi? Arhivele audio Leslie Flint sunt imense, cuprinzând sute și mii de ore de audiție, iar de majoritatea personajelor nici nu ai auzit vreodată. Colac peste pupăză, mai apare și inconvenientul limbii străine în care se desfășoară conversațiile. Deci?

Considerăm că este mult mai comod să folosim transcrierea înregistrării (transcriptul) în paralel cu audiția, pentru a înțelege perfect cuvintele. Cu timpul, ne vom familiariza cu limba vorbită și vom trece la înregistrările fără transcript.

La fel de bine, dacă ne grăbim, putem doar să citim separat transcriptul.

Ca un mic ajutor, am tradus în limba română câteva CITATE din mesaje și dialogurile cu spiritele lui Leslie Flint. Am realizat și SUBTITRĂRI ale unor înregistrări, în limba română! Se pot scrie câteva zeci de cărți pe baza acestei arhive gigantice.

Simpla audiere zilnică, atentă, respectuoasă a acestor înregistrări este suficientă pentru ca ascultătorul să evolueze spiritual mult. Este o

cale spirituală în sine. În fond, aproape că nu diferă de asistarea pe viu la acele ședințe spiritiste (séances), numai că mult mai rapid.

Multe dintre ședințele spiritiste au fost transcrise de către entuziaști (în limba engleză). Pe cele mai multe le găsim în arhiva de la www.leslieflint.com. Se mai adaugă următoarele:

Frederic Chopin 19 dec 1959	Elene Explores Transcript + Audio
Frederic Chopin 25 feb 1955	Elene Explores Transcript + Audio
Frederick Ohlson	The Other Side Press Transcript (&comment) + Audio
George Bernard Shaw	Leslie Flint Trust Transcript & audio
George Harris	Life in B Flat Transcript + Audio
Mickey, 14 sep 1972	The Other Side Press Transcript (&comment) + other comment No•Audio
Mickey: Heaven, Hell, Man, Spirit World	The Voice Box Transcript No•Audio
Wagstaff	The Other Side Press Transcript (&comment) + Audio
Charles Marshall 30 ian 1973	WholeJoy Transcript & audio
Flo Ziegfeld 5 mar 1954	WholeJoy Transcript & audio
Rabindranath Tagore, 1960	WholeJoy Transcript & audio
Thomas Jefferson, ~1967	WholeJoy Transcript & audio
Winston Churchill, 1969	WholeJoy Transcript & audio

listă publicată în anul 2018

ALTE RESURSE despre mediumul Leslie Flint

Sumare ale conversațiilor cu spiritele lui Leslie Flint, pe site-ul [Afterlife Communication](#) (116 personalități enumerate)

Variantă de arhivă cu înregistrări (calitate mai slabă): [Survivalbooks.org](#) (130 fișiere audio), conține și cărți gratuite de spiritualism.

Cărți în legătură cu Leslie Flint (download gratuit): [Neville Randall – Life After Death](#) | [Lynn Russell – The Voice of Valentino](#)

Site-uri cu transcripturi și comentarii despre mesaje spiritiste:

- [Whole Joy: Science of Wholeness - Connect To Spirit Using Today's Scientific Knowledge](#)
- [The Other Side Press \(American Society of Standards in Mediumship and Pshychical Research\) https://theothersidepress.com/](#)
- [The Voice Box: Incorporating Mediums and Spirit Guides](#)

- [Life in B Flat BLOG \(Science and Spirituality\)](#)
- [Elene Explores BLOG \(spirituality and psychic studies\)](#). Conține și alte articole interesante despre Chopin și citate din mesajele sale ([Hearing Voices, Part I, II, III](#))

SUPLIMENTE EDUCATIVE

- [After-Death Communication](#)
- [Mark Russell Bell Blog \(metaphysical articles\)](#)
- [The Mediums' Hall of Fame](#)
- [Survival After Death](#)
- [Psychic Truth](#)
- [Cărți spiritualiste gratuite \(în engleză\)](#)

Răzvan A. Petre
8 februarie 2018

CITATE TRADUSE DIN DIALOGURILE CU SPIRITELE

Citate selectate din mesajele spiritelor care au fost încarnate în: Cosmo Lang, Mahatma Gandhi, Oscar Wilde, Frederic Chopin, Oliver Lodge, Elisabeth Fry și alții. Glasurile spiritelor se puteau auzi, pur și simplu, răsunând în aer în prezența mediumului Leslie Flint, dar dintr-un punct diferit de locul unde se afla acesta.

Traduceri de Răzvan-Alexandru Petre din surse de internet ⁷⁵

COSMO LANG

La o ședință privată cu dl. Flint, spiritul Dr. Cosmo Lang – care, în calitate de Arhiepiscop de York, blocase un raport al Bisericii Anglicane ce găsisese adevărate dovezile spiritualiste despre supraviețuirea după moarte – a exprimat regretele sale privind comportarea sa pământească:

⁷⁵ <https://wichm.home.xs4all.nl/>

<http://metaphysicalarticles.blogspot.ro/>

<http://website.lineone.net/~enlightenment/>

„Dacă aş putea trăi din nou cu ce ştiu acum, aş acţiona cu totul altfel. Aş fi putut face atâtea, dar mi-a fost teamă. Acum cred cu putere că Spiritualismul este atât de important, încât cu toţii ar trebui să-l cunoască.”

Dar el a avertizat persoanele materialiste care vor să-şi dezvolte abilităţi de medium:

„Dacă doriţi să contactaţi cele mai înalte forţe, forţele binelui, care pot ridica spiritual umanitatea, trebuie să aveţi mediumi sau instrumente care au o gândire de acelaşi nivel înalt de vibraţie; dar mi se pare că unii dintre mediumii voştri sunt, din păcate, de un nivel inferior.”

Nu vreau să credeţi că eu vă condamn, departe de mine asta, sunt doar nerăbdător să ajut. Părerea mea este că doar când Spiritualismul va fi folosit în mod just, cu mediumi de un înalt nivel mental şi spiritual – care vor renunţa la chestiunile materiale slujindu-L pe Dumnezeu, considerându-se simple instrumente ale puterii divine în serviciul copiilor Pământului – abia atunci omenirea va beneficia cu adevărat.

Dacă marele adevăr al supravieţuirii după moarte ar fi demonstrat şi făcut evident în sensul cel mai real şi elevat, întreaga lume ar putea fi schimbată în bine.”

* * *

„Există doar o cale prin care lumea poate fi salvată de ea însăşi şi anume prin dragoste, care învinge totul. Datorită ei, cei care au plecat dintre voi se preocupă acum de fiecare dintre cei rămaşi. Venim înapoi în lumea voastră, încercând să dărâmăm barierele pe care voi le-aţi creat de-a lungul secolelor, din prostie şi ignoranţă. Batem la poarta voastră, sperând şi rugându-ne să deschideţi, măcar un pic, ca să putem intra şi să vă salvăm de voi înşivă.”

* * *

„Ar trebui să-ţi aminteşti, poate mai presus decât orice, că Vocea Spiritului – deşi este nelimitată într-un sens – poate fi utilizată şi manifestată conform situaţiei şi momentului. Vocea Spiritului, aş spune că este formată din nenumărate suflete. Poţi avea o comunicare de la o persoană şi totuşi cele mai multe lucruri spuse de ea se datorează influenţei a nenumărate alte fiinţe care sunt pe aceeaşi lungime de undă, cum spuneţi voi, transmisă prin diferite „vehicule” de expresie.”

* * *

„Este foarte important ca omul să știe că, într-un sens, el este responsabilul pentru mântuirea sa. Nimeni nu te poate salva. Doar tu însuți. Nimeni dintre cei pogorâți în lumea voastră nu a spus sau sugerat vreodată că, dacă credeți în el ca persoană, veți fi automat salvați. Urmați-mă, urmați-mi exemplul, străduiți-vă să faceți ceea ce fac eu – da, ceea este foarte diferit. Asta înseamnă că mântuirea vine din ceea ce faci, ce ești, ce dobândești, cum te sacrifici pentru cei mai puțin norocoși, dacă este necesar. Să dăruiești iubire. Asta e mântuirea sufletului. Nimeni nu își va lua asupra-și răspunderea să te salveze. Îți va arăta calea, te va ajuta, îți va lua deseori povara de pe umeri, va poposi cu tine când va fi cazul, dar toate acestea, cu scopul ca tu să pășești pe cale. Nimeni nu o poate străbate pentru tine.”

GANDHI

Pe 21 iunie 1961, o voce care susținea că este a regretatului Mahatma Gandhi s-a manifestat în camera în care mediumul britanic Leslie Flint ținea o ședință spiritistă. Vocea a spus:

„Moartea este considerată tabu în lumea voastră. Oamenilor le este frică să rostească cuvântul. Nu le place să se gândească la ea. Fug de ea. Se tem de ea, fiindcă știu în adâncul inimii lor că este o realitate cu care se vor confrunta în cele din urmă. Se tem de ea, fiindcă știu în adâncul cugetului că nu sunt pregătiți pentru ea. Știu atât de puține și se tem să afle mai multe.

Frica domină inimile și mințile oamenilor. Iar noi știm că, dacă nu se face nimic în privința asta înainte de a fi prea târziu, consecințele vor fi atât de dezastruoase, încât nici nu îndrăznim să ne gândim la ele.

Astăzi, lumea voastră stă ca pe un pod al distrugerii. În orice moment, acest pod nesigur ar putea să nu mai poată susține greutatea aflată pe el, pentru că însuși omul – în mod inconștient, dar în unele aspecte conștient – a creat atâta confuzie, ură și intoleranță.

Istoria se repetă.

Iar istoria ne arată că fericirea umană se întemeiază pe cunoașterea și înțelegerea vieții care va veni după moarte. Viața pământească este doar câmpul de antrenament. Este doar școala în care omul trebuie să învețe lecția care îi va oferi ocazia să moștenească Împărăția Tatălui cel Viu.

De ce este atâta frică în lumea voastră? Pentru că omul nu a învățat calea.

Există o singură cale adevărată. Este calea spiritului și doar câțiva o urmează. Sunt unii care o practică, care se străduiesc, dar numai câțiva reușesc, și asta fiindcă oamenii nu se pot uita pe ei înșiși.

Prima lecție pe care trebuie să o înveți este să uiți de tine, să dăruiești cu iubire tot ce poți, căci vei fi răsplătit. Ce a spus Cristos și toți marii învățători, toți marii filosofi de-a lungul epocilor a fost că omul trebuie să uite de sine, pentru ca, în schimb, să se poată găsi pe sine.

E ca și cum te-ai arunca în puterea purificatoare a eternului ocean al iubirii. Când te pierzi într-un ocean de iubire, atunci simți cum atingi malurile. Și nu te scufunzi, ci te ridici ca o geamandură, fiind dus de valuri. Munca ta abia atunci începe. Pe multe țărături vei fi aruncat, ajutându-i și pe alții să găsească ceea ce tu ai găsit deja.”

Spiritul lui Gandhi a spus mult mai multe în discursul său de o jumătate de oră. Cele de mai sus sunt doar câteva extrase.

OSCAR WILDE

Pe 20 august 1962, s-a auzit o voce în camera de spiritism a mediumului britanic Leslie Flint, pretinzând că îi aparține răposatului Oscar Wilde.

Faimosul poet și dramaturg irlandez a murit la Paris în 1900, când deja căzuse în dizgrația societății puritane. Odată fusese aclamat ca un artist de o inteligență strălucită și o fantezie exuberantă. Dintre operele sale amintim piesa „Ce înseamnă să fii onest” și cartea „Portretul lui Dorian Grey”.

Spiritul lui Oscar Wilde s-a prezentat în aceeași manieră glumeață și sarcastică sub care a fost cunoscut pe când trăia pe Pământ. La început, nu se știa cine vorbește. Când dna Greene l-a întrebat cum se numește, vocea a răspuns:

„Numele meu m-a băgat în multe necazuri pe când trăiam în lumea voastră!”

Dl Woods a intervenit: *„Când le punem aceste înregistrări altor oameni, ei ne întreabă cine este cel care vorbește.”*

Spiritul lui Wilde: „Poți să le spui că este Colonelul Bogey!” (un personaj fictiv)

Până la urmă, și-a spus numele, iar dl Woods l-a întrebat:

„Domnule Wilde, puteți să ne spuneți câte ceva despre viața dumneavoastră de Dincolo? Ce faceți acolo?”

Wilde: „Este o ușurare să fiu întrebat despre viața de aici, fiindcă, oricum, viața mea pământească este destul de cunoscută amatorilor de bârfe! Dacă v-aș spune că viața mea de aici nu diferă de cea de pe Pământ, probabil că ați fi îngroziți! Dar se întâmplă a fi perfect adevărat și nu îmi pare rău deloc...”

Reputația mea nu mă îngrijorează, dar se pare că îi îngrijorează al naibii de mult pe destui dintre voi!”

Woods: „*Cărțile dv oferă o cunoaștere foarte valoroasă.*”

Wilde: „De când am murit, s-au făcut mai mulți bani din reputația mea decât am putut face eu vreodată din piesele mele de teatru, ceea ce înseamnă că păcatul are mare succes!”

Woods: „*L-ați întâlnit pe Bernard Shaw dincolo?*”

Wilde: „L-am întâlnit pe Shaw. Ce om! Un caracter extraordinar, strălucitor, deși... mai bine n-aș face afirmații d-astea. Nu asta se așteaptă de la mine.”

Woods: „*Dincolo, mai scrieți piese?*”

Wilde: „Oh, mai scriu, continui. Lumea noastră, după cum neîndoielnic ați auzit, în anumite sensuri este foarte similară cu Pământul vostru. Avem tot felul de peisaje cu care sunteți familiarizați, dar mult mai frumoase. Natura, așa cum o știți, există aici, dar nu există aspectele ei mai rele sau mai deranjante.

De exemplu, nu avem paraziți precum muște, urechelnițe și toate chestiile agasante cu care natura îi necăjește pe oameni. Din fericire, se pare că astfel de lucruri au dispărut. Avem toată frumusețea și drăgălășenia naturii, fără micile ei deranjuri. Fără muște!

Oh, am cunoscut odată o femeie care adora să-și petreacă toată după-amiaza într-un scaun cu un plici în mână, și ce amiază plicioasă avea! Deseori mă întreb ce o face ea aici fără plici, fără muște de plesnit!

Oh, a trecut mult timp, lucrurile s-au schimbat. Mă uit la Londra și abia o mai recunosc. Slavă Domnului că m-am născut prea devreme!”

Dna Greene: „*Domnule Wilde, ați avut întotdeauna o minte foarte deschisă, nu-i așa?*”

Wilde: „Așa cum spuneți, mintea mea era foarte deschisă, peste medie. Puteți să-mi spuneți care este media și cât de deschisă trebuie să fie o minte? Eram mereu gata să primesc inspirație. Pot spune că operele cele mai de succes s-au datorat faptului că am avut o minte deschisă și, în consecință, a curs multă inspirație în ea... de mare succes. Sunt sigur că altfel nu ar fi apărut unele dintre lucrările mele celebre. Dar toate astea sunt chestiuni discutabile pentru mulți. Ceea ce pentru unul e mumă, pentru altul e ciumă.”

Greene: „*Oh, nu! Într-o anumită măsură, cred că fiecare scriitor își primește inspirația de undeva.*”

Wilde: „Oh, dar nu ne lua personalitatea, draga mea, te rog! Totuși, sunt gata să admit că am fost inspirat. Am fost mereu o figură inspirată; de fapt, acum aproape că inspir groază! Poate pentru că sunt mort!”

Greene: „*Domnule Wilde...*”

Wilde: „Vrei să renunț la frivolitate și să fiu serios? Să fii serios înseamnă deseori să fii plictisitor.”

Greene: „*Nu, nu! Nu ați mai fi dumneavoastră. Nu renunțați.*”

Wilde: „Când eram pe Pământ, atâția oameni erau așa de serioși, că nu ratau ocazia să fie cumplit de plictisitori. Refuz să fac parte dintr-o asemenea adunare!”

Greene: „Nu, vă rog, nu renunțați, pentru că nu ați mai fi dumneavoastră.”

Wilde: „Fac asta în mod intenționat, fiindcă mereu se vor găsi oameni să spună: „De unde știm noi că ăsta este Oscar Wilde?” – Se așteaptă să revin în același fel, cu aceeași atitudine despre viață și oameni, și să spun acele chestii care se așteaptă de la mine. De dragul vostru fac asta, pentru că știu, sărmanii mei dragi, că vă străduiți cu disperare că îi convingeți. Și dacă pot să vă ajut să-i convingeți, poate că îmi voi mai spăla din păcate!

Vocea a continuat să vorbească pentru ceva timp și apoi s-a retras, din lipsă de energie.

FREDERIC CHOPIN

Într-o dimineață rece de sâmbătă, 19 decembrie 1959, George Woods și Betty Greene și-au cărat magnetofonul greu din Croydon la Londra ca să înregistreze o ședință cu mediumul de voci directe Leslie Flint. El posedă un talent rar. Vocile se aud dintr-un punct din spațiu și nu sunt rostite de el.

După un timp se aude vocea ghidului său, Mickey, de băiețandru voios – întâi în șoaptă, apoi tare și clar: „Bună dimineața!”

După încă ceva timp, se manifestă altă voce ezitantă cu accent străin: „Nu știu dacă e amiază sau dimineață... Timpul e o chestiune prea complicată pentru noi ca să fim siguri. Când intrăm în condițiile terestre, suntem mereu predispuși să fim încurcați de anumite lucruri.

Dna Betty Greene: „*Putem să știm cum vă cheamă?*”

Vocea: „Numele meu este Chopin, Frederic Chopin.”

Chopin vorbește în engleză. Nimeni dintre participanți nu înțelege franceza. Despre trecerea sa Dincolo, Chopin le-a spus (pe scurt):

„Îmi amintesc doar că eram foarte bolnav, zăceam la pat. Câțiva prieteni erau lângă mine și, gradat, totul a devenit nemișcat. Parcă mă îndepărtam de toate. Atunci am început să văd o lumină enormă. La început, era doar o mică licărire, apoi a devenit tot mai strălucitoare... și

am început să aud sunete. Muzica a început să crească, tot mai tare... parcă era o întreagă orchestră. Magnific!

Am încercat să recunosc melodia. Nu am putut. Nu era o muzică cu care eram obișnuit. Era diferită, mult mai frumoasă decât orice auzisem vreodată.

Muzica adevărată, muzica reală, muzica mare vine din afara lumii voastre și izvorăște din aspectul spiritual al omului: realizarea măreției și unității cu Dumnezeu. Muzica mare este cu adevărat născută în spirit și este reprodusă, poate foarte prost, în lumea voastră.

În planurile mai înalte, în planurile foarte evolute, putem crea muzică fără instrumente, doar prin simplul efort al gândirii. Pentru că acolo gândul creează, un mare muzician poate realiza o întreagă operă fără niciun instrument! Cum s-ar spune, el poate crea toate sunetele din el însuși și, în consecință, cei care sunt în rezonanță cu gândurile sale și cu el vor auzi ceea ce compozitorul a creat.

În lumea voastră, omul – deși a avansat enorm în multe direcții – încă e foarte neștiutor de puterea spiritului. Puterea ascunsă în interior. Vi s-a spus: „*Bate și ți se va deschide*”. Dar puțini oameni se deranjează să bată. Ei se mulțumesc cu ceea ce li se dă. În lumea voastră, mulți oameni sunt foarte sinceri, foarte amabili, foarte buni... dar și foarte naivi!”

Mr. Ohlson

DI. Ohlson fusese un prieten personal al d-nei Betty Greene, d-lui George Woods și al mediumului. Fusese foarte interesat în Spiritualism și vindecări. Moartea sa a fost neașteptată, se pare că prin sinucidere. În noiembrie 1967, s-a întors la ei. Prima comunicare a fost foarte scurtă. Aceasta este a doua, cu vocea identică precum în prima.

Betty Greene: „*Hello! Cine e?*”

Spirit: „Dumnezeule! Ohlson sunt!”

George Woods: „*Oh, Mr. Ohlson!*”

B.G.: „*Hello, Mr. Ohlson!*”

Spiritul lui Ohlson: „Ce faceți amândoi?”

G.W.: „*Oh, foarte bine.*”

B.G.: „*Mulțumesc, bine.*”

G.W.: „*Dar tu cum o duci?*”

Mr. O.: „Foarte bine, nu am regrete, sunt foarte fericit. Nu m-aș întoarce nici dacă mi-ai oferi tot aurul din China. Sunt foarte bine și perfect fericit și vreau să-ți spun că este minunat să fii mort!”

G.W.: „*Eu niciodată...*”

Mr. O: „Nu știam – mă rog, tu știi că eram foarte interesat în toate chestiile astea și mergeam la întâlniri spiritiste...”

B.G.: „*Am participat alături de tine în această cameră...*”

Mr. O.: „Știu, asta a fost acum câțiva ani! – Dumnezeu, oamenii ar trebui să se considere norocoși în ziua când dau ortul popii!”

B.G.: „*În ce stare ai ajuns? În ce fel de loc?*”

Mr. O: „Ei bine, locul în care am ajuns s-ar asemana cel mai bine cu un loc de la țară, ar putea fi oriunde. Adică, erau copaci și păsări, așa cum te-ai trezi într-un sat. Curând mi-am dat seama că erau mii și mii de oameni. Mulți trăiesc în ce ați spune că sunt case cu apartamente – vaste clădiri adăpostind mii de oameni – dar nu sunt ca acele șiruri de case din Anglia, deloc.

Cred că acest loc unde am ajuns prima oară era un fel de punct de primire – e singurul mod în care îl pot descrie – fiindcă este evident că destule persoane, când vin aici pentru prima dată, au nevoie de ajutor și atenție – este o perioadă dificilă. Ei nu prea pricep la început că acum sunt separați de oamenii la care țineau pe Pământ. Se pot întoarce, deși o fac foarte rar, și au ocazia să discute sau să ofere mângâiere persoanelor pe care le cunoșteau și le iubeau pe Pământ, totuși pricep destul de repede că nu sunt băgați în seamă și nu sunt bineveniți. Desigur, asta îi necăjește mult la început. Tocmai din această cauză e nevoie de aceste puncte de primire, unde sunt preluați de suflete avansate care știu cum să trateze cazurile dificile. Prin urmare, aici sunt introduși într-un nou mod de gândire. Cred că cele mai dificile cazuri sunt oamenii care au convingeri puternice, credințe religioase, perspective înguste.

Avem centre comunitare unde, desigur, copiii sunt una din cele mai mari bucurii. Am văzut atâția copii trăind cu ființele lor dragi aici. Desigur, părinții multora încă sunt pe Pământ, dar sunt luați în grijă de rude, de o bunică sau altcineva. Iar dacă nu există relații strânse de familie, se prezintă oricând un suflet care își va lua această misiune. Avem școli pentru ei, unde învață tot felul de lucruri, multe dintre ele mult mai importante decât ce au învățat la școală pe Pământ.

Știi că aici sunt mari orașe, dar și comunități de oameni care – fiindcă avuseseră obiceiul de a trăi împreună pe Pământ – se adună și aici după naționalitate, după culoarea pielii?! Desigur, este o chestiune temporară pentru majoritatea dintre ei.

Avem săli mari pentru învățare și pentru muzică. Poți studia orice lucru care te atrage, mai ales din domeniul artei. Îmi pare acum și mai

evident decât înainte că arta și chestiunile de intelect și spirit sunt cele care durează cel mai mult.

Vezi tu, aici este o lumea REALĂ, dar nu este materială. Adică nu avem aspectele materiale pe care le aveți voi, pe Pământ. De exemplu, nu avem fabrici mari. Nu avem căi ferate și gări, și Slavă Domnului! nu avem tot acel zgomot, murdăria și mizeria. Lumea este de o frumusețe absolută și ne oferă bucuria că progresăm în toate, sentimentul de exaltare că tot timpul mergem înainte, ne ridicăm. Mereu apare ceva nou, ceva și mai interesant, o experiență inedită, un loc nou de mers, noi ființe de vizitat, venituri proaspete de pe Pământ. Sunt oamenii pe care i-am cunoscut și iubit, pe care acum îi ajutăm să se așeze aici și îi atragem spre tot felul de lucruri interesante.

Aici nu-i o atmosferă searbădă. Nu-i ceva vag, fără esență. Este o existență reală și, în felul nostru, suntem la fel de „fizici” cum sunteți voi. Totuși, nu avem un corp fizic ca al vostru. La exterior, ar putea părea la fel, dar nu este, alcătuirea lui este diferită. Trăind pe un plan de vibrație atât de îndepărtat de cel pământean, totul e foarte rarefiat și tot ce facem are un sens și un scop.

Lumea voastră mi se pare, ei bine, ca și cum ar fi o atmosferă întunecată, mohorâtă, cețoasă. Forțele gândurilor ce emană în masă din lumea voastră sunt teribile. E adunată toată supărarea, ura, amărăciunea și răutatea. Nu aș vrea să mă mai întorc acolo.

Ce auzi acum este o transmisie a gândurilor mele prin intermediul acestei cutii vocale artificiale, spune-i cum dorești, pe care le convertește în sunet. Este creată artificial, putem vorbi la ea, putem comunica prin efortul vocal, dar ne dăm seama repede că cea mai bună formă de comunicare este un proces mental.

Aceasta este o lume a realității mentale, care, prin însăși puterea ce stă la baza ei, creează ceea ce ai putea numi o imagine fizică sau un film al lucrurilor. Aici, cu cât te dezvolți mental și spiritual, cu atât devii mai conștient de alte locuri, perspective și ființe. E o simplă chestiune de a capta sursa și a te acorda la ea.

B.G.: „Dle Ohlson, cum îți petreci acum timpul?”

Mr. O.: „Timpul, timpul, timpul! Păi, nu suntem conștienți de timp. Timpul nu înseamnă nimic pentru noi. Venind la voi, redevenim conștienți de timp într-o oarecare măsură. Voi ziceți „Sunt sigur că răposatul va veni și ne va vorbi fiindcă e ziua lui de naștere.” Nu ne pasă deloc de aniversări. De fapt, nici nu ne-am aduce aminte că era ziua noastră dacă nu am fi preluat ideea din mintea oamenilor apropiați, care ne-au fost dragi cât am trăit pe Pământ.”

George și Betty au schimbat multe alte idei cu fostul lor prieten. După o jumătate de oră, puterea mediumului s-a terminat și au trebuit să-și ia rămas bun. Ohlson nu s-a mai întors în camera pentru ședințe spiritiste. Dar poate că s-au întâlnit deja, ca spirite!

MR. BIGGS

Aceasta este doar una din multele povești pe care ființe obișnuite le-au relatat la ședințele spiritiste ale regretatului medium britanic Leslie Flint. Ce este cu totul extraordinar este că vocea nu venea din gura mediumului, ci se manifesta într-un punct din spațiu la o anumită distanță de medium. Rareori, figura spiritului comunicator se și materializa. Flint a fost testat de multe ori de investigatori serioși, care nu au putut spune decât că nu e niciun truc la mijloc.

Dna Betty Greene: *„Nu ne spuneți și nouă cum ați trecut dincolo și cum v-ați simțit?”*

Vocea spiritului: „Oh, am murit!”

Greene: *„Ne puteți spune cum v-ați simțit, ce reacții ați avut când v-ați văzut „mort”?”*

Vocea spiritului: „Oh, stăteam pe scaun. Citeam ziarul care tocmai venise. Și m-am simțit cam ciudat. Mi-am scos ochelarii, i-am pus pe masă și m-am gândit să stau liniștit un minut, că va trece. Următorul lucru de care mi-am dat seama era că stăteam acolo, dar nu eram acolo, nu eram! Parcă stăteam în picioare lângă scaun, privind la mine! Erau acolo, pe masă, ziarul, ochelarii și m-am gândit că e tare ciudat! Foarte ciudat! Nu pricepeam nicicum.

Apoi am conștientizat că cineva bate la ușă. Nu înțeleg cum, era chiar amuzant, stăteam și mă priveam cum stau în scaun, auzeam bătăile în ușă și în același timp, într-o secundă, am putut vedea cine bate la ușă, deși eram înăuntru. Era sora mea. Locuia în apropiere. M-am gândit, ce o să fac? Nu pot deschide ușa, eram cumva în panică.

Să fi trecut câteva minute, s-a întors cu un polițist. El a intrat în cameră pe fereastră, l-am recunoscut, îl văzusem de multe ori patrulând. Mi-a luat ceva timp să înțeleg ce se întâmpla. Polițistul m-a zgâlțâit. Credea că dorm, cum credeam și eu, dar n-am avut nicio reacție.

Apoi a priceput că eram mort și a deschis ușa. Sora mea a intrat. Doar pe ea o mai aveam, pe May. Și s-au dus după doctor, desigur. Bătrânul Dr. Foskett a venit, dar nu mai era de niciun folos! Nu mai putea să mă ajute cu nimic, evident. Mi-am dat seama atunci că am „dat ortul”. Și încercam să-mi calmez sora. Nu m-a observat. M-am așezat în fața ei, mi-am pus mâna pe umărul ei și încercam să îi spun că sunt bine,

că nu eu eram cel de pe scaun, că eu stăteam în picioare lângă ea. Dar probabil că nu înțelegea că sunt eu. Stătea acolo, într-o stare jalnică.

Apoi doctorul a plecat și au venit ceilalți, mi-au luat corpul, mi l-au trântit ca pe un sac de cartofi. Mi-am zis că nu mă duc cu ei, o să stau aici în casa mea, chiar o să stau pe scaun, acum că e gol. Așa că m-am așezat și am încercat să-i dau de capăt situației.

Sora mea plecase și eram singur în casă din nou. Dintr-o dată, șemineul a dispărut! Doar așa mă pot exprima. Și acolo unde fusese șemineul, zidul parcă dispăruse și puteam vedea câmpuri verzi minunate și copaci și un fel de, eram să spun râu, dar era doar un pârau.

Și am putut vedea ceva, ceva, la început nu știam ce e, venind spre mine din depărtare, și mi-am dat seama că era o figură. Era mama! Oh, draga de ea! Arăta, oh, ca în poza agățată în cameră, făcută la nunta ei. Venea direct înspre locul unde fusese șemineul, către mine. Zâmbea cu toată fața și era foarte fericită. Mi-a zis: „Haide, nu o să stai aici! Nu-i de niciun folos să stai aici, nimeni nu te va băga în seamă. Nu te vor simți. Trebuie să vii și să stai cu mine.” Așa că am plecat cu mama. Și m-a amuzat să trec prin ceea ce fusese șemineul, intrând în acest peisaj minunat de țară.”

DIVERSE CITATE

În 1963, spiritul lui Sir Oliver Lodge, celebrul fizician, a spus:

„Sunt mulți în lumea voastră care sunt curioși cum se poate ca noi, așa-zii morți, să putem comunica cu voi într-o manieră vocală, să putem să asimilăm, fie și pentru un scurt moment, personalitatea anterioară, vorba noastră, să vă dăm indicii de identificare a personalității și caracterului nostru, confirmate de voi datorită legăturilor sau relațiilor cu noi din trecut.”

„Să ții o conversație lungă, să fii în stare să transmiți niște gânduri clare, distincte, ca voi să înțelegeți ce ne străduim să spunem, este în sine o sarcină ce mobilizează multe ființe din partea noastră, chiar un întreg grup. Sunt cei a căror misiune este să construiască cât pot de bine o clonă a organelor vocale necesare vorbirii, din ectoplasmă, acea substanță extrasă mai ales de la medium, această substanță dătătoare de viață, cu ajutorul căreia suntem capabili să comunicăm cu voi.”

* * *

Mary Ivan, o scoțiancă, a descris trecerea ei dincolo după cum urmează:

Dna Betty Greene: „*Mary, cum te-ai simțit trecând dincolo, ce condiții ai găsit acolo...?*”

Spiritul lui Mary Ivan: „Oh, m-am trezit într-un loc ca un spital. M-am întrebat, ce e asta? Fiindcă eram în casa mea, eram bolnavă la pat și tot restul... Mă îngrijea o soră de-a mea.

Îmi amintesc că m-am trezit aici într-un fel de adăpost, un spital foarte drăguț și foarte curat, totul părea atât de proaspăt și aerisit. M-am gândit că e cam ciudat. Sunt sigură că stăteam acasă în patul meu, dar iată-mă acum într-un spital. Probabil că fusesem inconștientă și m-au adus la spital.

Nu-mi trecea prin cap că murisem.

Apoi, după puțin timp, am putut vedea și alte suflete zăcând prin jur. Și era într-un pat lângă mine o fetiță dulce, blondă, drăguță, și tot sporovăia. Mi-a arătat niște lucruri de-ale ei, o păpușă, niște cărți, ceva. Și a zis: Nu-i așa că-i drăguț aici? Sunt așa de fericită!

Am zis: Da, e foarte drăguț, dar tu ce ai?

Ea zice: Oh, am difterie.

Eu zic: Păi, nu prea arăți ca și cum ai avea difterie. Arăți proaspătă ca o margaretă, iar obrajii și toată figura ți-e luminoasă și voioasă.

Nu-mi trecea prin minte că e ceva în neregulă cu acea fetiță și am zis: De când ești pe aici?

Ea zice: Tocmai am sosit. Totuși, sunt foarte fericită.

Zic: Văd asta.

Atunci mi-am văzut sora venind către mine și eram foarte surprinsă. Știi, avusesem o soră care murise foarte de tânără, când eu aveam 12 ani. Se numea Kate. M-am gândit că e ciudat, Kate nu poate fi aici, Kate e moartă.

Dar iat-o venind spre mine cu un buchet mare de flori în brațe. Erau niște flori frumoase, proaspete, cu roua pe ele. Și zice ea: Uite ce ți-am adus, suntem așa de bucuroși că ai venit. Vine și mama imediat, și tata.

Zic. Nu, e imposibil. Dar tu cum ai ajuns aici? Tu nu ești de aici, ești moartă.

Ea zice: Oh, nu te prosti, sunt moartă-moartă, ca și tine.

Zic: Ce vrei să spui că sunt moartă?

Zice: Ești moartă.

Zic: Nooo, asta nu-i posibil. Sunt foarte vie. Sunt în spital. Dar tu cum ai intrat? Te-a văzut cineva intrând pe ușă?

Zice: Da, m-au văzut toți intrând, pentru că toți sunt morți aicea.

Zic. Nu pricep deloc.

Dar micuța din patul de alături, stătea în capul oaselor și mă privea. Zice: Da, e adevărat? Suntem moarte? Iar doamna, doamna e și ea moartă?

Păi, e sora mea și e moartă. Și dacă ea e moartă, atunci și noi trebuie să fim moarte, dar totuși vii!”

* * *

Elisabeth Fry a fost un Quaker (sectă protestantă puritană) plină de curaj, care a luptat pentru reforme în închisorile britanice. Spiritul său spune:

„Aici nu sunt lideri. Avem o organizare foarte subtilă și totuși atât de naturală, fiindcă aici nimeni nu dă ordine. Avem grupuri de suflete care își fac treaba. Dar noi înțelegem automat singuri care este partea noastră, ce treabă avem de făcut și că suntem cu toții împlețiți unul cu celălalt. Suntem cu toții foarte conștienți de această unitate de spirit.

Aici nimeni nu se fălește că este conducător, pe când în lumea voastră vezi acest gen de glorificare a unor indivizi în organizațiile religioase și politice. Primul lucru pe care trebuie să-l înveți aici, dacă vrei să progresezi, este să uiți ideea importanței de sine. Cei cu adevărat evoluți în lumea noastră niciodată, dar niciodată nu dau această impresie, pentru că nici măcar nu este în natura lor și nici nu vor să apară importanți.

Orice spunem, orice facem e însoțit de iubire absolută și armonie între noi. Nimeni nu vrea să treacă peste altul. Toată influența noastră este spre bine și din dragoste și de aceea nu avem aici organizații ca atare. Nu admitem conducători în sensul în care o faceți voi.”

* * *

Spiritul lui Ellen Terry, actriță faimoasă (1847-1929):

„Aici este o unitate completă, armonie și iubire. Aici este o frăție adevărată. Aici este înțelepciunea tuturor timpurilor, exprimată în multe feluri, de tot felul de oameni, fără deosebire de ideile pământene despre clasă, credință sau culoarea pielii. Cu adevărat este o lume spirituală, dar nu așa cum și-au imaginat-o oamenii. Așa este, atât de diferită și extraordinar de vie, atât de departe de concepțiile umane, încât nu poate fi descrisă. Poți doar s-o simți, s-o cunoști direct și s-o percepi – este atât de vastă și de minunată.”

* * *

Spiritul lui John Brown, mediumul Reginei Victoria:

„Aici moartea îi nivelează pe oameni. Îți dai seama că nu contează ce ai fost pe Pământ, ce situație ai avut. Contează ceea ce ai fost înăuntrul tău. Dacă ai fost o persoană adevărată, adică cu valori autentice, cu o apreciere justă a lucrurilor care erau importante. Când ajungem aici, poate pentru prima oară, ne vedem așa cum suntem în realitate.”

* * *

Spiritul scriitorului Oscar Wilde:

„Cu toții începem să ne contopim până când devenim armonioși împreună și astfel trăim în pace, liniște și armonie. Toți și fiecare poate să-și urmeze interesele, oricare ar fi ele. Eu prefer să continui să scriu, pentru că scrisul a fost viața mea, în mare parte, și sper că găsesc un instrument potrivit în lumea voastră, dacă reușesc, a cărui minte va fi suficient de receptivă ca să-i pot transmite noi piese de teatru, noi opere, noi lucruri interesante pentru a ajuta și ilumina omenirea.”

* * *

Spiritul Lordului Birkenhead, Lord Cancelar al Angliei (1872-1930):

„Justiția în sine foarte rar are o justificare. Ea nu rezolvă neapărat problemele societății, pentru că, deseori, interpretarea dată justiției nu e corectă sau umană sau înțeleaptă sau spirituală sau creștină. Dacă omul păcătuiește împotriva societății, societatea se simte ultragiată și se apără imediat. În consecință, aproape invariabil, comite o crimă deseori la fel de gravă ca a criminalilor, iar uneori chiar mai rea.”

* * *

Spiritul lui Confucius (transmițând printr-un spirit de nivel intermediar):

„Nu puteți spera să primiți descrieri ale existenței din cele mai înalte sfere, care sunt atât de îndepărtate de înțelegerea voastră și chiar de a sufletelor din sferele mai joase. Ea poate fi simțită doar prin fuziune – fiind în rezonanță cu noi. E ceva ce puteți avea în sufletul vostru, care va veni cu o înțelegere și un impact teribil atunci când veți fi gata pregătiți.”

* * *

„Fratele Josephus” (către medium și asistenți), despre înregistrările vocilor spiritelor pe benzile magnetice:

„Va veni o vreme când veți fi chemați aici ca să vă odihniți, vremea când veți ieși din trupul fizic în tărâmul Spiritului. Atunci veți putea vedea, abia atunci, cu o claritate a viziunii care acum vă este străină, cât de mult ați realizat, cât de mare vă e răsplata pentru răbdarea dovedită.”

Voi ați scos la lumină vocea Spiritului și mulți oameni au fost iluminați și, astfel, binecuvântați.”

Răzvan Alexandru Petre
8 februarie 2018

SUBTITRĂRI ALE ÎNREGISTRĂRILOR (în limba română)

Am tradus și subtitrat înregistrări cu vocile spiritelor care se manifestau direct „din aer” în prezența mediumului Leslie Flint. Le-am preluat din imensa colecție aparținând „Leslie Flint Trust”, ale cărei arhive audio sunt disponibile în secțiunea „**ARCHIVE AUDIO CU GLASURILE SPIRITELOR (în limba engleză)**”. În pagina web, le-am prezentat video ca subtitrări derulate simultan cu înregistrarea audio, pentru a fi mai ușor urmărite și înțelese de publicul român.⁷⁶

[*Playlist YouTube cu toate subtitrările de mai jos*](#) ⁷⁷

Aceleași traduceri le reproduc mai jos ca **text simplu**, pentru a fi parcurse mai rapid și studiate, dacă se dorește acest lucru.

SUMARUL ÎNREGISTRĂRILOR SUBTITRATE

Spiritul dr. Marshall, despre cum spiritele se pot manifesta ca diferite foste încarnări (20 min) pag. 131

Spiritul lui Charles Marshall vorbește, în data de 13 martie 1958, despre subiectul vieților anterioare și cum unele spirite comunicatoare se pot prezenta sub forma unor personalități din propriul lor trecut. Se referă în particular la Frederic Chopin, care, spune Marshall, a fost demult faraonul Akhenaten din Egipt.

⁷⁶ http://www.spiritus.ro/RAZVAN/leslie_flint-transcrieri_video.htm

⁷⁷ <https://www.youtube.com/playlist?list=PLOOJJ4OAZhUspbfk75NOS-omJRBz164ew>

Spiritul dr. Marshall, despre frica religiei de lumea „morților” (23 min) pag. 140

Spiritul lui Charles Marshall vorbește, în data de 30 ianuarie 1973, despre: teama de lumea spiritelor, inoculată de religie; boala materialismului; idealurile spiritualiste trebuie puse și în practică; echilibrul dintre material și spiritual; Dumnezeu din om ce inspiră încrederea în sine și poate face imposibilul posibil; puterea slujirii cu iubire și devotament.

Spiritul dr. Charles Marshall, despre cum conștiința creează realitatea (34 min) pag. 147

Spiritul lui Charles Marshall vorbește, în data de 8 iunie 1960, despre cum ne pare drept solid ceea ce vibrează pe frecvența noastră, despre faptul că știința spirituală este cea mai înaltă dintre religii, că marile personalități sunt „suflete bătrâne”, că gândul e fluid, nu proprietatea cuiva, iar Viața este colectivă ș.a..

Spiritul dr. Charles Marshall vorbește ca Ming, altă încarnare a sa (28 min) pag. 158

Spiritul lui Charles Marshall vorbește, în data de 29 august 1957, despre încarnarea sa ca Ming, cu exprimare și intonație chinezească. Personalitatea spiritului diferă de sufletele pe care le-a animat, care rămân niște „coji astrale” pline cu amintiri și gânduri. Spiritul se poate prezenta drept oricare dintre ele.

Spiritul lui Charles Marshall despre fotografiile ectoplasmice produse de spiritul lui Chopin (16 min) pag. 168

Spiritul lui Charles Marshall vorbește, în data de 24 august 1955, despre cum spiritele pot impresiona un film fotografic cu propriile lor gânduri, folosind ectoplasma (bioenergia) provenind de la unul sau mai mulți mediumi umani. În finalul discuției, se face auzit și spiritul lui Frederic Chopin.

Spiritul lui Charles Marshall despre Sufletul de grup (22 min)

..... pag. 174

Spiritul lui Charles Marshall vorbește, în data de 28 mai 1957, despre grupul de spirite asemănătoare care formează o unitate fraternă, un suflet de grup.

Spiritul lui Charles Marshall despre Sferele de existență (42 min) pag. 183

Spiritul lui Charles Marshall vorbește, în data de 24 octombrie 1955, despre Sferele de existență (pericolul celor inferioare), spiritele muzicienilor, „forma” sufletului, „oglindea” akasha, vibrație, corp eteric, religie, senzația de eșec în viață.

Spiritul lui Rudolph Valentino despre Spiritul fără formă (22 min) pag. 195

Spiritul lui Rudolph Valentino vorbește despre dezvoltare spirituală, Sinele fără formă ș.a. într-un dialog cu Lynn Russell și membrii Cercului spiritualist din Mill Hill. Înregistrarea este o selecție dintr-o ședință mai lungă, la care au comunicat și spiritele lui Charles Marshall și al lui Annie Nanji, pe data de 23 decembrie 1960.

Spiritul Mickey despre Legea Afinității (5 min) pag. 202

Spiritul-ghid Mickey vorbește despre LEGEA AFINITĂȚII, prin care binele atrage binele și răul este respins automat. Aceasta este o selecție dintr-o ședință spiritistă mai lungă. La finalul înregistrării se aude mediumul Leslie Flint, care tușește și chicotește, oarecum inexplicabil. Motivul este că spiritul Mickey, cu vocea sa de băiețandru pus de glume, care discuta de obicei despre problemele cotidiene ale participanților, de această dată se lansează pe neașteptate într-o prelegere spirituală profundă, surprinzând plăcut auditorii.

Urmează TRADUCERILE integrale ale dialogurilor cu spiritele...

Spiritul dr. Marshall, despre cum spiritele se pot manifesta ca diferite foste încarnări (20 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- Doamna Rose Creet

* * *

Introducere: Această ședință spiritistă a fost înregistrată în data de 13 martie 1958. Asistă: Rose Creet. Medium: Leslie Flint.

Rose Creet: - Nu te gândi la nimic, Mamoose!

Leslie Flint: - Nu mă gândesc la nimic.

- Bine.

Spiritul dr.-lui Charles Marshall: - E foarte neobișnuit ca cineva să poată sta fără a se gândi la nimic.

Rose Creet: - Pardon?

- Cum se poate realiza asta, Rose?

- Ce anume?

- Să stai fără a te gândi la nimic.

(Creet și Flint râd)

- Îl cunosc pe medium foarte bine și nu vreau ca mintea lui să fie deranjată în timpul ședinței. De asta l-am rugat. (râde)

- Păi, cred că tu ai vrea ca mintea lui să nu fie deranjată de nimic niciodată.

- Cam așa, dar asta-i imposibil.

- Înțeleg. Bine, să trecem la altceva.

- Vroiam să te întreb, dragă doctore, ceva care mă nedumerește...

- Ce este?

- Pot?

- Da.

- Când spiritul lui Akhenaten a venit la ultima ședință, vocea lui era total diferită față de cea de prima dată, când l-a luat în posesie pe medium.

- Când spui că „l-a luat în posesie”, vrei să spui că era în transă?

- Da.

- Păi, tocmai asta poate să fie explicația.

- Mă tot gândeam și am vrut să te întreb despre asta. Dar de ce, de ce ar fi asta explicația?

- Cred că motivul este acela că, atunci când este folosit un medium...

- Da...
- ...propriile lui idei, dacă se poate spune așa, sau propriile lui impresii...
- Da...
- ...într-un mod ciudat, o inhibă sau o afectează pe entitatea care comunică.
- Înțeleg...
- De exemplu, dacă mintea conștientă sau subconștientă a mediumului crede că cineva ar trebui să aibă un anumit accent sau se așteaptă să-l aibă, atunci entitatea care comunică probabil că va adopta automat acel accent sau și-l va însuși. Cu alte cuvinte, dacă mediumul este complet detașat de fenomen, atunci sunt șanse mai mari ca entitatea care îl contactează să se poată manifesta mai natural și să vorbească cu o voce asemănătoare cu cea pe care a avut-o când trăia pe Pământ sau pe care ar folosi-o Aici dacă ar fi nevoie să vorbească.
- Înțeleg.
- Trebuie să vă fie clar că vocea în sine este întotdeauna doar ceva reprodus artificial și nu trebuie să anticipați sau să vă așteptați ca vocea pe care o auziți să fie obligatoriu identică cu cea avută când persoana trăia pe Pământ... Foarte multe depind de gradul mediumnității și mentalitatea mediumului.
- Da.
- Acel medium care se poate izola complet de fenomen va produce cu mai mare probabilitate nu doar o dovadă mai frapantă, dar și va reproduce mai exact vocea entității care comunică. În fond, trebuie să înțelegi că această comunicare este un proces mental, nu e decât un gând transformat în sunet.
- Da, știu asta, dragă doctore, dar voiam să știu...
- Și dacă fiecare voce spiritistă manifestată prin medium s-ar exprima în aceeași manieră și ar părea că are aceeași personalitate, atunci putem spune că mediumul este mult implicat în fenomen. Cu alte cuvinte, conștiința mediumului influențează mult fenomenul.
- Dar când obțineți o voce cu particularități proprii, ce diferă ca ton și calitate, diferă în maniera de a vorbi, poate folosind expresii familiare acelei persoane când trăia pe Pământ... cu alte cuvinte, când se manifestă din Lumea noastră un caracter cu propria personalitate, de un tip evident, atunci poți fi sigură, mai mult sau mai puțin, că ai obținut un procentaj bun din spiritul comunicant.
- Dar să nu uitați că întotdeauna există obligatoriu undeva și o urmă din personalitatea mediumului. De exemplu, cred că vă este clar... Te-am

auzit spunându-i lui Mickey „Haide, Mamoose!” sau ceva de genul ăsta, lucru care ne indică faptul că ești conștientă într-un mod subconștient de interferența conștiinței mediumului. Și aici este o chestiune interesantă: există o vastă conexiune - desigur, trebuie să existe - între, în acest caz, Mickey și medium. Acolo unde există o așa de strânsă colaborare...

- Da...

- ...o așa strânsă conexiune dintre un instrument, un medium, și entitatea, precum Mickey - care, într-adevăr, este un supervisor mereu prezent, probabil, mult mai capabil să se manifeste și să se folosească de puterea mediumului - e obligatoriu să obții acel gen de conexiune. Poate că ți-e greu să înțelegi că mediumul este conectat la fenomen, deși inconștient. Mickey și el sunt inseparabili.

- Da. Știu asta, dragă doctore. Mă tot gândeam...

- Dar asta nu înseamnă că entitatea pe care o cunoști drept Mickey nu ar fi o entitate distinctă și separată...

- Un individ distinct, desigur.

- Dar vezi tu, există o așa strânsă legătură între cei doi, mediumul și entitatea care îl controlează - în acest caz, Mickey - încât este foarte dificil pentru cineva ca tine, care a asistat la nenumărate ședințe, să nu uiți câteodată cine care este. Cu alte cuvinte, ei sunt atât de apropiați, încât este uimitor...

- Da, și curgerea cuvintelor e foarte expresivă.

- Da. Cred că trebuie să rețineți că acest tip de fenomene și, în această privință, orice tip de fenomene, este oarecum ceva fluid. Cum am mai spus, este îndoielnic că cineva ar putea elimina complet mediumul, poate doar ocazional.

- Dar tu pari întotdeauna complet separat de medium.

- Da, desigur, pentru că eu mă afirm cu putere. Vei descoperi că orice suflet din lumea noastră care are un caracter asertiv, o personalitate puternică, se manifestă întotdeauna mai pregnant. De aceea entitățile care sunt mai retrase și mai puțin înclinate să se producă, care sunt inhibate, ele se exprimă pe sine mai dificil.

- Totul e foarte interesant.

- Iată de ce prietenul tău Frederic se descurcă așa bine.

- Cum? Ce-i cu Frederic?

- Am spus că de aceea prietenul tău Frederic se descurcă așa bine.

- Da.

- El se poate manifesta oricum dorește.

- Știu. Mă întrebam dacă a existat vreun gen de...

- De fapt, cred că ar fi putut deveni un actor strălucit.

- Știi cumva... el mă îngrijorează, dragă doctore...
- Nu înțeleg de ce l-ai lăsa să te îngrijoreze, draga mea.
- Pentru că el...
- Pentru că uneori el... știi ceva, uite, am să fiu sincer cu tine, n-are rost să bat câmpii, Rose, ești a naibii de isteată... Cu ceva timp în urmă i-am spus să nu mai vină atât de des, fiindcă nu credeam că este bine pentru tine, pentru tensiunea sanguină și starea ta generală de sănătate, dar el tot a mai venit de câteva ori, deghizat.

- Știu!

(Flint râde)

Știi, m-am tot gândit, doctore dragă... și acest Akhenaten...

- Vezi tu, dacă se manifestă o entitate care se prezintă drept Akhenaten sau care se numește Jock, îi accepți. Dar tu nu înțelegi că este o altă personalitate a lui Frederic.

- De acest Akhenaten... m-am cam îndoit.

- Nu e niciun motiv să nu te îndoiești. Când vorbesc de îndoială, nu cred că vei putea pricepe vreodată, Rose, că Frederic e unul dintre cele mai bătrâne suflete bătrâne. E atât de bătrân, a avut atâtea încarnări, este o personalitate atât de dezvoltată. E o persoană atât de extraordinară, a avut așa multe existențe, iar Akhenaten a fost una dintre existențele lui anterioare.

- A fost?

- Și ăsta-i un motiv... Vezi, Rose, care-i treaba cu tine... poate că tu te cunoști, dar mulți oameni nu te cunosc, mai ales cei de pe Pământ... și a fost o vreme când nu l-ai fi acceptat pe Frederic cu niciun preț. Dacă s-ar fi manifestat cineva cu 10 ani sau 5 ani în urmă, spunând că este Frederic Chopin, ai fi fost foarte nesigură. L-ai fi ascultat probabil cu interes, dar nu ai fi crezut nicio iotă.

Chestia e că Frederic a venit la tine sub diferite înfățișări la momente diferite, până când ai fost pregătită pentru întreaga revelație. Rose, tu începi gradat să pricepi că noi putem, la voință, să ne asumăm vechi „cochilii” sau să ne manifestăm vechi personalități. Teosofiștii au multă dreptate când vorbesc despre cochilii astrale.

- Da...

- Pentru că noi putem să ne instalăm și să recreăm, să manifestăm unele vieți anterioare, personalități anterioare. O facem uneori, pentru că avem un motiv foarte serios, și anume nu vrem ca pământeanul să se îndoiască de noi, să aibă vreo teamă, vrem să-i oferim convingere, vrem să-l ajutăm în multe feluri. Așa că, uneori, mai ales la început, când comunicăm cu o persoană de care suntem interesați și vrem să o ajutăm

un timp îndelungat, noi venim ca o entitate anterioară... să zicem, mai puțin faimoasă sau interesantă, dacă vrei, când sunt mai puține șanse ca cel ce primește mesajul să se îndoiască.

În privința lui Frederic... el a fost dintotdeauna cu tine, aproape că l-ai idolatrizat... dar problema este că oricine s-ar fi manifestat, cu motiv sau fără, l-ai fi acceptat și probabil nu te-ai prea fi îndoit. Dar când vine vorba de Frederic, ai fi vrut să fii 100% sigură că nu ești înșelată, iar lui îi era imposibil să-ți ofere acea convingere, această stare mentală pe care acum o ai despre el. Cu alte cuvinte, a trebuit să aștepte și a tot venit la tine pregătind calea...

- Da...

- ...până când ai devenit receptivă. Deci este posibil. El va veni și a mai venit la tine, în aceste ultime luni, ocazional și s-a amuzat foarte tare... sub diverse nume.

(Rose Creet râde)

- Dar spune-mi care erau celelalte nume, doctore dragă? Luminează-mă.

- Păi, desigur, Akhenaten, dar...

- Ultima dată a fost Akhenaten...

- Da. Dar a mai fost și sub înfățișarea aceea scoțiană.

- Nu cumva David?

- Vei fi surprinsă, draga mea.

- David?

- Da.

- David?

- Cel care mă critica pe nedrept, la naiba.

- Ce? Cine?

- Am spus „da” și că mă critica pe nedrept.

- Te critica pe tine?

- Nu-ți amintești ce ți-a spus?

- Ba da!

- Despre mine.

(Flint și Creet râd tare)

- Dar David a fost o personalitate, vorbea despre logodnica lui de pe Pământ, iar el a fost ucis în război și tot restul.

- Sunt două entități care ți-au vorbit și au pretins că sunt Jock [David]. Una este persoana reală, cealaltă este pretinsă.

- Una este persoana nouă?

- Nu, nu, nu. Of, Doamne!

- Da?

- Una este David.

- David?

- Da, Jock.

- Jock?

- Da. Un băiat scoțian care, în mod sigur, este cine spune că este. Cu alte cuvinte, el a avut o femeie pe Pământ cu care avea o relație de iubire, cred că erau logodiți. Celălalt este Frederic.

- Jock?

- Da.

- Oh!

- Încă mai ești nedumerită?

- Da.

- Of, Doamne!

- N-are importanță, s-o lăsăm...

- Ba da, e foarte important să știi. Pentru că acum câteva luni, cu 6 luni sau cam așa în urmă, eram foarte îngrijorat de sănătatea ta și că tensiunea era prea mare din cauza emoțiilor prea mari și recunosc că i-am spus lui Frederic și altora despre chestiunea asta, mai ales lui Frederic, i-am spus că ar fi înțelept să nu mai vină atât de des, fiindcă ești prea emoționată și de atunci nu a mai venit așa de des. Și au fost lungi perioade când ne-am ocupat de experimente, e adevărat, dar și ocazii când ți-a vorbit sub pseudonim, deghizat.

- Da...

- Dar nu te supăra pentru asta.

- Nu, nu sunt supărată. Dar abia aștept să-l prind venind ca Frederic Chopin. Să vezi ce-i fac!.

- Nu vreau să-ți pierzi...

- Ascultă, doctore dragă, sunt atât de obișnuită să-l aud venind pe Frederic, că nu mă emoționez. Sunt mult mai interesată de lucrurile noi și interesante pe care mi le spuneți decât de venirea lui Frederic.

- Da, bine, bine... Dar oricum, acum ești mult mai bine...

- Da.

- Și vine vremea frumoasă și te vei simți mai bine și ne vom întoarce la agenda noastră. Dar am fost foarte ocupați cu experimentele și nu am dorit să pierdem timp și energie vorbind cu voi prea mult. Așa că, dincolo de îngrijorarea despre sănătatea ta, tu nu trebuie să fii supărată sau deranjată de Frederic...

- Oh, nu sunt deranjată, sunt...

- El, de fapt, încerca să te mulțumească în felul său, care poate nu este modul corect, din punctul tău de vedere. Dar este adevărat că el a

avut multe încarnări și poate să manifeste variate personalități, așa cum pot destui dintre noi. Pentru că noi putem să facem apel la resursele din jurul nostru și să redobândim multe amintiri trecute și putem să ne înfățișăm sub o altă formă dacă considerăm că ar fi esențial sau necesar sau de ajutor pentru tine. Pentru că uneori anumite alte încarnări ale noastre, când îți sunt repovestite ca o lecție practică, pot fi de mare ajutor.

Există, desigur, puțină confuzie în mintea ta în privința lui David, pentru că David este o entitate separată și nu este Frederic. Dar a existat o ocazie când Frederic a jucat rolul unui scoțian.

- Jock?
- Da. Așa că nu fii... există această diferență, înțelegi.
- Oricum, mulțumesc pentru că mi-ai spus, doctore dragă.
- Acum probabil că o să am neazuri cu el.
- Nu, nu, nu, n-o să suflu o vorbă. O să-l păcălesc data viitoare... Sper că nu-i pe aici!
- E în regulă dacă este. În fond, el înțelege.
- Dar acest... Akhenaten, chiar el era?
- Vezi, Rose, uite, s-o luăm cu începutul...
- Doar asta vreau să știu.
- Când ai descoperit prima dată acest adevăr, acest subiect, ai citit multe cărți, căutai cunoaștere, ai experimentat cu scrierea automată și așa mai departe și ți-au fost aduse câteva entități...
- Da.
- ...care erau indivizi separați și i-ai cunoscut individual și i-ai iubit pentru calitățile și interesul lor.
- Da.
- La acea vreme, Frederic a încercat să ți se manifeste, dar tu l-ai refuzat...
- Da, e adevărat.
- Și, în consecință, el a înțeles că, dacă e să ia legătura cu tine, va trebui să pregătească terenul. Era prea devreme, așa că în perioada ulterioară a venit la tine să te ajute, să te ghideze, să te instruiască și, în general, să pregătească calea pentru a-și face apariția, când va putea să se manifeste ca el însuși.
- Și a făcut-o minunat, doctore dragă.
- Și ai avut aceste contacte, iar acum ai acest contact pe care acum îl accepți drept Frederic, iar punctul culminant încă n-a sosit... e ceva ce vrem foarte mult să te impresioneze. Culmea întregii cunoașteri și experiențe care ți s-a oferit va sosi în curând. La asta lucrăm noi acum.

- Înțeleg.
- Înțelegi, nu-i așa?
- Da, acum înțeleg, dragă doctore, dar acest Akhenaten m-a buimăcit și simțeam că este el, aveam un simțământ. (râde) Dar îți mulțumesc foarte mult că m-ai luminat...
- Trebuie să plec, draga mea, regret, dar trebuie să plec.
- În regulă. Transmite-i dragostea mea lui Akhenaten!
- O voi face. Binecuvântările și dragostea mea pentru tine!
- Dar, doctore dragă! Chiar era Akhenaten?
- Era.
- Era? Oh.
- Asta explică multe lucruri. Pentru că Akhenaten era cu mult înaintea vremii sale, era un suflet foarte avansat mental.
- Oh. Mmm...
- Of, Doamne! Data viitoare când vii, o să vorbim mai mult, pentru că am multe să...
- Spiritul Mickey:* - Vor fi numeroase ocazii să întrebi cât vei dori.
- Rose Creet:* - Mickey, Mickey dragule?
- Ce-i?
- Tu de ce nu-mi spui lucrurile astea?
- Păi, e foarte greu.
- Știi?
- Da, știam, dar... de fapt, nu știam, doar încercam să ajut. Pentru că, mă gândeam, dacă dau din casă, o să am necazuri...
- Ei bine, am aflat singură.
- Cred că doctorul știa despre ce e vorba și doar a vrut să... of, nu știu nici eu, dar de ce-ți faci griji?
- Nu-mi fac griji...
- (Flint râde)
- Dar îmi place ca lucrurile să fie clare. Știi? Este interesant pentru mine într-un fel, pentru că e ca un puzzle, dar...
- Cu siguranță că un drum drept e destul de plictisitor, iar unul care te aruncă de colo-colo este mult mai interesant...
- Dar este un nemernic, Mickey...
- Sigur că este, dar atunci și tu ești la fel!
- (Flint și Creet râd tare)
- Ce face el cu mine, îmi poți spune?
- Încearcă să te ajute. Și cred că te-a ajutat și el încearcă mereu să...
- Oh, m-a ajutat mult de tot.

- ...îți dea informații și dovezi și să te ajute pe calea evoluției spirituale și mentale. Dar, desigur, trebuie făcut în modul corect, nu cum crezi tu.

- Înțeleg.

- Dar tu vrei totul dintr-o dată.

- Da, înțeleg....

- Trebuie să le primești pe bucățele... Dar simte și distracția la un puzzle; întâi aranjezi piesele și apoi începi să vezi imaginea.

(Flint și Creet râd)

- La revedere.

- La revedere.

traducere 9 decembrie 2018

Spiritul lui Charles Marshall, despre frica religiei de lumea „morților” (23 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- Doamna Rose Creet

* * *

Introducere: Această ședință spiritistă a fost înregistrată în 30 ianuarie 1973. Medium: Leslie Flint.

Participă Rose Creet. Comunică spiritul dr. Charles Marshall. Această înregistrare nu conține întreaga ședință spiritistă. O parte din ea este adresată doar doamnei Creet și au fost selectate numai remarcile generale interesante făcute de dr. Marshall.

Spiritul dr. Marshall: – Ce păcat! Ce păcat! Privind înapoi, vei înțelege ceea ce ar putea înțelege oricine, ce prostie este că oamenii se lasă atât de influențați de crezuri și dogme. Le îngustează viziunea, le limitează înțelegerea, îi face rigizi.

Rose Creet: – Exact. Asta nu o pot înțelege deloc.

– Într-un fel, este lucrul cel mai groaznic ce i se poate întâmpla cuiva: să stagneze mental, să aibă o minte închisă, să nu fie receptiv, nici măcar să accepte să asculte. Asta mi se pare remarcabil: că o persoană își poate îngădui să devină statică.

Viața este atât de vastă în multe, multe domenii și aspecte, iar conceptul de adevăr este atât de larg. Cineva poate deține un aspect al adevărului, dar este doar o particulă minusculă, precum un grăunte de nisip în deșert. Dacă oamenii ar înțelege imensele posibilități care le stau înaintea, dacă ar înțelege că ceea ce știu – care le poate oferi multă mângâiere, nimeni nu neagă asta – e doar o particulă a realității, atunci n-ar mai dori să rămână încremeniți. Din nefericire, mulți oameni sunt deja fixați, din cauza trecutului și educației lor, nu vor să se aventureze mai departe. Viața este o mare aventură, cu multe experiențe necesare evoluției omului, nu numai din punct de vedere material, ci și mental, spiritual.

– Da, știu.

– Iar cel mai rău lucru ce se poate întâmpla unui om este să se lase legat de dogme și crezuri și toate alea. Dacă mintea nu este liberă, oamenii nu-și pot însuși adevărul, cunoașterea, experiența. Sunt încătușați atât de tare, încât este unul din cele mai rele, dacă nu cel mai

rău lucru ce i se poate întâmpla cuiva. Omul trebuie să fie liber. Liber să se exprime, liber să asimileze adevărul, cunoașterea, experiența.

– Femeia aceea era foarte inteligentă, doctore, destul ca să se elibereze.

– Dar era dependentă, asta e tragedia. Asta e tragedia.

– Mi-e greu s-o înțeleg.

– Cred că mulți oameni se tem. Frica este de bază. Se tem că ar fi rău pentru ei să-și desfacă aripile. Vor să rămână în cuib, în loc să-și ia zborul.

– Teamă...

– Foarte trist!

– ...frica de ceea ce le-a fost inoculat din copilărie.

– Astea sunt lucrurile principale pe care înveți să le arunci când vii Aici. Pentru unii este foarte dificil, mai ales pentru cei care au convingeri religioase puternice. Acestora le vine cel mai greu. Câteodată mă gândesc că e mai bine ca oamenii să nu aibă deloc convingeri religioase. Cel puțin, n-au mințile încătușate.

– Așa e!

– E o tragedie, pe care am văzut-o foarte des la multe suflete ajunse Aici. Nu se pot adapta repede. Sunt atât de pline de limitele pe care singure și le-au creat. Sau le-au fost produse de mediul de viață, sub forma credințelor învechite. Unii înțeleg repede că lucrurile nu stau chiar așa. Cei mai mulți încep să selecteze de îndată, văzând că nu se aplică ce știau. Adevărul fundamental străbate ca un filon toate religiile, toate religiile îl au. Asta e în regulă, dar regret s-o spun, atâta s-a pierdut pentru că oamenii nu sapă mai adânc, nu caută, se tem foarte tare. Cred că crezurile și dogmele sunt în mare parte răspunzătoare. Și lucrul remarcabil este că aproape toate sunt făurite chiar de oameni. Nu sunt create de puterea spiritelor, prin manifestarea spiritelor. Nu sunt decretate de nicio entitate.

Și este remarcabil că cele mai multe religii își bazează adevărurile pe revelațiile spirituale care le-au fost date tocmai de așa-zișii „morți”. Este extraordinar că, dacă Isus nu s-ar fi întors dintre „morți”, nu ar fi existat religia creștină. A trebuit să se întoarcă pentru a dovedi supraviețuirea după moarte. Și toate religiile au aceeași temă: Viața după moarte. Și totuși, când le vorbești oamenilor despre aceste lucruri, mulți fug de ele, ca și cum ar fi ceva ce nu trebuie discutat sau examinat. Parcă le-ar fi teamă atunci când ajung la baza lucrurilor pe care le acceptă și care pleacă de la acest adevăr, oferit pământenilor din timpuri imemorabile de către entități din lumea Noastră.

– Și toate religiile au această credință.
– Mi-aș dori să vă putem ajuta mai mult decât până acum. E destul de trist câteodată când privim în jos și vedem cum stau lucrurile în lumea voastră și câte s-ar fi putut schimba dacă oamenii ar fi înțeles lucrurile despre care vorbim. Boala mentală și materialistă a lumii provine de la omul însuși. Este remarcabil cât de mulți oameni onești, bine intenționați, deseori înclinați spre religie sau care acceptă religia prin educație, chiar ei sunt atât de prinși în materialism, încât gândirea spirituală nu le funcționează, nu iese la suprafață, nu îi ajută. Ei știu că, de multe ori, lucrurile pe care le gândesc sau le fac sunt greșite, rele, și totuși, nu au curajul credinței lor.

Tragedia lumii voastre este că omul nu a înțeles realitatea acestui adevăr despre care vorbim, care ar putea schimba întreaga sa ființă și modul de trai. Oamenii vorbesc înflăcărați despre lucrurile spirituale, dar se țin separați de ele, în loc să folosească aceste idei și să le pună în acțiune în viața de zi cu zi, ca să-și îmbunătățească nu numai propria situație, ci întreaga lume. Nu contează dacă sunt catolici sau protestanți, creștini sau budiști, sau orice ar fi ei. Toți oamenii sunt prinși din urmă de aceeași realizare finală, care este, desigur, viața după moarte. În fond, nimeni nu scapă de asta.

– Cred că viața pe Pământ a distrus iubirea, spiritualitatea. Nu am fi trebuit să ne naștem pe Pământ. Ne-am născut pe Pământ și am stricat Viața cu totul.

– Dar, fata mea, trebuie să vă încarnați în lumea voastră, care este un teren de antrenament, o școală, e necesară pentru evoluția individului. E ceva foarte important. Și, deseori, numeroase suflete se întorc pe Pământ iar și iar ca să împlinească ce e important și esențial nu doar în propria evoluție, ci și a altora, pentru a-i ajuta prin anumite fapte în evoluția și dezvoltarea lor. Lumea Pământului este importantă.

Dar problema este că omul nu are un echilibru și asta e o tragedie. Nimeni nu se așteaptă ca toți să trăiți o viață 100% spirituală într-o lume materială. Nu sugerez că ar fi posibil. Deși nimic nu e imposibil. Ar trebui să se înțeleagă faptul că omul poate găsi un echilibru trăind într-un mod spiritual sau având o motivație spirituală.

– Dar însăși viața pe Pământ face oamenii moderni să-și piardă echilibrul. N-avem ce face.

– Spui tu asta, dar nu e chiar așa, în opinia mea. Cred că omul are o conștiință interioară, o facultate sau abilitate spirituală latentă, adormită. Spiritul e acolo, în corpul material, fizic, aproape dând buzna, încercând să iasă, să se exprime, să facă ceva din materia fizică. Esența Spiritului e

de așa natură că poate depăși și învinge toate aspectele inferioare și mai groșiere ale materialității.

Dar din nefericire, în cele mai multe cazuri, omul nu e conștient de El, e mai mult un instinct. Sau dacă este conștient, îi e teamă de El. Consideră că numai lumea materială ar fi importantă și nu-l interesează decât materialismul, nimic altceva. Și astfel își pierde echilibrul. Cred că ar trebui să le pună în balanță pe amândouă. Dacă s-ar aplica scopurile Spiritului în fiecare aspect material, întreaga voastră lume s-ar schimba.

Nu e nimic în neregulă cu fundamentul lumii în el însuși, nu e nimic greșit cu aspectul material al vieții naturale și al frumuseții lumii. Ci ceea ce face omul din acesta și ce a făcut în trecut. Omul încă nu a dobândit întreaga înțelegere a puterii sale interioare, a forțelor despre care toți marii profeți, învățători și clarvăzători au vorbit generațiilor de-a lungul secolelor. Omul trebuie să învețe ce poate să obțină, ce poate face prin Sine.

S-a spus că puterea lui Dumnezeu e înlăuntru. E adevărat că Dumnezeu este în interior. Putem folosi termenul de Dumnezeu, deși oamenii îl înțeleg ca pe un fel de creatură ciudată cu formă umană, dar foarte evoluată, stând pe un tron alb. Dumnezeu nu este o persoană în acel sens. Dumnezeu nu are formă. Folosesc iar această expresie: Dumnezeu este infinitul, o putere dincolo de înțelegerea umană.

Dar este o realitate vie, o forță care animă toată Viața. Viața este animată de puterea Spiritului, puterea lui Dumnezeu dă viață. Nu știu cum să spun asta ca să se înțeleagă. Dar ea este o parte din om care ar trebui dezvoltată și făcută capabilă să biruiască materia. Dacă s-ar înțelege că nimic nu e imposibil...

Să luăm cazul tău: ai în interior conștiința lucrurilor despre care vorbim. Prin urmare, ai o mare credință. Și credința pe care o ai te-a ajutat să te întregești. Adică, ai credință în mine, ai credință în Steven, ai credință în nenumărate suflete din lumea noastră, acum ai o credință reînnoită în doctorul tău. Vezi, și asta te-a ajutat. Ai căpătat încredere în tine. Ai învățat încrederea în cei care se străduiesc să slujească și să te ajute. Asta e foarte important, aspectul pozitiv al gândirii, despre care ți-am vorbit de la început. Ai această atitudine pozitivă a minții în privința puterii spiritului.

Desigur că sunt perioade când te simți dărâmată sau deprimată, condițiile te pun la încercare, uneori chestiunile materiale par copleșitoare. Dar păstrezi înțelegerea chestiunilor fundamentale despre care vorbim de atâta timp, care te-a făcut în stare să mergi mai departe, indiferent de vicisitudinile, dificultățile, problemele prin care ai trecut.

Dacă oamenii ar înțelege că puterea din ei înșiși este așa de mare, că multe ar putea fi depășite, multe ar putea fi realizate, multe s-ar dezvolta chiar în condiții considerate a fi imposibile! Nimic nu e imposibil pentru o ființă omenească când există credința și conștiința puterii Spiritului. Iar tu le ai.

Și Steven le are acum, desigur. Când a venit prima oară, era deprimat, nefericit, legat de lucrurile pământești, înlănțuit de tot felul de idei și sentimente nu prea elevate, ci foarte materialiste. Acum a pierdut toate astea, a găsit atâta bucurie, fericire, împlinire, deja a realizat multe. Asta e foarte important: ca oamenii să înțeleagă că puterea din ei poate învinge orice. Nu există niciun motiv ca cineva să nu poată obține, într-o formă sau alta, chiar și lucruri ce ar părea imposibile la prima vedere.

În fond, poți vedea în lumea voastră cum oamenii depășesc mari inconveniente. De exemplu, există oameni incapabili să-și folosească mâinile, poate au avut un accident sau așa sunt din naștere. Și învață să picteze cu picioarele, folosindu-le ca pe mâini. Poate că nu e o comparație reușită. Dar ce încerc să spun este că, dacă ai încredere în tine că ești capabilă să obții orice dorești, dacă gândești pozitiv asupra scopului și muncești pentru el până la capăt, îl vei dobândi. Nimic nu e imposibil celor care își pun toată energia în asta.

În sens spiritual – iar asta e aspectul cel mai important – este lucrarea care poate fi pusă în realitate prin puterea spiritului, înțelegerea că poți acționa, poți dobândi, poți învinge. Puterea spiritului ar transforma întreaga lume a Pământului în ceva dincolo de orice imaginație.

Omul distruge, omul produce suferință peste tot în lumea voastră prin gânduri și fapte prostești. Evenimente stupide, groaznice rezultă din cauză că omul, din nefericire, în cele mai multe cazuri, este prins într-o capcană materială, punând pe primul loc lucrurile materiale. Dacă ar exista un echilibru între mental, spiritual și material în fiecare om! Mai ales în cei din poziții sociale înalte, cei care au puțină să creeze, dacă vor, mult bine pentru lume. Dar deseori, ei produc dezastre, suferințe, își pierd echilibrul.

„Echilibru, echilibru, echilibru” este cuvântul pe ordinea de zi legat de toate.

Nu ne așteptăm la perfecțiune din partea oamenilor. De ce am face-o?! Nici noi nu suntem perfecți. Toți ne străduim spre ceva mai mult, mai bun, mai înțelept, mai multă înțelegere, mai multă toleranță, mai mult adevăr...

Acești pași în direcția corectă pot părea lenți și dificili, nu obținem prea multe foarte repede. Dar învățăm – încet, dar sigur – și ne câștigăm încrederea din mers. Simt că tragedia lumii voastre este că omul nu și-a găsit echilibrul între spirit și materie, cum să folosească această forță dinamică a spiritului în materia fizică, în orice aspect al vieții, fie în politică, fie în religie, fie în relațiile cu prieteni sau cunoștințe. Echilibru, echilibru, echilibru.

Înțelegerea că, mai ales, puterea iubirii face orice lucru posibil și poate depăși orice. Poate că nu pare așa mereu, dar pe termen lung, asta e important, vei vedea că iubirea va birui toate erorile omului. Omul trebuie să se dăruiască prin iubire și slujire. Uită de tine slujind și vei începe să descoperi adevăratul Sine. Țasta e un alt lucru pe care oamenii nu îl înțeleg.

Dacă uiți de propria persoană servindu-i, ajutându-i, gândindu-te la alții, dăruind tot ce ai mai bun în tine, s-ar putea să fii rănit pe parcurs, uneori, desigur. Chiar și îngerii au dezamăgiri și deziluzii ici și colo, din cauza unor indivizi instabili, proști și nesăbuiți. Dar dragostea este unicul subiect ce contează cu adevărat. Iubirea este cea care deschide toate ușile, cunoașterea, experiența, care face posibile toate lucrurile. Mi-aș dori să înțelegem ce mare putere are iubirea să acționeze, să realizeze. Trebuie să te dăruiești complet când făptuiești din iubire.

Asta facem noi. Și găsim multă fericire în a sluji, ajutându-i pe cei mai puțin norocoși, aducându-le iluminare, întărindu-i pe cei deprimați, ajutându-i să vadă realitatea adevărului. Și astfel să iasă din mlaștină și să pășească pe un teren ferm, ca să poată merge înainte și găsi fericirea și bucuria, așa cum am făcut-o noi.

Știi, Rose, ce bine ar fi ca oamenii să înțeleagă spiritualismul, cum îl numesc ei, dar să-l și practice! Că asta e necazul. Puțini îl înțeleg, iar aceștia deseori nu îl practică. Prin el, noi schimbăm oamenii, îi facem mai buni, îi elevăm, îi scoatem din noroiul materialismului. Dacă nu îi putem face mai puternici spiritual și mental, atunci nu am realizat mare lucru.

Știm cât de important este ca oamenii să primească alinare – și le oferim oamenilor mângâiere, le dăm dovezi [ale supraviețuirii], îi convingem și, în multe cazuri, poate că îi salvăm de la sinucidere. Dar foarte puțini oameni chiar înțeleg despre ce e vorba. Sunt bucuroși să zgârie la suprafață, dar nu sapă mai adânc, cât timp asta le aduce speranță pe moment. Apoi își continuă viața în același mod materialist. Vrem foarte mult ca oamenii să priceapă implicațiile lucrurilor despre care vorbim aici. Uneori am impresia că am dat greș. De fapt, ei au dat greș, oamenii înșiși.

Știi, Rose, deși nu avem multe ocazii în zilele astea să mai stăm de vorbă, vreau să știi că sunt lângă tine. Când te gândești la mine – uneori te aud spunând mental „Unde ești, doctore dragă?” –, eu deseori sunt deja acolo.

– Cred că te și aud vorbindu-mi!

– Cred că am conversat mai mult decât mi-am propus... Am vrut ca și Steven să discute cu tine.

Sper că, măcar acum, mediumul se va pregăti, se va reorganiza – sau ce ordine face el acolo, că e o harababură –, dar sper că vei putea să vii măcar o dată pe săptămână.

– Sper.

– Fă-l să-și rezolve treburile. Mă ascultați?

Rose, Leslie: – Da.

Spiritul dr. Charles Marshall (sever): – Atunci faceți ceva în privința asta. La revedere!

Rose Creet: – La revedere, doctore dragă!

Leslie Flint: – La revedere! (râde)

Rose Creet: – Mulțumim pentru conferință!

Spiritul Mickey: – Nici nu mai e nevoie să continue!
(râsete)

traducere 16 mai 2018

Spiritul lui Charles Marshall, despre cum conștiința creează realitatea (34 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- Doamna Rose Creet

* * *

Introducere: Această ședință spiritistă a fost înregistrată pe 8 iunie 1960. Participă: Rose Creet. Medium: Leslie Flint. Comunică spiritul dr. Charles Marshall.

Spiritul dr. Marshall: – De ce ai crede că e vreo problemă?

Rose Creet: – Ce ai spus?

– De ce ai crede că e vreo problemă?

– Păi, vine lumina de dedesupt, vine lumina de la, cum se numește, magnetofon, și am crezut că poate îți vine greu, de aia.

– Oh, lumină peste tot.

– Da.

– O poți vedea, doctore?

– Nu.

– Nu poți.

– Asta nu mă îngrijorează. Pe tine de ce te-ar îngrijora?

– Nu te îngrijorează deloc?

– Nu mă afectează deloc.

– Încă nu m-am dumirit exact de unde vine vocea ta.

– Ce vrei să spui „de unde vine”?

– Nu știu.

– Cum adică nu știi? Ce vrei să spui?

– Ești chiar aici în cameră sau îți proiectezi vocea de undeva și răsună aici?

– Ne aflăm în cameră în măsura în care suntem conștienți de cameră și de prezența voastră. Noi percepem camera doar prin conștiința voastră. Dar pentru mine, camera nu există ca atare. Sunt conștient că sunt într-o cameră mai ales prin stările emanate din voi. Nu știu cum să explic asta.

Să o pun așa: Noi suntem conștienți de gândurile din lumea voastră, iar forța gândului din lumea voastră ne face conștienți de voi și de lumea voastră și de ce conține. Cu alte cuvinte, putem intra într-un aspect mai fizic al vieții voastre prin voi sau prin forța gândului vostru.

- Înțeleg.
- Dacă pentru voi camera există, atunci și noi suntem conștienți de cameră ca atare. Dar, de fapt, noi nu cunoaștem așa bine ca voi ce-i în jur. Mai ales prin gândurile voastre suntem noi conștienți de aceste lucruri. Pentru noi, într-un sens, ele nu există.
- Nu le puteți vedea?
- Din simplul motiv că noi gândim și vibrăm pe un plan diferit sau o frecvență diferită, ceea ce este solid pentru voi nu este solid și pentru noi. Dar noi suntem conștienți de consistența și realitatea sa prin intermediul minților voastre. Știm că este acolo, în realitatea voastră. Pentru noi, devine o realitate doar prin forța gândului vostru.
- Puteți vedea obiectele în camera în care...
- Odată ce intrăm în condiția voastră și simțim în armonie mentală cu voi, devenim conștienți de lucrurile din jurul vostru.
- Stați în picioare aici?
- Ai putea spune că stăm în picioare și, totuși, că nu conștientizăm că avem picioarele pe ceea ce voi numiți podea. Dar suntem conștienți de ea prin voi și, desigur, în special prin medium. Dar camera în sine, care este solidă și reală pentru voi, nu este neapărat așa pentru noi. Dacă am putea coborî la vibrația voastră și să fim în deplin acord cu ea, atunci ar căpăta consistență. Dar din moment ce noi nu putem intra total în viața sau condiția voastră, nu este chiar solidă pentru noi. Dar suntem conștienți de ea.
- Înțeleg.
- Mă tem că nu e o explicație completă, dar este unicul mod în care pot gândi în acest moment.
- Mi-aș dori să te pot vizualiza în acest moment.
- Nu știu... Dar nu văd niciun motiv pentru care nu ai putea. Probabil că m-ai putea vizualiza foarte bine. De fapt, uneori cred că o faci. În fond, ce este toată această comunicare? Ce este această „intrare în contact” decât o realizare mentală a contactului? O apropiere, o conștientizare a celuilalt.
- În definitiv, noi suntem foarte reali în condiția vieții noastre, suntem solizi, avem o consistență mult mai mare decât a voastră. Dar în același timp, când intrăm în viața voastră, facem tot ce putem să devenim conștienți de noi. Chiar când, de exemplu, nu participi la ședința cu mediumul, uneori sunt sigur că ești foarte conștientă nu numai de mine, ci și de prezența altora. Poate că nu poți să ne atingi, dar e mai important că ești în armonie mentală și trebuie să fii, iar de acum cred că ești conștientă de prezența noastră. Poate că nu poți mereu să descrii exact ce

simți, dar se întâmplă, totuși. În fond, gândul este un factor predominant. Gândul ESTE. Dacă n-ar fi gândul, nimic n-ar exista. Totul urmează gândului.

– Da. (șoptit) Nu știu...

– Ce nu știi? Dă-mi o idee ce vrei să mai fie explicat, că am făcut-o deja foarte bine!

– E în regulă, doctore dragă....

– Credeam că este destul de evident. Tu știi, probabil că acum toți știu în lumea voastră, că nimic nu-i cu adevărat solid, ci este doar o iluzie. În fond, contează atmosfera, starea, ce este în acea atmosferă, ce este posibil prin însăși natura vieții. Nimic nu e solid, totul vibrează permanent, [particulele] se leagă, se țin împreună, dând aparenta solidității. Dar chiar și ceea ce pare foarte solid este viu, vibrează...

– În acest caz, de exemplu, în lumea voastră, spui că acolo sunteți foarte consistenți. Dar în sfera voastră de viață e o vibrație permanentă, nu-i deloc solid, doar vă imaginați că e solid. La fel cum facem și noi pe Pământ.

– Desigur. Exact. Exact. Vibrând în armonie cu ea, suntem la fel de solizi ca ea. Îndată ce ne mutăm spre un plan superior de gândire, încetăm să existăm în planul ce ne era odată comun, familiar și intrăm într-o realitate nouă, de vibrație mai înaltă, care devine acum solidă și reală pentru noi. După cum mulți au încercat să explice, noi ne creăm propria stare.

De aceea, mulți din lumea voastră nu sunt de acord cu ce afirmați voi despre acest subiect. Pur și simplu, ei nu vibrează în armonie cu acest gând-forță, ei nu sunt „acordați”, cum s-ar spune, nu sunt conștienți de această realitate, care pentru voi este o realitate, iar pentru ei nici nu există, pentru că nu o văd, nu o simt, nu o cunosc. Sunt multe lucruri pe care omul din lumea voastră nu le cunoaște: că senzația de soliditate își are originea în conștiință, dar pentru voi are o aparentă cauză materială. Totuși, mult mai multe există dincolo de conștiința comună. Odată ce începi să înțelegi asta și intri în armonie și te străduiești să o atingi, atunci ea devine o realitate. Lucrurile astea sunt reale în măsura în care conștiința ta...

– În lumea noastră, doar prin învățare poți deveni conștient și înțelege diverse lucruri. Bănuiesc că și în lumea voastră este tot așa. Voi cum învățați acolo?

– Cum învățăm aici?

– Trebuie să învățați, nu-i așa?

– Bineînțeles că trebuie să învățăm. Dar nu uita că avem multe suflete, mulți învățători, multe ființe care vin din diferite sfere sau planuri și ni se fac cunoscute. Și ne devin tutori și ne ajută să înțelegem lucruri. Mai avem aici persoane care studiază natura, așa cum o înțelegi tu, care fac descoperiri științifice, cum le-ai spune. Știința, corect înțeleasă și aplicată, când este aplicată la chestiuni spirituale de ordin înalt, e cea mai mare dintre religii.

Ce e religia? Religia e un termen vag. Cum o înțelegeți voi, religia are de a face cu Dumnezeu și ar trebui să vă dea înțelegerea Legilor Divine. În sine, asta este o știință. Cea mai înaltă formă de știință este cunoașterea. Iar cunoașterea poate fi dobândită numai prin descoperire, prin încercări de a afla și experimentare. Știința, corect înțeleasă, este mai mult decât ce numiți religie, care deseori în lumea voastră nu prea avansează și rămâne pe un nivel coborât.

– Da. Așa e.

– Pe măsură ce știința voastră se dezvoltă, înțelege mai mult despre natură, despre om și ce e el capabil, ce se află în natură și ce putem folosi din ea ș.a.m.d. Natura, corect înțeleasă, oferă toate răspunsurile. Treptat, omul află unele dintre răspunsuri și astfel devine mai înțelept, mai evoluat.

Dar să nu uităm că cei pe care îi numiți savanți, deși au înțeles multe și le-au folosit spre binele oamenilor, deseori le-au folosit din motive materialiste sau din motive greșite și, prin urmare, au provocat haos.

Toată cunoașterea este bună dacă este folosită în modul corect și aplicată în direcția bună. Dar destulă cunoaștere a fost și este prost folosită. Totodată, cunoașterea pe jumătate e dăunătoare, la fel și experimentarea. Unii au descoperit atâtea lucruri și tot nu știu restul răspunsului. Prin urmare, mica lor cunoaștere este uneori periculoasă. Ați trăit în lumea voastră ocazii când știința a descoperit anumite lucruri, dar pentru a afla efectele, savanții experimentează, iar efectele uneori sunt cumplite.

Pentru mine, răspunsul logic la dilema vieții este că noi cu toții ne aflăm pe diverse niveluri de ființare, cu toții căutăm, experimentăm cu noi înșine sau experimentăm lumea în fiecare clipă pentru a afla mai multe despre scopul lui Dumnezeu, ce este Dumnezeu, cum este El în sine. De fapt, există atâtea întrebări fără răspuns, că până și noi încă ne chinuim să descoperim răspunsurile.

– Mă întrebam dacă există anumite epoci potrivite pentru anumite descoperiri. Mă întrebam dacă este un proces gradat, iar omenirea nu poate înainta până când nu sosește momentul pentru a putea avansa.

– Nu cred că e chiar așa. Cred că e ceva logică în asta, dar... desigur, să trecem la fundamente.

Omul poate asimila atâtea. Unii mai mult decât alții, pentru că sunt mai avansați sau pentru că au avut încarnări anterioare prin care au renunțat la unele și au învățat multe altele. Cu alte cuvinte, cred că unii dintre cei ce descoperă lucruri benefice și de importanță pentru omenire, aceștia nu sunt suflete noi, ci întotdeauna sunt suflete bătrâne, care continuă dintr-o existență precedentă. De asemenea, ei aduc din lumea spiritelor cunoștințele necesare, pe care abia așteaptă să le pună în practică și să vadă câte pot fi folosite pentru binele omului. Marile personalități sunt suflete bătrâne. Nu au devenit dintr-o dată ființe formidabile. De-a lungul generațiilor, în multe vieți și condiții diferite, au ajuns la un grad înalt de evoluție și astfel au fost capabile să lase în urmă mari beneficii pentru omenire.

Dar trebuie să nu uităm, și e esențial să pricepem, că progresul este de natură mentală. Nu vreau să spun că progresul sau realizarea mentală, spirituală, nu ar trebui pusă în practică. Trebuie. Pentru că toate lucrurile sunt logice. Trebuie să ne întoarcem la logică în toate lucrurile, chiar și în lumea spiritului, care pentru unii oameni ori nu există, ori, dacă există, e ceva de natură biblică, fiindcă au tot citit din Biblie de-a lungul generațiilor. Dar ei uită că aceste lecturi sunt doar mentalitatea unor oameni dintr-o epocă nu prea evoluată.

Deși poți obține multe prin gândire și să avansezi întrucâtva, tot nu este o chestiune practică. Aici nu vorbim doar de ceva intelectual și atât, ci este ceva logic, are o bază logică, și când avem o bază logică, ajungem la ceva concret, ceva real. Asta nu e doar de natura minții, ceva fără substanță. Adevăratul progres este plin de substanță. Și substanța este aceea care îi conferă viață, formă.

În fond, exact asta s-a întâmplat cu Pământul. Avansăm mental și spiritual, dar în acest proces luăm o formă și totul din jurul nostru are realitatea sa, care este în armonie cu noi și noi cu ea, și astfel putem trăi. Suntem în mare măsură produsul gândirii noastre, nici mai mult nici mai puțin. Conform evoluției spirituale a omului, a progresului realizat, el găsește anumite condiții de viață, diferite tipuri de arhitectură, dacă vrei, diferite tipuri de muzică. Muzica se schimbă și variază după planul în care te afli, la fel ca și arhitectura. (De fapt, nu putem compara cu ce e în lumea voastră.)

Așa că în fiecare generație apar schimbări conforme cu gândirea predominantă a omenirii. Și dacă epoca este bună, adică are

spiritualitate, avem măreție în muzică, în arhitectură, în diferite forme de artă, avem măreție în viață.

Dar, desigur, apar variații, schimbări și asta e un lucru bun. Nimic nu a fost vreodată static. Nu ar putea exista viață unde lucrurile stagnează. Asta ar însemna sfârșitul existenței. Viața este o schimbare continuă. Corpul se schimbă, zi după zi, au loc schimbări subtile până la moarte, care e cea mai mare schimbare dintre toate. Atunci vei descoperi că ești mai mult decât trupul, că ești ceva invincibil, ce nu poate fi ucis, care este chiar esența vieții.

Și vei descoperi că mai ai un corp. Cu alte cuvinte, crezi prin gândire, aproape inconștient. Când gândești, îți dai seama că ești Forță, ești Putere, dai formă, conștient sau inconștient, construiești ceva solid și real. Dar totul trece prin etape, nimic nu e static.

– E o combinație a gândurilor, nu-i așa? Nu-i doar un singur gând al unei persoane.

– Nu. Gândul este ceva fluid, nu aparține unei singure persoane. Întreaga Viață, fiecare individ este produsul minților altora, mințile părinților, ale străbunilor. De aici se spune că păcatele părinților cad pe copii, ceea ce unora le pare illogic, nedrept. Dar nu e așa, fiindcă e aceeași curgere de forță vitală care trece de-a lungul generațiilor. Cum se spune, „ce semeni, aceea culegi”. Și deși am vrea să gândim – sau cel puțin a fost un timp în viața multora de pe Pământ când au gândit, și o fac și acum – că viața le începe la naștere, desigur că nu este deloc așa. Pe termen lung, e doar o altă experiență a Vieții, altă formă a Vieții, un alt capitol în Cartea Vieții.

Nu suntem doar ceea ce am creat noi, ci ceea ce s-a creat prin mintea și forța generațiilor succesive. În anii formativi ai copilăriei, preluăm multe idei și gânduri ale părinților, profesorilor, cunoștințelor, prietenilor. Încât, o spun deschis, deși ți-ai format o personalitate individuală, de fapt nu există o autentică personalitate individuală. Este ceva ce accepți a fi o personalitate, o accepți pe dna Creet sau pe dl Brown ș.a.m.d., dar acel individ este produsul unor forțe nenumărate: gândul altora, gândurile noastre, pe care le punem în acțiune...

Suntem produsul Vieții, iar Viața nu este ceva individual, ci un lucru colectiv. Este ceea ce există dincolo de moarte. Deși avem o formă și propria personalitate, totuși devenim conștienți doar datorită conștiinței altor oameni. Facem cu toții parte dintr-un imens Întreg. Și când cineva suferă, suferă și altul într-o formă sau alta. Și când facem greșeli, îi influențăm pe alții să greșească, și în consecință, aceștia îi afectează pe alții.

E ceva care merge și tot merge, nu are început și nici sfârșit. În cele din urmă, capeteți extraordinara înțelegere că suntem legați cu toții împreună și că fundamentul din toți este chiar Esența, care e de la Dumnezeu. Și astfel, evoluăm treptat tot mai mult către Dumnezeu sau devenim ca El. Nu mă refer la formă, mă refer acum la Spiritul infinit...

– Da.

– ...care este adevăratul „sânge al Vieții” întregii omeniri, unde ne pierdem pe sine în celălalt și descoperim că suntem toți o unitate și o armonie. Și când dobândim această unitate și armonie, atingem o stare de evoluție spirituală când se poate considera că trăim într-o formă a paradisului. Pentru că devenim conștienți că nu suntem doar noi, ci suntem tot ce există în jur. Noi pierdem atâtea, dar câștigăm mult mai multe.

După cum deseori vi s-a spus, când ne dezvoltăm, când depășim cu adevărat stagnarea... pentru că există o formă de stagnare, mai ales pe Pământ, la mulți oameni.

Deși, de fapt, nu suntem chiar statici, e doar o aparență de stagnare. De exemplu, oamenii spun: „Mă îndoiesc c-o să mă schimb, sunt la fel ca acum câțiva ani, n-ar mai trebui să fac nimic, acum sunt prea bătrân, mintea mi-e deja fixată pe obiceiuri de gândire” ș.a.m.d, dar, într-un fel, asta nu e adevărat. Cauza este ca tu gândești greșit. Te gândești că existi doar de la naștere până la mormânt. Până și oamenii care înțeleg acest adevăr, chiar și tu, într-o măsură, gândești în acest mod, ceea ce este foarte omenesc și natural.

La fel cu muzica, care este cea mai importantă pentru tine. Te așezi la pian, cânti câteva măsuri, te simți plictisită, iritată, spui „n-ar trebui să cânt, nu acum, sunt deja terminată, aș fi putut s-o fac în urmă cu 30 de ani dacă...” etc etc. Și devii nemulțumită. Dar, de fapt, este o eroare. Pentru că în spiritul tău - cred că Frederic și alții ți-au spus - există acea realizare că ești una cu muzica.

Și când vorbim despre muzică – iar Frederic ți-ar putea vorbi mai bine ca mine – vorbim de ceva ce ține de minte, de spirit, de armonie, care combină toate forțele binelui. E alcătuită într-un mod concret și devine ceva palpabil. Muzica este ceva foarte palpabil, deși pentru unii oameni nu înseamnă nimic.

Când cineva spune: „nu-mi place muzica” sau „nu înțeleg muzica” este foarte greșit. În acest caz, acela are un suflet nou sau nu-i deloc evoluat. De fapt, persoana care nu apreciază muzica bună, care nu pătrunde în frumusețea, armonia, farmecul ei, care nu simte că o atinge în vreun fel, aceea este foarte neevoluată.

– Da.

– Vezi, necazul cu noi – cum ți-am spus atât de des – este că nu putem și încă nu știm cum să punem într-o limbă – fie că este engleza, chineza, franceza, germana sau orice altă limbă –, cum să punem în cuvinte ceva ce ține exclusiv de spirit, ceva ce e primordial, esența. Nu există niciun mod, nu cunosc niciunul. Încercăm, încercăm cu disperare să modelăm ideile în cuvinte. Încercăm să implantăm gânduri în mintea omului. Dar chiar nu există cuvinte care să poată face asta cu succes.

– Nu. Înțeleg asta foarte bine.

– Și de aceea multe trebuie percepute prin simțire, prin emoție. Și de aceea spune mereu Frederic – nu știu dacă ți-a spus-o și ție – că el poate exprima mult mai multe prin muzică decât prin cuvinte.

– Da.

– Și de aceea încearcă să îți explice că multe răspunsuri la probleme pot fi găsite în muzică sa, mai mult chiar decât atunci când încearcă să îți explice în noțiuni, propoziții, cuvinte. În fond, ce se petrece: ești foarte abătută, nefericită, disperată, dar pui o bandă sau un disc sau te așezi la pian și, cumva, asta îți vorbește, te ajută.

– Da.

– Unii oameni din lumea voastră - desigur, dacă sunt religioși - când sunt nefericiți sau deprimați, merg la biserică. Se roagă. Ce e rugăciunea? Rugăciunea este intrarea într-o stare de unitate cu Infinitul, deschizându-ți mintea către gânduri – pe care nu le înțelegi mereu, dar există în jurul tău – aduse de către slujitorii cerului. De fapt, Biserica vorbește despre diverșii arhangheli, îngeri, îngeri păzitori, cei în a căror grijă ești, etc etc. Biserica vorbește de aceste lucruri, însă foarte puțini chiar cred în ele.

Dar ele există. Iar pentru fiecare suflet aflat în dificultate, care suferă, nerăbdător să primească îndrumare, ele sunt acolo. Sunt acele entități care iubesc oamenii Pământului – mai ales cei dragi lor, desigur – care vin aproape, atrași de ei, și se străduiesc să-i călăuzească și să-i înalțe. Și, dacă e nevoie și pot, să-i inspire în vreun fel ca să le schimbe cursul vieții, s-o facă mai bună, mai fericită.

Nu putem face oricând ceea ce am dori, în sens material. Nu ne e dat s-o facem. Poate că nici nu e înțelept. Dar cei care înțeleg, cum ești tu, sunt într-o situație fericită, fiindcă ei pot primi inspirație, acea mângâiere care poate veni de la noi și chiar vine atât de des. Poate că nu o punem în cuvinte, poate că nu putem mereu să îți spunem exact ce să faci în sens material. Dar putem să îți schimbăm gândirea. Îți putem alunga

apăsările. Îți putem aduce ușurare și înțelegerea că, în cele din urmă, totul e bine.

Poate că nu e bine pe moment. Dar timpul trece, apar schimbări, viața merge mai departe, și în final totul este șters. Și primești o mai mare cunoaștere, înțelepciune, înțelegere. Pe măsură ce avansezi mental și te acordezi mental, devii o parte din ceva mai mare decât ești, din lumea spiritului. Așa găsești mai multă pace, mai mare înțelegere, mai mare consolare.

Nimic nu e pierdut. Deseori, oamenii privesc în jur și simt că totul e împotriva lor, că lumea merge în direcția opusă, că nimic nu mai e clar și nimic nu mai merită efortul. Toate aceste sentimente și emoții, pe care oamenii le simt în mod justificat și de înțeles, arată că ei strigă după ajutor, strigă după înțelegere, strigă după cineva care să le dea mângâiere și înțelegere.

Nimic nu e pierdut. Noi nu ne simțim deznădăjduiți, deși e adevărat că sunt și momente când simțim puțină descurajare, dar o luăm de la voi, nu ne aparține, o luăm de la oamenii care simt ceea ce simt. Pentru că ne identificăm cu ei, o simțim și noi temporar. Dar trece. Știm că greutatea le va fi ridicată, știm că lumina va străluci și întunericul va dispărea.

Întreaga Viață este o continuă schimbare, este o gradată conștientizare a ceea ce este mai real, mai perfect. Imperfecțiunea se pierde și perfecțiunea îi ia locul. Viața este plină de perfecțiuni. Lumea voastră este plină de imperfecțiuni, doar ici și colo câte o perfecțiune. Viața este o combinație. Dar numai când atingi Sferele mai înalte pierzi imperfecțiunile. Pe măsură ce progresezi, percepi. Pe măsură ce percepi, devii. Când devii, ești tot mai conștient de unitatea cu restul umanității și avansezi până la un punct de unde te poți uita înapoi și poți înțelege toate lucrurile. Nu pierzi nimic, ci câștigi. Și nu te temi, nu te îndoiești, ești în siguranță în lumea ta.

Dar în lumea voastră, uneori te simți pierdut, simți că totul din jur e împotriva ta sau împotriva speranțelor și dorințelor tale. Dar este numai o chestiune temporară, cauzată de forțele-gând din jur. Forțe care nu sunt neapărat rele, ci aparțin oamenilor care fac răul inconștient, nu pentru că ar vrea să facă rău, ci pentru că încă nu au descoperit cum să facă binele. Se poate face mai bine, se poate dobândi mai mult, se poate deveni mai mult.

În acele forme de viață care cauzează confuzie pentru individ sau colectivitate vedem răul, dar vedem și binele, chiar și în rău. Pentru că în toate lucrurile există binele. Și când percepem acea licărire de lumină, ajutăm la evoluția nu doar a noastră, ci și a altora. Începem să dăm formă

din întuneric unei licăriri de lumină care, în cele din urmă, va lumina cărarea pentru cei care vin în urma noastră.

Nu mă simt descurajat de condițiile actuale din lumea voastră și nici de indivizii care o compun. Nici de tine, nici de medium, nici de oricine care mi-e drag. Pentru că înțeleg că fiecare dintre voi deveniți treptat mai înțelepți, mai înțelegători. Fiecare dintre voi percepeți tot mai multă lumină. Fiecare înaintează tot mai departe, cu un pas mai ferm, pe acel drum înspre Țelul spre care tindem cu toții.

Cu toții ne aflăm pe diverse niveluri ale ființei. Cu toții ne străduim, unii poate mai puțin ca alții. Dar suntem cu toții legați într-un lanț al înțelegerii și evoluției umane. Nu e cazul să ne temem, nu e cazul să ne îndoim. Ci doar să înțelegem că evoluăm, treptat, dar sigur, către o stare mentală mai înaltă. Și pe măsură ce avansăm către acea stare de evoluție, devenim mai înțelegători, mai răbdători, mai îngăduitori, mai înțelepți, mai grijulii. Și producem în noi înșine schimbări subtile care ne iluminează mintea și, astfel, devenim tot mai perfecți. Dar numai încet și sigur putem deveni perfecți. Nu putem avansa decât dacă suntem gata de progres, când condițiile sunt pregătite.

Căci noi suntem, într-o măsură, stăpânii destinului nostru. Putem da vina pe alții – și într-un fel suntem ceea ce au făcut alții din noi – dar avem în noi o scânteie divină care, dacă i se oferă ocazia, dacă noi îi permitem, va deveni mai mult decât o scânteie, va deveni o flacără, o flacără vie, o realitate vie de putere și forță, care va fi atât de dinamică, încât vom dobândi măreție nu doar pentru noi, ci și pentru alții mai puțin norocoși sau evoluți.

Nu sunt descurajat și nu vreau nici ca tu să fii. E un mare motiv de bucurie, Rose, în ceea ce te privește și mulți alții care ne sunt dragi. Sunt fericit cu ceea ce facem, fericit cu ce faci tu. Aceste lucruri vor trece, treptat, dar sigur. Ai răbdare cu tine și cu cei din jurul tău, căci fiecare dintre voi face progrese!

Trebuie să plec.

– Mulțumesc, doctore dragă!

– Iubire și binecuvântări de la noi toți. Și nu te lasa descurajată!

– Nu.

– Dumnezeu să te binecuvânteze! La revedere!

– La revedere!

Spiritul Mickey: – La revedere, Rosie!

Rose Creet: – La revedere, dragă!

– Ce cuvântare!

– Ce discurs lung, Mickey!

– Da, dar l-ai meritat. La revedere!
(râsete)

traducere 6 mai 2018

Spiritul lui Charles Marshall vorbește ca Ming, altă încarnare a sa (28 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- Doamna Rose Creet

* * *

Introducere: Această ședință spiritistă a fost înregistrată pe 29 august 1957. Participă: Rose Creet. Medium: Leslie Flint. Comunică spiritele dr. Charles Marshall și Mickey.

Spiritul dr. Marshall: – Îmi lipseai, Rose!

Rose Creet: – Hello, dragă doctore!

– Ce mai faci?

– Sunt foarte bine.

– Credeai că nu venim?

– Nu. Era un motiv?

– Câteodată nu reușim să pătrundem ca să vorbim, după cum probabil știi bine.

– Da.

– Câteodată trebuie să așteptăm și să avem răbdare din cauza condițiilor care influențează.

– Acum sunt bune?

– Oh, da.

– Desigur. Aud vocea ta.

Vreau să te întreb ceva. Despre negativul filmului fotografic. Se pare că apare figura cuiva care stă pe unul din aceste scaune.

– E foarte probabil. După cum știi, e un lucru plăcut și realizabil ca unul sau altul dintre noi să fie fotografiat. Asta ne străduim să facem.

Apropo de poză sau poze. Nu mă surprind aceste suprapuneri. De fapt, ne străduim să obținem ceva în această direcție de mult timp.

– Desigur, până acum au apărut doar ectoplasme [pete luminoase].

– Da, probabil asta vei obține mereu. E în abundență aici [în camera de spiritism]. Ne ajută mult la ședințele noastre. Miercuri a fost o mare abundență de ectoplasmă. Înseamnă că puterea și substanța e de așa natură, încât ar trebui să ne putem manifesta și în alte moduri decât prin voce [directă]. De aceea suntem atât de nerăbdători să perseverăm în experimentele pe care le facem de o perioadă încoace. Este și unul din motivele pentru care nu am prea discutat cu tine în ultima vreme. Am

simțit că era nevoie să ne dirijăm toată puterea și energia pe un singur canal, ca să obținem niște rezultate.

– Mediumul crede că vom obține ceva nemaipomenit în curând.

– Sperăm. Sper să aibă dreptate. Sperăm asta foarte mult. Dar nu mă angajez. Nu. Pot doar să spun că puterea este acolo, forța e acolo, dar cine știe dacă vom reuși?! Am fost pe aproape o dată sau de două ori. În plus, simt că, având răbdare, poate reușim ceva în curând, dar nu vreau să promit prea mult. Nu-ți face prea multe speranțe. Pot spune doar că experimentăm, facem tot ce putem și avem mari speranțe. Poate dura luni, poate săptămâni, cine știe? poate ani. Puterea e aici și vom continua să o folosim, să manifestăm tot ce putem. Vom veni să vorbim cu tine, desigur, când putem, din când în când. Dar dacă apar aceste pauze lungi, să ai răbdare, știind că noi lucrăm.

– Cred că acești doi mediumi sunt bucuroși că pot vorbi de cum se trezesc. Iar noi trebuie să ne comportăm cum se cuvine față de ei.

– Nu cred că trebuie să te amesteci în treaba lor.

– Nici eu.

– În chestiunea asta nu poți face prea mult.

– Nu cred că contează. În fond, ei intră într-o stare de semitransă. Dar noi suntem atenți să vedem dacă se întâmplă ceva. Oricum...

Îți amintești că spuneai ceva despre încarnarea ta în China, doctore?!

– Da.

– Poți explica asta?

– Adică vrei să-ți spun ceva despre încarnarea mea din China, despre asta vorbești, nu?

– Da, te rog.

– A fost tare demult. Și desigur, tu... ei bine, o încarnare de-a ta timpurie. Ne-am întâlnit prima dată în China antică.

– Oh, tu și eu?

– Desigur. Credeam că ai înțeles deja, cu toții am avut legături în diferite încarnări și mulți dintre noi au trăit în acea perioadă.

– Ce eram, doctore?

– Tu erai o prințesă chineză. Eu eram un filosof, învățător, om religios, doctor, necromant chinez, nu știu ce nu eram.

– Și necromant?

– Într-o măsură. În China antică aveam cunoștințe despre comunicare. Desigur, era o teorie comună că strămoșii nu mor niciodată, că vin în gospodării și îi inspiră pe urmași. Oricând casa avea dificultăți sau necazuri, apelau la strămoși și le cereau sfaturi.

- Da, asta vreau și eu. Ai trăit pe timpul lui Confucius?
- Cu mult timp înainte de Confucius.
- Înainte de Confucius... Și Mamoose, el trăia pe atunci?

NOTĂ: Mamoose este un apelativ cu care Rose îl numește pe medium.

– Nu în aceeași perioadă cu noi. Din câte știu, nu a avut o încarnare în China. De fapt, suntem suflete mai vechi decât el.

– Suntem?

– Oh, da.

– Spune-mi mai multe, doctore dragă!

– În acea vreme erai foarte sensibilă la influențele spiritelor.

– Da?

– Tu însăși erai foarte senzitivă, bun medium și, datorită interesului tău în ocultism, am intrat în legătură.

– Oh! Bănuiesc că ți-am cerut ajutorul în această direcție, erai un fel de medium presupun.

– Eram atașat la Curte.

– Da?

– Știi, erai unica fiică...

– Da? A cui?

(pauză)

Leslie Flint: – A plecat?

Rose Creet: – Nu știu. Se gândește.

Spiritul: – Erau șase fii și o fiică.

– Da. Fiica cui, dragă doctore?

– Fiica lui Sen.

– Sing?

– Erai fiica lui Sen. El era unul din prinții ce conduceau în China în perioada despre care vorbesc. Tu, ca multe femei chineze, erai considerată fără importanță. Era întotdeauna un fiu în casă – masculii! Totuși, erai foarte îndrăgită în familie, lucru neobișnuit, foarte neobișnuit pentru o fiică dintr-o casă chinezească, chiar dacă era prințesă. Și ți se dădea mai multă libertate decât majorității. Îți petreceai multe ore citind și cercetând ceea ce numești ocultismul.

– Cu cine?

– Cu mine și cu alții. Ai murit foarte tânără, la 23 de ani. Multe dintre viețile tale au fost foarte scurte, în mod ciudat. Asta te face să te întrebi de ce, care a fost scopul. Motivul.

– Da? De ce s-a întâmplat așa?

– E un mare adevăr în zicala că nu în ani stă cunoașterea, nu în numărul anilor, ci în înțelepciunea lor. Unii oameni tineri, dar înțelepți descoperă mult mai mult adevăr decât acei bătrâni care, deseori, mor în ignoranță. Tu mereu ai ales cunoașterea, ai căutat-o și, ades, ai găsit-o. Ai plecat de pe Pământ foarte tânără în încarnarea din China, dar nu ai murit fără cunoaștere. Erai încă de pe atunci un suflet bătrân.

– Extraordinar!

– De ce e așa de extraordinar?! Tu spui că este ceva extraordinar. Dar ce îl face extraordinar?

– Oh, asta e o vorbire chinezească! Este accent chinezesc?

(Spiritul se exprimă în continuare în stilul înțeleptului chinez)

– Lucrurile pe care nu le înțelegem le numim extraordinare. Dar când le înțelegem, sunt ordinare. Viața pe care o trăiești ți se pare ordinară, pentru că o cunoști. Ai trăit-o și ți-a fost de folos. Multe ai eliminat prin cunoaștere și multe ai căutat să afli. Ți se va revela faptul că ceea ce ai descoperit și ți-a fost de folos va rămâne la tine. Dar ce n-are valoare, va fi aruncat, uitat. Așa este viața.

Ai primit multe vieți. Ai experimentat multe vieți. Dar ceea ce va urma este cea mai măreață dintre toate. Este viața eternă. Arunci corpul fizic, forma care ține spiritul. Și vei găsi Aici cea mai mare bucurie și pace. Pe care le-ai căutat mereu și pe care ți le-ai făcut posibile. Toate aceste vieți au fost esențiale, importante, au fost experiențele tale. Din aceste lucruri trecute ai creat ceea ce ești Tu.

Nu ceea ce crezi că ești azi. Cu toate limitările minții, nu poți aprecia totalitatea Spiritului, care e conținută în ceea ce numești trup. Ești mai perfectă decât o știi. Mintea ta e mai clară, iar Spiritul tău e mai liber. Nu te condamna și nu crede că nu ai realizat mai nimic! Căci nu ești în stare să judeci ceea ce ai devenit. Fiindcă creierul nu poate primi, nici pricepe totalitatea Spiritului dinlăuntru, pentru care trupul este doar o casă. Când casa e distrusă, spiritul este eliberat. Vei găsi pacea și iubirea pe care le cauți împreună cu aceia de care ești legată de atâta timp, în multe existențe.

– Mulțumesc foarte mult! Pot știi cine îmi vorbește?

– Spune-mi Ming.

– Ming? Mi-a făcut multă plăcere, Ming. Mulțumesc foarte mult că ai venit la mine. Presupun că ai trăit în același timp ca și mine, așa-i?

– Am trăit când ai trăit și tu. Cu secole în urmă. Atunci eram Ming.

– Ming?

– Dar mă știi mai bine ca Charles.

– Charles? Oh, Doamne! Extraordinar! Deci ești...

– Înțelege bine că noi suntem mai multe persoane. Un singur Spirit, dar mai multe persoane. Vorbești de încarnări anterioare, antecesorii, vieți precedente. Când ți-am spus că am fost Charles, când ți-am spus că am fost Ming, când ți-am spus că am fost Lucillus, când ți-am spus că am fost Persius și celelalte suflete, toate sunt parte din mine.

– Da.

– Nu te gândi la o persoană ca la un trup. Nu te gândi la o persoană ca la o experiență de câțiva ani pe Pământ. Că ăsta ar fi începutul și sfârșitul. Trupul este doar vehiculul vieții. Sufletul este mult mai mult. Sunt multe existențe și putem fi numiți cu multe nume, dar suntem o singură persoană.

– Ming, îmi poți explica cum ai devenit Ming? Adineauri erai Charles.

– Când sunt Charles, îmi doresc să mă gândesc la mine drept Charles.

– Înțeleg.

– Când doresc să-mi amintesc și să mă gândesc la mine drept Ming, îmi transmit intenția mentală spre vibrația a ce am fost cândva. Și adopt, pentru o perioadă de timp, ce exista atunci. Cu alte cuvinte, devin Ming.

– Înțeleg. Asta e foarte, foarte interesant pentru mine.

– Toate aceste înfățișări cu care vin la tine, toate aparțin multor suflete. Toate sunt legate împreună în marele Întreg. Ele sunt parte din marele Suflet de grup. Am avut multe vieți, multe experiențe, am venit la tine sub multe înfățișări. La fel cum și Frederic a venit la tine sub diverse înfățișări. Îl primești ca Frederic, dar a venit la tine în acești ultimi 25 de ani sub diferite nume. Abia acum începi să înțelegi.

– Îmi poți spune unele dintre nume?

– Îți pot spune.

– Da...

– Ce zici de acel suflet pe care îl numești Thor?

– Thor, da.

– A fost Chopin. Chopin a fost Thor cu secole în urmă, când tu ai avut una din încarnările tale timpurii.

– Da.

– Într-o zi vei înțelege că noi nu suntem doar ceea ce părem. Că suntem mai profunzi, mult mai adânci decât ce-ți apare la suprafață.

Tu nu ești Rose Creet. E doar un nume. E doar o parte din Viața ta. Viața care curge prin tine a avut experiențe timp de câțiva ani pământești ca Rose Creet. Dar au fost multe, multe experiențe sub nume diferite, în perioade diferite. Toate legate împreună, în același Spirit.

Poți să te sincronizezi cu o viață anterioară. Când ajungi Aici, poți adopta – poți învăța cum s-o faci dacă vrei – o viață anterioară. Și să experimentezi iarăși memoria și gândurile trecutului. Astfel încât să tragi învățăminte de care să poți beneficia nu numai tu, ci poate și altcineva care trece prin aceeași experiență pe care tu ai avut-o și care l-ar ajuta să-și rezolve vreo problemă pe care o are. Venim la tine cu un imens rezervor de experiențe ale vieților anterioare, motiv pentru care deseori suntem în stare să îi ajutăm pe cei necăjiți de pe Pământ cu probleme similare.

– Înțeleg. Ceea ce aș dori foarte mult, Ming, este să-mi contactez sufletul, unul dintre suflete, cât timp încă mai sunt Rose Creet pe Pământ.

– Asta nu e ușor de făcut.

– Nu este ce?

– Nu este un lucru ușor de făcut.

– Nu...

– Aici este altfel. Fiindcă ești în afara trupului. Nu mai ai niciun corp fizic. Dar poți contacta acele suflete din trecut, care sunt doar niște coji astrale conținând cunoaștere și experiență. Spiritul a părăsit corpul, dar învelișurile astrale rețin în ele pe de-a-ntregul tot ce s-a întâmplat. De asta se spune că viața este o carte ce poate fi citită. Toate capitolele cărții sunt clare. Nimic nu se pierde. Când vi se spune, în ceea ce numiți Sfânta Biblie, despre Judecată, așa este, totul e înregistrat în diversele capitole, tot ce s-a petrecut, tot ce ai fost și ai devenit, totul e clar. Nimic nu e pierdut. Înveți de la tine și din experiențele altora. Într-o zi, vei vedea și înțelege cum ai trecut prin aceste vieți diferite. Cum ai fost legată de diverse suflete, cum ai fost aduse uneori împreună pe Pământ din nou pentru treburi specifice, speciale pentru omenire. Unele dintre suflete sunt de Această parte, ajutându-i pe aceia dintre voi care s-au întors pe Pământ, pe partea voastră, descoperindu-se împreună și formând un mare lanț de iubire și putere.

Multe vi se pot revela și, prin voi, sperăm să le revelăm și altora. Dați-le înțelegerea pentru lucrările și calea lui Dumnezeu! Aveți un mare privilegiu. Multe suflete care vin să vă contacteze au făcut așa de-a lungul multor secole. Asta e ultima voastră etapă pe Pământ. Când veți termina, veți veni aici, vă veți uni cu noi și veți deveni compleți în compania sufletelor care de atâta timp vă însoțesc și vă ajută în diverse feluri.

Frederic Chopin la care te referi e un mare suflet, a avut multe experiențe de viață. El te ajută și ține la tine datorită unor legături vechi, din vremurile când amândoi vă zbăteați, când amândoi trebuia să

învățați prin multe moduri diferite despre scopul vieții. Ai fost o mare lumină și inspirație pentru el. Lucrul ăsta încă nu-l înțelegi, dar ți se va da într-o bună zi mai clar. Să nu te îndoiești deloc de rezultatul acestor lucruri, căci totul e spre binele tău! Această încarnare de viață știu că va fi pentru tine sfârșitul existenței pământene, deși te vei mai întoarce ca spirit pe Pământ din când în când ca să sfătuiești, să ajuți și să ghidezi pe cei rămași în urmă din cadrul grupului. Acest mare grup s-a clădit de-a lungul secolelor, prin multe generații și locuri, toți au muncit, ceea ce este normal să facă. Vei vedea cum te vom pune treptat în asemenea situații, încât vei spune: „Asta nu poate fi făcut decât prin puterea spiritului. Căci nu este prin căutarea mea, nici prin alegerea mea, nu eu am făcut asta posibil. Trebuie să fie aceia care mă iubesc, care sunt în jurul meu și cu mine cei care au făcut aceste lucruri posibile.”

Așa este. Vei vedea. Anii ce au trecut nu au dovedit prea multe. Dar anii care ți-au rămas vor dezvălui mult mai mult. Căci îți vor arăta cu claritate și certitudine scopul vieții tale și cum ai fost conectată timp de secole cu mari suflete. Atât de multe suflete! Unele pe care ți le amintești, altele pe care încă nu le știi, dar pe care le-ai știut în viețile anterioare, se vor manifesta pentru tine și îți vor spune mai multe. De aceea, copilă, să fii de bună credință! Totul e bine. Calea este sigură. Mulți vor reveni la tine la timpul convenit.

– Mulțumesc foarte mult!

– Puterea s-a epuizat. Trebuie să plec, dar îți las binecuvântările mele. Data viitoare o să vin la tine în forma în care mă știi mai bine.

– Bine, doctore dragă!

– La revedere!

– La revedere!

Leslie Flint: – Ce lucru extraordinar!

(Pe fundal, se aude o voce strangulată „Mamoose”.)

S-a schimbat complet din doctor [Charles Marshall] în altcineva.

Rose Creet: – Da. Cum era înainte.

– Nu știu, e mai complicat decât credeam.

– Foarte interesant. Mă întrebam, când vorbea chinezul, dacă era chiar doctorul în încarnarea din China. Doamne, învăț tot mai multe...!

Spiritul Mickey: – Dar ăsta e obiectivul venirii noastre aici, nu?

Rose Creet: – Da, dragă.

– Aș vrea să simulez și eu una din personalitățile trecute ale mele. N-am reușit niciodată să fac asta.

– Încă nu poți face asta?

– Alții pot, dar eu nu.

– Presupun că nu ești încă un suflet bătrân.
– Nu sunt atât de bătrân, dar am avut ceva experiențe.
– Nu este o schimbare extraordinară, Mickey?
– Da, a extras treptat acel suflet anterior, într-un fel. Nu știu cum a făcut, dar pot afla.

– Da, și prelungea cuvintele. Interesant, Mickey!

– Știam că ai fost o doamnă chineză.

– Știai?

– Da.

– Până acum, multe au fost ascunse de mine.

– Ar fi trebuit să fii destul de bună deja...

(râsete)

Ai fost atâția oameni, în timpuri diferite, atâtea diferite experiențe, că ar fi trebuit să manifesti ceva până acum.

– Ar fi trebuit, dar nu știu de ce nu am făcut-o.

– Desigur că nu ești atât de rea, dar mă gândeam că ai fi putut mai mult până acum.

– Da, dragă. Sunt o pacoste, știu.

– Nu, n-am spus că ești o pacoste, cu niciun chip.

– Trebuie să fi fost, de asta m-am întors și m-am tot întors [pe Pământ], până o să închei odată.

– Nu întotdeauna te întorci pentru că ai fost neascultător sau rău. Deseori revii pentru a îndeplini o misiune specială, a da un ajutor anume, într-o anumită generație, la un anumit grup de persoane. Sau pentru a ajuta unii oameni mai puțin dezvoltați, apropiați, care te îndrăgesc.

Oh, da, nu te îngrijora pentru asta!

– Da, știu pentru ce sunt aici. Am totul în cap, nu-ți face griji!

– Nu e vorba despre ce i-ai spus lui Flint înainte de a intra.

– Nu este? Mie așa-mi pare.

– Nu fii fraieră!

– Ba sunt, mereu m-am gândit așa la acest subiect. Sunt destul de rezonabilă.

– Ia de bun faptul că trebuie să ajuți oamenii mai puțin norocoși, și așa mai departe. Dar nu gândi mereu că te sacrifici – fiindcă este un sacrificiu să renunți la lumea spiritelor și să te întorci pe Pământ, deși nu arată așa – dar chestia este că... Îți împlinești destinul, îți pregătești mântuirea, te apropii de ființele care ți-au fost dragi...

– Înțeleg.

– Nu te îngrijora. Iar când vei veni Aici, vei vedea că Iubirea cuprinde totul și nu există limite strâmte în iubire.

- Nu, dragă.
- Nu înseamnă nici a te căsători.
- Slavă Domnului pentru asta! Putem face ce dorim. Ce minunat!
- Când vei veni Aici, vei vedea.
- Mai spune-mi, Mickey!

(perioadă de liniște)

Leslie Flint: – Ceva foarte interesant, dar foarte derutant...

- Este derutant...
- Am început să cred că e ceva cu reîncarnarea asta...

Spiritul dr. Charles Marshall: – Ce vrei să spui că „e ceva cu asta”?

- Oh, doctore! Tu ești!
- Da. M-am întors pentru un minut sau două.
- Ce interesant, doctore!
- A trebuit doar să scot la lumină stratul mental din viața anterioară.

Ceea ce se face Aici printr-o alegere dintr-un șir. Fiecare entitate separată, fiecare viață personală este legată cu Sufletul individual. Trebuie să extragi experiențele și gândurile trecute. Pe când făceam asta, am constatat că vorbesc cu tine la timpul trecut, adică ca sufletul trecut.

- Da!
- Un experiment foarte interesant. O să-l încerc iar.
- Da!
- Îți voi spune alte lucruri personale, legate de alte încarnări de care ești interesată sau legată. Într-un fel, toate aceste lucruri te interesează și voi continua să te ajut cât pot.

Trebuie să plec. Ne auzim peste o săptămână.

Nu m-am descurcat prea rău.

- Nu!
- Este interesant. Vom mai încerca astfel de experimente, să trimitem sufletul înapoi într-o altă existență. Probabil că e de interes pentru tine.

- Da! De mare interes.
- Voi încerca să te transmit pe tine înapoi.
- Da, dragă doctore.
- Să te aduc în starea ca Sufletul tău cel bătrân [spiritul] să-ți vorbească.

- Oh, da!
- Oricum, nu promit. Voi încerca. Trebuie să plec. La revedere!
- La revedere, doctore dragă!

Spiritul Mickey: – La revedere, parcă te și aud vorbind la ședință ca un Suflet. La revedere!

– La revedere.

Leslie Flint: – Cam complicat!...

NOTĂ: Mickey o tachinează pe Rose, că n-ar fi destul de capabilă față de celelalte încarnări ale ei. Cu o ironie subtilă, îi dă de înțeles că omul nu trebuie să se identifice cu viețile precedente. Cu atât mai puțin cu însuși Spiritul, care este „mai multe persoane”, cum spune Ming.

Lipsa unor calități înseamnă prezența altora, cele dorite de Spirit pentru actuala încarnare. Dacă Rosei nu i-ar fi lipsit contactul direct cu invizibilul, noi nu ne-am fi bucurat azi de aceste dialoguri spiritiste extraordinare.

traducere 24 aprilie 2018

Spiritul lui Charles Marshall despre fotografiile ectoplasmatiche produse de spiritul lui Chopin (16 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- Doamna Rose Creet și domnul Lester Rawlinson

* * *

Introducere: Această ședință spiritistă a fost înregistrată pe 24 august 1955. Participanți: Rose Creet, Lester Rawlinson. Medium: Leslie Flint. Comunică spiritele dr. Marshall și Frederic Chopin.

Spiritul dr. Marshall: – Hello, hello, hello!

Rose Creet: – Hello, doctore!

Spiritul: – Bună seara, prieteni!

Rose Creet, Lester Rawlinson: – Bună seara!

Spiritul: – Încă o dată avem ocazia, după o lungă pauză, să fim împreună iarăși. Și cred că ar trebui să ne simțim mulțumiți că s-au obținut deja rezultate pe timpul acestei perioade de odihnă, deși ați văzut că a fost destulă activitate din partea noastră, după cum fotografiile deja au arătat.

Rose Creet, Lester Rawlinson: – Da!

Spiritul: – Din nefericire, unele din cele mai bune experimente n-au ieșit. Dar asta nu schimbă faptul că am obținut ceva, și cred că luând totul în considerație, ne-am descurcat foarte bine. Desigur că am fi vrut să obținem ceva și mai clar, dar cred că aveți niște fotografii remarcabile, arătând formațiuni ectoplasmice și posibilitățile care ne stau înaintea în această direcție sunt foarte bune.

După cum vi s-a spus mai înainte, vreau ca voi să perseverați cu aceste experimente fotografice aici, în camera de spiritism, unde condițiile sunt, după cum vă așteptați, ideale.

Am făcut un lucru extraordinar – pe care prietenul nostru Frederic vi l-a menționat – a fost un experiment interesant din punctul nostru de vedere: să încercăm să demonstrăm că timpul, spațiul și chiar aparatul foto nu au influență. Cu alte cuvinte, noi nu suntem limitați de distanță, timp, chiar și de folosirea aparatului foto. Ce-i important este filmul sensibil, sub aspectul tehnico-fotografic. Filmul este atât de sensibil, mai mult decât ochiul uman, încât poate surprinde în condiții ideale mult mai mult decât ce poate vedea ochiul omenesc sau ce poate simți o persoană.

Și ați obținut remarcabile impresii fotografice ale acestei camere, luate de la mii de kilometri depărtare, fapt interesant în sine.

Din păcate, figura care era în cameră – adică persoana, entitatea care era nerăbdătoare să fie fotografiată, prietenul nostru Frederic – nu a ieșit. Asta e o dezamăgire, dar pe viitor vom impresiona ceva mai clar filmul, vom fi capabili să aducem niște imagini clare.

Dar ce-i extraordinar din punctul vostru de vedere este că am obținut două foarte importante lucruri. În chilie vedeți, nu total format, astralul pianului și figura astrală a lui Chopin când stătea acolo temporar. Amintiți-vă că a locuit acolo în lunile de iarnă și soarele cobora repede spre seară, iar ca să aibă mai multă lumină în amurg, înainte ca soarele să dispară complet, pianul era ținut lângă fereastră, pentru cât mai multă lumină. Vezi acolo pianul astral și figura maestrului însuși, impregnată de atmosfera de la Valdemosa, care în anumite momente, cum cred că ți s-a spus, este foarte puternică. Din nefericire, erau atâtea perturbări în atmosferă, în conjunctură, încât nu am obținut pe deplin succesul sperat. Dar luând totul în considerare, rezultatul e remarcabil.

NOTĂ: Frederic Chopin (1810-1849), celebrul pianist și compozitor, a locuit o scurtă perioadă la Valldemossa, pe insula Mallorca, într-o chilie a mănăstirii de acolo.

Rose Creet: – Sunt foarte remarcabile...

– Acesta este doar începutul, așa cum am mai spus. În această cameră putem obține rezultate din toate punctele de vedere: sau al fotografiilor, sau al vocilor directe, sau al materializărilor, sau alte direcții pe care sperăm să le obținem. Aceasta va fi, simt, o remarcabilă și minunată perioadă – iarna ce vine – când vei vedea, auzi, simți, știi, avea dovezi în atât de multe feluri. Inclusiv fotografii. Vei fi mai mult decât satisfăcută, mai mult decât fericită, pentru că va fi ceva unic.

Întotdeauna am vrut să folosim instrumentul în felul în care începem să-l folosim. Și să-i dezvoltăm celelalte facultăți. De ani, am fost mulțumiți să-l folosim în felul în care te-ai obișnuit: vocile directe, cum le numiți. Dar este doar un aspect. Fotografiile au dovedit, spre satisfacția noastră, darul fotografiilor mediumnice, dar sunt și alte daruri pe care încercăm să le punem în valoare. Va fi o perioadă foarte interesantă, iarna care vine. Vreau să fii răbdătoare – și știu că vei fi –, să fii cooperantă – știu că vei fi – și veți vedea singuri rezultatul. Dar fotografiile sunt de mare succes.

Mai este una, din păcate, pe care încă nu ați tipărit-o. Ar putea să se dovedească și mai de succes decât celalalte.

– Care este aceea, doctore?
– Din păcate, înțeleg că nu ai dezvoltat filmul. Fără îndoială că o veți face.

– Bănuiesc că este în aparatul acelui tânăr.
– Știi, aș putea să-ți spun atâtea lucruri...
– Da, te rog!
– Știu [ușor amuzat], „da, te rog, da, te rog”... Dar e perfect adevărat: acel tânăr este un foarte bun medium. Și l-am adus aici pentru diverse motive. Dar elementul parapsihic este un element important. Vei vedea că are puteri mediumnice extreme. Cred că vei vedea pe filmul fotografic anumite indicii ale puterii sale. Pe moment, nu dorim ca el să se alăture acestor ședințe. Dar mai târziu, când vom fi gata, când vom vedea că el este gata – ceea ce este la fel de important, dacă nu și mai important – te vom ruga să-l aduci în cerc... Dar pe moment, nu-l vrem aici ca participant, ci probabil peste câteva luni, când vom simți că a venit momentul potrivit, îl vom ruga să vină.

Dar vei vedea, așa cum ai văzut mereu, din diverse puncte de vedere, diverse unghiuri, cum punem totul împreună, cum fiecare mică parte a puzzle-lui se potrivește.

– „Se potrivește”!
– Și fiecare dintre voi este important pentru această muncă, după cum vei vedea. Și oamenii care nu participă direct la acest grup – dacă poți numi „grup” trei oameni – sunt și ei importanți. Și când vom fi gata, vom aduce anumiți astfel de indivizi în această muncă, într-o măsură mai mare. Dar trebuie să avem răbdare. Tânărul în chestiune nu este pregătit să vină în acest grup. În cele din urmă, va fi.

– Și cine va mai veni, doctore?
– Oh, pentru moment, nimeni.
– Mm.
– Trebuie să punem anumite lucruri la locul lor.
– Da...
– Domnule Rawlinson Lester, ce mai faci?

Rose Creet: – Lester!

Lester Rawlinson: – Nu te aud prea bine în seara asta, doctore.

Rose: – Te întreabă ce mai faci.

Lester: – Sunt bine, mulțumesc. Am luat-o de la capăt.

Spiritul: – Sunt foarte bucuros să aflu că ne putem apuca de treabă serios.

Simt că vacanța, deși a fost activă parapsihic în ce-l privește pe medium, totuși, a fost o vacanță, ceea ce a fost esențial ca să-i reclădească

sănătatea și să-i îmbunătățească puterea parapsihică. Desigur că am încercat și aceste experimente, dar asta nu i-a diminuat sănătatea sau vacanța, a fost ceva ce am dorit să încercăm.

Lester: – Doctore...

Rose: – Așteaptă puțin!

Lester: – Scuze!

Spiritul: – Ce vroiai să spui?

Lester: – Mă întrebam, l-am întrebat pe Mickey despre cealaltă fotografie, avea într-o parte un fel de stâlp, o figură de băiat sau fetiță, și am observat-o abia în seara asta. Poți să ne spui ce sau cine este...?

Spiritul: – Singurul lucru pe care îl pot spune cu siguranță este că sunt două fotografii. Una a fost luată în chilia lui Chopin, unde vedeți formarea pianului și a maestrului însuși. Mai este cea în care am încercat să „transportăm”, dacă pot folosi acest cuvânt, în mod parapsihic această cameră la Valldemossa. Așa că aveți două aspecte: aspectul parapsihic al acestei camere și aspectul parapsihic al chiliei lui Chopin, care se corelează pentru lucrarea noastră.

Cu alte cuvinte, încercăm să vă demonstrăm că timpul și spațiul nu sunt importante, căci putem să utilizăm anumite puteri în așa fel, că nu vi le putem explica, dar putem face abstracție de timp și spațiu. Putem fotografia de la distanță prin simpla lucrare a minții, impresionând fotografic un film sensibil. Așa cum putem impresiona anumite lucruri pe un senzitiv, care este un medium, o putem face și pe un film foto.

Și aveți această cameră fotografiată în Mallorca. Și desigur, Chopin, pianul și chilia lui.

Dar sunt alte lucruri despre care nu suntem siguri. Chiar Chopin a încercat tare să se impregneze pe un alt film expus în mânăstire, dar nu cred că a fost cu succes. Dar mai este una, care este o surpriză pentru noi că nu a ieșit. Putem presupune doar că din cauza faptului că încă nu a fost dezvoltat, iar poza trebuie să fie pe acel film. Pentru că a fost o încercare foarte bună și simțeam că a fost un succes. Putem doar presupune că nu a fost încă dezvoltat.

Rose Creet: – Ce fotografie e aia, doctore?

– Maestrul însuși.

– Spunea că a ieșit într-una și probabil că în celălalt...

– Pot doar spera și e foarte probabil că în celălalt rolfilm, în celălalt aparat al tânărului, este această fotografie. Pentru că, deși nu-l asociezi pe tânăr cu această muncă, nu îl consideri foarte parapsihic – oricum nu sunt motive să o faci, știi prea puține despre el –, dar este medium și are

această putere și am încercat să folosim puterea lui când am avut ocazia, ca cea a mediumului [Flint].

Spiritul lui Frederic Chopin: – Hello!

Rose Creet: – Hello!

Spiritul: – Bună seara!

Rose Creet, Lester Rawlinson: – Bună seara!

Spiritul: – Bine ați revenit!

Lester: – Oh, Chopin!

Spiritul: – Acum câteva minute spuneți că vă plac mult fotografiile.

Rose: – Da.

– Sunt așa cum v-am explicat.

– Da, exact.

– Dar sunt dezamăgit. Nu aveți fotografia cu mine.

– Marshall ne spunea că poate este în aparatul aceluia tânăr.

– Nu știu, dar ar trebui să fie acolo, pentru că sunt convins că am făcut ce trebuie, știi, un succes, sunt convins că e acolo.

– Nu am dezvoltat, Frederic. Dar camera de spiritism a ieșit minunată.

– Ah, apreciezi! Am vrut să fac ceva diferit, să vă provoace puțin râsul.

– Da, am fost bulversați.

– Am inversat procesul.

– Ce?

– Credeam că o să fie amuzant. Pentru că mereu credeți că: ah, vor fi poze de la Valldemossa, chilia etc. M-am gândit: ah, dacă vă dau o poză a camerei de spiritism tocmai din Londra, va fi remarcabil.

– Exact cum ești tu!

– Am vrut să inversez.

– Exact cum ești tu!

– Am crezut că o să fie o idee bună.

– O idee minunată. Așa cum ești tu, Frederic. Și eram așa de siguri că a ieșit poza. Nu înțelegeam cum de a ajuns acolo camera de spiritism.

– Știi, ea este ca un mic sanctuar... mereu în gândurile și mintea noastră. Și m-am gândit: ah, mentalizez camera totul, ah! și a ieșit destul de bine. Asta, ca să-ți arăt cum poți fotografia gândurile.

– Da, și ai lăsat ușa deschisă. Ușa nu e niciodată deschisă în camera de spiritism. Ai reușit asta.

– M-am gândit să fie diferit. Ca să nu o confunzi cu o altă poză pe care ai luat-o de mult, când ușa era închisă. Așa că m-am gândit că: dacă ușa e deschisă, ei vor ști că poate e altceva. Trebuie să fie diferit.

– O, Doamne!
– Și m-am gândit intens, ce e de cealaltă parte a ușii? Pianul, da. A fost ușor. Și apoi ușa de mijloc și restul. Oricum, aveți o poză destul de bună.

Lester: – Excelentă.

Spiritul: – Dar capul meu, trebuie să îl aveți.

Rose: – Îl caut.

– Nu știu de ce nu e acolo. Trebuie să fie pe alt rolfilm. Tânărul e foarte senzitiv, un subiect bun. Dar, încet, știi, nu fii prea nerăbdătoare. Îl folosim experimental. Va fi un medium bun.

– Este, da?

– Da.

– Voi toți aranjați...

– Doar nu crezi că lăsăm lucrurile să se întâmple. Le aducem pe toate împreună încet, dar gradat. Nu vrem să apară nimic neprevăzut în treaba noastră și asta e important.

Rose: – Doctore!

Lester: – Mm?

Rose: – Spune-i ceva!

Ești acolo Frederic?...

traducere 11 aprilie 2018

Spiritul lui Charles Marshall despre Sufletul de grup (22 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- Doamna Rose Creet

* * *

Introducere: Această ședință spiritistă a fost înregistrată pe 28 mai 1957. Participant: Rose Creet, Medium: Leslie Flint. Comunică spiritul dr. Charles Marshall.

Această înregistrare a fost făcută personal pentru doamna Creet. Dar spiritul dr. Marshall oferă o foarte frumoasă explicație a funcției unui suflet în structura sufletului de grup și de aceea înregistrarea este foarte, foarte interesantă și pentru alți membri ai sufletului de grup.

Spirit necunoscut: – Peola [cuvânt neinteligibil]

Rose Creet: – „Peola”?

Aștept să îți găsești cuvintele ca să vorbești.

Încearcă din nou, prietene!

Spiritul dr. Marshall: – Bună ziua!

Rose Creet: – Bună ziua!

– Aici e Marshall.

– Oh, doctore!

– Scuze pentru întârziere, dar nu a fost chiar o întârziere, pentru că eram cu toții prezenți, dar niște prieteni noi au vrut să facă o tentativă de a vorbi, deși mă tem că nu reușesc. Așa că m-am gândit să apar eu să stăm la taclale.

– Bine, doctore.

– Mă poți auzi?

– Da, te aud.

– Câteodată ne e dificil să știm, nu suntem siguri dacă ne auziți bine. Uneori avem impresia că strigăm, alteori, că abia șoptim. E dificil să știm dinainte efectul, nu știm sigur. Într-o anumită măsură, nu prea știm dacă vom fi auziți sau nu. Mă poți auzi?

– Da, te aud bine.

– Bine.

– A venit cineva, nu știu cine.

– Oh, da, a fost cineva care n-a mai vorbit. Îi spunem Francis. Nu e chiar numele lui. Numele lui e Francesco. Vine câteodată cu grupul aici, nu l-ai mai cunoscut înainte. E un italian, un artist, a fost un artist și se

pare că mai este. Încă n-a învățat metoda de a vorbi. Fără îndoială că se va descurca el...

– Sper!

– Draga mea, îți place să fii una din grup?

– Una din grup?

– Da. Ești într-un grup foarte mare. Ești o unitate în Întreg. Una foarte importantă, dacă mă întrebi pe mine.

– Face și el parte din grup?

– Da, Francesco. Mai sunt mulți alții. Într-o zi, mă aștept să-i cunoști pe toți. Numărăm câteva sute.

– Oh, Doamne! Oh, dragă doctore... [neinteligibil]

– Chestia cu sufletul de grup pare să fie cam confuză, fiindcă orice individ de pe Pământ își închipuie că este complet în sine. Acesta e unul din motivele pentru care oamenii trăiesc pentru ei înșiși și sunt înclinați să fie egoiști, fără a-și da seama întotdeauna de asta. Ei cred că reprezintă doar o persoană, ceea ce și sunt până la un punct, dar corpul fizic prin care se exprimă la exterior nu sunt Ei. Ce nu înțeleg ei este că Spiritul nu poate fi restrâns la un singur corp, la o singură epocă, la un singur secol. Spiritul este ceva extrem de grandios și se poate exprima prin mai mult de un corp în același timp.

– Având un Spirit, noi suntem vii, treji, ne mișcăm etc. Poate exista Spiritul în afara corpului, totuși?

– Oh, da. Ce e uimitor pentru urechile tale, poate, este că Spiritul – ceea ce tu numești Rose Creet – nu se manifestă doar într-un trup fizic, ci probabil se manifestă și altundeva. Poate chiar Aici, în altă fază a existenței tale. Poți numi corpul Rose Creet, dar nu poți numi Spiritul Rose Creet. Acea parte din tine care este Spiritul, care este parte din Întreg, acel Sine se poate manifesta în diverse corpuri în același timp. Asta poate suna teribil de confuz pentru tine.

Această parte din tine care se exprimă pe sine ca Rose Creet este foarte importantă – și asta e valabil pentru orice om, ca și pentru tine. Tu trăiești într-un corp numit Rose Creet, ești tentată să fii supărată pe tine uneori, fiindcă simți că n-ai realizat nimic, mai ales în privința muzicii. Dar oare nu înțelegi că partea mai mare a Sinelui tău se manifestă altundeva și realizează lucruri importante, pe care tu nu le poți face în actuala încarnare?!

Nu-ți dai seama că nu poți restrânge Adevăratul Sine în acest corp, oare nu înțelegi că ești atât de supărată pe tine și pe corpul tău fiindcă nu te poți manifesta adecvat prin el?! Partea mai mare a Sinelui tău se manifestă altundeva Aici și realizează lucruri mărețe.

– Oh?

– Te îngrijorează atâta partea din tine – conectată la partea de Aici, din Spirit – pentru că observi limitele corpului fizic, care te dezamăgește. Dar Adevăratul Sine, partea mai mare a Sinelui nu se manifestă pe Pământ, ci Aici, unde realizează lucruri mărețe. De ce credeai tu că Chopin vine și îți spune că te descurci remarcabil de bine, că e foarte mulțumit și că realizezi multe?! Îți spune ce faci în starea de somn. Ceea ce, într-o anumită măsură, este adevărat, pentru că atunci când acea parte din corpul tău fizic se eliberează, merge în completitudinea Sinelui și se manifestă Aici într-o stare mai desăvârșită. Desigur că împlinești toate lucrurile pe care le dorești. Doar că nu le faci din punctul de vedere pământesc, în acel spațiu restrâns numit corp, dar asta nu înseamnă că nu realizezi lucruri mari Aici.

Desigur că ești o parte din Chopin și Chopin este o parte din tine. Te manifesti doar într-o mică măsură pe Pământ și ai dorința de a termina odată cu Pământul, bineînțeles, pentru a fi completă. Vei fi completă în cele din urmă, dar trebuie să-ți împlinești destinul, existența terestră, restul timpului pe Pământ. Când îl vei lăsa în urmă, nu vei mai fi limitată de trup, ci completă, mult mai fericită, fără limitele corpului fizic. Te vei manifesta în Unitate, în Completitudine, când vei găsi acea perfecțiune și bucurie în care inima ta sălășluiește, pe care o dorește și o caută.

Așa că aspectul fizic al existenței tale este doar o parte restrânsă din Tine, mereu nervoasă și supărată din cauza limitărilor sale. Oh, dacă ai înțelege că te manifesti tot timpul Aici, unde nu te limitezi să întrebi de ce ești atât de interesată de acest subiect, de ce te chinui să afli atâtea, să tot ceri „spune-mi, spune-mi spune-mi”!

Știi că sunt doar limitele corpului, dezamăgirea ta în sens fizic și vrei să te eliberezi de ea. Duci o luptă neconținută să scapi de acest corp, să te întorci Aici, să fii în planul de vibrație din care noi venim spre tine. Cu toții lucrăm ca tu să-ți împlinești destinul. Partea Ta manifestă, prin ea lucrăm, trudește către țelul său. Nu știu cum să spun lucrurile astea...

– Oh! Deseori mă simt ca o caricatură.

– Desigur. Corpul tău e doar o mașină și tu te exprimi, într-o anumită măsură, prin această mașină, cu disperare, uneori, de parcă ai fi legată în lanțuri. Dar trebuie să-ți împlinești destinul care te-a pus în acel instrument fizic, corpul tău. Tot timpul te străduiești să scapi de el și să fii Aici, să fii perfectă, să fii Întreagă. În acest moment nu ești Întreagă. Îți dai seama că ești numai o parte, pe moment ești doar Rose Creet, dar când te vei elibera în final din acel corp, vei deveni Sufletul Perfect.

– Mulțumesc, doctore dragă!

– E dificil pentru noi să-ți spunem lucrurile astea. Nu știu cum să le pun în cuvinte. Dar să nu crezi că tu, și nu mă refer la Rose Creet, ci la Tine – care este Spiritul, Esența – ești numai partea limitată din tine. Cea mai mare parte este Aici, neîngrădită, nerestricționată. Când acea parte din tine pe care o numești Rose Creet nu va mai fi îngădită, atunci vei fi Întregul perfect pe care-l dorești.

– Deci ființa e fluidică. O parte din mine e aici și alta, Dincolo.

– Da, desigur.

– Extraordinar!

– De ce-i extraordinar? Doar pentru că omul, după propriile sale concepții, se limitează la a fi un singur corp o dată?! Spiritul nu știe să se limiteze în spațiu sau în corp. Partea ta interioară, în ultimii 20-30-40 ani, a început să înțeleagă imensitatea sufletului. Și a început să caute, străduindu-se să iasă afară din corp, înțelegând limitele sale, năzuind din greu să găsească Realitatea. Partea mai mare a ta, Realitatea e în afara corpului. Acea parte limitată care se zbuciumă ca Rose Creet imită, treptat, cunoașterea și experiența. Dar când va fi eliberată din corp să se unească cu Întregul, va fi o ființă perfectă. Prin „perfectă” nu înțeleg că vei ști totul. Dar vei deveni o ființă îmbunătățită. Intrând într-o stare armonioasă unde ești mai completă în sine, având o mai mare cunoaștere și înțelepciune, lucrând în armonie cu sufletul de grup de care aparții, atunci vei începe să te desfășori, să te extinzi, vei crește și te vei desăvârși treptat în așa fel că nici nu-ți poți imagina.

Nu-ți face griji până atunci! Existența ta prezentă este doar temporară – deși limitativă, când te enervează condiționările corpului, ale spațiului și timpului în care exiști – dar e numai o fază, un lucru trecător. Tu ești o parte dintr-o imensă organizație spirituală. Faci parte dintr-un grup enorm.

Nu numai tu, ci și mediumul Flint. El nu e doar ce crezi tu că se vede la suprafață. Este la fel de neliniștit ca tine. Dacă ți-ai da seama cât sunteți de asemănători! Și el este nesatisfăcut de viață, cum ești și tu. La prima vedere, nu pare să aibă dorințele pentru care te zbați tu. Într-un sens, el pare a fi un automat. Și tu ești, într-un fel, un automat.

Amândoi sunteți vehicule de expresie a spiritului. Amândoi sunteți conștienți de Sinele Superior de dincolo de corpul fizic, cu alte cuvinte, din spațiul exterior. Amândoi căutați ceva ce Pământul nu vă poate oferi. Și totuși, trebuie să trăiți în lumea pământească să lucrați.

M-ai întrebat care e munca ta, că nu poți cânta la pian, nu ești muzicianul care ai vrea să fii, nu poți face lucruri de natură parapsihică, dar ți-am spus că ești mai medium decât mulți din cei care se consideră

mediumi. Primești atâta intuiție, cum o numești tu, atâtea sentimente și emoții interioare ca reacții la circumstanțe și oameni, mai mult decât îți dai seama. Primești foarte multe de la Sinele tău.

Iar în somn călătorești Aici, ca și Flint, el e deseori cu noi. Și nu mă refer numai când face ședințe spiritiste, ajutând oamenii. Este o lucrare mare și motivul pentru care el a venit pe Pământ, să împlinească această muncă, parte a destinului său. Dar când iese din corp, devine o persoană mai completă, când se conectează cu alte suflete de Aici.

Nu-ți dai seama că tu nu ești doar o persoană, ci multe ființe?! Majoritatea ființelor din care faci parte sunt Aici.

Fie că te-ai numit așa sau altfel, într-o generație sau alta, aici sau acolo, ai avut corpuri pământești care te-au servit pentru un scop, dar ele sunt de mult timp îngropate și pulbere. Dar tu încă ești ca temperament, caracter, personalitate Aici.

Când ne unim într-un organism, devenim un mare Suflet. Atunci devii și mai perfectă. Nu vezi că totul are un scop?! Faci parte dintr-un plan extraordinar, dintr-un imens suflet de grup.

– Cum se face că mediumul și cu mine suntem atât de asemănători și care este motivul?

– Pentru că ați trecut prin multe faze de existență împreună în multe târâmuri, în diferite timpuri, animând oameni care erau apropiați sufletește unul de altul. Faceți parte dintr-un mare grup care își are începutul în aceeași perioadă.

– Și toate aceste spirite care ni se arată ocazional, bănuiesc că toate aparțin de un grup, nu, grupul nostru?

– Ele aparțin toate de același grup. Și de aceea încerc să-ți comunic ceea ce alte suflete de Aici încearcă să-ți transmită, și-ți vom transmite rând pe rând, pe parcursul timpului. Dar anumite lucruri ți le vom spune la momentul potrivit.

– Înțeleg. Oscar Wilde, aparține și el grupului?

– Sigur că da.

– Ce drăguț!

– Chopin; Oscar Wilde; Valentino; Mickey, cum îl numiți voi...

– Mickey?

– Desigur.

– Oh?! Continuă, te rog, doctore dragă!

– Fratele tău...

– Dar mama?

– Și mama ta. Dar iarăși... Vezi, e dificil de explicat... E greu să pui în mintea cuiva ideea că trupul fizic este doar o reședință temporară pentru

Spiritul care curge. Dacă ai putea înțelege că Spiritul „curge” prin multe corpuri în vremuri diverse – dacă vrei, poți boteza corpurile prin nume diferite– au experiențe specifice în anumite epoci, dar e același Spirit.

Când toate aceste entități sau forțe se unesc, atunci devii un suflet îmbunătățit.

Apoi devii parte dintr-un grup îmbunătățit.

Și când ajungi în starea desăvârșită, în anumite condiții de dezvoltare a sufletului și a conștiinței, atunci te muți foarte departe de vremurile existenței pământești. Cu alte cuvinte, atunci urci în Sferele Iluminării și Adevărului și nu mai trebuie să te întorci niciodată.

– Spui că fiecare dintre noi aparține unui grup și vom deveni Unul în final. Totuși, fiecare este un individ separat.

– Da. (ușor iritat) Fiecare este un individ separat. Dar ce vreau eu să-ți explic este că toți faceți parte dintr-un suflet de grup. Asta e ceva ce nu poate fi explicat în cuvinte. Într-un sens, este ceva dincolo de spațiu și timp și nu există cuvinte prin care poate fi explicat.

Dacă ai putea înțelege că toate existențele diferite pe care le-ai avut au fost stări separate ale Vieții, dar toate se leagă într-un singur Întreg complet, care constituie perfecțiunea sau apropierea de perfecțiune a sufletului. Și acel suflet propriu pe care îl ai, care ești și care va deveni în eoni de timp, după multe experiențe în multe corpuri, acel suflet este grupat cu alte suflete, deși sunteți indivizi separați, unități separate dintr-un plan sau lucru complet. Nu poți fi complet până nu ești unificat într-un singur Întreg. Și trăiești ca Unul. Asta se numește Perfecțiune sau Frăția perfectă sau Unirea perfectă.

Ascultă sufletul!

– Înțeleg.

– Nu știu cum să-ți explic!

– Ba da, ai spus-o foarte bine, doctore.

– Dacă s-ar putea accepta faptul... Uite, dacă te-ai considera ca fiind o notă de pe pian: de una singură, deși poți emite un ton frumos, ești inutilă fără celelalte note ale pianului, care să creeze o temă frumoasă sau o armonie.

– Așa e.

– Tot așa, sunt multe note, pe diferite scări, pe diferite vibrații sau niveluri. Dar când sunt împreună, poți crea un sunet armonios minunat. Dacă ai vizualiza fiecare notă ca pe un suflet, iar fiecare suflet se află pe un plan diferit de evoluție, și totuși, când vibrează armonic împreună, avem o Unitate completă, avem Perfecțiunea tonului și armoniei. Asta îți poate da o foarte vagă idee despre ce mă străduiesc să spun...

– Cred că te-am înțeles.

– Nu știu cum să explic... Într-un sens, suntem vibrație, toate sufletele sunt vibrație și dacă ai putea să asculți melodia care se cântă sau muzica sau armonia care izvorăște dintr-un suflet, ai înțelege cum trăim noi prin vibrații muzicale. De aceea muzica este atât de importantă pentru tine și mult mai importantă pentru noi. Ființe ca Chopin, care au creat o extraordinară frumusețe și armonie prin sunete, sunt suflete foarte evolute și iluminate. Nici nu mai încerc să îți descriu în cuvinte ce înseamnă asta.

Dar tu ești parte din acel grup. Și această dorință intensă și tânjirea sufletului tău după frumusețe și vibrație și muzică și armonie este în sine o dovadă că ai evoluat de-a lungul multor epoci și că ești nesatisfăcută de condițiile prezente, pentru că tu știi că faci parte dintr-un mare grup de suflete Aici, plin de armonie și frumusețe și iubire. Aici este o așa glorioasă frumusețe și armonie, iubire și perfecțiune a ființei, încât bineînțeles că ești în dezacord și iritată de corpul tău fizic și de condițiile în care trăiești.

Dar încă mai trebuie să duci la bun sfârșit în acel corp al tău o parte din evoluția sufletului, care este esențială pentru binele tău și perfecțiunea, armonia și iubirea și serviciile tale Aici. Treci printr-o fază, și când ea se va termina, te vei conecta și te vei alătura și te vei perfecționa cu cei care alcătuiesc o parte din tine.

De aceea Chopin și alții vin la tine: fiindcă trebuie să te ilumineze și să-ți „deschidă calea”, ca să poți părăsi corpul în cele din urmă fiind eliberată pe vecie de lucrurile materiale, cu înțelepciune perfectă și cunoaștere, știind că ai terminat pe vecie cu toate lucrurile groșiere, care aparțin Pământului și care nu vor mai avea puterea să te atragă. Vei fi liberă să ni te alături în vibrația armonică de bucurie și iubire, în mediul prietenos și armonios de pace și seninătate Aici. Toate aceste lucruri îți vor fi explicate pe rând, dar trebuie să ai răbdare.

– Ai făcut-o deja. Mulțumesc mult, doctore dragă!

– Trebuie să plec, dragă.

– Mulțumesc mult!

– Lucruri mărețe încă au mai rămas să îți fie transmise. Lucruri mărețe, lucruri mărețe. Te asigur că în scurt timp îți vor fi date. Dumnezeu să te binecuvânteze. La revedere!

– La revedere!

Spiritul Mickey: – La revedere! Pe curând, iubire!

Rose Creet: – La revedere!

– Eu sunt o parte din starea ta, ha, ha!

– Știi! Și nu ne-ai spus niciodată.
 – Mi s-a spus uneori: cu timpul...
 – Ți s-a spus...
 – Da, și până vine timpul când oamenii vor înțelege, nu numai tu, ci și Flint și toți ceilalți.
 – Așa?
 – Desigur. Nu înțelegi, Rosie, că e pentru pentru siguranța ta, ca și a altora.
 – Asta știu.
 – E vorba de aspectele voastre psihologice. La revedere!
 – Așa e. Oh, aș vrea să nu pleci!
 – Întotdeauna există mâine. La revedere!
 (râsete)
 – Mâine nu vin...
 Sunt foarte curioasă în privința lui Mickey.
Medium Leslie Flint: – Da?
Rose Creet: – Da.
 – Știa foarte bine...
 – Foarte bine...
 – Nu pot să înțeleg chestiunea asta cu sufletul de grup, știi. Mă intrigă, dar nu prea o înțeleg. Încerc să o înțeleg. Pot concepe faptul că eu nu sunt mai mult Leslie Flint decât aș fi putut fi, să zicem, în urmă cu secole, altcineva. Nu înseamnă că trupul, numele ți le alegi, dar dezvoltarea personalității de-a lungul timpului este doar o parte din întreg...

traducere 24 martie 2018

Comentariu de Răzvan Petre:

SUFLETUL ȘI SPIRITUL

Spiritul este o ființă fluidă și expansivă: 1) Se încarnează doar cu o parte a sa, formând sufletul uman, iar restul, partea mai mare, rămâne pe o vibrație rafinată, astrală, comunicând cu alte spirite. Totuși, spiritul rămâne legat de creier și nu se poate deplasa liber pe timpul stării de veghe; 2) În somn, o parte din sufletul omului părăsește trupul (dedublare inconștientă) și, împreună cu spiritul, realizează diverse activități astrale, după care revine în corp. De obicei, omul nu-și amintește nimic la trezire, cel mult frânturi de vis; 3) După moarte și Judecată, sufletul se unește cu spiritul, amândoi reîntregindu-se într-o unică ființă. 4) Spiritul face parte dintr-un grup numeros de spirite de

diferite grade evolutive, dar cu anumite trăsături comune și cu o legătură fraternală (sufletul de grup).

Pe timpul încarnării, fiecare membru este sprijinit de frații astrali. Când se întâlnesc doi oameni din același grup spiritual, ei simt imediat afinitatea.

Evoluția se face individual, dar și colectiv: grupul poate avansa într-o sferă superioară de existență doar dacă și cel mai „leneș” spirit a evoluat suficient. Grupul formează o unitate, un suflet unic. Aici se potrivește mai bine ca oriunde sloganul „Toți pentru unul, unul pentru toți”.

Spiritul lui Charles Marshall despre Sferele de existență (42 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- doamna Rose Creet

* * *

Doamna Rose Creet: – Despre ce o să vorbim astăzi?

Spiritul dr. Charles Marshall: – Cred că ar trebui să discutăm mai mult despre Sferele [de existență]. Pentru că sunt atâtea de spus despre Sfere. Sunt atâtea stări diferite.

– Viața se întinde de la cele mai de jos și, treptat, trece spre cele de sus, doctore...

– Înțeleg... Nu cred că ești înclinată să mergi spre Sferele de jos. Pentru simplul motiv că nu te așteaptă nimic bun acolo. Oricum, tu nu vei lua niciun contact intenționat cu ele când vei veni Aici... Și, de asemenea, este foarte deprimant, te-ar deprima.

– Ba cred că aș vrea să merg jos când ajung Acolo, să văd dacă pot ajuta pe cineva.

– Draga mea, ai libertatea să alegi asta, dacă vrei să faci o astfel de muncă. Totuși, e nevoie de un anumit antrenament. Deși este bine să mergi în sferele inferioare ca să-i ajuți pe cei mai puțin norocoși, n-o poți face, pentru că ei nu vor dori. Ai nevoie de un anumit antrenament.

– Ce înțelegi prin antrenament?

– Aici avem „universități de știință” unde lumea poate învăța tot felul de lucruri necesare pentru dezvoltare. Iar referitor la intrarea în Sferele inferioare, ai nevoie de educație în metoda abordării lor. Nu poți intra în Sferele de jos ca un taur într-un magazin de porțelanuri. Crede-mă, ar putea fi periculos. Chiar și pentru un suflet foarte evoluat, pentru unul avansat până la un nivel suficient să intre în Sferele inferioare. Este o acțiune nu neapărat periculoasă, dar una care poate fi oarecum...

– Ai putea să te contaminezi mergând acolo?

– Într-o anumită măsură, da. Vezi tu, cele mai evolute spirite nu intră personal în Sferele inferioare, decât foarte rar. Sunt foarte multe stadii de evoluție spirituală, iar anumite ființe, nu foarte înalt evolute, dar foarte bune spiritual până la un punct, aleg să meargă în Sferele de jos ca să lucreze și să ajute. Și este cu adevărat o provocare. Trebuie să înțelegi că noi, de partea asta, suntem supuși condițiilor exterioare mai

mult decât orice cunoști din lumea ta. Și tu ești supusă condițiilor exterioare. Dar Noi suntem și mai condiționați Aici.

– Oh!

– Iar dacă o ființă alege să facă o operațiune de „salvare” mergând în Sferele inferioare să ajute, poate fi afectată într-un fel sau altul, în funcție de individ, de condițiile în care se află. Nu vreau să spun că ființa care acționează ca un salvator sau un lider sau cineva care alege să slujească în Sferele inferioare devine rău sau de un nivel scăzut de spiritualitate intrând în acel mediu. Dar, asta nu schimbă faptul că ea poate fi afectată, și deseori este, de condițiile inferioare. Din aceleași motive pentru care tu...

Să presupunem că tu, o femeie cu ceva educație, foarte puternică, cu un intens simț muzical, obișnuită cu un standard de viață, dacă ai fi plasată într-o mahala, într-un loc deprimant, ai fi foarte afectată de acele condiții. Nu ai deveni neapărat o persoană cum ar fi multe de lângă tine, dar ai fi afectată mental de acea atmosferă.

– Da.

– Același lucru se aplică sufletelor care vor să meargă în Sferele inferioare să slujească și să lucreze. Ele sunt afectate într-o măsură de mediul în care se află. Și deseori, când se întorc în mediul lor normal, au nevoie de multă îngrijire. Trebuie revigorate în sens spiritual.

– Cum se face asta, doctore?

– Există anumite locuri Aici pe care le-ai putea numi „spitale” sau „clinici”, locuri unde ființele pot scăpa de amprenta aceluia mediului, de stările acelea etc. și sunt plasate în aceste instituții, numește-le cum vrei, unde primesc atenție, unde primesc un supliment de putere...

Nu știu de unde să încep ca să-ți explic, e dificil, vezi...

Emanația aurică pe care o aduc cu ele din Sferele inferioare, imediat ce reintră în mediul lor natural... apare o ciocnire, o perioadă când trebuie gradat să fie reobișnuite, reîmprospătate, plasate într-o stare în care să poată fi învigorată în condițiile Sferei în care locuiesc normal. Și trebuie... să-și piardă contaminarea cu care au venit din Sferele inferioare.

– Emanatiile aurice trebuie să fie că tentaculele...

– Nu pot explica asta foarte bine, e foarte dificil.

– Da.

– Imaginează-ți un om, nu atât o persoană, ci aura sa, ca un burete care absoarbe tot ce e în jur, și apoi trebuie să stoarcă, să respingă asta, să se îmborsăteze. Trebuie să se reînnoiască cu condițiile propriiei Sfere, iar unele ființe...

Vezi, tu nu poți să înțelegi aceste lucruri, iar eu nu pot explica foarte bine. Noi cunoaștem într-un mod mult mai științific. Folosesc cuvântul „științific” în adevăratul său sens. Pentru că Lumea noastră este științifică, în sensul că e o realitate, e mult de cunoscut și descoperit, chiar și în Sfera în care trăim este mult de aflat și cercetat.

Să mai înțelegi și asta: o Sferă – ia-o ca un loc unic, deși ai accesul la multe altele – într-o Sferă trăiesc multe milioane de suflete ale multor generații care au trecut dincoace din lumea voastră. Nu este un lucru static. Prin asta înțeleg că indivizii stau acolo, dar nu nemișcați, ci că locul este stabil, în sensul că sufletele oamenilor stau aici o perioadă de „timp” până când progresează dincolo de acel stadiu. Apoi trec printr-o fază pe care ai numi-o „moarte”, deși nu este ca moartea fizică pe care o știi...

– Nu, mi-ai explicat.

– Și preiau controlul alte ființe. Dar amintește-ți că locul în care se găsește sufletul este făcut de generațiile anterioare și tu ești mai nou venit. Nu poți reacționa sau răspunde la nimic în afara acelei faze a existenței. Ai putea să mergi în Sferile inferioare și să experimentezi acolo multe, dar dacă o faci, deși din dorința de a ajuta, devine în timp o misiune pe care trebuie să ți-o asumi cu responsabilitate. Și, cu timpul, vei fi obligatoriu afectat de acele condiții diferite cu care nu ești obișnuit. Deci când te întorci în mediul tău, ai nevoie de îmborsărire, purificare, să elimini din aura ta toate gândurile și stările pe care le-ai cules.

Tot așa, în viața ta materială, acumulezi tot felul de experiențe, unele noi pentru tine din punct de vedere spiritual. Treptat, îmbătrânind, privești înapoi cu mai multă înțelepciune, înțelegi cât de multe s-au petrecut, și nu mă refer la lucrurile neimportante, neesențiale. Poate că ai avut acele experiențe fiindcă era esențial să afli acele lucruri, căci altfel n-ai fi putut crește.

Aici avem școli, unde ființele sunt învățate multe despre natura umană și cum e mai bine să abordezi un individ mai puțin dezvoltat. Deci cunoști practic cum să lucrezi cu o persoană ca să o poți ajuta, cum e mai bine să o ajuți ținând cont de mediul său actual. În ciuda tuturor acestora, există persoane în Sferile inferioare care sunt foarte dificile. Să zicem o persoană care are idei, vederi foarte puternice, fixe, ferme.

Unele din cele mai mari dificultăți le avem cu oamenii care au convingeri religioase puternice, fixe, rigide. Ți-am mai spus că aceia care sunt foarte „blocați” într-o dogmă sau credință – deși nu sunt nefericiți în mediul lor, nu aș sugera că este un mediu malefic – dar e greu să-i abordezi, să lucrezi cu ei, să-i ajuți. Poate că cineva care a fost un

„personaj rău” are în același timp o minte flexibilă, nu e legat strâns de credințe ascunse, dogme obligatorii. Am simțit întotdeauna că cele mai dificil de ajutat sunt ființele care mulți ani din viață au fost legate de credințe și dogme.

– Da. Acum câțiva ani, cred că spiritul tatălui meu, când dormeam, mă ducea jos în Sferele inferioare. Acolo, mai ales o ființă care mi-era foarte dragă, care trăise pe timpul regelui Charles II, venea să îmi spună cât de ajutor le-am fost. Cred că a progresat imens. Ai văzut-o?

– Nu o cunosc, dar te cred. Știu că oamenii de pe Pământ obișnuiesc să ajute ființele nefericite din Sferele inferioare. De fapt, Pământul este mai apropiat, mai în „armonie” cu Sferele inferioare. Lumea pământească este foarte materialistă, oamenii sunt preocupați doar de lucrurile materiale. Nu spun că sunt neapărat mai răi, deși prevalează condițiile rele în lume. Dar e posibil ca tu – și știu că o lungă perioadă ai fost foarte interesată de acest subiect, și ai fost ajutată din partea noastră, și ai fost condusă în diverse Sfere și căpătat experiență, și datorită a ce ai învățat și cunoștințelor asimilate – nu există posibilitatea ca tu să intri în Sferele inferioare, decât prin propria voință liberă. Ai făcut-o deja, într-o anumită măsură, când erai în afara corpului. Prin urmare, asta te va ajuta să avansezi când vei veni Aici și probabil că nu vei mai avea dorința să intri într-o Sferă inferioară ca să îndeplinești un asemenea serviciu.

Nu multe ființe simt nevoia să facă această muncă. Și nu cred că tu vei simți nevoia să o faci. După cum te cunosc, ți-o spun franc - nu sugerez că ai avea o fire egoistă – dar știu că vei fi așa de fericită când vei veni Aici printre prietenii tăi muzicieni și muzica ta și rudele tale – mama, tata, frații ș.a.m.d. – încât nu cred nicio clipă că vei avea vreo dorință de a merge în Sferele inferioare. Nici măcar din simpla curiozitate de a vedea ce muzică au pe acolo.

(Rose Creet râde)

Iar dacă o vei face, sunt sigur că n-o să-ți placă, pentru că nu are nimic de a face cu ceea ce admiri tu.

– Da, dar va fi interesant, știi, doctore? Să înțelegi diferite niveluri...

– Draga mea, te asigur că nu vei câștiga nimic. Dacă vrei să-ți faci o idee cum sună muzica în Sferele inferioare, mergi la Albert Hall la un concert de muzică modernă!

(Rose Creet râde)

Nu va fi cu mult diferit.

(Râsete)

Dacă vrei dezacorduri, dizarmonie, zgomot și stridente, mergi să asculți un concert de vreun compozitor modern!

– Nu cred că vreau, mulțumesc.
– Dacă vrei să mergi în iadurile wagneriene, rămâne la latitudinea ta.

(Râsete)

– Wagner era foarte descriptiv în legătură cu iadurile.
– Trebuie că avea o legătură directă personală cu ele.
– Cred și eu. De asta nu-l plac.
– E tipic pentru nația sa. Probabil că asta nu sună prea amabil, deși sunt mulți germani amabili. Dar spiritul războinic al rasei germanice este evident în muzica sa. Asta nu afectează cu nimic faptul că a scris melodii minunate.

– Oh, da.
– Și mai știu că este un suflet foarte avansat Aici. Iar muzica sa are multă profunzime, multă putere. Și n-ar trebui să fac referință la munca sa. Deși uneori asist la conversațiile tale și am impresia că n-ai o părere bună..

– Nu, nu-l suport.
– Pune-mi întrebări. Vreau să-ți răspund, dar îmi găsesc greu unele cuvinte... Cine poate să explice astfel de lucruri...

– Știu, dar nu trebuie să fii absolut explicit, pentru că pot citi printre rânduri. Totuși, nu pot să-mi imaginez orice din Cealaltă parte.

– Presupun că nu ți-a trecut niciodată prin minte... Știu că ești interesată de muzică și am mai discutat, dar nu te-ai gândit niciodată că avem muzicieni care s-au dezvoltat chiar în această Lume, care pe Pământ nu arătau nici cel mai mic indiciu muzical, n-au avut nici ocazia sau talentul, pe când Aici și-au dezvoltat daruri muzicale minunate și sunt mari muzicieni cu drepturi depline.

– Da?
– Într-adevăr.
– Cum s-a întâmplat? Dacă nu ai bazele sau talentul?
– Cred că... din punctul tău de vedere, nu neapărat tu, ci persoana medie, poate pricepe numai ceea ce este moștenit sau care se dezvoltă în viața materială. Dar asta e o presupunere destul de prostescă, fiindcă, în definitiv, o persoană nu trebuie neapărat să fie talentată în lumea voastră ca să fie și în Lumea noastră. Asta vine ca o recompensă. De exemplu, mulți oameni în lumea voastră nu au nicio educație muzicală și, deci, nu prețuiesc muzica. Dar asta nu înseamnă că au ceva lipsă, ci că le-au lipsit oportunitățile, mediul corespunzător. Dacă o persoană nu are talent nativ sau o educație muzicală pe Pământ, asta nu înseamnă că n-o poate manifesta într-o anumită formă Aici. Am ascultat muzica compusă de

muzicieni de Aici care pe Pământ nu aveau nici cel mai vag interes sau știință muzicală. Informația asta îți va fi de mare ajutor. Tu vroiai să ajungi o mare muziciană.

– Sigur că da. Este țelul meu suprem când ajung Acolo.

– Oamenii au impresia greșită că prima lor existență, conștiința vieții lor apare pe Pământ. Ceea ce, desigur, nu este așa... De unde știi că nu ai existat înainte de a te fi născut în lumea pământească? Aș spune că Viața a fost dintotdeauna acolo într-o anumită formă. Nu a luat neapărat ființă într-un corp material.

– Nu există sfârșit, nu există început. Așa e?

– Există o mișcare permanentă. Viață perpetuă. Nu poți judeca originea decât dacă o vezi începând. Asta nu înseamnă că nu exista înainte de a începe conștiința ta. Chestia e că tu ești conștientă de tine ca Rose Creet, fiindcă mama ta ți-a spus că te-ai născut într-o anumită zi și oră, într-un anumit timp și loc.

– Doctore, ce mă preocupă e asta: În această încarnare am o mamă. Dar în ultima încarnare am avut o altă mamă. Ce s-a întâmplat cu toate acele mame?

– Fii generoasă! Trebuie să fi avut și un tată.

(Râsete)

La două generații ai spus că ai avut „o mamă”. Dar despre tată? Ai avut parte de o concepție imaculată?

(Râsete)

– Dar asta m-a preocupat. Mamele și tații, părinții.

– Părinții nu au importanță, într-un sens. Nu vreau să spun că... Simpla întâmplare a nașterii este doar un accident. În fond, milioane de oameni merg la culcare și așa se nasc copiii. Câteodată nu sunt doriți, câteodată, dacă ar fi posibil, nu ar mai fi acolo deloc. Deseori, nașterea nu este dorită.

– Dacă e un accident, de ce copiii seamănă cu părinții lor?

– Asta nu e greu de înțeles. Cred că nici nu contează.

– Cred că nu.

– De fapt, nu contează cum arăți. Poți arăta oricum. Ci cum ești înăuntru contează, cum e spiritul tău.

– Chestia cu „înăuntru” n-o pot înțelege deloc.

– Ar trebui.

– Deși simt multe lucruri înăuntru, dar...

– Draga mea fată, sunt mulți prin lumea voastră care, la exterior, nu au niciun merit. Par plictisitori, neinteresanți. Dar înăuntru lor este un suflet minunat, un temperament minunat, un caracter minunat,

maturizat de-a lungul generațiilor. Carapacea exterioară nu are nicio importanță.

– Dar tu cum arăți fără „carapace”?

– Draga mea, foarte frumos.

– Da?

– Da.

– Ce înțelegi prin asta? Ai aceeași formă, exact...

– Acum ai vrea să știi, dacă ai trăit câteva generații, adică câteva vieți, încarnări de-a lungul, să zicem, a o mie de ani, cu care din ele semeni?

– Da!

– Chestia e că probabil nu semeni cu niciuna.

– O, Doamne!

– Nu-ți face griji, vei fi recunoscută.

– Mai povestește-mi!

– Draga mea, aș vrea să găsesc cuvinte care să explice aceste lucruri.

Nu înțelegi că Noi avem – cel puțin cei care ne-am dezvoltat într-o anumită măsură – Noi avem ceva mai important de transmis decât doar expresia sau forma exterioară? Avem conștiința și abilitatea de a vedea și percepe sufletul. Iar sufletul în sine nu este doar o formă, o față, o figură. Pe astea le putem prelua, și deseori o facem, mai ales cu scopul de a fi recunoscuți. Dar pe măsură ce te dezvolti spiritual și devii mai conștient de puterea și măreția spiritului, te preocupă numai dezvoltarea spiritului. Cum ar veni, ești conștient și ai dorința de a fi conștient numai de realitate, care este sufletul interior individual. Coperta exterioară, învelișul, este numai o mască.

– Știu, dar cum arată sufletul la exterior? Știi, poza [spiritului] lui Chopin cu pianul meu...

– Draga mea fată, dacă acea fotografie l-ar fi reprodus fizic perfect pe [spiritul lui] Chopin, ai fi fost în al nouălea cer minunat. Chestia e că tu primești ceea ce vrei să crezi sau ce se arată ca o figură incompletă și, într-un fel, este o ușoară dezamăgire. Dar vreau să știi că puterea luminoasă a unui suflet ți se prezintă doar sub acel aspect neclar, așa cum l-ai văzut. El este în sine, în frumusețea și măreția sa adevărată, mai important, mai minunat decât fizicul exterior. Tu ai văzut într-o oarecare măsură, vag, doar o anumită parte din ființa interioară.

Când asculți o piesă muzicală mare, nu ești conștientă de fața sau corpul artistului care execută muzica. Deși ai putea să te uiți la el cântând la pian, totuși mintea ta, conștiința ta este foarte departe de artistul care cântă. Ceea ce muzica înseamnă pentru sufletul tău, modul în care te

scoate afară din tine, modul în care te simți transportată în raiul raiului raiului... este ceva mai important, mai esențial. Simți, atingi chiar sufletul instrumentistului sau muzicianului. Ai un contact divin cu el. Aș vrea să fie posibil să-ți explic asta.

Tu poți înțelege în mod natural, într-o anumită măsură, doar faptul că atâta timp cât ești în lumea materială, trebuie să ai o formă. Nu spun că ea nu există și Aici. Există.

– Când o să trec Dincolo, de exemplu, eu cum voi arăta?

– Ești atât de preocupată de cum o să arăți... Vei arăta ca Rose Creet, de la adresa ta din Anglia, planeta Pământ. Dar numai pentru un timp și numai când va fi necesar. Vezi, draga mea fată...

– Deci spiritele au puterea de a adopta diferite forme.

– Desigur.

– Cum se face asta?

– Prin minte. Prin puterea gândului. Prin sentimentele profunde și emoțiile, dorințele, intensitatea scopului care vine din adâncul interior.

– Dar durează doar puțin timp. Nu e suficient de tare.

– Dacă ai dori, nu spun că ai dori acum, dar presupun că atunci când vei veni Aici, vei fi plictisită de moarte de Rose Creet din Anglia și vei dori să arăți diferit, pentru că ești atât de limitată de vechiul corp.

– Într-adevăr.

– Dacă vrei să arăți fermecătoare... nimic nu te va opri. Dar iarăși spun, nu vei obține nimic prin asta.

– Desigur că nu.

– În fond, ce e important, draga mea, ești tu însăși. Noi nu te vedem cum te vezi tu în oglindă. Foarte rar, desigur, avem motive speciale să te vedem cum ești fizic. Dar Noi o vedem pe adevărata Rose Creet: sufletul. Persoana profundă, perseverentă, sinceră care ești. Cu râsul tău și toată frumusețea interioară. Vezi tu, Aici nu ne preocupă învelișurile fizice sau corpurile. Ele sunt o materie împrumutată temporar fraților noștri. La exterior, vei fi tot Rose Creet când vei ajunge prima oară Aici, desigur, pentru a fi recunoscută. Dar nu vei fi Rose Creet la 64 de ani, ci la 22 ani, cam pe acolo.

– Chiar așa?

– Sigur că da. În unele cazuri nu se întâmplă așa, pentru că dacă oamenii mor cu idei puternice și fixe despre unde și cum erau când au murit și sunt conștienți de toate detaliile plecării lor, vor rămâne o scurtă perioadă de timp cu acele forme-gând despre ei înșiși. Dar tu, cu toată știința și experiența ta, e improbabil că îți vei aduce vechiul corp Aici. Nu ne vom gândi la tine în acel sens și în acel mod, sper că nu.

– Sper că nu. Acolo sufletele se pot privi cum arată?
– Bineînțeles. Nici nu trebuie să te uiți în oglindă.
– Nu? Atunci cum se văd?
– Prin reflecție în atmosfera astrală. Atât de simplu. La fel cum putem vedea tot ce s-a întâmplat în viețile noastre și ale celorlalți. E ca și cum ai da ceasul înapoi secole după secole și vezi ce a fost înainte. Tot așa putem vedea în atmosferă, nu numai pe noi, ci totul. Nimic nu e ascuns.

– Se întâmplă când ieși [definitiv] din corp, de exemplu, toate viețile îți sunt puse dinainte?

– Da. Nu știu dacă ai auzit că, în momentul ieșirii [definitive] din corp, omului îi trece prin fața ochilor întreaga viață. Să-ți amintești, copila mea, că viața ta sau viața mea, a oricărui suflet, este înregistrată de jur împrejur în propriul mediu. Prin mediu nu înțeleg neapărat locul de trai, ci propria emanație, propriul sine.

Știi că Biblia are lucruri scrise într-un mod ciudat, probabil scrise simplu pentru mințile simple ale acelei vremi. Dar s-a spus că totul e înregistrat în Cartea Vieții, care va fi deschisă etc. și vei fi judecat. Chestia e că nimeni nu te judecă. Te judeci singur. Pentru prima oară, ești complet deschis la tot și de îndată. De aceea nu poți vibra, nu poți intra într-o stare pentru care nu ești potrivit. Vei intra automat în starea de care aparții, vei fi parte a acelei stări.

– Presupun că treci printr-o perioadă de somn, nu?

– Depinde. Nu trebuie să-i punem pe toți la un loc. Unii simt nevoia să se relaxeze, să se odihnească pentru o bucată de timp și, treptat, sunt aduși în noul mediu. Pentru alții nu este necesar. Nu cred că tu vei avea parte de prea mult somn. Cred că vei fi atât de trează, alergând încolo și înapoi: „Spune-mi de asta, spune-mi de asta!”...

(Rose Creet râde)

Și ai atâția prieteni, frați în jurul tău mereu, care vor fi primii lângă tine să te ghideze și să te ajute. Nici eu nu voi fi departe și știu că și prietenul meu Chopin, care se ascunde pe undeva pe aici...

(Rose Creet râde)

Nu, nu, nu. Știu că e normal să vrei să afli tot ce e posibil, și asta îmi dă mie o mare fericire să-ți răspund la întrebări. Problema, draga mea, este că răspunsurile nu pot fi date într-un sens material, pentru că suntem atât de departe de lucrurile materiale, încât, din ce-mi dau seama, nu există moduri materiale de a-ți răspunde. Îți pot da numai o schiță.

– Poate mai târziu, când vom ajunge la alte chestiuni, explicațiile vor veni mai ușor. Fără cuvinte.

- Sper, să așteptăm și să vedem.
- Ar fi minunat.
- Chestia e că știința lumii voastre s-a dezvoltat în asemenea grad, că, într-o anumită măsură, ne ajută să demonstrăm ce încercăm să îți comunicăm. Faptul că poți sta într-o cameră și să vezi singură cu ochii tăi lucruri care se întâmplă la mii de km depărtare în același moment [prin televiziune], într-un fel, demonstrează ce încercăm să-ți transmitem. Totul e înregistrat în atmosferă, ce se întâmplă în această secundă a fost deja înregistrat. E ca și cum toată lumea eterică, tot eterul din jurul tău și din toată lumea, este chiar instrumentul care înregistrează. Tu îți înregistrezi gândurile și emoțiile și stările acestei vieți.
- Atunci acest cuvânt, „spațiu”, nu există în eter. Nu există spațiu.
- Nu. Nu într-un sens. Există spațiul prin care poți merge, de exemplu, când mergi cu avionul, călătorești prin spațiu. Dar nu este acel vag „nimic” la care se gândește lumea. Nu este doar aer, aglomerație. E mai mult de atât. Dacă ești pe o vibrație foarte joasă, poți străpunge...
- ?
- Spun că dacă ești pe o vibrație foarte joasă, poate fi străpunsă de o vibrație foarte înaltă, de care vibrația joasă nu e conștientă.
- Dacă sunt într-o vibrație joasă, pot străpunge o vibrație mai înaltă, așa ai spus?
- Da, funcționează și în sensul invers. Merge și în direcția opusă. Dar, cum să explic asta?... De exemplu, eu pot intra pe o ușă [închisă]. Tu, însă, trebuie s-o deschizi.
- Da, da. Înțeleg.
- (Mediumul tușește)
- E o chestiune de vibrație.
- Da. Foarte interesant.
- (Mediumul tușește)
- Treburile astea...
- Da. Cineva trebuie să...
- (Mediumul tușește... Schimb de replici între Rose Creet și medium, probabil despre sănătatea acestuia...)
- Aș vrea să pot ilustra anumite lucruri. Îmi amintesc că în multe ocazii când pacienții mei aveau membrele amputate, deseori spuneau că își simt degetele, dar ele nu existau, ei simțeau doar corpul eteric. Corpul eteric este cel care simte. Corpul fizic nu are simțire. Corpul eteric este cel conștient.
- Da, când se îndepărtează corpul eteric, nu mai simți nimic.

– Categorie. De fapt, oamenii pun prea mult accent pe acest trup. Desigur, trebuie îngrijit și este o datorie esențială să îți îngrijești corpul fizic. Dar dacă oamenii s-ar preocupa și și-ar cultiva corpul eteric măcar pe cât își îngrijesc corpul fizic, sunt sigur că oamenii ar avea mai multă cunoaștere și conștiință și s-ar ridica pe un nivel mai spiritual. Acest adevăr – și este unul foarte minunat, și măreț, și atât de important pentru specia umană – dacă oamenii ar fi învățați sistematic încă din copilărie, s-ar putea face atâtea.

– Da, dar toate aceste religii învechite blochează...

– Religiiile au fost folosite de secole într-un sens materialist. Nu spun că nu au la bază un adevăr și fără îndoială că există mult bine în majoritatea religiilor. Dar chestia e că de secole au fost folosite de anumiți indivizi să sprijine propriile lor idei, propria personalitate sau propriile buzunarele.

Religia este o... momeală de liniștire a rasei umane.

Omul trebuie să înțeleagă că el este o ființă spirituală în proces de evoluție. Că are puteri spirituale în el însuși. Nu are nevoie să meargă la altcineva să le găsească, n-are nevoie s-o facă. Ar trebui să fie conștient de ele, să le cunoască. Nimeni, niciun preot, niciun cleric nu are puterea de a te ierta, de exemplu, de păcate sau de orice ai făcut greșit. Pentru ele, tu însuși trebuie să plătești, într-o formă ori alta. Și crede-mă că o vei face! Dar ei ignoră Natura însăși. Orice ai face în viață – și nu se aplică numai la viața ta, ci la toate viețile, toate stadiile de existență – orice faci e parte dintr-un proces treptat de evoluție. Dacă faci greșeli, atunci înveți din ele. Și într-o măsură, suferi din cauza lor. În cele din urmă, te dezvolti și crești, mai presus de valoarea materială. Asta e viața. Întreaga Viață progresează, din simplul motiv că este, în esență, Mișcare. Dacă nu ar exista conflictele, de exemplu, nu ai mai exista deloc în lume. Viața se dezvoltă din contrarii. Întreaga natură înseamnă mișcare, divergențe.

Sunt atâtea lucruri despre care trebuie să îți vorbesc... iar cu timpul o vei face. La ce vreau să meditezi tu: să înțelegi că ne îngrijim de tine cât putem de bine, facem ce ne stă în putere pentru tine, dar într-o măsură, ești pe cont propriu. Îți folosești viața pe care ți-o creezi și a fost deja formată. Nu fi dezamăgită, ca să nu te simți un fiasco! Cu toții ne-am simțit niște ratați. Crede-mă că sunt mulți oameni care vin Aici și simt că sunt niște ratați, că n-au făcut mare lucru, n-au realizat nimic. Eu te cunosc și știu că ai impresia că n-ai realizat mare lucru în viață și te simți mizerabil. Dar nu te judeca prea aspru!

– Știu.

– Tu nu știi ce ai putut dobândi în sens spiritual. Nu știi ce ai făcut, dar eu știu că ai făcut, și când vei veni Aici, vei fi plăcut surprinsă, pentru că s-au întâmplat multe lucruri despre care tu nu știi nimic. În final, vei afla câte ceva, dar ai credință și nădejde! Avem, copila mea, atâtea lucruri despre care trebuie să discutăm, și vom avea multe ocazii.

– Sper.

– Trebuie să plec acum. Puterile [mediumului] se diminuează. Vă dăm binecuvântările noastre. Ne vedem iar miercuri seară.

– Da. Mulțumesc foarte mult, doctore dragă!

– La revedere!

– La revedere!

Spiritul Mickey: – La revedere!

Rose Creet: – La revedere, dragule!

Medium Leslie Flint: – La revedere!... O discuție lungă, nu? Chestia asta cu recunoașterea e încurcată. Să zicem că ne recunoaștem unul pe altul, prin forma fizică.

Rose Creet: – Dar trebuie să privim dincolo de formă. Extraordinar! Aș vrea să știu cum arătăm în realitate, fără corp.

– Presupun, când trecem dincolo, păstrăm o aparență fizică exterioară chiar mai veche.

– De când eram tineri.

– Dar cred că e interpretabil. Dacă iei persoanele complet oarbe, care nu pot vedea pe nimeni. Au un simț extraordinar, nu-i așa?

– Da, mult mai puternic.

– Poate că e ceva în genul ăsta. Nu că toți ar fi orbi de Cealaltă parte, nu spun asta. Interesant!

traducere 6 martie 2018

Spiritul lui Rudolph Valentino despre Spiritul fără formă (22 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint

- Cercul spiritualist din Mill Hill, condus de doamna Lynn Russell

* * *

Spiritul lui Annie Nanji: – Hello, ce bine că pot vorbi. Vă doresc un An Nou fericit! Ce bine să fiu aici cu toți prietenii noștri... Vreau să știți că, deși n-am putut să vă vorbesc, am fost la întâlnirile cu voi în mod regulat. E o mare plăcere să vin azi și să vă vorbesc... Și nu trebuie să fii prea tensionată, copilă!... Nu știu ce să mă fac cu tine. Ești atât de încordată. Știu cât de important e pentru tine, dar încearcă să înțelegi că, atunci când ești încordată, ne este mult mai dificil.

Lynn Russell: – Am mai auzit asta... Credeam că am trecut peste asta. Am avut un motiv mai bun, nu-i așa?

Spiritul lui Rudolph Valentino: – Câteodată.

Lynn: – „Câteodată”.

(râsete)

Voci din grup: – Asta nu-i adevărat...

Spiritul: – Câteodată ești mai bună, câteodată ești mai rea... Dar mereu ai fost sinceră. Și nu te-aș schimba pentru nimic. Nimeni dintre noi nu te-ar schimba. Pentru că ești cum ești. De fapt, asta-i important pentru orice ființă omenească. Să fie așa cum este ea: bună, rea, indiferentă – cu de toate. Asta e ceea ce face ca oamenii să fie interesați. Dacă toți ar fi croiți după același tipar, ar fi groaznic, viața ar fi plictisitoare. N-ai avea cu cine schimba ceva, fiindcă toți ar fi ca tine.

Nu, nu. Cred că e bine că ești așa cum ești. Dar e adevărat ce s-a spus: mai ales la Cerc, ești foarte încordată. Asta face cumva mai dificilă comunicarea. Știu că îți e foarte greu. Încearcă să privești ce se petrece aici ca fiind lucrul cel mai natural. Ceva normal, nu extraordinar, o realitate în sine... M-aș simți și eu, știu, dar nu atât de încordat.

Lynn: – Am tensionat Cercul? Nu credeam.

– Nu, nu atât Cercul. Dar azi, numărăi orele și erai atât de surescitată. Erai ca un balon plin de gaz, gata să faci poc.

(râsete)

– Oh, dear!

– Dar acest Cerc, spuneai că este o dezamăgire pentru tine. Dar îți spun că pentru mine nu este.

– Nu?

– Nu, pentru că am trăit clipe foarte fericite, ai primit inspirație și cuvântul spiritului și sunt atâtea lucruri ce aduc mulțumire, încât nu înțeleg de ce te-ai simți nefericită.

– Pentru că încerc să dobândesc [*clarauz*] și să fac ceva cu el.

– Știu, dar trebuie să înțelegi că lucrurile astea durează... Uneori pare că nu faci progrese. Cum ți-am mai spus, va veni momentul, și când va veni, fără îndoială că va fi ceva brusc. Pentru că, desigur, până atunci vei fi atins punctul acela în care... „Ah, iarăși nimic!”. Poate că săptămâna viitoare se vor întruni condițiile ideale pentru a ne manifesta. Odată ce eu o să reușesc să comunic, odată ce celelalte spirite vor reuși să comunice, vom continua și abilitatea ta se va îmbunătăți mereu.

– Da?!

Spiritul: – Monty este ca un „Taurus” pentru noi în acest Cerc.

Monty: – Mulțumesc.

– Vorbesc serios. Cred că ești senzațional, pentru că ne dai atâta putere și ești un instrument care primește multe. Uneori te cam temi și vrei să renunți. Crezi că ar putea fi gândurile sau imaginația ta. Știu că uneori este greu să știi exact ce vine de la spirit și ce nu. Dar trebuie să transmiți tot ce îți dăm, tot ce primești, chiar dacă te îndoiești... Nu. Doar așa puteți investiga și afla pe cont propriu. Dar, pentru dezvoltarea voastră, trebuie să transmiteți tot. Deseori, vom păstra părțile cele mai valoroase.

– Am primit mesajul tău zilele trecute. Spuneai un nume: *Julio*.

– Si.

– E corect?

– Julio *.

* *Notă*: Julio, personaj principal, interpretat de Rudolph Valentino, în celebrul film mut „Cei patru cavaleri ai Apocalipsei” (1921).

– Ai mai folosit acest nume să te prezinți?

– Am folosit multe nume. A fost important în cariera mea. E un nume pe care l-am folosit din anumite motive. Când nu voiam să fiu recunoscut sau când voiam să fiu recunoscut mă numeam așa sau altfel... Oricum, nu mă consider pe mine partea importantă. Ci este mesajul pe care trebuie să-l dau. Eu mă simt, într-un sens, nesemnificativ. Contează ce am de dăruit lumii... De fapt, nu judeci plicul, ci contează ce-i înăuntru... Dacă plicul a căzut prin praf, este murdar când îți este predat și nu-ți place cum arată, nu-l distrugi fără să citești mesajul. Este important mesajul dinăuntru... Voi sunteți mediumii.

Lynn: – Suntem!

Spiritul: – Știu. Sunt multe instrumente pe care le folosim, fiindcă nu există altă cale. Eu nu condamn, nu e rolul meu, dar sunt multe instrumente care, prin firea lor, sunt departe de a fi instrumente sau persoane perfecte. Cel puțin, au în ele o anumită putere care face posibile legăturile și contactele dintre lumea noastră și a voastră. Apreciem aceste instrumente. Dar dacă s-ar ridica pe un nivel mai înalt moral, mental și spiritual, desigur că ne-ar ajuta imens. Noi înțelegem umanitatea, nu așteptăm perfecțiunea, nici noi nu suntem perfecți. Dar sunt momente când simțim că instrumentele pe care le folosim ar trebui să facă un efort să se schimbe. Asta ar face contactele și legăturile mai puternice și mai bune între noi... Dar nu vreau să vorbesc despre mediumi. Le suntem recunoscători.

– Într-adevăr.

Spiritul: – George, ești foarte tăcut.

George: – Da, sunt. Am fost educat că nu este politicos să întrerup.

– Ar putea fi așa, dar dacă nu întrerupi, nu înveți prea multe. Persoana care stă liniștită în colț și e atentă la tot poate învăța multe. În același timp, nimeni nu îl bagă în seamă. Spun: „*Cine-i ciudatul ăla din colț?*”. Trebuie să-ți afirmi personalitatea dacă vrei să fii recunoscut și să faci progrese. Cel puțin, când pui întrebări, poți învăța ceva, dacă oamenii sunt amabili să răspundă și dacă sunt destul de inteligenți să știe răspunsul.

Lynn: – Ai întrebări? Eu am pus toate întrebările. Dar tu?

George: – Trebuie să absorb.

Spiritul: – Trebuie să „absorbi”...

Lynn: – Rudy, vrei să continui cu cartea **?

** *Notă:* Cartea scrisă de Lynn Russell se numește „The Voice of Valentino”

Spiritul: – Sigur că vreau să continui. Nu-mi pasă ce spun sau gândesc ceilalți oameni. Cartea, pentru mine, este importantă. Să nu aștepti ca toată lumea s-o înțeleagă. Amintește-ți că unii oameni, cu toată bunăvoința lor, nu sunt gata să primească, să înțeleagă, să aprecieze anumite lucruri. Să fim mereu conștienți de faptul că există oameni care sunt amabili din fire, dar nu neapărat și înțelepți.

– Despre identitate. Poți să mă ajuți cu asta? Sunt cam confuză.

– Ce vrei să spui prin „identitate”?

– Îmi este foarte dificil uneori.

– Ți-am mai spus azi că identitatea nu înseamnă nimic pentru mine. Nu dau doi bani pe ea. Cine crede că sunt eu... Eu nu contez.

– Nu. Am trecut de partea asta a cărții, privind învățăturile înalte. Dar simt nevoia să înțeleg și eu mai bine. Am ajuns la învățăturile înalte, dar nici eu nu le înțeleg pe deplin. Te înțeleg cum ești acum.

– Dar e bine că nu înțelegi pe deplin. Fiindcă asta îți dovedește că nu știi despre ce scrii.

(râsete)

Nu ești tu. Dacă ai știi tot ce scrii, dacă ar fi inteligibil, ai putea spune: „*Asta-i mintea mea*”. Dar dacă sunt anumite lucruri care te nedumeresc, le tot citești și tot nu le găsești sensul, este o bună dovadă că nu poate fi vorba de tine.

– Cred că da.

– Sigur. Ești foarte inteligentă, dar nu atât de inteligentă.

– Nu. Știu, nu sunt... Când vorbești despre Sinele Superior, când te afli în propria ta stare, cum ești, cum să mă gândesc la tine?

– Cu alte cuvinte, nu-ți place să te gândești la mine cel fără formă.

– Nu chiar.

– Ține minte că noi putem avea multe forme, în multe încarnări, în multe condiții de viață. Și că ne putem relua aceste forme. Dar Esența înaltă, cea mai înaltă formă de dezvoltare a sufletului – nu că aș fi ajuns acolo – dar cu cât ești mai evoluat, cu atât conții mai puțin din forma pământească... Ce contează este că suntem Conștiință, suntem o forță prin noi înșine. Am creat ceva ***, gradat, prin procesul schimbării, timpului, experienței, care poate anima multe forme și poate locui în multe lumi, multe sfere de activitate ale Vieții. Să nu limităm ființa la o singură formă, la un singur loc.

*** *Notă:* Spiritul își dezvoltă perispiritul, prin acumularea de experiențe.

În evoluția lucrurilor există progres și dezvoltare. Așa și noi, putem asimila, treptat, multe lucruri pe care nicio minte omenească nu le poate pricepe. Cu alte cuvinte, mă pot arăta așa cum am fost ultima oară pe Pământ sau cum am fost în încarnările anterioare. Știu că poate părea foarte greu de înțeles pentru tine, ca și pentru alți oameni. Fiecare dintre încarnările mele pământești sau fiecare dintre formele mele de evoluție de aici, fiecare conține o parte din mine. Pe de altă parte, niciuna nu este completă în sine. Cum ar putea fi?...

Ce încerc să-ți spun este că forma are importanță, dar nu este singurul lucru important. E doar cutia care conține o parte a sufletului. Iar sufletul în sine nu are o formă, ci este Inteligență, este Ființă, este

Cunoaștere, este Experiență, este Viață, este Esența, este Spiritul, este partea noastră indestructibilă. În schimb, acele forme și corpuri pot fi deseori adoptate de noi, fiindcă e ușor să simulezi ceva prin forța gândului, îți poți pune masca pentru momentul identificării, pentru aparență.

Dar tu nu ești forma. Oamenii te recunosc după ea, dar nu te cunosc cu adevărat. Ei știu un aspect al tău, dar nu te știu pe de-a-ntregul. Contează ceea ce îți animă corpul. Când corpul moare, pierzi forma, dar rămâne contrapartea astrală. Dar nu uita că, pe măsură ce progresezi în lumile astrale și asimilezi mai multă cunoaștere, treptat ajungi în alte medii și condiții de viață și pierzi vechiul corp astral. Iei un corp spiritual și, progresând mai departe, capeți altă formă. Dar poți reîntra în vechile lumi în care ai locuit cândva și poți simula ceea ce ai fost în trecut.

– Ele pot acționa împreună, dar în diferite sfere?

– Este posibil.... Mintea, și nu mă refer la creier; dacă vrei, Forța animatoare a vieții poate însufleți mai multe forme în același timp dacă e necesar.

– Ah! Să văd dacă am înțeles. Iau exemplul meu, că e singurul pe care îl cunosc. Aș putea eu să vorbesc cu Lucreția? Nu neapărat ea, dar o viață similară, o parte din mine trecută. Mai este acolo?

– Știu ce vrei să mă întrebi. Dar... Da, e posibil.

– Da? Într-un mod imaginabil?

– Dar ce vreau să-ți explic e că te poți împărți într-un fel, adică prin forța gândului. De exemplu, poți face același lucru și în lumea voastră. Când stai în casă, pe scaun și ești conștientă de oamenii din jur, totuși, prin forța gândului te poți transporta. N-ai ațipit niciodată, conștientă de cei din jur și, totuși, aveai un vis treaz, o experiență la distanță? E un caz în care ai trăit în două locuri în același timp.

– Da, un fel de conștiință avansată...

– Și în fond, avem dovezi științifice. Prin televiziune sau radio stai în cameră și auzi vocea unei persoane de la mii de km distanță și din mii de alte locuri în același timp.

– Da. În cartea noastră, la învățăturile înalte, spui: „*Să nu vă gândiți la mine cum eram*”. Ce vrei să spui prin asta?

– Nu-i niciun motiv să nu te gândești la mine cum eram dacă asta îți aduce fericire și plăcere. În fond, doar asta îți poți aminti. Și nu ți-aș interzice, de ce aș face-o? Dar vreau să pricepi că acela e un singur aspect al meu. Poate că nu e deloc cel mai satisfăcător sau cel mai fericit. E important pentru tine, pentru că încă te afli pe o vibrație terestră, indiferent cât încerci să scapi de ea. Poți, deocamdată, să-ți acordezi

mintea la mine doar pe acea vibrație. Când ai o aspirație mentală, primești răspuns de la mine, primești inspirație și ghidare și simți prezența mea într-o oarecare măsură. Chestia e că, în privința formei materiale, e natural să te gândești la mine așa cum m-ai văzut. Nu obiectez la asta, e un mare adevăr. Într-un sens, sunt așa. Însuflețesc un astfel de corp. E corect să te gândești la mine sub acea formă. Dar nu vreau să crezi, nu numai despre mine, ci și despre ceilalți, că suntem restrânși doar la acel aspect al Sinelui, pentru că este doar un aspect.

– Am înțeles, e mult mai clar. Mă pierdusem dincolo de punctul ăsta.

– Toți ne pierdem. Și eu mă pierd. Ajung atât de departe și gândesc, „Ah, vreau mai departe, vreau să aflu mai mult, să experimentez tot ce este posibil”.

– Ai rămas cu același temperament, nu?

– Desigur. Dar nu uita că noi existăm în afara timpului. Într-un sens, ne aflăm în eternitate. Nimeni nu poate înțelege sensul eternității, dar să ne amintim din propria experiență că ne schimbăm constant. Viziunile, concepțiile, experiențele noastre ne-au învățat noi lucruri, noi învățături, în consecință, ne-am schimbat. Și atunci, desigur, creștem. În același timp, păstrăm ceva din vechiul sine. Dacă este așa, și așa a fost de sute de ani cu mine și cu tine și cu alții, atunci, după atâtea sute de experiențe în diferite forme, diferite vieți, diferite condiții etc, desigur că trebuie să urmeze, și știm că vor fi, nenumărate mii și mii de experiențe viitoare.

Cu alte cuvinte, trecem prin timp. Putem fi parțial conștienți de timp pe planul material, fiindcă ne afectează: știm că de la naștere până la moarte e o perioadă de timp. Dar noi nu începem cu nașterea și nici nu sfârșim cu moartea. Mergem mereu înainte, continuăm să călătorim. Fiindcă nu suntem vizibili înainte de naștere sau după moarte, nu înseamnă că nu existăm...

Nu contești electricitatea, o iei de bună, deși n-o vezi, știi ce poți obține cu ea, ce putere e acolo. Așa e și cu viața. Viața e eternă, indestructibilă. Doar condițiile în care Viața trebuie să experimenteze, în care trebuie să funcționeze, cu alte cuvinte, doar aspectul fizic e schimbabil. Aspectul mental, spiritual, aspectul sufletesc continuă mereu. Doar fizicul se schimbă.

– Printr-o conștiință cum este a ta în forma ei completă poți ajunge oriunde, nu-i așa?!

– Desigur.

– Oricine te poate simți?!

– Așa este.

– Și ce atitudine trebuie să aibă: venerație absolută și supunere?

– Nimeni nu vrea venerație, nu în sensul ortodox. Nimic mai departe de adevăr că am pretinde venerație. Cerem doar iubire, cooperare, înțelegere. Nu ne așteptăm să înțelegi tot ce îți spunem. Nu vrem să ne iei de sfinți. Nu suntem sfinți. Nu suntem așa de nebuni să ne credem perfecți. Știm că suntem departe de perfecțiune. Dacă atingi perfecțiunea, ce rost mai are să trăiești, să cunoști?

Nu. Suntem ca voi, oameni care am trăit pe Pământ, am experimentat multe lucruri, bune, rele și indiferente, mereu pe drumul eternei evoluții. Dar nu suntem perfecți, călătorim împreună. Unii sunt mai avansați pe drum, alții stau pe margine obosiți, nu pot merge mai departe. Asta ne face să ne oprim, să le dăm o mână de ajutor, să le vorbim, să-i încurajăm. Chiar dacă înseamnă o oprire din avansul nostru.

Nu vedeți că uneori sunteți intenționat opriți, fie pentru că e bine să fiți blocați de circumstanțe sau condiții pe care nu le cunoașteți, fie chiar voi înșivă o faceți, fiindcă adevărata evoluție vine când te sacrifici pentru alții. Când te oprești pe margine ca să ajuți un suflet mai mic, mai puțin evoluat, cu mai puțină cunoaștere, ori suferind, și orice cazuri ar fi... când îi ajuți, avansezi câțiva pași, deși nu îți dai seama. Ți-ai putea spune: *„Dacă nu m-ar îngreuna povara asta, aș putea face aia și aia”*. Cât de des nu auzim replica asta? Dar dacă știi cum stau lucrurile, înțelegi că asta îți face posibilă evoluția.

– Când mă gândesc la evoluția mea sau a noastră, mă uit la munca noastră [*spirituală*] și la ce căutăm noi în lumea asta!? Tot ce se petrece în jur... Noi ne strângem în fiecare luni seara...

– Lumea nu e responsabilitatea ta.

– Nu, dar te afectează. Îți pasă...

– Ah, lumea te afectează... Dar nu e responsabilitatea ta. Îți poți aduce contribuția ta pentru lume. Este tot ce poți face. Dacă este bună – deși din punctul tău de vedere nu este practică – dar dacă e una de iubire, de toleranță, de înțelegere, un efort de a ajuta și, la nevoie, a te sacrifica, aceea e contribuția ta.

traducere 17 februarie 2018

Spiritul Mickey despre Legea Afinității (5 min)

Prezenți la ședință:

- Mediumul Leslie Flint
- Doamna Rose Creet

* * *

Rose Creet: – Mickey, ar fi vreun pericol ca, uneori, spiritele legate de Pământ să ne posede? Sau suntem protejați împotriva lor?

Spiritul Mickey: – Amintește-ți că, orice s-ar spune, trebuie să acceptăm asta: și voi sunteți spirite legate de Pământ. Și le întâlniți în cursul zilnic al vieții, nu-i așa? În toate straturile sociale, veți întâlni tot felul de persoane bune, rele și indiferente. Și desigur, din nefericire, uneori veți întâlni în viață oameni extrem de neplăcuți, de care trebuie să vă păziți. Faceți cam același lucru când intrați în legătură cu noi, spiritele. Adică întâlniți și buni, și răi, și nu așa de răi.

Cu alte cuvinte, cine se aseamănă se adună, ceea ce este un alt adevăr pe care oamenii îl uită. Dacă nu gândești cum se cuvine, dacă viața ta merge pe o linie greșită, dacă te porți foarte rău, dacă faci lucruri despre care ești conștient că nu ar trebui să le faci, atunci desigur că vei atrage câteodată entități de același fel. Dacă nu vei fi conștient de prezența lor, te pot afecta, îți pot inflama toată ființa. Cu alte cuvinte, dacă ai o trăsătură de caracter urâtă sau ceva evident neplăcut, atunci acest gen de entitate îți poate uneori amplifica acele senzații sau emoții. Trebuie să fii foarte atent.

De fapt, știi la fel ca și mine, dacă citești ceva oribil în presă, că s-a întâmplat ceva cumplit, vei fi inundat de aceste lucruri. Cu alte cuvinte, oamenii preiau o mare cantitate de forțe-gând din lumea voastră și uneori din a noastră.

Dar nu cred că e just să generalizăm... Entitățile din sferele inferioare care vin uneori în lumea voastră sunt destul de neputincioase, dacă nu le ajutați voi să vă folosească. Cu alte cuvinte, dacă îți păstrezi o minte liniștită, o minte înclinată spre bine, dacă intențiile îți sunt decente, atunci aceste ființe nu au nicio putere asupra ta. Nu te pot atinge.

Dar dacă vei fi prost, dacă vei pătrunde în acest domeniu al mediumnității, al spiritualismului cum se mai numește, dacă ai să intri într-o manieră prostescă, cum fac unii, - ăștia, oricum, nici nu sunt persoane prea drăguțe, sunt foarte materialiste - atunci ei vor atrage astfel de entități și de aici provine pericolul.

La o ședință spiritistă nu trebuie să cânti imnuri, nu trebuie să spui rugăciuni neapărat, ci contează cum ești în interior. Asta va crea condițiile potrivite ca noi, cei de pe partea aceasta, să venim și să comunicăm cu voi. Dacă îți ridici gândurile și vibrațiile cât de mult poți către ceea ce e bine și ai dorința de a fi tu însuși bun, adică să te ridici la un nivel mai înalt de conștiință, astfel ca să poți servi și să fii de un real folos... atunci niciun rău nu va veni la tine niciodată.

Dacă ești prost și slab, dacă deschizi ușa... cu intenția unor câștiguri materiale sau vrei să-ți rezolvi niște probleme materiale – e adevărat că poți să primești o anumită ghidare, anumite sfaturi, și pot fi foarte bune, dar chestia este că trebuie să le abordezi cu mentalitatea adecvată, în modul corect. Dacă putem să vă sfătuim în vreo problemă materială, o vom face, dar nu putem forța aceste lucruri. Contează ce ne dați voi, cu aia lucrăm. Depinde ce ne dați voi ca să vedem ce putem face și realiza. Depindem de voi. Depindem de puterea și dragostea pe care ne-o dați.

Și depindem cu totul – iar asta este foarte adevărat – de cum reușește mediumul să se pună la dispoziție. Dacă are mentalitatea corectă, intenții corecte de a fi de folos și a-i servi pe alții, dacă uită de sine prin dragoste și slujire, dacă este dedicat într-adevăr binelui omenirii, atunci putem face multe și am făcut în trecut foarte mult bine.

Dar trebuie să păstrezi un ochi treaz mereu. Vezi, ce e amuzant cu oamenii – și mulți nu își dau seama – au un ochi aici și un ochi acolo. Dar dacă vrei să găsești ochiul adevărat, trebuie să-ți pierzi ochiul. Ce vreau să spun este: nu vă mai gândiți prea mult la voi înșivă și vă veți descoperi adevăratul Sine, Sinele spiritual, care așteaptă latent în interiorul vostru. A fost acoperit cu materialism toată viața voastră, pentru că sunteți supraîncărcați cu gândurile altora, ideile, prejudecățile, urile lor și Dumnezeu știe mai ce. Luați atâtea de la alți oameni, că nu vă cunoașteți cu adevărat cine sunteți. Dacă vreți să vă aflați adevăratul Sine, pierdeți-vă identitatea prezentă, chiar și numai temporar. Și astfel, adevăratul Sine va ieși la iveală și veți fi plăcut surprinși ce era ascuns... Aurul ascuns sub toată zgura aceea...

(chicoteli de surpriză ale mediumului Leslie Flint pentru profunzimea vorbelor spiritului Mickey, care discuta de obicei despre problemele cotidiene ale participanților)

traducere 7 februarie 2018

Lista cărților publicate sub sigla SPIRITUS.RO

CĂRȚI

- Glasuri de dincolo de moarte – mesaje preluate telepatic de la Spirite (2015) Autor: Nina Petre
- Situația paranormalilor în societatea românească. Spiritismul, metodă modernă de investigație (2010) Autor: Nina Petre
- Modelul unificator al psihicului uman normal și paranormal (2008) Autor: Răzvan Petre
- Conștiința umană, între minte și spirit. Sintează de Știință Spirituală (2011, adăugiri 2014) Autor: Răzvan Petre
- Cele 9 Maha Vidya. Eseu despre Marile Puteri Cosmice (2011, revizie 2014) Autor: Răzvan Petre
- Globii luminoși din fotografii. Explicații fizice și paranormale (2011, adăugiri 2014) Autor: Răzvan Petre
- Viața Impersonală, de Joseph S. Benner. Traducere de Răzvan A. Petre (2019)

CULEGERI DE TEXTE DIN SITE-UL *www.spiritus.ro*

- Viețile anterioare ale spiritului. Volumul 1 (2014), Volumul 2 (2015), Volumul 3 (2016), Volumul 4 (2017), Volumul 5 (2018), Volumul 6 (2018), Volumul 7 (2019) Autor: Nina Petre
- Spiritele în dialog cu noi. Spiritism, mediumnitate, comunicări de la Entitățile Superioare (2014) Autori: Nina Petre, Răzvan Petre
- Flori de cactus – opinii, sfaturi și cercetări din experiența de medium și clarvăzător (2015) Autor: Nina Petre
- MASS-MEDIUM. Nina Petre, două decenii în atenția mass-media (2017) Autori: Nina Petre, Răzvan Petre
- Contribuții la cultura generală (2017) Autor: Răzvan Petre
- Esoterismul în mileniul 3 (2014) Autor: Răzvan Petre

- Karma, valurile timpului. Lectura vieților trecute luminează viitorul (2014) Autor: Răzvan Petre
- Cristos, binele, adevărul. Spre o teologie mai aproape de real (2014) Autor: Răzvan Petre
- Spiritualitatea în psihologie (2014) Autor: Răzvan Petre
- Filosofie spirituală (2014) Autor: Răzvan Petre
- Eseuri pe teme spirituale 2015-2016 (2017) Autor: Răzvan Petre
- Eseuri pe teme spirituale 2017 (2018) Autor: Răzvan Petre
- Spiritus.ro in English (2015) traduceri din limba română de Răzvan Petre